

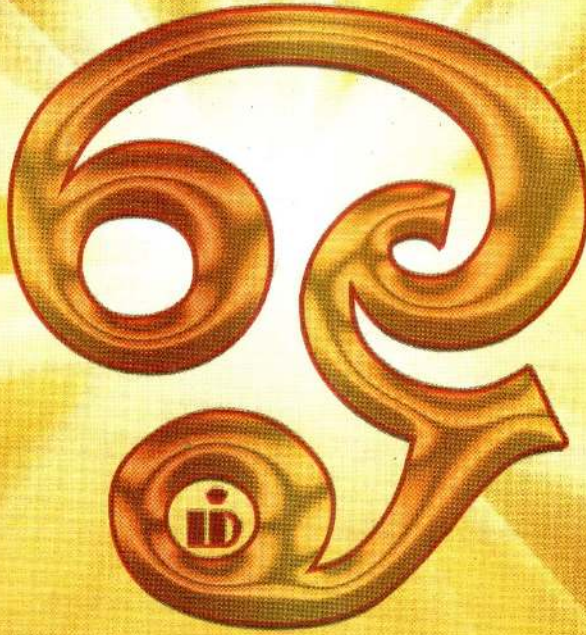

ஓம் தொலைக்காட்சியின்
ஐந்தாம், ஆண்டு நிறைவு விழாச் சிறப்பு மலர் - 2016

உலகில் இந்துக்களுக்கான
முதலாவது தமிழ்த் தொலைக்காட்சியான

ஓம் தொலைக்காட்சியின்

ஐந்தாம் ஆண்டு நிறைவு விழாச்
சிறப்பு மலர்
2016

ஓம்

உலகில் இந்துக்களுக்கான முதலாவது தமிழ்த் தொலைக்காட்சியான
ஓம் தொலைக்காட்சியின்
ஐந்தாம் ஆண்டு நிறைவு விழாச் சிறப்பு மலர்

The OHM TV - The one and only Hindu Tamil TV Channel in
the World
Fifth Year Commemorative Issue

வெளியீடு

ஓம் தொலைக்காட்சி நிலையம்
இல.707. ஆஸ்பத்திரி வீதி.
யாழ்ப்பாணம்.
தொலைபேசி : 021 205 2300

Published

OHM TV Station,
No.707, Hospital Road,
Jaffna.
T.P : 021 205 2300

பதிப்பாசிரியர்

ச. லலீசன்,
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை.

Editor

S.Laleesan
Senior Lecturer,
Kopay Teachers' College

வடிவமைப்பும் அச்சுப்பதிப்பும்

கரிகணன் (தனியார்) நிறுவனம்
இல.681, கே.கே.எஸ் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

Designed and Printed by

HARIKANAN (PVT) LTD
No.681, K.K.S Road,
Jaffna.

பக்கங்கள்

168

Pages

168

இந்த மலரில் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் கட்டுரைகள் மற்றும் ஆக்கங்களில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள
கருத்துக்களுக்கு அவற்றை ஆக்கியோர்களே பொறுப்புடையவர்கள்.

The views expressed by contributors are their own and do not represent the views of
the OHM TV

ஓம் ரிவியின் தொடக்க நிகழ்வுக் காட்சிகள் - 04.08.2011

நல்லூர் ஆலய முன்றலில் அமைக்கப்பட்ட சிறப்புக் கலையகத்தில் இருந்து நல்லை ஆதீன முதல்வர் ஸ்ரீலக்ஷ் சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் ஒளிபரப்பை தொடக்கி வைக்கிறார். அருகில் பணிப்பாளர் எஸ்.எஸ். குகநாதன்

உள்ளே..

ஆசீர்ச்செய்திகள்

01. ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தரதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய சுவாமிகள் 07
02. சிவாகமஞான பாஸ்கரன் சிவஸ்ரீ தா. மகாதேவக்குருக்கள் 09
03. சிவஸ்ரீ கு. வை. சு. வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள் 10
04. வேதாகமமாமணி பிரம்மஸ்ரீ சோ. இரவிச்சந்திரக்குருக்கள் 11
05. வண.பிரம்மசாரி ஜாக்ரத சைதன்யா, வதிவிட ஆச்சாரியார் 12

வாழ்த்துச்செய்திகள்

06. மாண்புமிகு ஜனாதிபதி மைத்ரிபால சிறிசேன 13
07. மாண்புமிகு பிரதமமந்திரி ரணில் விக்கிரமசிங்க 14
08. மாண்புமிகு டி.எம்.சுவாமிநாதன் 15
09. கௌரவ முதலமைச்சர் க.வி.விக்கேனேஸ்வரன் 16
10. திரு. கந்தையா நீலகண்டன், தலைவர், அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம் 18
11. செஞ்சொற்செல்வர் கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன் 19
12. பதிப்புரை 20
13. ஓம் தொலைக்காட்சியை ஏன் ஆரம்பித்தோம் 22
14. ஓம் காரமாக ஒலிக்கும் ஓம் ரிவி 25
15. மின் ஊடகங்களும் இந்துமதமும் 27
16. இந்து நாகரிகச் சிறப்பும் மனித வாழ்வும் 33
17. வழிபாடும் வாழ்வியலும் 39
18. திருமுருகாற்றுப்படையும் கந்தபுராணமும் புலப்படும் முருகநெறி 43
19. மனித விழுமியச் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துவதில் நாட்டுப்புறவியலின் வகிபாகம் 53
20. ஊடகம் உயிர்ப்பிக்கட்டும் 60
21. ஆன்மீக சாதனையில் குரு:சிவயோக சுவாமிகளின் வாழ்வியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு நோக்கு 64
22. திருமுறைவைப்பில் திருமந்திரம் புதிய வாசிப்புக்கான சில குறிப்புகள் 77
23. புனித சைவம் 83
24. வெகுஜன தொடர்பு சாதனங்களில் தொலைக்காட்சியின் முக்கியத்துவம் 84
25. யாழ்ப்பாணத்து இந்துக் கலாசாரம் அன்றும் இன்றும் 87
26. சைவப் பிரசங்கம் ஓர் அறிமுகம் 91
27. பட்டிமண்டபம் - ஒரு வாதக் களம் 95

28. நேர்முக வர்ணனை	101
29. உண்மை இன்பம்	105
30. பிள்ளையார் நமக்கு உணர்த்துபவை	109
31. நாதலயம் நல்கும் நாதஸ்வரமும் தவிலும்	113
32. தெய்வீக சிவ வர்ணனை	120
33. மதம் ஒரு மருத்துவப் பெருஞ்சுடர்	121
34. கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்	135
35. புராணபடனமும் திருவாதவூரடிகள் புராணமும்	139
36. சைவத்தமிழர் தம் வாழ்வில் தெய்வத்தமிழ் வழிபாடு	147
37. அனைத்துயிரும் ஆகி...	149
38. ஓம் தொலைக்காட்சியின் 5ஆம் ஆண்டு நிறைவு வாழ்த்து	152
39. என் பார்வையில் எஸ்.எஸ். குகநாதன்	153
40. மனிதப் பிறவி	154
41. ஓம் ரிவியின் ஆண்டு ஐந்து அகவை நிறைவு வாழ்த்து	156
42. தமிழர்களின் இனிய நாதம் ஓம் ரிவி	158
43. பின்னிணைப்புகள்	160

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆத்மம்

ஸ்தாபகர் : ஸ்ரீஸுரீ சுவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்
குருமஹா சந்நிதானம் ஆதிமுதல்வர்

ஆத்ம முதல்வர்: ஸ்ரீஸுரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்
கிரண்டாவது குருமஹா சந்நிதானம்

தொலைபேசி: 021 222 2870

நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை.

ஆசிச்செய்தி

உலகெங்கும் பரந்து வாழும் இந்துக்களிடையே ஓர் உறவுப் பாலமாக விளங்கும் ஓம் தொலைக்காட்சி ஐந்தாண்டு நிறைவைக் காண்பதையெண்ணி மகிழ்வடைகின்றேன். இத்தருணத்தில் இதன் இயக்குநருக்கும், பணியாளர்களுக்கும் எனது உளம் கனிந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் உவகையுறுகின்றேன்.

நல்லையெம் பெருமானுடைய திருவருளும் எம் குருநாதரின் திருவருளும் ஓம் தொலைக்காட்சியைத் தொடக்கி வைக்கின்ற திருவருளை எனக்கு நல்கியிருந்தது. அத்திருவருளின் சித்தம் இன்று இத்தொலைக்காட்சி தன் இயல்புக்கேற்ற வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளது.

நல்லூர்முதலிய பெரிய ஆலயங்கள் முதல் மிகச்சிறிய ஆலயங்கள் வரை தரிசனப்படுத்தி ஆன்மீகத் தடத்தை இத்தொலைக்காட்சி ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது. கோவிலுக்குச் செல்ல முடியாதுள்ளவர்கள், புலம்பெயர்ந்து வாழ்பவர்கள் என அனைவரது வழிபாட்டிற்கும் இத்தொலைக்காட்சிச் சேவை வசதியளித்து வருகின்றது.

உலகளாவிய நிலையில் இந்து ஆன்மீக தொலைக்காட்சிச் சேவைகள் இருப்பினும் முழுக்க முழுக்கத் தமிழ்மொழியில் முன்னெடுக்கப்படும் சேவையாக இத்தொலைக்காட்சிச் சேவை அமைவது தனித்துவமானதாகும்.

இன்று எம்மண்ணில் நிகழும் துன்பங்கள் தீரவேண்டுமாயின் மக்களிடையே ஆன்மீக நம்பிக்கை மேலோங்க வேண்டும். இதற்கான ஆற்றுப்படுத்தல்களை ஓம் தொலைக்காட்சி முன்னெடுப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. எம்மண்ணில் முதியவர்களும் சிறுவர்களும் விரும்பிப் பார்க்கும் சேவையாகவும் இத்தொலைக்காட்சிச் சேவை விளங்குகின்றது.

வெறுமனே ஆலய நேர்முக ஒளிபரப்புக்களையும் பாடல்களையும் மாத்திரம் ஒளிபரப்பாமல் சைவசித்தாந்தப் பயில்வு, வேதாந்தப்பயில்வு, ஆலய வரலாற்று ஆவணப்படுத்துகை எனப் பலவிதமான நிகழ்ச்சிகள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுதல் நலந்தரும் எனக் கருதுகின்றோம். சமயத்திற்காக வாழ்ந்த பெரியோரது வாழ்க்கைச் சரிதங்களைக்கூட ஆவணப்படுத்தமுடியும்.

மக்கள் மத்தியில் ஆன்மீக விளிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்காகத் தன்னாலான முயற்சிகளை மேற்கொண்டுவரும் ஓம் தொலைக்காட்சிக்கும் அதன் குழுவினருக்கும் எனது நல்லாசிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

'என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு'

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தரதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய சுவாமிகள்,
நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன முதல்வர்

Sivasri 'Sivaakamagana Baaskaran'

T.MAHADEVA KURUKKAL

Dharmasasta Gurukulam

GAYATRI PEEDAM

Inuvil, Chunnakam

TelePhone: 021 224 1560

'சிவாகமஞான பாஸ்கரன்'

சிவஸ்ரீ தா.மஹாதேவக் குருக்கள்

அதிபர், தர்மசாஸ்தா குருகுலம், காயத்ரீ பீடம்

ஸ்ரீ கண்ணகாபரமேஸ்வரீ தேவ்யாலயம்

கிஷ்னுவில், கன்னாகம்.

திகதி.....

ஆசிச்செய்தி

ஈழவள நாட்டிலே யாழ்ப்பாண நன்னகரிலே தனது சேவையின் மூலம் பெருமை பெற்று பிரகாசிக்கும் டான், ஓம் தொலைக்காட்சி நிறுவனத்திற்கும் அதன் ஸ்தாபகர்கள். உத்தியோகத்தர்களுக்கும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் 5 ஆண்டு பூர்த்தி தினத்தில் எங்கள் காயத்ரீபீடத்தின் ஆசிகளைத்தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உலகத்திலேயே இந்து சமய நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் ஒலிபரப்பும் ஒரு தனித்தொலைக்காட்சியாகவும் தமிழில் சேவையாற்றும் ஸ்தாபனம் ஓம் தொலைக்காட்சியென்றே கூறலாம்.

நான் செல்லுகின்ற பல ஆலயங்களில் அவர்களின் சேவையையும் நாம்பெற்று நமது மந்திர உச்சாடனத்தையெல்லாம் உலகம் முழுவதும் ஒலிபரப்பும் உத்தமசேவையை நடாத்திவரும் ஓம் தொலைக்காட்சி மென்மேலும் வளர்ச்சிபெற்று மிளிர் இவ்வைந்தாம் ஆண்டு பூர்த்தி விழாவில் ஆசிகூறுகிறேன்.

'சிவாகமஞான பாஸ்கரன்'

சிவஸ்ரீ தா. மகாதேவக் குருக்கள்

அதிபர், தர்மசாஸ்தா குருகுலம்,

காயத்ரீபீடம், இணுவில்.

மனதார வாழ்த்தி ஆசிகளையும் பகிர்கின்றோம்

அன்பே உருவான பரம்பொருளினை மனதில் நிறுத்திக்கொண்டு,
சைவத்தமிழ் மக்களினுடைய மனங்களில் இன்று தனக்கென ஓர்
இடத்தினை ஓம் ரிவி தக்கவைத்துள்ளது எனக்கூறினால் மிகையாகாது.
சைவத்தமிழ் மக்களுக்காக ஓர் தொலைக்காட்சி ஒலி ஒளி பரப்பு
உண்மையில் அது ஓம் ரிவி ஆகும். தமிழ் மக்களுக்காகக் காலத்தினது
தேவை அறிந்து செயற்பட்டு வருகின்றமை மிகவும் பாராட்டுதலுக்குரிய
விடயமாகும்.

இவ்வாறாக மிகவும் பெருமை கொள்ளக்கூடிய வகையில் செயற்படும் ஓம்
ரிவியானது இன்று ஐந்து ஆண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்து தமிழோடும், சமயத்துடனும்,
மக்களுடனும் இணைந்த நிலையில் வெற்றிநடை பயில்கின்றமையைப் பார்க்கும் போது
மிகவும் பெருமையாக இருக்கின்றது. ஆகவே மேலும் மேலும் ஓம் ரிவியினுடைய
பணிகள் சிறக்கவேண்டும் எனப் பாராட்டி பரம்பொருளைப் பிரார்த்தனை செய்து
வாழ்த்துகின்றோம்.

சுபம்

சீவஜி கு. வை. க. வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள்
தலைவர்,
இந்து குருமார் அமைப்பு,
சமயத்துறை ஆலோசகர்,
கல்வி அமைச்சு, இசுரூபாய, பத்தரமுல்ல.

“வேதாகமமாமனி”
சீவமூர். சோ. கிரவிச்சந்திரக் குருக்கள்
சமாதான நீதவான்

ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் தேவஸ்தானம்
(பிரதமகுருவும் ஆதீனகர்த்தாவும்)
திருக்கோணமலை

தொ.பே. 026 - 2222760
026 - 2224680

website: www.trincopathirakali.com

“VERHAKAMAMAMANI”
Siva sri.S.Ravichandira kurukkal
JUSTICE OF THE PEACE (J.P)
SRI PATHIRAKALIAMBAL THEVASTHANAM
(Chief Incumbent & Chief Priest)
Trincomalee

.../8.../ ...97.../ 20/6.....

ஆசியுரை

ஓம் T.V தொலைக்காட்சி நிறுவனம் தொடங்கப்பட்டு இன்றுடன் 5 ஆம் அகவையைக் கடந்து தனது சேவையினைத் திறம்பட நடாத்தி வருகின்றமை எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளிக்கின்றது. ஓம் T.V தொலைக்காட்சி தமிழ்நாட்டில் ஒலிபரப்பாகி வரும் பல தொலைக்காட்சி நிறுவனங்களுக்கு இணையாகவே இலங்கையில் தனது திறமையினை வெளிக்காட்டி வருகிறது.

இந்து சமயத்தின் வளர்ச்சியை ஓம் T.V யின் பங்கும் ஓர்முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது என்றே சொல்லலாம். இலங்கையின் வடக்கு கிழக்கு இந்து மக்களுக்கு ஓம் T.V ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். நாம் அனைவரும் வீட்டில் இருந்தபடியே வடக்கு கிழக்கு அனைத்து இந்துக்கோவில்களில் நடக்கும் திருவிழாக்களின் நேரலை நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்து பரவசமடைகின்றோம். பல சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் ஓம் T.V யில் கடமைபுரியும் தொழில்நுட்பக் கலைஞர்கள் மென்மேலும் நன்கு பயிற்சிகளைப் பெற்று தமது சேவைகளை விரிவுபடுத்தவேண்டும். அத்துடன் இலங்கையின் அனைத்து மாகாணங்களிலும் தனது சேவையினை ஒலிபரப்பவேண்டும். இது தவிர இலங்கையில் சரித்திர வரலாறுகளைக் கொண்ட நூற்றுக்கணக்கான இந்து ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. அதில் ஒவ்வொரு ஆலயங்களுக்கும் சரித்திரவரலாறு உண்டு. அவ் ஆலயத்தின் பின்னணி வரலாறு மற்றும் விக்கிரங்களின் மகிமைகள் யாவும் அவ்வூர் பெரியவர்கள், ஆலயங்களில் கடமைபுரியும் அந்தணர்கள், பூசகர்கள் ஆலய அறங்காவலர்கள் அனைவரையும் வீடியோ படங்களின் மூலம் அவர்களின் பேட்டிகளையும் பதிவு செய்து தினமும் அதற்கென ஒரு நேரம் ஒதுக்கி தினமும் ஒலிபரப்பி வந்தால் இந்து சமயத்தவர்களுக்கும் ஏனையவர்களுக்கும் அவற்றின் அருமை பெருமைகள் யாவும் தெரியவரும் தமிழ்நாட்டில் ஒலிபரப்பாகும்.

T.V நிகழ்ச்சிகள் இதற்கு ஓர் உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். இனி வருங்காலங்களில் இப்படி பல புதிய திட்டங்களை உள்வாங்கி நிகழ்ச்சிகளை ஒலிபரப்பி தனக்கென ஓர் அந்தஸ்தை நிலைநாட்டி ஓம் T.V மென்மேலும் வளர்ச்சி பெற எல்லாம் வல்ல அருள்மிகு ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாளின் கமலப்பாதங்களை வணங்கி ஓம் T.V க்கு எனது நல்லாசிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

“வேதாகமமாமனி” பிரம்மஸ்ரீ சோ. கிரவிச்சந்திரக்குருக்கள் J.P
பிரதமகுருவும், ஆதீனகர்த்தாவும்,
அருள்மிகு ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் தேவஸ்தானம், திருக்கோணமலை.

CHINMAYA MISSION OF SRI LANKA

(Incorporated by Act No: 28 of 1981, of Parliament of Democratic Socialist Republic of Sri Lanka)

32, - 10TH LANE, COLOMBO 03, SRI LANKA TEL : + 94 11 2591344

SHRI BHAKTA HANUMAN TEMPLE & ASHRAM, WAVENDON HILLS, RAMBODA, SRI LANKA. TEL : +94 52 2259645.

web: www.chinmayalanka.org email: info@chinmayalanka.org

ஆசிச்செய்தி

இந்து சமயத்தின் பெருமைகளையும், சிறப்புக்களையும் மகிமைகளையும் உலகமெங்கும் எடுத்துச் செல்கின்ற பணியினையும் ஈழத்தின் இந்து ஆலயங்களுடைய மஹோற்சவங்களை உலகமெங்கும் எடுத்துச் செல்கின்ற பணியினையும் கடந்த ஐந்து வருடங்களாக யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து ஆற்றி வருகின்ற ஓம் ரிவி நிறுவனம் ஆறாவது அகவையில் காலடி எடுத்து வைப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும்.

இருபத்தினான்கு மணி நேரமும் இந்து சமயத்திற்கு என்றே ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கின்ற தொலைக்காட்சி எந்தவித இலாப நோக்கமும் இன்றி முழுமையான அர்ப்பணிப்புள்ள சேவையை ஆற்றி வருகின்றது.

இன்றைய காலத்தின் தேவையை உணர்ந்து பணியாற்றுகின்ற ஓம் ரிவி நிறுவனத்தாராருக்கும் அதன் உரிமையாளருக்கும் எமது சின்மயா மிஷன் சார்பில் வாழ்த்துக்களையும், பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

ஓம் ரிவியின் பணிகள் மேலும் பல்கிப் பெருகி சிறந்திட ஆசி வேண்டி எல்லாம் வல்ல இறைவனையும் பூஜ்ய குருதேவர் சுவாமி சின்மயானந்தரையும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இன்பமே சூழ்க! எல்லோரும் வாழ்க!

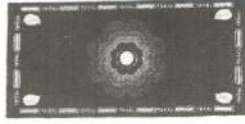
இறை பணியில்

ஆம்

ஜாக்ரத சைதன்யா,
வதிவிட ஆச்சாரியார்,
சின்மயா மிஷன்,
யாழ்ப்பாணம்.

Resident Acharyas : Br. Darshan Chaitanya , Br. Jagrat Chaitanya and Bramacharini Mahima Chaitanya

Committee: Mr.S.Mahenthiran(President), Mr.S.Balasubramaniam (Vice President), Mr.Lasantha Salgado (Secretary), M. Gopalakrishnan(Treasurer), Mr.T.Someswaran, Mr.T.Vimalendran, Mrs.M.Mody, Mrs.S.Duraiswamy, Mr.C.Rajadurai, Mr.S.Rajendran, Mr.K.Nadesan, Mr.S.Selvarajah, Ms.S.Sivagnanasunderam, Mr.T.Parthiban, Mr.K.Ketheeswaran,

ශ්‍රී ලංකා ජනාධිපති
இலங்கை சனாதிபதி
President of Sri Lanka

வாழ்த்துச் செய்தி

கருணையையும், அஹிம்சையினையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்து தர்மத்தின் நன்நெறிகளையும், வழிகாட்டல்களையும் உலகறியச் செய்வது மானிட சமூகத்தின் மேம்பாட்டுக்கு மிகுந்த பயனுடையதாக அமையும்.

உலகில் மிகவும் பழமைவாய்ந்த முதன்மை மதங்களில் ஒன்றாக உலகறியும் இந்து மதத்தையும் அதன் சிறப்புக்களையும், மக்களிடையே கொண்டு செல்வதனூடாக ஒழுக்க விழுமியங்களுடன் கூடிய பண்பான மனிதர்களை உருவாக்கலாம் என்பது எனது நம்பிக்கை.

இந்து மதத்தின் சிறப்பினையும் அது கூறும் நன்நெறிகளையும் இன்றைய நவீன உலகின் மிகவும் பலம் வாய்ந்த இலத்திரனியல் ஊடகமாகிய தொலைக்காட்சி மூலம் மக்களிடையே கொண்டு செல்வதற்கு “ஓம் தொலைக்காட்சி” எடுத்துவரும் முயற்சியினைப் பெரிதும் பாராட்டுவதுடன் அதன் நற்பணிகள் வளர்ச்சியடையவும் அதன் மூலம் உலக வாழ் இந்து மக்கள் நற்பயன்களைப் பெறவும் எனது ஆசிகளையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மைத்ரிபால சிறிசேன

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජය
இலங்கைக் சனநாயக சோசலிசக் குடியரசு
Democratic Socialist Republic of Sri Lanka

ශ්‍රී ලංකා අග්‍රාමාත්‍ය
இலங்கையின் பிரதம அமைச்சர்
Prime Minister of Sri Lanka

MESSAGE FROM THE HON.PRIME MINISTER

I am pleased to provide a message of greetings for the Ohm TV, a channel that meets spiritual needs of the public and is managed by ASK Cable Vision (Pvt) Ltd.

The channel helps audiences to connect with the Hindu traditions and its age old wisdom, enabling the revival of spiritual values. In today's age of busy lives and unlimited communication, it is timely for a channel such as this to bring the astuteness of ancient religious thinking to the people who need it most.

I take this opportunity to wish them all the very best.

Ranil Wickremesinghe

Prime Minister

சிறைச்சாலைகள் மறுசீரமைப்பு, புனர்வாழ்வுளிப்பு, மீள்குடியேற்றம்
மற்றும் இந்துமத அலுவல்கள் அமைச்சு
சிறைச்சாலைகள் மறுசீரமைப்பு, புனர்வாழ்வுளிப்பு, மீள்குடியேற்றம் மற்றும் இந்துமத அலுவல்கள் அமைச்சர்
மாண்புமிகு டி.எம். சுவாமிநாதன்

MINISTER'S MESSAGE

It is with great pleasure that I congratulate ASK media on behalf of their fifth year celebration.

ASK media is engaged in a commendable service in the media industry especially serving as the Universal Hindu Channel. Leading a voice to the public and by educating the public ASK media is fulfilling their due role as a recognized and renowned media station that operates in the local as well as in the international arena on Hinduism. Your media station's unwavering and tireless commitment to improve the standards of journalism in this country is noteworthy.

As a media station that works closely with the public, you have the golden opportunity to assist the process of national reconciliation and religious harmony in this country. While expressing my sincere and warm wishes on behalf of ASK media's Fifth Anniversary, I wish ASK media best of luck on this occasion and hope that your media station will continue to serve the public and the media industry, with courage and responsibility in the years to come in furtherance of Hinduism universally.

D.M. Swaminathan

Minister of prison Reforms,
Rehabilitation, Resettlement,
and Hindu Religious Affairs.

நதயுர் க.வீ.விக்னேஸ்வரன்
முதலமைச்சர் - வட மாகாணம்

விகிசுர் சி.பி. பிள்ளேவரன்
புடமை அமைச்சர் - ஁சுர் பவமை

Justice C.V.Wigneswaran
Chief Minister - Northern Province

தொலைபேசி } 021 221 7311
தொலைபேசி } 021 221 7313
Telephone

தொலைநகல் } 021 221 7227
பு.வீ.வீ. }
Fax

26. பீயபத்தரம் அமைப்பு, கள்ளக்குளி யாழ்ப்பாணம்
26, சோமசுந்தரம் அலுவலகம், சும்புக்கூலி, யாழ்ப்பாணம்
26, Somasundaram Avenue, Chundukkulai, Jaffna

மின்னஞ்சல் }
மின்னஞ்சல் } cmofficenorthempe@gmail.com
email

நதயும் திட்டமிடலும், சட்டமும் ஒழுங்கும், காணல், மின்சக்தி, விடமைப்பு நர்மாணம், தொழிற்துறையும்
தொழில்முனைவோர் மேம்பாடும், சுற்றுலா, உள்நூராட்சி மற்றும் மாகாண நர்வாக அமைச்சர்
மிடல் அது அமைச்சர், மின்சக்தி, விடமைப்பு, தொழிற்துறை, தொழில்நுட்பம், கட்டுமானம், சுற்றுலா, உள்ளூராட்சி மற்றும் மாகாண நர்வாக அமைச்சர்
மின்னணு அது அமைச்சர், மின்சக்தி, விடமைப்பு, தொழிற்துறை, தொழில்நுட்பம், கட்டுமானம், சுற்றுலா, உள்ளூராட்சி மற்றும் மாகாண நர்வாக அமைச்சர்
Minister of Finance and Planning, Law and Order, Lands, Electricity, Housing and Construction,
Industries and Enterprise Promotion, Tourism, Local Government and Provincial Administration

எனது இல }
எனது இல } NP/CM/Res/Media/Greetings/2016
எனது இல }
My No

திகதி }
திகதி } 26.07.2016
Date

வாழ்த்துச்செய்தி

உலகத் திசை யாவற்றுக்கும் இந்து சமயம் சார்ந்த ஆன்மீகப் பெருமைகள் 24 மணி நேரங்களும் தொடர்ச்சியாக எடுத்தியம்புகின்ற ஒரே தமிழ்த் தொலைக்காட்சியாக விளங்கும் ஓம் தொலைக்காட்சி நிறுவனம் தனது ஐந்தாவது ஆண்டை நிறைவு செய்ததையொட்டி வெளியிடப்பட இருக்கின்ற சிறப்பு மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி ஒன்றை வழங்குவதில் மகிழ்வடைகின்றேன்.

உலகிலே பல்வேறு தொலைக்காட்சி நிறுவனங்கள் ஒளிபரப்புக்களில் பல மொழிகளிலும் ஈடுபட்டுள்ள போதிலும் அவற்றுள் ஒரு குறிப்பிட்ட அலைவரிசைகளில் ஒளிபரப்புச் செய்யப்படுகின்ற தமிழ்த் தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்புக்கள் நாடகங்கள், சமூக கலாசார விழுமியங்கள் மற்றும் சினிமாத்துறை போன்ற பல்வேறு விடயங்களையே தொட்டுச் செல்கின்றன. எனினும் ASK CABLE VISION நிறுவனம் தமது ஓம் தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பின் ஊடாக உலகத்தின் எப்பாகத்திலும் வாழக்கூடிய இந்துக்களை ஒன்றிணைத்து இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் காணப்படும் இந்து ஆலயங்களின் சிறப்புக்கள், ஆலய தரிசனங்கள், ஆலயத்தின் வரலாறுகள், ஆன்மீக சிந்தனைகள் ஆகியவற்றை வடக்கு கிழக்கு மற்றும் மலையகப் பகுதிகளுக்கு CABLE TV யின் ஊடாகவும் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு செய்தி ஒளிபரப்பின் ஊடாகவும் ஒளிபரப்புச் செய்து இந்து சமய மேம்பாட்டிற்கு 24 மணி நேரமும் உதவி வருவது பாராட்டப்பட வேண்டியது.

ஆலயங்களுக்கு நேரடியாகச் சென்று தரிசனம் செய்ய முடியாதவர்கள், ஆலய உற்சவங்களை நேரில் சென்று பார்த்துத் தரிசிக்க முடியாத மிகத் தூரத்தில் இருக்கக்கூடிய பக்தர்கள் அனைவரும் நேரில் வந்து தரிசித்தது போன்ற ஓர் உணர்வை இந்த ஓம் தொலைக்காட்சி நிலைய ஒளிபரப்பினூடாகத் தரிசித்து மகிழ்கின்றார்கள். இவர்களின் பணி மகத்தானது. குறிப்பாக இந்துக்களுக்கு இவர்களின் சேவை அளப்பரியது. ஓம் தொலைக்காட்சி நிறுவனத்தின் இந்த மகத்தான பணி தொடர வாழ்த்துகின்றேன். வயது முதிர்ந்தவர்களுக்கும் நடக்க முடியாதவர்களுக்கும், தூரத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் ஆலய தரிசனம் நேரில் கிடைக்க உதவி செய்கின்ற ஓம் தொலைக்காட்சி நிறுவனத்தின் பணி இன்னும் பல்லாண்டு நீண்டு செல்ல வேண்டும். அதற்கான அருளாசிகள் கிட்ட வேண்டும் என வாழ்த்துகின்றேன்.

நன்றி.
அன்புடன்.

 நதியரசர் க.வி.விக்கினேஸ்வரன்
 முதலமைச்சர் வட்டமாகாணம்
 நதியரசர் க.வி.விக்கினேஸ்வரன்
 முதலமைச்சர் வட்டமாகாணம்

உ-
சமயம்

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்

(இலங்கை இந்துமன்ற அமைப்புகளினதும் ஆலய நம்பிக்கை பொறுப்புகளினதும் ஒன்றியம்)

ALL CEYLON HINDU CONGRESS

(Federation of Hindu Religious Associations and Temple Trusts in Sri Lanka)

நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர் சபைத் தலைவர்
Chairman of the Board of Trustees
வி. கயிலசுப்பிரீணை
V. Kailasupillai
Phone: 2575566 (Res)
Fax : 2575472
hariomak@gmail.com

தலைவர்
President:
கந்தையா நீலகண்டன்
Kandiah Neelakundun
Phone: 2580807 (Res)
2371100 (Off) - Fax : 2371111
neela@mnlaw.lk

பொதுச் செயலாளர்
Hony. General Secretary:
சிங்காரம்பிள்ளை தில்லாநடராஜா
Singarampillai Thillanadarajah
Phone: 2363021 (Res)
Mobile: 071-8676498
uduvai@gmail.com

பொருளாளர்
Hony. Treasurer:
வே. கந்தசாமி
V. Kandasamy
Phone: 2586620 (Res)
Mobile: 071-5349150
vkandasami@gmail.com

வாழ்த்துச்செய்தி

உலகெங்கும் பரந்து வாழும் இந்துக்களுக்காகச் சமயம் சார்ந்த உணர்வுகளை ஊட்டுவதில் முன்னணியில் திகழும் ஓம் தொலைக்காட்சி சேவை ஐந்தாவது ஆண்டு நிறைவைக் காண்பதையொட்டி வாழ்த்துத் தெரிவிப்பதில் மட்டற்ற மகிழ்வடைகின்றேன். பிராந்தியத் தொலைக்காட்சி சேவை என்ற வகையில் முதன்முதலாக வாழ்ப்பாணத்தைத் தளமாகக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட டான் தொலைக்காட்சி சேவை தனது சகோதர சேவையாக ஓம் தொலைக்காட்சி சேவையைப் பிரசவித்தமை ஆரோக்கியமானதாகும்.

கோவில் திருவிழாக்கள், ஆன்மீகவுரைகள், பஜனை நிகழ்வுகள் எனப் பலதரப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைப் புலம்பெயர் தேசத்தவர்களும் தாயக உறவுகளும் கண்ணுற்றுக் களிப்படையும் வகையில் ஓம் தொலைக்காட்சி தனது சேவையை வழங்கி வருகின்றது.

சமயம் மீதான நாட்டமும் நம்பிக்கையும் இளமைதொட்டே ஏற்படுமானால் இந்நாட்டில் சிறந்த விழுமியப் பண்புமிக்க பிரஜைகளை இலகுவில் உருவாக்க முடியும். இந்து சமயம் காட்டிய வாழ்வியல் நெறி உயர்ந்த இலட்சியங்களோடு வாழ்வதற்கான குறிகாட்டியாக அமைந்திருக்கின்றது. இத்தகைய வாழ்வியல் துலக்கமாக அமைய வேண்டுமெனில் இது பற்றிப் பரப்புரை செய்யத்தக்க ஊடகங்கள் இன்று அவசியமாகத் தேவைப்படுகின்றன. இத்தேவையை ஓரளவுக்கேனும் ஓம் தொலைக்காட்சி நிறைவேற்றுவதாகவே நம்புகின்றேன். கோவில் வரலாறுகள், இலங்கையில் இந்து சமயத்திற்காக உழைத்த பெருமக்களின் பெருமைகள், சமயத் தத்துவம் சார்ந்த செய்திகள் எனப் பலதரப்பட்ட விடங்களை இனி வருங்காலங்களில் இச்சேவை தன்னுள் உள்வாங்கிக் கொள்ளவேண்டியது காலத்தின் கட்டாயத் தேவையெனக் கருதுகின்றேன்.

ஐந்தாம் ஆண்டு நிறைவைக் காணும் இத்தொலைக்காட்சி சேவை ஆயிரம் பிறை கண்டு எமது சமய எழுச்சிக்காக அரும்பணியாற்ற வேண்டும் என இறையருளை வழுத்தி வாழ்த்துகின்றேன்.

நன்றி
தங்களின் சேவையில்

கந்தையா நீலகண்டன்
தலைவர்
அகில இலங்கை இந்துமா மன்றம்

தலைமையகம்: இல.91/5, சே. சிற்றம்பலம் ஏ. கார்டினர் மாவத்தை, கொழும்பு - 02, இலங்கை.

Head Office: No 91/5, Sir Chittampalam A. Gardiner Mawatha, Colombo - 02, Sri Lanka.

தொ.பேசி/Phone : 2434990

www.hinducongress.lk

தொ.நகல்/Fax : 2344720

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

தேவஸ்தானம், இலங்கை

Sri Durgadevi Devasthanam

Tellippalai, Sri Lanka

T.P. No : 021-3213151

சிகிச்சை

வாழ்த்துச்செய்தி

போரின் அனர்த்தங்களினால் அகம் நொந்து போயிருந்த மக்களுக்கு ஆறுதல் தரும் தொலைக்காட்சியாக ஓம் தொலைக்காட்சி கடந்த ஐந்து ஆண்டு காலமாக நற்பணி ஆற்றி வருவது குறித்து யாம் வாழ்த்தக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றோம். குறிப்பாக ஆன்மீக நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தி மக்களை ஆற்றுப்படுத்தும் இத் தொலைக்காட்சி சேவைக்கு சைவ மக்கள் ஒன்றிக் கடன்பட்டவர்கள்.

சரித்திர, பிரசித்தி வாய்ந்த கோவில்கள் மட்டுமன்றி ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் உள்ள திருத்தலங்களின் திருவிழாக்களை சர்வதேசத்தில் உள்ள அனைவரும் ஆவலுடன் காண வைத்த பெருமை இத்தொலைக்காட்சியினருக்கு உரியதே.

நாதஸ்வர, தவில் கச்சேரிகள் தொடக்கம் பண்ணிசை, காவடி, கரகாட்டம் அனைத்தையும் பலரும் இரசிக்கக்கூடிய வகையில் நேடியாக ஒளி, ஒலி பரப்பி வரும் இத்தொலைக்காட்சியின் சேவை மகத்தானது.

சைவ நற்சிந்தனை, சமய கலாசார வைபவங்கள் அனைதிற்கும் ஊக்கம் கொடுத்துவரும் இவ் ஆன்மீக ஊடகத்துறை தொடர்ந்து பிரகாசிக்க இறையருளை வேண்டி இதயபூர்வமான நல்லாசிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

“இன்பமே சூழ்க”

செஞ்சொற்செல்வர் கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன்,
தலைவர், ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தலைவர், சிவபூமி அறக்கட்டளை.

பதிப்புரை

உலகெங்கும் இந்து சமயப் பெருமைகளைத் தமிழில் பறை சாற்றும் ஓம் தொலைக்காட்சி ஐந்தாவது அகவை நிறைவைக் காண்கின்றது. யாழ். மண்ணில் இருந்து இத்தொலைக்காட்சிச் சேவை இயக்கப்படுவது ஒரு வரப்பிரசாதமாகவே கொள்ளப்படவேண்டும்.

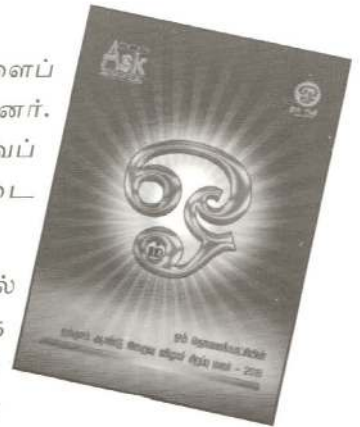

ஒரு காலத்தில் ஏடுகளின் வாயிலாகவே சமயச் செய்திகள் கடத்தப்பட்டன. தொடர்ந்து காலம் பெற்ற பரிசாகக் காகிதத்தின் கண்டுபிடிப்பும் அச்ச இயந்திர வசதியும் அமைந்தமையால் சமய உணர்வைக் கடத்தும் பிரதான ஊடகமாக நூல்கள் விளங்கின. இன்று எண்ணிம (டிஜிற்றல்) உலகில் காணொலிக் காட்சிகள் ஊடாகச் சமய உணர்வுகள் தொற்றுகையடையச் செய்யப்படுகின்றன.

சமய நம்பிக்கைகளைக் கட்டி வளர்ப்பதற்கும், சமயப் பரப்புரைகளுக்கும், வரலாற்று ஆவணப்படுத்தல்களுக்கும் ஏற்ற வசதிகளை வழங்குவதற்காக இத்தொலைக்காட்சிச் சேவையின் தளம் விரிந்து கிடக்கின்றது.

நாயன்மார்கள் காலத்தில் கயிலைக் காட்சியை அப்பர் பெருமான் திருவையாறில் தரிசித்தார். நக்கீரர் திருக்காளத்தியில் கயிலைக் காட்சியைத் தரிசித்தார். இதனால் இவ்விரு தலங்களும் தட்சண கைலாயம் என அழைக்கப்படுகின்றன. அன்று நாவுக்கரசரும் நக்கீரரும் பக்தி என்ற ஊடகப் பரப்பினால் இதனைச் சாத்தியப்படுத்தினர். இன்று நல்லூர்க் காட்சியை கனடாவிலும் பிரான்சிலும் தரிசிப்பதற்கு ஓம் என்ற தொலைக்காட்சி ஊடாகப் பரப்ப வழிசமைத்திருக்கின்றது.

தாயகத்தில் இடம்பெறுகின்ற ஆன்மீகம் சார்ந்த நிகழ்வுகளைப் புலம்பெயர் உறவுகள் ஆர்வத்துடன் கண்டு களிப்புறுகின்றனர். ஓம் என்ற ஊடக வலிமை நிலத்திற்கும் புலத்திற்குமான உறவைப் பலப்படுத்துவதுடன் இருதரப்பிற்கும் இடையிலான இடை வெளியைக் குறைத்துவிடுவதிலும் பெரும்பங்காற்றுகின்றது.

தலைநகரை மையப்படுத்தியே பெரும்பாலான இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் இயங்கும் சூழலில், டான் குழுமம் பிராந்தியத்தை மையப்படுத்தி இயங்கத் தொடங்கியிருக்கின்றது. இந்த மண்ணைத் தளமாகக் கொண்டு தொடங்கிய ஓர் அலைவரிசை உலகளாவிய

நிலையில் தமிழ் மக்களிடையே பிரபலத்தைப் பெற்றிருப்பது தெய்வீக வலிமையேயன்றி வேறில்லை.

ஓம் தொலைக்காட்சி உண்மையிலேயே ஐந்து வயதுக் குழந்தைதான். அதன் வசதிகளும் வாய்ப்புக்களும் அவ்வாறுதான் உள்ளன. எம்மவர்களுக்காகப் பிறந்த ஒரே குழந்தையை உரிய வழியில் வளர்த்தெடுப்பதும் எம்மவர் கடன் என்றே கருதுகின்றேன். இன்றைய இலத்திரனியல் உலகில் அதன் வழியிலேயே கருத்துக்களைப் பகிரமுடியும் என்பதே யதார்த்தமானது. எனவே அனைத்துத்தமிழ் இந்துக்களுக்குமாகத் தொடக்கப்பட்ட இந்தத் தொலைக்காட்சியின் வளர்ச்சிப் பாதையில் ஐந்தாண்டு நிறைவு என்பதுவும் ஒரு மைல்கல்தான்.

டான் தொலைக்காட்சியில் எனது உரைக்குக் கிடைத்த வரவேற்பைக் கண்ணுற்ற அதன் இயக்குநர் ஓம் தொலைக்காட்சிக்காக ஒரு மலரை ஆக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என அவாவியதன் விளைவே இம்மலர் வெளியீட்டிற்கு என்னைப் பதிப்பாசிரியர் ஆக்கிற்று. இயக்குநரின் வழிப்படுத்தல்களும் சமயப் பெரியோர்களது ஆசீர்வாதமும் கட்டுரையாசிரியர்களின் ஒத்துழைப்பும் டான் பணியாளர்களின் ஆதரவும் அன்புச் சகோதரர்களான இ. சர்வேஸ்வரா, ந. ஐங்கரன், கு. பாலஷண்முகன் ஆகியோரது பங்களிப்பும் இம்மலர் வெளியீட்டை இலகுபடுத்தியிருக்கின்றன. செய்திப் பணிப்பாளர் திரு.வே.தயாநிதி, கணக்காளர் திரு. சந்திரன், வர்ணனையாளர் மதுரகவி காரை. எம்.பி. அருளானந்தம் ஆகியோர் மலர் வெளியீட்டில் எனக்கு உறுதுணையாக அமைந்தனர். அச்சத்துறையில் கரிகணன் (தனியார்) நிறுவனத்தினரின் பேராற்றல் இம்மலரிலும் மெய்ப்பட்டு நிற்கின்றது.

இந்துதர்மத்தின் நெறி எங்கும் பரவும். அதன்வழி வாழும் மாந்தர்கள் மாண்புறவும், இறையருளுக்காகப் பிரார்த்திப்போம். ஓம் தொலைக்காட்சி இந்த இலட்சியங்களை ஈடுற்றும் கருவியாக அமையும் என எதிர்பார்க்கின்றேன்.

ச. லலீசன்,
பிரதி முதல்வரும், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளரும்,
கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை.

ஓம் தொலைக்காட்சியை ஏன் ஆரம்பித்தோம்

சைக்கிளில் அரைக் காற்சட்டையுடன் ஓடித்திரிந்த காலங்களில் வீதியில் சைக்கிளில் செல்லும் போது எதிரே கத்தோலிக்கப் பாதிரியார் சைக்கிளில் வருவார். இப்போதுபோல மோட்டார் சைக்கிள்களில் அல்ல. அவர்களும் லேடஸ் சைக்கிள்களில்தான் வருவார்கள். எதிரே பாதிரியாரைக் கண்டதும் நாங்கள் சைக்கிளில் இருந்து இறங்கி நின்றுகொண்டு “குட்மோனிங் பாதர்” என்போம். அவரும் பதிலுக்கு “குட்மோனிங்” சொல்லிவிட்டுச் செல்வார். அதன் பின்னர் நாங்கள் சைக்கிளை எடுத்துக்கொண்டு மீண்டும் பயணத்தைத் தொடர்வோம்.

அவரைக் கடந்து சிறிது தூரம் சென்றதும் எதிரே சைக்கிளில் பபா ஐயர் வருவார். அவரைக் கண்டுகொள்ளாமலே கடந்து செல்வோம். இத்தனைக்கும் ஐந்துவயதிலே வேட்டிகட்டி கோவிலுக்குச் சென்றுவரத் தொடங்கியவர்கள் நாங்கள்.

சின்ன ‘றோம்’ என்று அழைக்கப்படும் காவலூரின் கரம்பன் கிராமத்தில் கத்தோலிக்கர்கள் மட்டும் வாழவில்லை. சரிக்குச் சரியாக இந்துக்களும் தான் வாழ்கின்றனர். சிவநெறிச் செல்வர் என்று கி.வா. ஜெகந்நாதனால் பட்டமளித்துக் கௌரவிக்கப்பட்ட ஒருவரின் மகனாகப் பிறந்தபோதிலும், நாம் ஏன் இப்படி நடந்து கொண்டோம் என்று அப்போதெல்லாம் நினைக்கத் தோன்றவில்லை. ஆனால் இப்போது ஏன் அப்படி நடந்து கொண்டோம் என்று சிந்திக்காமலும் இருக்கமுடியவில்லை.

இந்துமதக் குருவுக்கு இந்துக்கள் நாங்களே மரியாதை அளிக்கத் தவறியது ஏன் என்பது பற்றி இப்போதாவது பேசவேண்டும் போல இருக்கிறது. அண்மையில் சில இந்துக்குருமார்களை ஒன்றாகச் சந்தித்தபோது அவர்களும் இந்த அவலம் குறித்துப் பிரஸ்தாபித்தார்கள்.

ஒரு கத்தோலிக்கனிடம் சென்று யேசு எங்கே பிறந்தார் என்று கேட்டால் நிச்சயம் அவன் பதில் சொல்லுவான். யேசுவின் பத்துக் கட்டளைகள் என்ன என்று கேட்டால் தெரியாத கத்தோலிக்கன் இருக்கமாட்டான். அதுபோல முஸ்லிம் ஒருவனிடம்போய் முகம்மது நபிகள் பற்றிக்கேட்டால் பிரசங்கமே நாடாத்திவிடுவான். ஆனால் பிள்ளையார் ஏன் யானைமுகத்துடன் இருக்கிறார் என்று கேட்டால் பதில் தெரிந்த இந்துவைத் தேடிப்பிடிக்க வேண்டியிருக்கும்.

பிரான்ஸ் நாட்டில் பாடசாலையில் சமயபாடம் கற்பிக்கப்படுவதில்லை. நீங்கள் வேண்டுமானால் தேவாலயங்களில் நடக்கும் கத்தோலிக்கப் பாட வகுப்புக்களுக்கும் பிள்ளைகளை அனுப்பிப்படிப்பிக்கலாம். நமது நாட்டில் சமயபாடம் பாடசாலைகளிலேயே கற்பிக்கப்படுகின்ற போதிலும், அது கட்டாய பாடம் அல்ல. அதில் நீங்கள் சித்தியடையவில்லை ஆனாலும் தொடர்ந்து நீங்கள் உங்கள் கல்வியைத் தொடரலாம். இதனால் பலருக்கு அது வேண்டத்தகாத பாடம்தான். அந்தப்பாடங்கள் நடக்கின்ற வேளைகளில் முக்கியமான ஏனைய பாடங்களைப் படிப்பதற்கே மாணவர்கள் ஆர்வம் கொண்டிருப்பார்கள்.

கத்தோலிக்கப் பாடத்தை பாடசாலைகளில் படிப்பிக்காத பிரான்ஸ் நாட்டில், ஒரு கத்தோலிக்கன் ஆலயத்தில் திருமணம் செய்யவேண்டும் என்றால் கட்டாயமாக சில

வாரங்கள் கத்தோலிக்க தந்தையாக, தாயாக வாழ்வது எப்படி என்று ஆலயத்தில் கல்வி கற்றாகவேண்டும். அப்படி கற்காதவர்களுக்கு ஆலயத்தில் குருவானவர் திருமணம் செய்து வைக்கமாட்டார். ஆனால் இந்து மதக் கோவிலில் யார் வேண்டுமானாலும் திருமணத்தைச் செய்து கொள்ளலாம்.

ஒரு கத்தோலிக்கர் தான் குருவானவர் ஆகவேண்டும் என்றால் சிறுவயதிலே மிசனரியில் சேரவேண்டும். சிறுவயதிலிருந்தே தன்னைத்தயார் செய்யவேண்டும். ஒருமுஸ்லிம் மௌலவி ஆக வேண்டும் என்றால் அதற்காக நீண்டகாலம் கல்விகற்றாக வேண்டும். ஆனால் ஒரு இந்துமதகுரு ஆகவேண்டும் என்றால் அவர் ஒரு பிராமணக் குடும்பத்தில் பிறந்தால் போதும், அவர் ஐந்து வயதிலேயே ஆலயக் கர்ப்பக் கிருகத்திற்குள் சென்றுவிடலாம். இவையெல்லாம் சரியா? பிழையா? என்பதெல்லாம் எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் இவையெல்லாவற்றையும் இப்போது நினைக்கத் தோன்றுகின்றது.

அண்மையில் கிரிமலைக்கு அருகே இருக்கின்ற ஒரு கிறிஸ்தவ சபைக்குச் சொந்தமான தேவாலயத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். இருபது இருபத்தைந்துபேர் அந்தத் தேவாலயத்தில் இருந்தனர். அவர்கள் மத்தியில் ஒருபோதகர் பிரசங்கம் நடாத்திக் கொண்டிருந்தார். அங்கிருந்தவர்கள் அவைவருமே அண்மையிலேயே அந்தத் தேவாலயத்திற்கு வரத் தொடங்கியவர்கள் என்பது தெரிந்தது. பிரார்த்தனைமுடிந்ததும் அவர்களிடம் பேச்சுக்கொடுத்தேன். எல்லோருமே பிறப்பால் இந்துக்கள். மிக அண்மைய காலம்வரை கிரிமலை நகுலேஸ்வரத்திற்கும் பிள்ளையார் கோவிலுக்கும் சென்று வந்தவர்கள். பிரச்சினையே வாழ்வாகிப் போய்விட்ட அவர்களுக்கு அங்கே நிம்மதி கிடைக்கும் என்று நம்புகின்றார்கள். அப்படி நம்பவைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அவர்களுக்கு நகுலேஸ்வரத்திற்கு வந்தாலும் அவர்களுக்குத் தேவையானது

கிடைக்கும் என்று நம்பவைக்க யாரும் இல்லை. இவையெல்லாவற்றையும் இங்கே குறிப்பிடுவதன் காரணத்தைப்பிரிந்திருப்பீர்கள் என்று நம்புகின்றேன்.

உங்களுக்குள்ளும் இதுபோன்ற கேள்விகளும் சந்தேகங்களும் இருக்கலாம். அவற்றை நிவர்த்தி செய்து கொண்டாலேயே நீங்கள் இந்துவாகத் தொடர்வீர்கள், நல்ல இந்துவாகத் தொடரமுடியும். எனக்குள் இருக்கும் இந்தக் கேள்விகளுக்கு உங்களுக்கும் விடை தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்று கருதியதாலேயே ஒம் ரிவியை ஆரம்பிக்க விரும்பினோம். ஆனால் எமது நோக்கம் நிறைவேறிவிட்டதாகவோ அல்லது அந்நோக்கத்தை அடைய முயற்சி செய்ததாகவோ தெரியவில்லை.

ஒரு தொலைக்காட்சியை நடாத்துவதென்பது எத்தகைய சிரமங்களை உடையது என்பதை எல்லோராலுமே உணர அல்லது ஊகிக்கமுடியும். எப்படி ஒருகையால் ஓசை எழுப்ப முடியாதோ அதேபோலத்தான் நாம் மாத்திரம் சிந்தித்து, செயற்படுவதன் மூலம் எமது இலக்கை அடைந்துவிடமுடியாது.

நாம் செய்ய விரும்புவது தேவையான ஒன்றுதான் என்று நினைக்கின்ற நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் எம்மோடு இணைய வேண்டும். எங்களோடுசேர்ந்து கைதட்ட உங்கள் கரங்களையும் தரவேண்டும்.

வெறுமனே கோயில் திருவிழாக்களை ஒளிபரப்புவதால் மாத்திரம் ஒம் ரிவியின் இலக்கை நாம் அடைந்துவிடப் போவதில்லை. ஆலயங்களுக்கு நேரில் வந்து தரிசிக்க முடியாதவர்களின் தேவையை வேண்டுமானால் அதுநிறைவேற்றும்.

எங்கள் குழந்தைகள் நல்ல இந்துக்களாகவளர, எங்கள் குழந்தைகளை நல்ல இந்துக்களாகவளர்க்க, இந்துமதத்தின் மீதான நமது நம்பிக்கை தொடர, நாம் கடுமையாக உழைக்கவேண்டியிருக்கின்றது.

என்ன செய்யலாம்?

இதற்கு நாம் என்ன செய்யவேண்டும்?

ஓம் ரிவியில் பாடசாலை மாணவர்களுக்கான சமய வகுப்புக்களை நடாத்தலாம். பாடசாலை மாணவர்கள் அல்லாத, ஏன் பெற்றோருக்குமான வகுப்புக்களையும் நடாத்தலாம். இதனைச் செய்யக்கூடியவர்கள் குறிப்பாக ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்கள் தாமாக முன்வந்து இந்தப் பணியைச் செய்யலாம். அதனை ஒளிப்பதிவு செய்து ஒளிபரப்ப ஓம் ரிவி தயாராகவே இருக்கிறது.

ஓவ்வொரு இந்துவும் அறிந்திருக்க வேண்டிய முக்கியமான விடயங்களைக் கேள்விபதில் வடிவில் மிக எளிமையாகப் பார்ப்பவர் மனதில் புகுகின்ற வகையில் கேள்விபதில் நிகழ்ச்சியை நடாத்தலாம். ஒரு ஆலயத் திருவிழாவில் வருகின்ற பக்தர்களிடம் திருஞானசம்பந்தர் எத்தனையாவது வயதில் தேவாரம் பாடினார் என்று கேட்டால் எத்தனைபேர் சரியாகப் பதில் சொல்வர்களோ தெரியவில்லை. அதனை அப்படியே ஒளிபரப்பிவிட்டு, கடைசியில் சரியான பதிலைச் சொல்கின்றபோது நிகழ்ச்சி பார்ப்பவர் மனதில் அது ஆழமாகப் பதிந்து விடும். இதுபோல மிகச் சாதாரணமாகத் தெரிந்து வைத்திருக்கவேண்டிய விடயங்களைக் கேள்விபதில் நிகழ்ச்சியாக்கலாம்.

தமது பிள்ளைகளை ஒருநல்ல இந்துவாக, சைவனாக வளர்க்க வேண்டியது ஓவ்வொரு பெற்றோரினதும் கடமை. பாடசாலைகளில், அறநெறிப் பாடசாலைகளில் மாணவர்களிடையே போட்டிகளை நடாத்தி, அந்த மாணவர்களுக்குப் பரிசு வழங்குகின்ற அதே வேளை, அந்த மாணவர்களுக்கு ஊக்க மளிக்கின்ற பெற்றோரைக் கௌரவிப்பதன் மூலம் ஏனைய பெற்றோரையும் தத்தமது பிள்ளைகளை நல்ல இந்துக்களாக வளர்க்கத் தூண்டலாக அமையும். இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளை செய்யலாம்.

எங்கள் ஆலயங்களில் நிகழ்ந்த புதுமைகளை, அற்புதங்களை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் ஆலயங்களின் மீதான பார்வையை மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தலாம். ஒரு தடவை நண்பர் ஒருவர் தனது முகநூலில் எழுதியிருந்த சம்பவம் ஒன்று இப்போது ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. ஒரு நாள் மனதில் ஏற்பட்ட பாரத்துடன் வழக்கமாச்செல்லும் சைவ உணவகம் ஒன்றிற்கு சாப்பிடுவதற்காகச் சென்றிருந்தாராம். அப்போது அங்கே பணியாற்றுகின்ற ஒரு பெரியவர் இவரது சோகத்தைப்பார்த்து, விபரம் கேட்டிருக்கிறார். அதற்கு அந்தப்பெரியவர், தம்பி காலையில் எழுந்ததும் வேட்டியுடன் குளித்து விட்டு ஈர வேட்டியுடன் நேரே நல்லூரான் வாசலில் போய் நின்று அவனிடம் சொல்லு உன் உள்ளத்தில் உள்ளபாரம் எல்லாம் குறைந்துவிடும் என்று. அப்படியேதான் செய்ததாக அந்த நண்பர் எழுதியிருந்தார். இதுபோன்ற விடயங்களைச் சொல்லுகின்ற நிகழ்ச்சியாக அவை அமையலாம். இப்படி பல உங்கள் ஓவ்வொருவரிடமும் இதுபோன்ற பல யோசனைகள் வரலாம். அவற்றை எம்மோடு பகிர்ந்துகொண்டு அதற்கு நீங்களும் உதவலாம்.

ஏன் இவற்றையெல்லாம் எங்களிடம் சொல்கிறீர்கள்? செய்ய வேண்டியதுதானே என்று நீங்கள் நினைப்பதிலும் தவறில்லை. ஆனால் அதனைச் செய்யப் பலருடைய உதவியும் தேவை. பலரும் சேர்ந்தால்தான் அதனைச் செய்யமுடியும். ஆலயங்களில் பலகோடிகளைச் செலவிட்டு கோபுரம் கட்டுவதாலேயோ அல்லது தேர்களைச் செய்வதாலேயோ மாத்திரம் ஆலயங்களின் பணிமுடிந்துவிடுவதில்லை. இவை போன்ற நிகழ்ச்சிகளையும் ஆலயங்கள் முன்னின்று செய்யலாம். இல்லையெனில் ஆலயங்களுக்கு வருவதற்கே இந்துக்கள் காணாமல் போய் விடுவர். நம் மத்தியில் இருக்கின்ற இந்துச் சங்கங்களும் முன் வந்து இந்தப் பணியில் எம்மோடு இணைந்துகொள்ளலாம்.

எஸ். எஸ். குகநாதன்,

பணிப்பாளர், ஓம் தொலைக்காட்சி மற்றும் டான் குழுமம்.

ஓம் காரமாக ஒலிக்கும் ஓம் ரிவி

லங்கைத் தமிழ் ஊடகத்துறை வரலாற்றில் பல மாற்றங்கள், முன்னெடுப்புகள் நிகழ்ந்திருந்தாலும் மிக முக்கியமாக இரண்டு விடயங்கள் மட்டும் முதன்மை பெறுகின்றன.

முதலாவது, அச்ச ஊடகங்கள் மட்டுமே கோலோச்சிய, 1959 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் தலைநகர் கொழும்புக்கு வெளியே யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தனியான பிராந்திய பத்திரிகை ஒன்றை (ஈழநாடு) வெளியிட்டு அதனை வெற்றிகரமாக முன்னெடுத்த அன்றைய வரலாறு.

இரண்டாவது வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்ற இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் மேலோங்கிய இன்றைய காலத்தில், இதன் அனைத்துத் தமிழ் ஒளி, ஒலி பரப்புகளும் கொழும்பில் இருந்து மட்டுமே தமது சேவையை வழங்க, முதன் முதலில் 2009 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து இலங்கையின் தமிழ் பிரதேசங்கள் அனைத்திற்குமான தனது ஒளிபரப்பை ஆரம்பித்து அதனை வெற்றிகரமாக முன்னெடுத்து வரும் டான் ரிவி நிறுவனத்தின் இன்றைய வரலாறு.

முன்னைய சாதனைக்கு சொந்தக்காரர் காலம் சென்ற திரு. தங்கராஜா அவர்கள், அவர் வழியில் வந்த திரு. எஸ். எஸ். குகநாதன் அவர்களே இன்றைய சாதனையின் நாயகன்.

2009 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தனது ஒளிபரப்பை ஆரம்பித்த டான் ரிவி நிறுவனம் சர்வதேச அளவில் பாரிய ஒரு வரலாற்றைக் கொண்டது.

2000 ஆம் ஆண்டு பிரான்சில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்தத் தொலைக்காட்சிச் சேவை, அங்கிருந்து ஐரோப்பிய மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கான ஒளிபரப்பையும், பின்னர் 2005 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்தின் தலைநகர் சென்னையிலிருந்து, தனது ஒளி பரப்பில்

தமிழகத்தையும் இணைத்துக் கொண்டு சேவையைத் தொடர்ந்தது. தமிழகத்தின் பிரபல தொலைக்காட்சிகளுக்கு சவாலாக மூன்று ஆண்டுகள் தனது சேவையை வெற்றிகரமாகத் தமிழகத்தில் தொடர்ந்த டான் ரீவியின் இயக்குநர் திரு. எஸ். எஸ். குகநாதன் அவர்கள், தாயகத்திற்கும் இந்த சேவை விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும் என்கின்ற தனது அவாவை 2008 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றினார்.

2008 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் கொழும்பை மையப்படுத்தி ஆரம்பிக்கப்பட்ட டான் ரீவியின் இலங்கைக்கான ஒளி பரப்புக்கள் அடுத்த ஆண்டே யாழ்ப்பாணத்திற்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டு இன்று இலங்கையின் தமிழ் பிரதேசங்கள் அனைத்திலும் ஆறு மாறுபட்ட ஒளிபரப்புக்களை (TV channells) வெற்றிகரமாக முன்னெடுத்து வருகிறது. மத வேறுபாடுகள், சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகள் அனைத்தையும் கடந்து ஒளிபரப்பாகும் டான் ரீவியின் அனைத்து சனல்களும் தமிழ் மக்களின் பேரபிமானத்தைப் பெற்றிருப்பது தான் இங்கே சிறப்பாகும்.

முதன் முதலாக டான் ரீவி என்கின்ற ஒற்றை ஒளிபரப்புடன் 2009 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஐரோப்பா வரை நேரடியாகத் தனது சேவையைத் தொடர்ந்த டான் நிறுவனம் இன்று டான் நியூஸ், டான் மியூசிக், பிறை ரீவி என்கின்ற இஸ்லாமிய ஒளிபரப்பு, ஹொலி மேரி சனல், ஓம் ரீவி என மதங்களையும் இனங்களையும் கடந்து சாதனை படைத்து வருகிறது.

இந்தப் பாரம்பரியத்தின் ஓர் அங்கமான ஓம் ரீவிக்கு இன்று வயது ஐந்து. 2011 ஆம் ஆண்டு நல்லூர்க் கந்தன் மஹோற்சவ தினத்தில் ஆலய முன்றிலில் வருடா வருடம் அமைக்கப்படும் சிறப்புக் கலைக்கூடத்தில் இருந்து நல்லை ஆதீன முதல்வரால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது ஓம் ரீவி.

எப்படி கத்தோலிக்க ஒளி பரப்பான ஹொலி மேரி, இஸ்லாமிய ஒளிபரப்பான பிறை ரீவி என்பன அந்த மதம் சார் நிகழ்வுகளையும் மதப் பரப்புரைகளையும் மேற்கொள்கின்றனவோ அதற்கு சற்றும் சளைக்காமல் இந்து மதத் தொன்மைகளை வெளிப்படுத்தி வருகிறது ஓம் ரீவி.

யாழ்ப்பாணத்தின் முக்கிய புண்ணிய ஸ்தலங்களின் வரலாறு, அந்த ஆலய வருடாந்த மஹோற்சவங்கள், நாயன்மார்களால் பாடப்பெற்ற இலங்கையின் திருக்கேதீஸ்வரம், கோணேஸ்வரம், முன்னேஸ்வரம் போன்ற ஸ்தலங்களில் இடம்பெறும் சிவராத்திரி, நவராத்திரி காலச் சிறப்பு வழிபாடுகள் அனைத்தையும் நேரடியாக தாயகத்தின் அனைத்து பிரதேச மக்கள் மட்டுமல்ல புலம்பெயர் உறவுகளும் தரிசிப்பதற்கான வாய்ப்பை வருடா வருடம் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது ஓம் ரீவி. இன்று 5 ஆவது வயதில் கால்பதிக்கும் ஓம் ரீவி நல்லூர்க் கந்தன் ஆலய மஹோற்சவத்தின் போது வருடா வருடம் ஆலய முன்றிலில் கலைக்கூடம் அமைத்து கந்தன் உற்சவத்தைத் தினமும் நேரடி ஒளிபரப்பு செய்வதுடன் சமய சொற்பொழிவுகள் சங்கீதக் கச்சேரிகள் போன்றவற்றை நடாத்தி வருவதும் சிறப்பம்சமாகும்.

தற்கால நவீனத்துவத்தின் அதிவேக வளர்ச்சி, உலக மயமாதல், இலங்கையின் அரசியல் போன்ற இன்றைய புறச்சூழல் தமிழையும் சைவத்தையும் முற்று முழுதாக இல்லாமல் ஆக்கிவிடுமோ என்கின்ற ஐயப்பாடு எழுப்பப்படும் நிலையில் டான் ரீவி நிறுவனத்தின் தேவை தமிழ் சமூகத்திற்கு அவசியம் என்பதில் மாறுபட்ட கருத்து இருக்க முடியாது. அந்த வகையில் இன்று 5ஆவது அகவையில் அடி எடுத்து வைக்கும் ஓம் ரீவி மட்டுமல்ல டான் நிறுவனத்தின் அனைத்து முன்னெடுப்புக்களும் ஆண்டுகள் பல கடந்து எமது அடுத்த தலைமுறைக்கும் தொண்டாற்ற வேண்டும் என அனைவர்க்கும் பொதுவான இறைவனை வேண்டுவோமாக!

- கோவை நந்தன்

மின் ஊடகங்களும் இந்துமதமும்

உலகெங்கும் வாழும் மக்கள் ஊடகங்கள் மூலம் வரும் செய்திகளினூடாகவே தமது கருத்தை அதிகளவில் ஏற்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். ஊடகமே ஒரு தகவலை மக்களுக்குச் சொல்வதோடு அத்தகவலுடன் இணைத்து ஒரு கருத்துருவாக்கத்திற்கும் வழியாக நிற்கிறது.

இதன் காரணமாகவே, அரசியல்வாதிகளாகட்டும், தீவிர எண்ணப் பாங்குடையவர்களாகட்டும், புரட்சியாளர்களாகட்டும், மதப் பரப்புனர்கள் அல்லது மத மாற்ற சிந்தனை உடையவர்களாகட்டும் தம் கருத்தை ஊடகங்கள் வாயிலாக மக்கள் மனதில் பதிய வைப்பதில் பகிரதப்பிரயத்தனம் மேற்கொண்டு வருகிறார்கள்.

ஒரு கருத்தை ஆரம்ப நிலையில் ஏற்காத மக்களும் தொடர்ந்து அதைத் தினமும் அல்லது அடிக்கடி கேட்கிறபோது அல்லது பார்க்கிறபோது அந்தக் கருத்தில் ஒரு நியாயம் அல்லது உண்மை இருப்பதாகச் சிந்திக்கத் தொடங்குவது இயற்கையானது. இதுவே சாதாரண மக்களின் நிலையும் ஆகும்.

எனவே ஊடகங்கள் தார்மீகப் பொறுப்புடன் உள்ளதை உள்ளபடி சேர்க்க வேண்டிய தர்மம் பூண்டு ஒழுக வேண்டும். ஒவ்வொரு தொழில் செய்பவரிடத்தும் தர்மம் (அறம்) அவசியமாகிறபோது, ஊடகங்களிடம் இருக்க வேண்டிய தர்மம் என்று சொல்லப்படுவனவற்றில் முக்கியமானது சத்யம் என்கிற உண்மை பூண்டு ஒழுகுதலாகும்.

இந்த வகையில் இந்து தர்மமும் இன்றைய ஊடகங்களும் என்ற எண்ணக்கருவும் சிந்திக்கத்தக்கது. அதிலும் முக்கியமாகத் தொலைக்காட்சிவழியே இந்து தர்மம் எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது என்று சிந்திப்பது சுவாரசியமானது. ஆனால், சுவாரசியத்துக்கு அப்பால் இந்துக்களை அவதூறு செய்யும் பல இடங்களும் சிந்திப்பதற்குரியதே.

ஆன்மீக சனல்கள்

தொலைக்காட்சிகளில் தற்போது முழுநேர ஆன்மீகம் பேசும் பல தொலைக்காட்சிச் சனல்கள் உள்ளன. வளர்ந்த அமெரிக்கா, கனடா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளிலும் சவுதி அரேபியா போன்ற இஸ்லாம் சமய நாடுகளிலும் இந்தியா, இலங்கை போன்ற வளர்முக நாடுகளிலுமாக எங்கும் இவ்வாறான ஆன்மீக சனல்களைப் பார்க்கலாம்.

நூற்றுக்கணக்கான இந்த அலைவரிசைகளில் இந்து சமயப் பங்கு மிக்குறைவே. எனினும் இந்தியாவில் இருபதுக்கு மேற்பட்ட ஆன்மீக அலைவரிசைகள் உள. அவற்றில் கணிசமானவை இந்துத்துவம் பேசுவன. Athmeega Yathra, Bhakthi, Devi, Prarthana TV, Sam skruthi

TV, Sankar TV, Srishankara TV, Aastha BhajanTV, Mahabharat TV, SVBC TV என்று இவற்றில் சில குறிப்பிடத்தக்கன.

இவற்றைவிட, பிராந்திய அலைவரிசைகள் பல உள. அதேபோல பிற சமயம் சார்பான Joy TV, Jinvani Channel போன்ற பல அலைவரிசைகளும் இந்தியாவிலிருந்து இயங்குகின்றன.

இலங்கையிலிருந்து The Buddhist TV என்ற சனல் பௌத்த சமயம்சார்பான பிரபல அலைவரிசை. அந்த வகையில், டான் தமிழ் ஒளியின் அலைவரிசைகள் ஆகிய ஓம் ரிவி, ஈழத்திலிருந்து ஒலிபரப்பாகும். முழுநேர இந்து சார்பு ஆன்மீக அலைவரிசையாகப் பொலிவோடு திகழ்கிறது. ஆலய உற்சவங்கள் பலவும் இதன் மூலமே உலகப்பரவல் ஆகின்றன. Sivan TV என்கிற இணைய வழித் தொலைக்காட்சி சனலும் இவ்வகையில் குறிக்கத்தக்க பங்காற்றி வருகிறது.

ஆன்மீக நகழ்ச்சிகள்

இவ்வாறு முழுநேர ஒளிபரப்புகள் ஒருபுறமிருக்க, பிரபலமான பொதுத்

தொலைக்காட்சிகளில் குறிப்பிட்ட நேரம் ஆன்மீகத்துக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. தவிர, சமயம் சார் நிறுவனங்களும் தனி நபர்களும் கட்டணம் செலுத்தி தாம் சார் நிகழ்வை ஒளிபரப்பி வருகிறார்கள்.

இவற்றினூடாக ஆன்மீக சனல்கள் பக்கம் போகாதவர்களும் ஆன்மீக நிகழ்வுகள் பலவற்றைக் காண்கிறார்கள்.

இந்துக்களின் கிட்பாடுகள்

தொலைக்காட்சி நிகழ்வுகள் பலவற்றில் மேற்சொன்ன நிகழ்வுகள் தவிரவும் சில பல இடங்களில் ஆன்மீகம் பேசப்படுகிறது. அப்போது மதத்தலைவர்கள் அழைக்கப்படுகிற போதும் அவர்களைக் காட்டிலும் பல்வேறு தரப்பும் அதிகம்பேசுகிறது. சில சமயம் மத அறிஞர்கள் இல்லாமலும் இந்நிகழ்வுகள் நடக்கும்.

இவ்வாறான நிகழ்ச்சிகளில் மேலைத்தேச சிந்தனையாளர்களும், புரட்சியாளர்களும், கடவுள் மறுப்பாளர்களும், இந்து எதிர்ப்பாளர்களும் ஹீரோ ஆக முயற்சிப்பதற்கு மிகத்தரக் குறைவாக இந்துக்களின் நம்பிக்கைகளையும், சடங்குகளையும் விமர்சிப்பதைப் பார்க்கலாம்.

மற்ற மதங்கள் குறித்து யாரும் இப்படி திரிபு வேலைகளில் ஈடுபடுவதில்லை. பெரும் பண்பலம், ஆள்பலம், உலக ஆட்சிப்பலம், வன்முறை, அதிகாரபீடங்களைக்கையில் வைத்திருப்பது போன்ற பல காரணங்கள் இதற்குண்டு. இந்து தர்மம் இத்தகு குடைகளுக்குள் ஒதுங்காமல் வெளியில் வெய்யில், மழை என எல்லாவற்றையும் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் இந்து மத நூல்களை யார்வேண்டுமானாலும் எப்படி வேண்டுமானாலும் திரித்து, மறைத்து, பழித்து, அவதூறு செய்யலாம்.

நீந்திக் கரை காணமுடியாத மத நூல்களின் பெருக்கமும், அவற்றில் சிலவற்றைக்கூடப் படிக்காத, அல்லது படிக்க ஆர்வமில்லாத

பெருவாரியான இந்துக்கள், மட்டுமல்லாது சமயத்தை விமர்சிப்பவனே அறிவுடையான் என்கிற நவநாகரிக பார்வை எல்லாம் இதற்குத் தூபம் போடும் விடயங்களாகும்.

ஆகவே, இவ்வாறான நிகழ்ச்சிகளைத் தொடர்ந்து காணும் மக்கள் இந்து ஆன்மீகம் குறித்த தமது நம்பிக்கையை இழக்கலாம் அல்லவா?

எங்களுக்கு என்ன?

நம்மிடத்தில் பலரிடம் இப்படியும் ஒரு மனோபாவம் உண்டு. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் அவர்களின் சீடனான நிரஞ்சன் (சுவாமி நிரஞ்சானந்தர்) ஒரு நாள்படகில் வருகிறார். அப்போது உடன் இருந்தவர்கள் இவரை ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் சீடர் என்ற நினைவும் குருதேவர் ராமகிருஷ்ணரைக் குறித்து அவதூறு பேசினார்கள். அதனால் நிரஞ்சன் மிகவும் எரிச்சலுக்கு உள்ளானார். “இப்போது நீங்கள் இதை நிறுத்தவில்லை என்றால் எதைக் குறித்தும் கவலைப்பட மாட்டேன். இதோ இந்தப் படகையேபுரட்டி கங்கைப் பிரவாகத்தில் மூழ்கடித்து விடுவேன்.” என்று எச்சரித்தார். இது பிறகு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணருக்குத் தெரிய வந்தது. அவர் நிரஞ்சனைக் கடுமையாகக் கடிந்து கொண்டார்.

ஆனால், யோகின் என்ற இன்னொரு சீடருக்கும் இப்படி ஒரு அனுபவம் ஏற்பட்டது. அவர் படகில் ஏறிய போதும் ஒருமுறை ராமகிருஷ்ணர் பற்றி தரம் தாழ்ந்து பேசினார். யோகின் ஒன்றும் செய்யவில்லை. அமைதியாக இருந்து விட்டார். பேசாமல் கரையேறி குருதேவரிடம் வந்து நடந்ததைக் கவலையுடன் சொல்லிக் கொண்டார். குருதேவர் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் சொன்னார். “நீ உன் குருவை அவமதிப்பதைக் கேட்டுக் கொண்டு சும்மா இருந்திருக்கக் கூடாது”.

ஆகக் கண்மூடி இருப்பதோ, வன்முறையால் அவற்றை அடக்குவதோ இரண்டும் கூடாது.

மாறாக உண்மையை உரக்கக் கூறவேண்டும். அவ்வாறு உண்மையான இந்து தர்மத்தை ஊடகங்களைப் பேச வைக்க வேண்டும். இயலவில்லை எனினும் அதற்கான ஊடகங்களை உருவாக்க வேண்டும்.

எப்படி எதிர் கொள்வது?

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அமெரிக்கப் பேராசிரியரான ஜெஃப்ரி க்ரிபால் என்பவர் “Invading the Sacred” என்றொரு நூல் எழுதினார். வங்க மொழியே அறியாத அவர் பல வக்கிரமான பொருள் உபயோகித்து விநாயகர், சிவன், அம்மன், ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் என்று இந்து தெய்வங்கள் குறித்து அவதூறாக எழுதினார்.

இதனால் இந்துக்களின் கண்டனத்திற்கு உள்ளானார். இந்த நூலைத் தடை செய்யுமாறு கோரிக்கை வந்தபோது, அப்போது இந்தியாவில் பா.ஜ.க அரசு இருந்தும் தடை செய்ய முடியாது என்று கூறிவிட்டனர். இந்துத்தத்துவவாதிகள் கூட இதை ஜனநாயக முறையில் எதிர்கொள்ளவே முடிவு செய்தனர்.

இவ்வளவுக்கும் நூலாசிரியரான க்ரிபால் ஒரு உளவாளி போல இந்தியா வந்து ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷனில் தங்கி, அங்கு நம்பிக்கை

பெற்ற ஆவணங்கள் யாவும் பார்த்துத் தான் இந்த நூல் எழுதினார்.

என்சைக்கோளோ பீடியா முதல் எங்கும் இப்படியான ஆய்வாளர்களின் கட்டுரைகளையே தாராளம் காணலாம். ஆனால் கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய கட்டுரைகளை அச்சமயம் நம்பிக்கையாளர்களே எழுதுவதைக் காணலாம்.

ஆக, இந்த நூல் பற்றிய எதிர்வினை அமெரிக்க வேதாந்த அமைப்பைச் சேர்ந்த சுவாமி ஆத்மஞானந்தாவால் முன்வைக்கப்பட்டது. தவிர சுவாமி தியாகானந்தாவும் ப்ரவராஜிகா வ்ராஜப்ரணாவும் சேர்ந்து “Interpreting Ramakrishna; Kali’s child Revisited” என்றொரு பெரிய நூலை எழுதினார்கள். பல தவறுகளை அடுக்கடுக்காக முன்வைத்து Invading the Sacred என்ற நூலின் இந்து சமய அவதூறுகளைத் தவிடு பொடியாக்கியது இந்நூல்.

இவ்வளவுக்கும் அந்த எதிர்வினை நூலில் க்ரிபால் குறித்து எவ்வித அவதூறும் பேசப்படவில்லை. ஆக, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷனைப் பின்பற்றி அவதூறுகளை அறிவு பூர்வமாக அணுகுவதே பொருத்தமானது.

வீவாதம் - வீநோதம்

உதாரணமாக தமிழ் நாட்டின் 'ஸ்டார் விஜய்' என்கிற பிரபல தொலைக்காட்சி 11.10.2009 அன்று கோபிநாத் தொகுத்து வழங்கும் மிகப்பிரபலம் பெற்ற "நீயா? நானா?" நிகழ்வில் "தாலி அணிவது அவசியமா?" என்று பேசப்பட்டது. குறித்த நிகழ்வில், "குலதெய்வ வழிபாடு அவசியமா?" "கோவில் அர்ச்சனை மொழி என்ன?" போன்ற விடயங்களும் பேசப்பட்டன. 2016 ஜூன் மாதம் கூட பேயோட்டுதல் என்றொரு விடயம் குறித்து இந்து மத அடிப்படையில் பேசப்பட்டது.

இதில் பல நிகழ்வுகளுக்கு காரசாரமான கண்டனங்கள் வந்தும் முன்னேற்றம் ஏது மில்லை. இதேபோலவே சன் நியூஸ் (Sun News) சனலில் 'நிஜம்' என்றொரு நிகழ்ச்சியும் விஜய் ரிவியில் 'நடந்தது என்ன?' நிகழ்ச்சியும் Zee தமிழ் தொலைக்காட்சியில் 'நம்பினால் நம்புங்கள்' என்றொரு நிகழ்வும், இந்து சமய மரபுகளைக் கேள்விக்குள்ளாக்கி விவாதப் பொருளாக்கி வருகின்றன.

இது இவ்வாறிருக்க, "முஸ்லிம் பெண்கள் பர்தா உடைய அணிவது அவசியமா?" என்ற ஒரு தலைப்பில் 17.01.2010 அன்று விவாதிக்கப்படும் என்று விஜய் ரி.வியில் விளம்பரம் செய்யப்பட்டது. இதற்கு "தமிழ்நாடு தவ்ஹீத் ஜமா அத்" கண்டனம் தெரிவித்ததை அடுத்து நிகழ்ச்சி இரத்துச் செய்யப்பட்டது.

ஆக, பிற சமயங்களிலும் பல பாரம்பரியங்கள் உள. மரபுகள் உள. அவை தேவையானவை. அவற்றுக்கு பல தத்துவார்த்த உண்மைகள் அங்குள்ள மார்க்க அறிஞர்கள் தருவர். அவற்றைக் கேள்வி கேட்க இயலாது. ஆனால் இந்துத்துவத்தைக் கேலி செய்வதிலும் ஆன்மீக அறிஞர்களுக்கு மரியாதை இம்மியும் கொடாது தமது இந்துத்துவவேஷ செய்தியை அழுத்தமாகச் சொல்லிக் கொள்வதிலும் மின் ஊடகங்கள் மகிழ்ச்சியடைகின்றன.

இன்றைய உலகில், சமய குருமார்கள் சில நெறிப்பிறழ்வு கொள்கிறார்கள். இதனால் பற்பல இடங்களிலும் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

எனினும் நித்தியானந்தா, பிரேமானந்தா, ஆஷாராம் பாபு என்று இந்துச்சாமிமார்களைத் தான் எங்கும் வசை பாடுகிறார்கள். இதே ஊடகங்கள் பிற சமய விடயங்களில் நடுநடுங்கி வேர்த்துப்போய், அஞ்சிப் போய் ஆடி காணாமலே போகின்றன.

காஞ்சி சங்கராச்சார்யார் ஜெயேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் குறித்து நீதிமன்றமே குற்றமேதும் அற்றவர் என்று தீர்ப்பு வழங்கிய பின்னும் ஊடகங்கள் பழி பேசி வருகின்றன.

இந்து தர்மம் அறிதல்

இந்து சமயம் என்பது கோவில்கள்கட்டுவது, கும்பாபிஷேகம் செய்வது, திருவிழாக்கள் செய்வது இவை மட்டுமல்ல. இது ஒரு அறக்களஞ்சியம், தர்மநூல்களின் இருப்பிடம் ஆக, இந்து சமயம் பேசும் தர்மத்தைச் சொல்ல வேண்டும். பரப்ப வேண்டும். அதை ஊடகங்கள் வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

குற்றங்கள், மூடநம்பிக்கைகள் களையப்பட வேண்டியது அவசியமேயாயினும், அதனைப் பழித்தலற்றும், இல்லாத அவதூறுகளைச் சொல்லியும் செய்யாது உண்மை உள்ளத்துடன் ஊடகங்கள் செயற்படுத்த வேண்டும்.

ஆயினும் வருமானம், ஜனரஞ்சகத்தையே ஊடகங்கள் நோக்காகக் கொள்வதால் தர்மச் செய்திகள் முதன்மை பெறாது போகின்றன. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன், சின்மயா மிஷன், ஜனகல்யாண், வாழுங்கலை அமைப்புப் போன்ற பல்வேறு இந்து ஸ்தாபனங்கள் ஆற்றும் நல்ல பணிகள், அறச்செயற்பாடுகள் பற்றியும் இலங்கையில் இந்து மாமன்றம், சைவமகாசபை, சந்நிதியான் ஆச்சிரமம், துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம், நயினைத் திருக்கோவில் போன்ற பல்வேறு இந்து

அமைப்புக்களாற்றும் நற்காரியங்கள் குறித்தும் இவ்வாறான ஊடகங்கள் வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

நிறைவு

ஊடகங்கள் கிலுகிலுப்பூட்டும் ஆபாசச் செய்திகள், கேள்விக்குள்ளாகும் ஆன்மீக மரபுகள் என்றும் விளம்பரம், வருமானம் பற்றிய எண்ணத்துடன் மட்டும் இயங்காது

அறநெறி தொடர்ந்த ஆழமான நன்னெறி நோக்கிலும் இயங்க வேண்டும்.

இந்து மக்களையும் இந்துமத நம்பிக்கைகளையும் போற்றி மின்னூடகங்கள் ஆகிய தொலைக்காட்சி போன்றன உள்ளிட்ட அனைத்து ஊடகங்களும் நடுநிலை சார்ந்து நன்னெறி காக்க வேண்டும்.

இந்த வகையில் ஓம் தொலைக்காட்சியின் பணி காத்திரமானது. போற்றுவதற்குரியது. நோய், மூப்பு, நேரமின்மை என்று கோயில் தோறும் சென்று வழிபட இயலாநிலையிலுள்ள அடியார்க்கும் 'இல்லத்திலேயே இறை தரிசனத்தை' இச்சனல் சிறப்பாக ஆற்றி வருகிறது.

இன்னும் 'பஜன் சாம்ராட்' என்று ஸ்ரீசங்கரா தொலைக்காட்சியைப் போல பஜனைப் போட்டிகள், ஆன்மீகக் கேள்வி பதில் சம்ஸ்கிருதத்திலுள்ள சின்னச் சின்ன சுலோகங்களை சிறார்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கும் நிகழ்வுகள், ஆன்மீக விநோத உடைப் போட்டி, ஆன்மீக சுற்றுலா, சிறார்களில் தமிழாற்றல் கொண்டவர்களிடையே ஆண்-பெண் பேதமின்றி புராணபடனம் செய்யும் காட்சியைப் பதிந்து ஒளிபரப்பல், பேச்சாற்றலைக் குழந்தைகளிடம் ஊக்குவித்தல், ஆன்மீக காட்டுன் கதைகளைக்காட்டுதல் போன்ற புதிய எழுச்சி பூர்வ நிகழ்வுகளையும் உள்வாங்கி இந்து ஆன்மீக எழுச்சி நிதர்சனமாகும்.

ஆக, இத்தகு சிறந்த பணியிலீடுபடும் அனைவரையும் வாழ்த்துவதும், எல்லா வற்றையும் எப்போதும் விமர்சித்துக் கொண்டேயிராமல் மனம் திறந்து வாய்மலர்ந்து பாராட்டுவதும் ஊக்குவிப்பதும் அவசியமானதாகும்.

'வேதாகம யுவரத்னா'

பிரம்மஸ்ரீ தியாக. மயூரகிரீக்குருக்கள்,
B.A (Cey), Dip.in. Journalism (Merit)

இந்து நாகரிகச் சிறப்பும் மனித வாழ்வும்

நாகரிகம் என்பது ஒரு நாட்டின் மனிதத் தன்மையை, அந் நாட்டின் விழுமிய கருத்துக்களை, வழிவழியாகப் போற்றிக்காக்கப்படும் பண்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும்.”

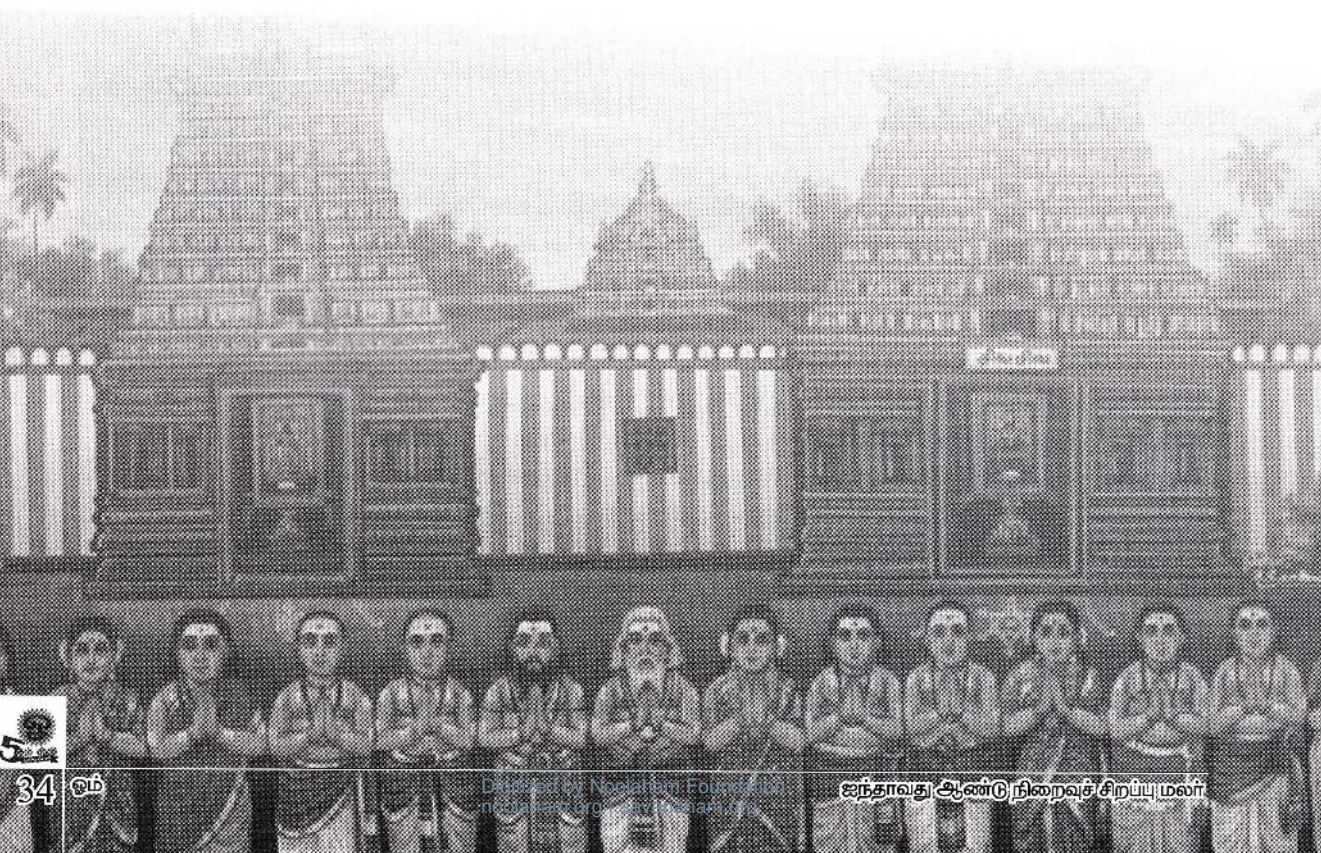

டாக்டர் எஸ். இராதாகிருஷ்ணனின் இக்கூற்று, பண்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுச்சி பெறுவதே நாகரிகம் என்ற கொள்கைக்குச் சான்று பகர்கின்றது. உலக நாகரிக வரிசையில் இந்து நாகரிகம் தனக்கேயுரிய சிறப்பையும் மேலான தன்மையையும் கொண்டு விளங்குகின்றது. சனாதன தர்மம் என இதற்கு வழங்கப்படும் பெயர் இதன் தொன்மையைச் சுட்டும் சமயத்தை அடித்தளமாகக் கொண்டு விளங்குவதால் எமது நாகரிகம் ‘இந்து நாகரிகம்’ என வழங்கப்படுகின்றது. தான்தோன்றிய நாட்டில் மாத்திரமன்றி, இந்திய எல்லைகளுக்கு அப்பால் பரவிய இடங்களிலும் இந்நாகரிகம் தனது செல்வாக்கைச் செலுத்தியதோடு காலங்காலமாக மனித வாழ்வை பல்துறைகளிலும் மேம்படுத்தவும் தலைப்படலாயிற்று. எத்தகைய தாக்குதல்களினாலும் சின்னா பின்னப்படாமலும் கால வெள்ளத்தால் அழியாமலும் காலத்தின் தன்மைக்கேற்ப புதிய சிந்தனைகளோடு வளர்ச்சி பெற்று வருவது இந்து நாகரிகம். நிலம், பிரதேசம், மொழி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வேறுபாடுகள் காணப்படினும் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை கொண்டு இந்து நாகரிகம் வளர்ச்சி பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தென்னாசியப் பிராந்தியத்தில் இந்நாகரிகம் தனக்கேயுரிய வரலாற்றுப் பெருமையும் சிறப்பும் பெற்றது. இத்தகைய சிறப்பினால் மேலை நாட்டவர்களும் பெரிதும் கவரப்பட்டனர். எனில் இதன் மேலான தன்மையை நாம் எளிதில் அளவிட்டுவிட முடியாது.

அறிவின் பண்பட்ட நிலையை நாம் பண்பாடு எனக்கூறின், வாழ்க்கையின் பண்பட்ட நிலையை நாம் நாகரிகம் எனக் கூறலாம். மனிதனின் கைவண்ணத்தைக் காட்டுவது பண்பாடு எனில், மனிதனுடைய செயற்திறனை விளக்குவது நாகரிகம் ஆகும். மனிதன் தன்னை மறந்து பிறர்க்கே தன்னைத் தியாகம் செய்வது நாகரிகத்தின் சிறப்பம்சமாகும். மண்ணும் மரமும் ஒன்றல்ல; வெவ்வேறானவை; எனினும் இரண்டும் இணைந்தால் ஒழிய மண்ணுக்குச் சிறப்பும் மரத்திற்கு வாழ்வும் இல்லை. அது போன்றே பண்பாடும் நாகரிகமும் ஒன்றான நிலையில்தான் உள்ளத்தின் உயர்வை, வாழ்வின் செம்மையை நம்மால் உணரமுடிகின்றது.

பண்பாடு என்னும் மண்ணில் உணரப்பட்டதே நாகரிகம் என்ற வித்தாகும். பண்பாடு பற்றி மேலைநாட்டறிஞர் குறிப்பிடும் கருத்து இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது. “மக்கள் அறிந்த வற்றுள்ளே மேன்மையானவற்றாலும், சிந்தித்த வற்றுள்ளே சிறந்தவற்றாலும் பண்பாட்டின் தன்மை அறியப்படுகின்றது”, என அவ்றிஞர் குறிப்பிடுகின்றார். எனவே பண்பாடு மனித வாழ்க்கையின் ஆணிவேர்; அது தனி மனிதனின் உயர் குணச் சீர்மையைக் காட்டும் மனத்தினியல்பாகும். ஓர் இனத்தின் பண்பாடு அந்த நாட்டின் இலக்கியம், வரலாறு, சமயம், சமுதாயம், கலை, அறிவியல் முதலியவற்றால் விளக்கமுறுகின்றது. மனிதனது உள்ளம், அவன் வாழும் சூழ்நிலை, சமூகம் ஆகியவை அவனது வாழ்வில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இவை சீர்மை பெறும் போது அவனது வாழ்வும் செம்மையறுகின்றது. பண்பாடு என்ற சொல்லில் ‘பண்’ என்பது செம்மைப்படுத்துதல் என்ற பொருளைத் தருவதாகும். ‘பண்’ என்பது உள்ளச் செம்மையைக் குறித்து நிற்கின்றது.

ஒவ்வொரு மனிதனுடைய வாழ்வையும் நாம் இரு வகையில் பகுத்துக்கூறலாம். ஒன்று பாரம்பரிய பண்பின் வாயிலாக அமைவது. மற்றொன்று சமூகத்தின் வாழ்வியல் வழியாக நிலைபெறுவது. நாகரிகம் இரண்டாவது பிரிவைச் சார்ந்தது எனினும் பண்பாடு இல்லையெனில் இந்துக்களைப் பொறுத்தமட்டில் நாகரிகமும் இல்லை எனலாம். அந்தளவுக்கு இந்து நாகரிகத்தின் சிறப்புக்குப் பண்பாடே அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. தனிமனிதன் சமூகத்திற்குத் தருவதும் சமூகம் தனிமனிதனுக்கு உணர்த்துவதும் பண்பாட்டின் பாற்படுவன. இந்துப் பண்பாடு மனிதனை மனிதனாக வாழ வைத்துள்ளது. பண்பாடும் பண்பாட்டின் வழியமையும் நல்லியம்பும் உலகை வாழ வைக்கின்றன. பண்பாட்டினால் சமூகம் நலம் பெற்ற வகைபற்றி நாம் அறியும் போது மனித இனத்தின் மேம்பாட்டினை நாம் உணர முடிகின்றது. நிலத்தை நல்ல வகையில் மற்றவர்களுக்குப் பயன் கொடுக்கும் வகையில் பண்படுத்துதல் போல. மனதை மற்றவர்களுக்கு உதவும் வகையில், மற்றவர்களை வாழ்விக்கும் நெறியில், நலம்பேணும் வகையில் பண்படுத்துவதும் பண்பாட்டின் பாற்படும். இவ்வகையினால் மனித வாழ்வை எமது முன்னோர்கள் காலங்காலமாக வளம்படுத்தி வந்துள்ளனர்.

இந்துப் பண்பாட்டில் அறிவு, நம்பிக்கை, கலை, ஒழுக்கம், பழக்கவழக்கம் போன்ற பல திறமைகளின் ஒருங்கிணைப்பைக் காண்கின்றோம். பண்பாடு தனிமனிதன் தொடங்கி குடும்பம், சமூகம், நாடு, உலகம் என விரிந்து சென்று பயன்தரவல்லது. எனவே தான் தனிமனிதபண்பாட்டின் உயர்வு சமூகத்திலும் நாட்டிலும் உலகிலும் பிரதிபலிப்பதை நாம் உணரமுடிகின்றது. பண்பாட்டு உணர்வினால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட எண்ணற்ற மகான்களை இந்துநாகரிக வரலாற்றில் நாம் காணமுடிகின்றது.

நகரத்தை நிலைக்களனாகக் கொண்டு நாகரிகம் வளம் பெற்று மனித வாழ்வினை அகப்புற நிலைகளில் மேம்படுத்திய போக்கினை நாம் தென்னாட்டுப் பண்பாட்டு வரலாற்றிலே சிறப்பாகக் காணமுடிகின்றது. தென்னாட்டிலே பல்லவர் காலத்து பக்தியியக்கத்தின் பயனாய் ஊர் தோறும் தலங்கள் எழுந்தன. சமயம், தத்துவம் கலை ஆகிய மூன்று முக்கியபண்பாட்டு அம்சங்கள் இத்தலங்களை நிலைக்களனாகக் கொண்டு வளர்ச்சியுற்றன. திருக்கோயில்களினால் ஊர்கள் நாகரிக மேம்பாடு அடைந்தன. 'கோவிர் நகரங்கள்' எமது பண்பாட்டின் உறைவிடங்களாக மிளிர்ந்தன. எனவே தென்னாட்டிலே ஊரின் பெயர்கள் 'திரு'

என்ற பெயரை முதன்மையாகப் பெற்றுத் திகழ்ந்ததை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். திருச்செந்தூர், திருவண்ணாமலை, திருவையாறு, திருப்பதி, திருவாணைக்கா, திருக்கடலூர் போன்றவை ஒரு சில. இவ்வூரின்கண் நடு நாயகமாய்த் திகழ்ந்த சிறப்புப்பொருத்திய தலங்களால் இவை சிறப்படைந்தன. தென்னாட்டிலே இவை போன்று மேலும் பல உதாரணங்களைக் குறிப்பிடலாம். பல்லவர் காலத்திலே காஞ்சி, ஸ்ரீகைலாசநாதர் கோயிலினால் சிறப்படைந்தது. நகரங்களுள் காஞ்சி புகழடைந்து. காஞ்சி காமாட்சி கோயிலும் இந்நகருக்கு மேலும் புகழ் தேடிந்தந்தது. தென்னகத்துப் பண்பாட்டு வரலாற்றில் இந்நகரம் கேந்திரமாக விளங்கியது.

மதுரை நகரம் மீனாட்சி அம்பாளின் ஆலயத்தினால் பெருமை பெற்றது. அது போன்று வடக்கிலே விசுவநாதர் ஆலயத்தினால் காசி புனிதமடைந்தது, ராஜராஜனின் பெரிய கோயிலினால் தஞ்சை புகழ் பெற்றது. திருச்செந்தூர், முருகன் ஆலயத்தினால் மேன்மையடைந்தது. இவற்றைக் கொண்டு நாம் பார்க்குமிடத்து, திருக்கோயில்களே தொடக்கத்தில் எமது நாகரிகம், பண்பாடு

ஆகியவை செழிப்படைய கேந்திர நிலையமாக விளங்கியமை தெளிவாகின்றது. மனித உள்ளம் புனிதமடைந்ததை நாயன்மார்களின் திருப்பதிகங்களும், ஆழ்வார்களின் பாசரங்களும் எடுத்துக் கூறுகின்றன. அவை இற்றை வரை எமது உள்ளங்களைப் புனிதப்படுத்தி, தெய்வீக மணங்கமழ வழிசெய்து எமது வாழ்வினை வளப்படுத்தி வருகின்றமை கண்கூடு. திருமுறைகள் எமது பண்பாட்டிணைச் செழிக்கச் செய்கின்றன. திருக்கோயில்கள் எமது பண்பாட்டின் உறைவிடமாகத் திகழ்ந்த பெருமையை அப்பர் சுவாமிகள்:

திருக்கோவில் இல்லாத திருவி லூரும்
 திருவண்ணீர் றணியாத திரு வி லூரும்
 பருக் கோடிப் பத்தீமையாற் பாடா யூரும்
 பாங்கீனெடு பல தளிகள் இல்லா யூரும்
 விருப்போடு விவண்சங்கம் ஊதா யூரும்
 விதானமும் வெண்கொடியும் இல்லா யூரும்
 அருப்போடு மலர் பறித்தீட்டுண்ணா யூரும்
 அவையெல்லாம் ஊரல்ல அடவி காடே.

எனக் குறிப்பிடுகின்றார். திருக்கோயில் இல்லாத ஊர் லக்ஷ்மீகரம் என்ற செல்வச் விறப்பு இல்லாத ஊர் ஆகும். அவை எத்துணை மேம்பாடு அடைந்திருப்பினும் 'அடவி காடு' என அப்பர் சுவாமிகள் குறிப்பிடுவதனால் திருக்கோயில்கள் எமது பண்பாட்டின் வளர்ச்சிக்கு உறைவிடமாக விளங்கியுள்ளமை தெளிவாகின்றது.

இந்துக்கள் தாம் வாழ்ந்த இயற்கைச் சூழலையும் தமது பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கும், சமய வளர்ச்சிக்கும் நன்கு பயன்படுத்தினர். வடக்கில் இமயமலை இறைவனின் இருப்பிடம் என்ற நிலையில் புனிதமாகக் கருதப்பட்டது. சிந்துநதியும் கங்கைநதியும் பாய்ந்த சம வெளிகள் எமது பண்பாட்டு வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் அடைந்தன. கங்கைநதி இந்துக்கள் புனித நதியாகப் போற்றப்பட்டது. சிந்து வெளியில் வாழ்ந்த மக்கள் உருவாக்கிய நாகரிகத்தில் நிலவிய சமய நம்பிக்கை 'இந்து'

என்ற பெயரைப் பெற்றுத்தரும் அளவுக்குச் சிறப்படைந்தது.

'ஆசேது ஹிமாசல்' என்ற தொடர் தென்முனையில் உள்ள சேதுக்கரையிலிருந்து இமாலயம் வரை இந்துநாகரிகம் பரந்து விரிந்த சிறப்பைச் சுட்டுவதாக அமைந்தது. பெரும்பாலான நதிகளும் கடற்கரைகளும் புனிதத் தலங்கள் எழுச்சிபெற உதவிய தோடு தீர்த்தச் சிறப்புப் பெற்று விளங்கின. முருகனின் ஆறுபடை வீடுகள் எனப் போற்றப்படும் தலங்கள் இத்தகைய இயற்கைச் சூழ்நிலைகளின் பின்னணியிலேயே எழுச்சி பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. திருச்சியில் உள்ள உச்சிப்பிள்ளையார் கோயில், திருப்பதி ஸ்ரீ வெங்கடாசலபதியின் திருத்தலம் மலைகளில் கோயில்கள் எழுந்தமைக்குச் சிறந்த உதாரணங்கள். இரு நதிகள் சங்கமமாகும் இடமும் நதிகள் கடலுடன் சங்கமமாகும் இடமும் புனிதத்துவம் வாய்ந்த இடங்களாகக் கருதப்பட்டு யாத்திரைத் தலங்களாக விளங்கின. இத்தகைய இயற்கைச் சூழலை ஞானிகள் மனித வாழ்வின் ஆத்மீக நிலையோடு தொடர்புபடுத்தினர். ஆன்மாவாகிய நதிகள் பரமான்மாவாகிய கடலோடு சங்கமமாவதாக உருவகித்தனர். (முண்டக உபநிடதம் - 3.2.8)

காடுகளும் இந்துப் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவின. அக்காலத்தில் மனித வாழ்வை மேம்படுத்தும் நிலையில் ஆச்சிரமங்களும் குருகுலங்களும் ரிஷிகுலங்களும் இயற்கையான அமைதியான சூழ்நிலையிற் காணப்பட்டன. இந்து சமய தத்துவ வளர்ச்சிக்கும் ஒழுக்கத்தை முதன்மையாகக் கொண்ட வாழ்க்கை நெறிக்கும் ஆச்சிரமங்கள் பெரிதும் உதவின. இவ்வாறாக இந்தியாவின் புவியியற் பண்பே பாதுகாப்பானதும் செழிப்பானதுமான ஒரு பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் காரணமாயிற்று.

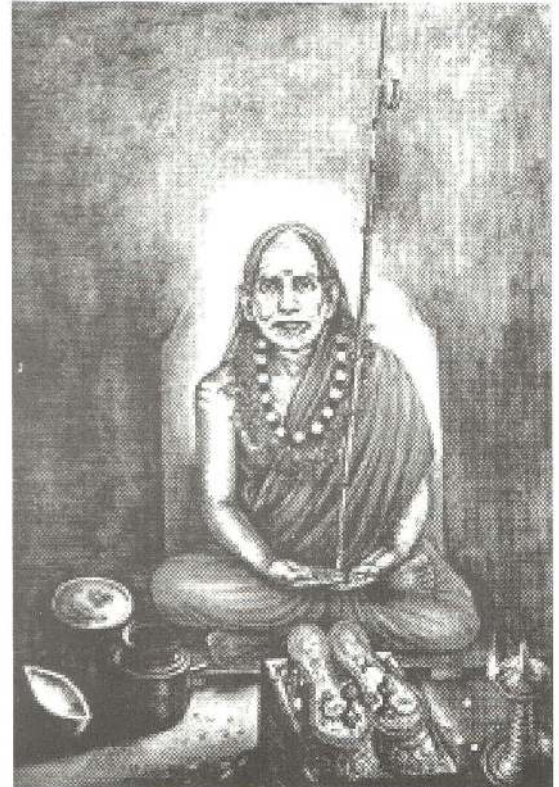

எல்லா தர்மங்களின் மூலம் என்ற நிலையில் வேதங்கள் இறைநூல்களாகச் சிறப்படைந்தன. அனைத்து சமய தத்துவ சிந்தனைகளுக்கும் மூல ஊற்றாக அவை விளங்குகின்றன. 'வைதீக தர்மம்' என இந்து சமயம், பிறிதோர் வகையிற் சட்டப்படுவதற்கு வேதங்கள் வகுத்த பண்பாடு காரணமாயிற்று. இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுச்சி பெற்ற உபநிடதங்கள், பிரமகுத்திரம், இதிகாசங்கள், புராணங்கள், தர்ம சாத்திரங்கள் மனித வாழ்வை மேம்படுத்துவதில் பெரிதும் உதவின. திருக்கோயில் மரபுக்கு ஆகமங்கள் பெரிதும் உதவின. தென்னாட்டில் சந்தானாச்சாரியரின் பணிகள் சைவசித்தாந்தம் என்ற சிறந்த தத்துவ சிந்தனை மேலோங்க வழிவகுத்தன. பதினான்கு மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் எமது முன்னோரின் தத்துவ சிந்தனைத் தெளிவிற்கு சிறந்த மூலகங்களாகும். கச்சியப்பரின் கந்தபுராணம், சைவசித்தாந்த உண்மைகளைத் தெளிவாகப் படம் பிடித்துக் காட்டியதோடு கந்தபுராண கலாசாரம் மேலோங்கி மனித வாழ்வை வளம்படுத்தப் பெரிதும் உதவியது. இலங்கையில் நாவலர் பெருமானின் சமயப் பணிகளுக்குக் கந்தபுராணமே மூலமாக அமைந்தது என இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும்.

மக்களது வாழ்க்கையை அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற ஒழுங்கில் நெறிப்படுத்துவதில் தென்னாட்டிலே வள்ளுவரின் குறள் உதவியது போல, வடக்கிலே மக்களது ஆன்மீக வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்துவதில் கீதை பெரும்பங்கு வகித்தது. மனத்தின் பண்பாடே யோகம் எனவும், செயலிற் திறமை வாய்க்கப் பெற்றவனே யோகி எனவும் அமைந்த கீதையின் உபதேசங்கள் மனித வாழ்விற்கும் பண்பாட்டிற்கும் வழிகாட்டியாக அமைந்தன. "கடமையைச் செய்; பலனை எதிர்பாராதே" என்ற கர்மயோக உபதேசம் உலக வாழ்க்கை வாழ்ந்து ஆன்மீக நெறியில் மேன்மை பெற உதவியது. இதேபோன்று தென்னாட்டிலே

அப்பர் சுவாமிகளின் வாழ்க்கை 'எம் கடன் பணி செய்துகிடப்பதே' என்ற தொடரின்மூலம் தொண்டின் மேன்மையை உறுதிப்படுத்தியது. சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம் சிவத் தொண்டின் மேன்மையையும் சிவனடியாரின் சிறப்பினையும் தொண்டின் சீர்மையையும் எடுத்தியம்பியதோடு மனித வாழ்க்கையின் கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழ்ந்தது.

எமது நாகரிகத்தின் மேம்பட்ட நிலையைப் பாரெங்கணும் பரப்புவதில் ஆதிசங்கரர், இராமானுஜர் போன்ற மகான்கள் கொண்டிருந்த பங்கு அளப்பரியது. இவர்களது அடிச்சுவட்டில் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர், சுவாமி விவேகானந்தர் போன்றோர் எமது பண்பாட்டு விழுமியங்களை உலகறியச் செய்ததோடு அவற்றின் வழி மனித வாழ்வு மேன்மை பெறத்தக்க விளக்கங்களையும் அளித்து அவற்றுக்குரிய உதாரண புருஷர்களாகவும் வாழ்ந்தனர். அவர்கள் எமக்கென விட்டுச்

சென்ற உபதேசங்களும், சிந்தனைகளும் எமது நாகரிகத்தின்கருவூலமாகவும் வழி காட்டியாகவும் உள்ளன. இந்து நாகரிகம் என்ற பெயரில் அனைத்தையும் உள்ளிட்ட மனித நாகரிகம் வளர்ச்சியடைய இப்பெரியார்கள் உதவினர். இவ்வாறாக, ரிஷிகளும், ஞானிகளும், அனுபூதிமாண்களும், தீர்க்கதரிசிகளும், சித்தர்களும், சமயப்பெரியார்களும், சீர்திருத்தவாதிகளும் காலத்துக்குக் காலம் தோன்றி, எமது தொன்மை வாய்ந்த நாகரிகத்தை ஒவ்வொரு தலைமுறையினரும் அறியச்செய்யப் பெரிதும் பாடுபட்டதோடு மனித வாழ்வு சிறக்கவும் உதவினர். அத்தனை பெரியோர்களுக்கும் அவர்களைக் குருவாக நினைந்து நாம் நன்றியும் வணக்கமும் செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இந்து நாகரிகம் மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியை முழு நோக்கமாகக் கொண்டது. மனித நேயத்திற்குச் சிறப்பிடம் வழங்கியதும் இந்து நாகரிகமே. எனவே சமய நிலையில் சமூகத்தொண்டு முக்கியத்துவம்பெற்றது. தொண்டர் தம் பெருமை சிறப்பாகப் பேணப்பட்டது.

இந்து நாகரிகம் ஆல் போன்று பெரும் விழுதுகளைக் கொண்ட பெரும் விருட் சமாகும். அதன் அரவணைப்பில் வாழ்ந்த பெரியார்கள் அநேகம். பழையவற்றைக் குருவாகக் கொண்டு புதியவற்றை உருவாகக் கொண்டு எமது பண்பாட்டு மரபினை அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கொண்டு செல்ல நாம் முயல வேண்டும். எமது பண்

பாட்டின் அடிப்படைகளைக் கைவிடாது பண்பாட்டின் மரபைப்புதிய தெம்போடும் சிந்தனைத்தெளிவோடும் நாம் எடுத்துச் செல்ல வேண்டியவர்களாயுள்ளோம். சமூக நலனுக்கும் மனித வாழ்வின் மேம்பாட்டிற்கும் ஏற்றவகையில் நாம் எமது நாகரிகத்தைப் பேணிப்பாதுகாத்தல் வேண்டும். இந்துப் பண்பாடு மனித மேம்பாட்டிற்கு அவரவர்க்கு ஏற்ற பல வழிகளைக் குறிப்பிடுகின்றது. அதன்படி நின்று மனித வாழ்வினை மேன்மையடையச் செய்யலாம். டான் ரிவியைச் சார்ந்த ஓம் ரிவியின் ஐந்தாம் ஆண்டு நிறைவு விழாவினைக் கொண்டாடி மகிழும் அமைப்பாளர்கள் தமது தொலைக்காட்சி சேவை மூலம் எமது பண்பாட்டின்பாரம்பரியத்தைப் பேணுவதற்கு உறுதி பூண்டுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்க தொன்றாகும். அவர்கள் தொண்டின் வழி எமது நாகரிகம் மேலும் சிறப்படையுமென நாம் நம்புவோமாக!

‘எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாய்

இருந்தது மிந்நாடே - அதன்

முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து

முடிந்தது மிந்நாடே - அவர்

சீந்தையில் ஆயிரம் எண்ணம் வளர்ந்து

சீறந்தது மிந்நாடே’

என்ற பாரதியாரின் சிந்தனைகள் எமது நாகரிகத்தின் சிறப்பை எடுத்துக் கூறுவது போல, எமது நாகரிகத்தின் மேன்மையை நாம் உவந்து நயத்தல் வேண்டும்.

பேராசிரியர் கிலக்கிய கலாநிதி ப. கோபாலகிருஷ்ண ஐயர்,
வாழ்நாள் பேராசிரியர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

வழிபாடும் வாழ்வியலும்

மனித வாழ்வியலை நெறிப்படுத்த வழிபாடுதான் துணை செய்யும். வையகம் முழுவதும் வழிபாட்டில் இணைந்திருப்பது இதற்குச் சான்றாகும். மனிதன் பண்டைக் காலத்தில் இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்வு நடாத்தினான். பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்கள் இதனைப் பதிவு செய்து வைத்துள்ளன. யப்பானியரது பண்டைய இலக்கியங்களிலும் இது பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தனக்கு நேரும் துன்பங்களையும் அல்லல்களையும் இடர்களையும் வழிபாட்டால் நீக்கலாம் என்ற நம்பிக்கை தமிழரிடமும், யப்பானியரிடமும் பண்டுதொட்டு இன்றுவரையும் நிலைத்துள்ளது.

வழிபாடு பெண்களால் செய்யப்பட்டதற்குப் பண்டைய இருமொழி இலக்கியங்களிலும் பலசான்றுகள் உள்ளன. சங்கப்பாடல்களில் எடுத்துக்காட்டாகப் பின்வரும் பாடலைக் காட்டலாம்.

“குன்றக் குறவன் காதன் மடமகள்
மன்ற வேங்கை மலர்சீல கொண்டு
மலையுறை கடவுள் குலமுறை வழத்தீத்
தேம்பலிச் செய்த ஈர்நறுங் கையள்
மலர்ந்த காந்தள் நாறிக்
கலிழந்த கண்ணள் எம் அணங்கி யோளே”

(ஐங்குறுநாறு : 259)

இங்கு குன்றத்திலே வாழும் குறவனுடைய அன்பிற்குரிய இளமகள் செய்த வழிபாடு சொல்லோவியமாக வரையப்பட்டுள்ளது. பொது இடமான மன்றத்தின் அருகேயுள்ள வேங்கை மரத்தின் சில மலர்களை எடுத்துச் சென்று மலையிலே உறையும் கடவுளை வழிபடுகிறாள். தங்கள் குலத்தவர் மரபாக வழிபடும் கடவுளான முருகனை மனமுருகி வழிபாடு செய்கிறாள். அவ்வாறு வழிபடும்போது இனிய தேனையும் பலியாகக் கைகளால் சொரிகிறாள். அதனால் அவளுடைய கைகள் ஈரம் புலராமல் இருக்கின்றன. அங்கு மலர்ந்திருக்கும் காந்தள் மலரின் மணம் போலக் கைகள் நறுமணம் வீசுகின்றன. அவள் மனமுருகி வேண்டுதல் செய்கிறாள். அதனால் அவளுடைய கண்களிலிருந்து கண்ணீர் கசிகிறது. இக்காட்சியை அவளுடைய காதலன் அகக்கண்ணால் கண்டு கூறுவதாகப் பாடல் அமைந்துள்ளது. பண்டைக் காலத்தில் இளையோரும் மனநம்பிக்கையோடு

கடவுள் வழிபாடு செய்தமையை இப்பாடல் மிகத்துல்லியமாகப்பதிவு செய்துவைத்துள்ளது. அன்றை வழிபாட்டை இன்றும் நாம் அகக்கண்ணால் காண வைக்கிறது. இப்பாடல் வேறு சில மரபான செய்திகளையும் இன்று எமக்கு உணர்த்தி நிற்கிறது. குறிஞ்சி நிலமான மலை சார்ந்த நிலப்பகுதியிலே வாழ்ந்த மக்கள் வேங்கை மரம் பூக்கின்ற காலத்தில் திருமணம் செய்யும் வழக்கம் உடையவர்கள். மலை நிலத்துக் கடவுளான முருகனுக்குத் திருமணம் இடையூறின்றி நடக்க பலி செய்து வழிபாடு செய்வர். மேலும் 'குலமுதல் வழத்தல்' என்பது அவளது குலத்து முன்னோரை நினைந்து வழிபாடு செய்வதையும் உள்ளூறையாக உணர்த்துகிறது. இன்றும் தமிழர் பண்பாட்டில் இவ்வாறு திருமணத்திற்கு முன்பு மூதாதையரை வழிபாடு செய்யும் வழக்கம் உண்டு. 'மலையுறை கடவுள்' என்ற தொடர் சிறப்பாக முருகக் கடவுளைச் சுட்டி நிற்கிறது. தான் திருமணம் செய்ய இருக்கின்ற பெண்ணின் பண்பட்ட வாழ்வியலை ஆண் நினைந்து கூறுவதாகப் பாடல் அமைந்துள்ளது.

இத்தகைய பண்பட்ட வழிபாட்டு நடைமுறையப்பானிய மக்களிடமும் பண்டு தொட்டு நிலவி வருகிறது. அவர்களுடைய பண்டைய இலக்கியமான "மன்யோசு" இப்பண்பட்ட வாழ்வியலைப் பல பாடல்களிலே பதிவு செய்து வைத்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு பாடலைக் காட்டலாம்.

யப்பான்யக் கவீதை தம்ழீவமழி பையர்ப்பு

UME NO FANA	உமையின் மலர்
SITARI YANAGI NI	உதீர் யநக்யுடன்
WORU MAJIBE	பறித்துச் சேர்த்து
FANA NI MATURA BA	மலர் மடையீடீனே
KIMI NI HFAMU KAMO	உண்ணையே சேர்த்தீமோ!

(மன்யோசு: 1904)

இங்கு பிரிந்து சென்ற காதலன் விரைவில் திரும்பி வீடு வரவேண்டும் என்பதற்காக வழிபாடு செய்ய எண்ணும் பெண்ணின் நிலை

சொல்லோவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளது. அவன் அதற்காக மலர் மடையிட்டு இறைவனை வழிபட எண்ணுகிறான். தங்கள் மரபான வழிபாட்டு நடைமுறையைச் செய்ய விரும்புகிறான். பிரிந்து சென்ற கணவன் இன்னமும் வீடு திரும்பவில்லை. வருவதாகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லிச்சென்ற வேனிற் காலமும் வந்துவிட்டது. அதற்கு அறிகுறியாக உமெ மலர்கள் மலர்ந்து விட்டன. அக்காலத்தில்; காலத்தின் வருகையை மலர்களே உணர்த்தின. காலம் செல்லச் செல்லக் கணவனுடைய வருகை பற்றி அவள் கவலைப்படுகிறாள். அவளது தன்னம்பிக்கையும் குறைகிறது. அவன் விரைவாக வீடு திரும்ப என்ன வழியென எண்ணுகிறாள். அப்போதுதான் அவள் உள்ளத்தில் அவள் செய்த தவறு தோன்றுகிறது. பிரிந்து போனவன் நலமே வீடு திரும்பிவரவேண்டுமென்று இறைவனிடம் வேண்டுகல் செய்யத் தவறிவிட்டேன். வேனிற் காலத்தைக் காத்திருந்த நான் வேனில் மடையை மறந்துவிட்டேன். என் கணவன் நலமே திரும்பி வேண்டி மலர்மடை இடவேண்டும். அழகாக மலர்ந்திருக்கும் உமெ மலர்களும் அவளுக்கு அதை நினைவூட்டிவிட்டன. உமெ மலர்களைப் பறித்து புதிய தளிர்களாக உள்ள யநகியின் தளிர்களையும் ஒடித்து இரண்டையும் கலந்து மடை போட்டால் அவன் விரைவில் திரும்பி வந்து விடுவான். மனிதன் இன்னல் வரும்போது இறைவனை அழைப்பது வழக்கம். இந்தப் பெண்ணும் அவ்வாறே இறைவனுடைய துணையால் தன் துன்பம் விலகிவிடும் என நம்புகிறாள்.

வேனிற் காலம் புதிய மலர்கள் மலரும் காலமாகும். அம்மலர்களால் தெய்வத்திற்கு மலர்மடையிடுவது தமிழரது யப்பானியரதும் வழிபாட்டு மரபாக இருந்துள்ளது. மன்யோசுப் பாடலில் மலரிட்டு வழிபடுவது மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலில் மலரோடு தேனும் வழிபாட்டில் இடம்பெற்றுள்ளது. மேலும் இன்று இறைவனுக்குத் தேன் அபிடேகம்

செய்வது வழிபாட்டு நடைமுறையாக உள்ளது. பழனிமலையிலே உறையும் முருகனுக்கு உசந்த அபிடேகமாகத்தேன் அபிடேகம் விளங்குகிறது. மலையிலே வாழும் மக்கள் மலைத்தேனை எடுத்து இறைவனுக்கு மடையிட்டனர். சிறப்பான மலைத் தெய்வமான முருகனுக்குத் தேன் மடைப்பொருளாக பண்டுதொட்டுப் பயன்படுகிறது.

நிலத்திலே விளையும் பொருளை இறைவனுக்கு முதலில் வழிபாடு செய்த பின்னரே பயன்படுத்துவது தமிழரது வாழ்வியலாக இருந்தது. இயற்கையின் கொடையென விளைபொருட்கள் கொள்ளப்பட்டன. பருவகாலங்களிலே கிடைக்கும் மலர்களும், கனிகளும் இறைவழிபாட்டிலே சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றன. முக்கனிகளும் தேனும் நெய்யும் கலந்த 'பஞ்சாமிர்தம்' என்னும் கலவையும் இறைவனுக்கு அபிடேகப் பொருளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. முக்கனி

களும், தேனும், நெய்யும் மனித உடல் நலத்திற்கு ஏற்றவை. தேன் ஒரு மருந்துப் பொருளாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. இறைவனுடைய பேரருளின் இனிமை தேனின் இனிமையோடு ஒப்பிட்டுப் பேசப்பட்டது. மணிவாசகர் இறைவனை 'சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேன்' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தொல்லை இரும் பிறவியை நீக்கவல்ல இறைவன் மீது அவர் பாடிய திருவாசகம், 'தேன்' எனச் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

எனவே எமது வாழ்வியலில் வழிபாடு சிறப்பாகப் பேணப்படவேண்டியது இன்றியமையாதது. கோயில்கள் வழிபாட்டு நடைமுறைகளைப் பேணுவதற்கு வாய்ப்பளிக்கும் தனிமனித வழிபாட்டை விடக் கூட்டுவழிபாடு செய்வது சாலச்சிறந்தது. பலர் கூடித்தொண்டு செய்யும் இடமாகவும் கோயில் விளங்குகிறது. கோயிலில் நடைபெறும் திருவிழா ஒரு பண்பாட்டுப் பயிற்சிக்கும் வழிவகுக்கிறது. ஆடை, அணிகலன், புனைவு, ஒப்பனை, ஆடல், பாடல், இசைக்கருவிகையாட்சி, தூய்மைபேணல், அறக்கொடை எனப்பல்வேறு

நிலைகளில் பண்பாடு பேணப்படுகிறது. நாயன்மார் பாடிய தேவாரங்கள் இதனைத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளன. அவற்றை எமது முன்னோர் மரபாகத் தொடர்ந்து செயற்படுத்தி வந்துள்ளனர். அவர்கள் எமக்காக விட்டுச்சென்ற பண்பாட்டு நடைமுறைகளை நாம் கடைப்பிடிப்பதற்குப் பின்னிற்கிறோம். குறிப்பாக இளத் தலைமுறையினர் தொழில் நுட்பத்தின் வளர்ச்சி கண்டு மயங்கி நிற்கின்றனர். விஞ்ஞானம் மனித வாழ்வியலை வளம்படுத்தும் வல்லமை உள்ளதென மயங்கி நிற்கின்றனர். இயற்கையின் இனிய கொடைகளை உணராதிருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு நாம் வழிபாட்டால் ஏற்படும் பண்பட்ட வாழ்வு நெறியைப் புகட்டவேண்டும். அத்தோடு நவநாகரிகப் பண்பாட்டிலே திசை மாறிச்சென்றுள்ள மூத்தோரையும் ஆற்றுப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. இதனை ஒரு காலத்தின் கடமையாக எண்ணி எல்லோரும் செயற்படவேண்டும். நமது முன்னோர் காட்டிய வழிபாட்டு நெறியே எமக்கு ஏற்றது என்பதை எல்லோரும் உணரவேண்டும்.

முனைவர் மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

நாம் சைவர்களா? இந்துக்களா?

'ஸ்ரீலங்கன்' என்று குறிப்பிடப்படும் எங்களை,
 'ஏசியன்ஸ்' என்று சொல்லும் போது,
 அந்த 'ஏசியன்' என்ற பெயருக்குள் மறைமுகமாய்,
 எங்களின் 'ஸ்ரீலங்கன்' எனும் பெயரும்,
 அடங்கிநிற்கும் என்பது, வெளிப்படையன்றோ?
 அதுபோலவே,
 இந்துமதம் என்று சொல்லும் அந்த பொதுப்பெயருக்குள்,
 எங்கள் தனித்துவப் பெயர் சைவம் என்பதாகிறது.
 சைவர்களாகிய எங்களை இந்துக்கள் என்று சொல்லும் போது,
 அந்த இந்துக்கள் என்னும் பெயருக்குள்,
 எங்களது சைவம் எனும் பெயரும் அடங்கி நிற்பதை,
 நாம் உணர்தல் வேண்டும்.
 ஆதலால் சைவர்களை இந்துக்கள் என்று குறிப்பிடுதலில்,
 பெருந்தவறேதும் இல்லையாம்.

கம்பவாரிதி, ஜெயராஜ் (நன்றி : உகரம்)

திருமுருகாற்றுப்படையும் கந்தபுராணமும் புலப்படும் முருக நெறி

அறிமுகம்

முருக வணக்கம் மிகவும் தொன்மை வாய்ந்தது. தமிழ் நாட்டில் முருக வழிபாடு சிறப்புற்றிருந்ததை நக்கீரர் இயற்றிய திருமுருகாற்றுப்படை, கச்சியப்பர் அருளிய கந்தபுராணம் ஆகிய சைவத் தமிழிலக்கியங்கள் மூலம் நன்கறிய முடிகிறது. பதினொராந்திருமுறையுள் ஒன்றாக விளங்கும் திருமுருகாற்றுப்படையானது, முந்நூற்றுப்பதினேழு அடிகளைக் கொண்டு ஆசிரியப்பாவால் அமைந்து விளங்குகின்றது. இந்நூல் முருக நெறிக்குரிய தொன்மை வாய்ந்த தமிழ்த்தோத்திர நூலாகவும், பழமை வாய்ந்த பக்திப் பனுவலாகவும் காணப்படுகின்றது. சைவத்தமிழ் பேரிலக்கியங்களுள் தனிச்சிறப்புடன் விளங்கும் கந்தபுராணமான ஆறுகாண்டங்களில் பத்தாயிரத்து முந்நூற்று நாற்பத்தைந்து விருத்தப்பாக்களில் கந்தன் பெருமைகளை மட்டுமன்றிச் சிவபரத்துவத்தையும் சிறப்பாக சித்திரிக்கின்றது. இவ்விரு நூல்களும் முருக நெறியை விளக்கும் தமிழ் இலக்கியங்களாகக் காணப்பட்டனும் இவை எழுந்த காலப்பகுதிகள் வெவ்வேறானவை என்பதும், பல நூற்றாண்டுகள் இடைவெளியுடையவை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

இவ்வாய்வுக் கட்டுரையானது இவ்விரு இலக்கியங்களிலும் பொதுவான ஒப்புமையாகக் காணப்படுகின்ற முருகனின் முழுமுதற் தன்மை, முருகனின்

திருவுருவ வர்ணனை, முருகவடிவம், முருகன் உறையும் இடங்கள், முருகநாமங்கள், முருகவழிபாட்டுமுறைகள், முருகவழிபாட்டின் பயன்பெற்றவை ஆராய்வதாக அமைகின்றது.

முருகன் என்ற சொல்

'முருகன்' என்ற சொல்லுக்கு 'முருகை' உடையன் என்பது பொருளாகும். 'முருகு' என்ற சொல் 'அன்' என்னும் ஆண்பால் விசுதி பெற்று 'முருகன்' என்றாயிற்று. திருமுருகாற்றுப்படை முருகு என்ற சொல்லை முருகனுக்குரியதாகக் குறிப்பிடுகின்றது. 'முருகு' என்ற சொல்லுக்கு அழகு, இளமை, நறுமணம், தெய்வத் தன்மை எனப் பலபொருள்கள் உள்ளன. திருமுருகாற்றுப்படையானது முருகனை நீங்காத அழகுடையவனாகவும் மாறாத இளமையுடையவனாகவும், நறுமணம் கமழ்கின்றவனாகவும், தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தவனாகவும் வர்ணிக்கின்றது. 'முருகு'(திருமு 269) என்ற மூன்றெழுத்து முருகக் கடவுளின் பெரும்பெயர் எனத் திருமுருகாற்றுப்படை குறிப்பிடுகின்றது. 'முருகன்' என்ற பெயர்

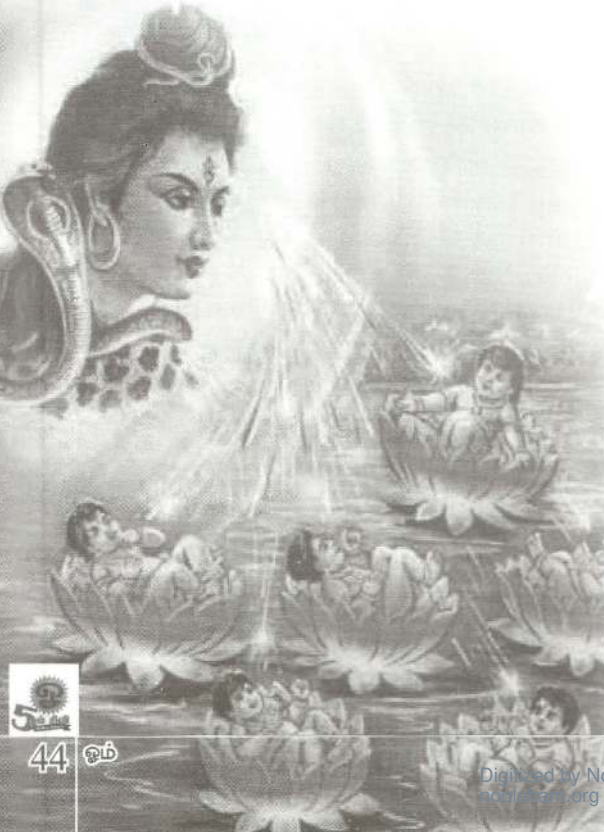
கந்தபுராணத்தின் பல இடங்களிற் காணப் படுவதுடன் கந்தனும் முருகனும் ஒருவரே என்பதைக் குறிக்கும் 'கந்தனாம் முருகன்' (4:2:5) என்ற பெயரையும் அந்நூல் குறிப்பிடுகின்றது. மேலும் கந்தனையும் முருகனையும் இணைத்து 'கந்த முருகன்' (6:24:114) என்ற பெயரையும் அந்நூல் இயம்புகின்றது. இவ்வகையில் கந்தமுருக இணைப்புப் பாலமாகக் கந்தபுராணத்தைக் கொள்ளமுடியும்.

முருகனின் தோற்றம்

'முருகன்' 'உலக உவப்ப' (1) தோன்றினார் எனத் திருமுருகாற்றுப்படை குறிப்பிடுவது போலவே கந்தபுராணமும் 'உலகம் உய்ய' (1:11:92) முருகன் உதித்தனன் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. ஆறுமுகம் கொண்ட முக்கண்ணுடைய நெற்றிக் கண்ணாகிய அனற்கண்ணிலே தோன்றிய ஆறு அனற்பொறிகளை அனற்கடவுளாகிய அக்கினி தன் அங்கையில் ஏற்றுச் சென்று சரவணப் பொய்கையில் சேர்த்தபோது அருந்ததி ஒழிந்த ஆறு இருடி பத்தினியரும் அந்த ஆறு பொறிகளிலிருந்து தோன்றிய ஆறு குழந்தைகளையும் தாமே பெற்றதாயாராகக் கருதிப் போற்றி வளர்த்தனர் என்பதையே,

"நெடும் பெருஞ்சீமைத்து நீலப் பைங்களை
ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப
அறுவர் பயந்த ஆறு அமர் செல்வ"

என்ற திருமுருகாற்றுப்படை வரிகள் (253 - 255) புலப்படுத்துவதாக அறிஞர் கருதுவர் (துரை அரங்கசாமி 1982:146) கந்தபுராணமும் சிவபெருமானுடைய ஆறு திருமுகங்களிலும் உள்ள நெற்றிக்கண்களிலிருந்து தோன்றிய அக்கினிப் பொறிகளை வாயுவும் அக்கினியும் கங்கையில் விட்டதாகவும் அவற்றைக் கங்கா தேவி சரவணப் பொய்கையில் சேர்த்ததாகவும் அந்த ஆறு பொறிகளும் ஆறு குழந்தைகளாக சரவணப் பொய்கையில் விளங்கியபோது ஆறு கார்த்திகை மாதர் அக்குழந்தைகளுக்கு முலைப்பாலூட்டி வளர்த்ததாகவும், குறிப்பிடு

வதும் (1:11:43-91) அச்சோதிப் பிழம்பே கருணைகூர் முகங்களாறும், கரங்கள் பன்னிரண்டுங் கொண்டு திருமுருகனாக உதித்ததாகவும் கூறப்படுவதும் (1:11:92) ஒப்புநோக்கற்பாலதாகும். முருகன் சிவபெருமானுடைய நெற்றிக்கண்களிலிருந்து தோன்றிய செய்தி கந்தபுராணத்தில் மிகத் தெளிவாகவும் திருமுருகாற்றுப்படையில் ஊகித்துமே அறியமுடிகின்றதெனலாம்.

முருகனின் முழுமுதற்றன்மை

திருமுருகாற்றுப்படை முருகனின் முழுமுதற்றன்மையை மட்டும் விவரிக்கும் நூலாக விளங்குகின்றது. ஆனால் கந்தபுராணமானது முருகனின் முழுமுதற்றன்மையைச் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கும் நூலாக மட்டுமன்றி சிவனின் பரம்பொருட்தன்மையை நன்கு எடுத்துக் காட்டும் இலக்கியமாகவும் காணப்படுகின்றது. பிரமனுக்கு ஏற்பட்ட சாபத்தை நீக்குவான் வேண்டி திருமாலும், சிவபெருமாலும், இந்திரனும் பிறரும் முருகனைக் காணவந்தனர் (148 - 174) என்ற திருமுருகாற்றுப்படைக் குறிப்பானது முருகன் முழுமுதற்றன்மையை புலப்படுத்தி நிற்கின்றது. இவ்வாறே கந்தபுராணத்திலும் பிரமனைச் சிறையிலிருந்து விடுவிப்பதற்காக தேவர்களுடன் சிவனே கந்தனிடம் வந்ததாகக் கூறப்பெற்றிருப்பது (1:17:23) ஒப்புநோக்கற்பாலதாகும். கந்தபுராணத்தில் அயனைச் சிறைநீக்குபடலம் (1:17) இதனையே விபரிக்கின்றது.

முருகனின் திருவுருவ வர்ணனை

முருகனின் திருவுருவ வர்ணனையைச் சித்தரிப்பதில் திருமுருகாற்றுப்படையும், கந்தபுராணமும் பல நிலைகளில் ஒப்புமையுள்ளவையாக விளங்குகின்றன.

முருக வடிவம்

முருக வடிவங்களுள் ஆறுமுகங்களும் (103) பன்னிரண்டு கைகளும் (118) உடைய திருமுருகனின் வடிவத்தையே திருமுரு

காற்றுப்படை சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகின்றது. கந்தபுராணத்தில் முருகனின் பல திருக்கோலங்கள் கூறப்பெற்றிருப்பினும், முகங்களாலும், கரங்கள் பன்னிரண்டுமுடைய முருகனின் திருக்கோலமே சிறப்பாகக் கூறப்பெற்றிருப்பது குறிப்பிடற்பாலதாகும். இத்திருக்கோலத்திலேயே முருகன் சூரனுடன் யுத்தம் புரிந்ததாகக் கந்தபுராணம் குறிப்பிடுகின்றது. (4:13:46). திருமுருகாற்றுப்படை கூறும் முருகன் கைகளில் காணப்படும் அங்குசம், வேல், மணி (110 - 115) என்பன கந்தபுராணம் காட்டும் ஆறுமுகனின் கைகளிலும் (3:10:4) இடம் பெற்றிருப்பது ஒப்புநோக்கற்பாலதாகும்.

முருகனின் ஒளிவடிவம்

முருகனை திருமுருகாற்றுப்படை பிரகாசிக்கின்ற சூரியனின் பேரொளி வடிவமுடையவனாகச் சித்திரிக்கின்றன. இதனை,

உலகமுவப்ப வலவோப்பு தீர்தரு

பலர்புகழ்ஞாயிறு கடற்கண்டாஅங்

கோவற விமைக்கும் சேன் விளங்கவிராளி'

(திருமு 1 - 3)

என்ற வரிகளாலறியலாம். சோதிப் பிளம்பே கந்தனாக உதித்தனன் (1:11:92) என்று கந்தபுராணம் குறிப்பிடுவது ஒப்புநோக்கற்பாலதாகும். கந்தபுராணம் முருகனைச் சோதி (1:14:82) என்றும் குறிப்பிடுவது நோக்கற்பாலதாகும்.

முருகனின் நிறமும் ஆடையும்

முருகன் செந்நிறமுடையவன், சிவந்த ஆடை தரித்திருப்பவன் என்பதைத் திருமுருகாற்றுப்படை "செய்யன் சிவந்தவாடையன்" (திருமு. 206) எனக்கூறுகின்றது. கந்தபுராணமும் முருகனை 'செஞ்சுடர் மேனிவள்ளல்' (4:12:453) என்றும் 'செய்யவன்' (1:24:65) செஞ்செவ்வேள் (5:2:203) என்று கூறுகின்றமை ஒப்புநோக்கற்பாலதாகும்.

முருகனின் வாகனம்

பண்டைக் காலத்தில் முருகனுக்குரிய வாகனங்களாகக் களிற்று, ஆடு, மயில் என்பன விளங்கியதை “கால் கிளர்ந்தன்ன வேழம் மேல்கொண்டு” (82) ‘தகரன்’ ‘மஞ்ஞையன்’ (210) என்ற திருமுருகாற்றுப்படை வரிகளால் அறிய முடிகின்றது. கந்தபுராணத்தில் முருகனின் வாகனமாகக் களிற்று குறிப்பிடப்படவில்லையாயினும் மயில், ஆடு என்பவற்றை கந்தன் வாகனமாகக் கொண்டவன் என்பதைக் கந்தபுராணம் ‘புது மயிலூர்பரன்’ (அவை .13) ‘மேடமிசை ஊர்பரன்’ (4:13:198) என மொழிகின்றது. முருகன் ஆட்டுக்கிடாவை வாகனமாகக் கொண்ட வரலாற்றைக் கூற எழுந்ததே கந்தபுராணத்தின் தகரேறுபடலமாகும் (1:15) சுவாமிமலை முருகனுக்கு யானையும், திருச்செந்தூர் முருகனுக்கும், சிக்கல் சிங்காரவேலவனுக்கும் ஆடும் வாகனமாக விளங்குகின்றமை குறிப்பிடற்பாலதாகும்.

முருகனின் கொடி

முருகனுக்குக் கோழியும், மயிலும் கொடியாக விளங்கியதை ‘கோழி யோங்கிய வென்றடு விறற்கொடி’ (38) ‘வாரணக் கொடியொடு வயிற்படநிற்றி’ (219) ‘பல் பொறிமஞ்சை வெல் கொடியதவ’ (122), ‘ஆண்டலைக்கொடியொடு மண்ண அமைவர’ (227), ‘சேவல்கொடி’ (210 - 211) என்ற திருமுருகாற்றுப்படை வரிகள் விளக்கி நிற்கின்றன. கந்தபுராணமும் முருகன் கோழிக்கொடியுடையவன் என்பதை ‘ஆண்டலை உயர்ந்தவன்’ (5:2:7), ‘சேவலை உயரிய தேவநாயகன்’ (5:1:32) என்ற வரிகளால் குறித்து நிற்கின்றமை ஒப்புநோக்கற்பாலதாகும்.

முருகனின் மாலை

முருகன் வெட்சி மாலையினை அணிந்திருந்தானென்பதை “செச்சைக் கன்னியன்” (208) எனத் திருமுருகாற்றுப்படை மொழிகின்றது. கந்தபுராணமும் முருகனை, செச்சையுஞ்சூடிய குமர’ (1:14:69) ‘செச்சை மௌலியான்’ (6:24:214) என்று கூறுவது ஒப்புநோக்கற்பாலதாகும்.

முருகனின் ஆறுபடைவீடுகள்

தமிழ்நாட்டின் முருகன் கோயில் கொண்டு விளங்கும் ஆறு திருத்தலங்களை ‘ஆறுபடைவீடுகள்’ என அழைப்பது தொன்றுதொட்டு இன்று வரை நிலவும் சமயமரபாகும். திருமுருகாற்றுப்படையானது திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருஆவின்குடி, திருஏரகம், குன்றுதோறிடல், பழமுதிர்சோலை என்ற ஆறு இடங்களில் முருகன் எழுந்தருளியிருந்து அருள்பாலிப்பதை விவரிப்பதாக அமைந்து விளங்குகின்றது. இந்த ஒழுங்குமுறையிலேயே முருகன் வீற்றிருக்கும் சிறப்பினைக் கந்தபுராணத்தின் கடவுள் வாழ்த்தில் ‘திருப்பரங்குன்றமர் சேனைப் போற்றுவோம்’ (12), ‘சீரலைவாய் வருசேயைப் போற்றுவோம்’ (13), ‘ஆவின்குடிவரும்மலர் போற்றுவாம்’ (14), ‘ஏரகத் தறு முகனடிக் னேத்துவாம்’ (15), ‘குன்று தொறாடிய குமரற் போற்றுவாம்’ (16), ‘பழமுதிர் சோலையம் பகவற் போற்றுவாம்’ (17),

எனத் தனித்தனி பாடல்களிற் குறிப்பிடுவது ஒப்புநோக்கற்பாலதாகும். முருகன் உறையும் மேற்குறிப்பிட்ட ஆறு தலங்களையே 'ஆறுபடைவீடுகள்' என அழைப்பர். முருகனின் இந்த ஆறுபடை வீடுகளை அருணகிரிநாதரும் குறிப்பிடுகின்றார். முருகன் போர் புரிவதற்குத் தங்கியிருந்த போர்ப் பாசறைகளே ஆறுபடைவீடு எனவும், முருகனை வழிபடச் செல்வோருக்கு வழிகுறி அவர்களை ஆற்றுப்படுத்தி அனுப்புதலாகிய ஆற்றுப்படையினையே ஆறுபடைவீடுகள் எனவும் அறிஞர் கருதுவர் (Kandaswamy 1997: 148) ஆறுபடைவீடுகள் எவை என்பதில் மாறுபட்ட கருத்துகளும் நிலவிவருகின்றன. இலங்கையிலுள்ள கதிர்காமத்தையும் முருகனின் ஒரு படைவீடாகக் கொள்ளும் மரபுண்டு. காஞ்சிபுரத்திலுள்ள குமரகோட்டத்து முருகனும் மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள படைவீடுகளில் உறைவதாகக் கூறும் கந்தபுராண திருநகரப்படலம் (106) குறிப்பானது ஆறுபடைவீடுகளின் தனிச் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டுவதாகவுள்ளது. 'தணிகை வெற்பு' என்ற பெயர் முதன் முதலில் கந்தபுராணத்திலேயே காணப்படுகின்றதெனலாம். எமது சரீரத்தில் இருக்கின்ற ஆறு ஆதாரங்களுக்கு ஒப்பவே மண்ணிலகில் முருகனுக்கு ஆறுபடைவீடுகள் அமைந்து விளங்குகின்றன எனச் சிலர் குறிப்பிடுகின்றனர்.

மலையுறை கடவுள்

முருகன் மலையும் மலைசார்ந்த நிலமுமாகிய குறிஞ்சிநிலக் கடவுளாக விளங்கியதைத் தொல்காப்பியம் (பொருள், அகம், நூ. 5) குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வாறே திருமுருகாற்றுப்படையும். கந்தபுராணமும் முருகன் மலையுறை கடவுளாக விளங்குவதை விளக்கி நிற்கின்றன. இவ்விரு நூல்கள் கூறும் திருப்பரங்குன்றம், திருவேரகம், திருவாவினன்குடி, குன்றுதோறிடல் என்ற படைவீடுகள் மலையுறை கடவுளாக

முருகன், விளங்குவதைக் காட்டி நிற்கின்றன. 'குன்றுதோறாடலும் நின்றதன் பண்பே' (217) 'விண்பொருநெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ' (267) என்ற திருமுருகாற்றுப்படைக் குறிப்புகளும், கந்தபுராணம் கூறும் குன்று தோறடியாகுமர, (கடவுள் வாழ்த்து, 16) 'கந்தவரை' (1:14:126) 'கந்தவெற்பு' (5:4:1), 'தவிகை மால்வரை' (6:24:418-220) 'வேங்கடகிரி' (4:4:163; 1:23:6) ஆகிய குறிப்புகளும் முருகன் மலையுறை கடவுள் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. திருத்தணிகை முதலான நிலவுலகத்திலுள்ள மலைகளில் முருகன் உறைதலைத் திருநகரப்படலம் (பாடல் 106) குறிப்பிடுகின்றது. அத்துடன் முருகன் மலைமீது கோயில் கொண்டு விளங்கும் சிறப்பினைக் கந்தபுராணத்தின் உற்பத்தி காண்டத்திலுள்ள தேவகிரிப்படலம் (1:21) தனியாகச் சித்திரிக்கின்றமை குறிப்பிடற்பாலதாகும்.

முருகன் உறையும் பிற கிடங்கள்

முருகன் 'ஆறுவீடுகள்' மலைகள் என்பவற்றில் மட்டுமன்றி இயற்கை எழில்நிறைந்த இடங்களிலெல்லாம் இருக்கின்றார் என நக்கீரர் கூறுகின்றார். காட்டிலும், சோலையிலும், அழகுபொருந்திய ஆற்றிடக்குறையிலும், ஆறுகளிலும், குளங்களிலும், வேறுபல ஊர்களிலும், நாற்சந்தியிலும், முச்சந்தி, ஐஞ்சந்தியும், புதுமையாகிய பூக்களையுடைய கடம்பமரத்திலும், ஊருக்கு நடுவே எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடியிலும், அம்பலத்திலும், ஆத்தீண்டுக்குற்றியுடைய இடத்திலும் முருகன் அமர்ந்துறைவானென்பது திருமுருகாற்றுப்படையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

'காடுங்காவும் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறுங்குறும் வேறுபல்வைப்புமும்
சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங்கடம்பும்
மன்றமும் பொதியிலுங் கந்தடை நிலையினும்'

(திருமு 223 - 226)

என வருகின்றது.

இம்மாதிரியே கந்தபுராணமும் முருகன் உலவுகின்ற இடங்களை

"குளத்தினுல வும்நதி குறைந்திடு துருத்திக்
களத்தினுல வும் திரைகொள் கந்தடை நிலைத்தாந்
தளத்தினுல வும்பனவர் சாலையுல வும்..."

(1:14:4)

என நக்கீரரின் திருமுருகாற்றுப்படை நெறியில் குறிப்பிடுவது ஒப்புநோக்கற் பாலதாகும்.

முருகனின் பெற்றோர்

முருகன் சிவனின் நெற்றிக் கண்களிலிருந்து தோன்றியதாகக் கூறப்பெறினும் முருகன் தாய்த்தெய்வத்தினின்றும் தோன்றிய செய்தியைத் திருமுருகாற்றுப்படை முருகனை 'மலைமகன் மகனே' (257), 'கொற்றவை சிறுவ' (258) 'பழையோன் குழவி' (259), 'அறுவர்' பயந்த அறமர் செல்வ' (255) எனக் குறிப்பிடுகின்றது.

கந்தபுராணமும் கந்தனை, 'இமையத்தவன் சேய்' (4:13:31), 'உமை மகன்' (1:11:99), 'கலூரி தன்குமரன்' (1:13:21), 'கொற்றவை சிறுவ' (4:4:398), 'அறுவரை அணையாகப் பெற்றோன்' (3:7:36) எனக் குறிப்பிடுவது ஒப்புநோக்கற்பாலதாகும். மேலும் முருகன் சிவன் மகன் என்பதை திருமுருகாற்றுப்படை ஓரிடத்தில் மட்டும் 'ஆலமர் கடவுட்புதல்வ' (256) எனக் குறிப்பிடுகின்றது. கந்தபுராணத்தில் முருகன் சிவனுடைய மகன் என்ற குறிப்பு நூற்றி முப்பத்திமூன்று இடங்களிலும், முருகன் உமைமகன் என்ற செய்தி பதினான்கு இடங்களிலும் காணப்படுகின்றன. (இராமலிங்கம், 1988:327-332). இவ்வாறு சக்தியினதும் சிவனது மகனாக இவ்விரு இலக்கியங்களும் முருகனைக் குறிப்பிடுகின்றமை ஒப்புநோக்கற்பாலதாகும்.

முருகன் மனைவியர்

தெய்வயானையும், வள்ளியம்மையும் முருகனின் மனைவியர் என்பதை திருமுருகாற்றுப்படையும், கந்தபுராணமும் குறிப்பிடுகின்றன. தெய்வயானையின் திருமணத்தை 'மறுஇல்கற்பின்வாள் நுதல் கணவன்' (6) என்றும்,

வள்ளியம்மையின் திருமணத்தை 'வள்ளியொடு நகை அமர்ந்தன்றே' (102) எனவும் திருமுருகாற்றுப்படை கூறுகின்றது. இவ்விரு திருமணங்களும் முறையே திருப்பரங்குன்றத்திலும், திருச்சீரலை வாயிலும் நிகழ்ந்ததாகத் திருமுருகாற்றுப்படை குறிப்பிடுகின்றமை. முருகன் தெய்வயானையின் கணவன் என்பதை 'யானை நாமம் மின்னாயகன்' (6:24:265) என்றும், முருகன் வள்ளி மணாளன் என்பதை 'வேடர் நங்கை தன்னாயகன்' (6:24:265) என்றும் கந்தபுராணம் கூறுவது ஒப்புநோக்கற்பாலதாகும். மேலும் கந்தபுராணத்திலுள்ள 'தெய்வயானையம்மை திருமணப்படலமும்' (5:2), வள்ளியம்மை திருமணப்படலமும், (6:24) இவ்விரு திரு

மணங்கள் பற்றி விரிவாக விளக்கி நிற்கின்றன. முருகனின் வள்ளி திருமணம் பண்பாட்டிற்கு ஓர் உரைக்கல்லாக இன்றும் கொள்ளத்தக்கது.

வேல் வணக்கம்

வேல் வணக்கம் மிகவும் தொன்மை வாய்ந்தது. பண்டைத் தமிழர் முருகனை வேல் வடிவத்தில் வணக்கினர். சிலப்பதிகாரம் கூறும் 'வேற்கோட்டம்' (சிலம்பு 9:9 - 13) வேலுக்குரிய கோயிலாகும். வேல் முருகனின் தெய்வீகக் குறியீடு எனலாம். முருகன் சூரனை அழித்த கருணைச் செயல்கள் வேலின் வெற்றியாக திருமுருகாற்றுப்படை குறிப்பிடுகின்றது. முருகன் தனது வேலினால் சூரனைத் தடிந்த செயலையே 'சூர முதல் தடிந்த சுடர் இலைநெடுவேல்' (46) எனத் திருமுருகாற்றுப்படை மொழிகின்றது. முருகனுடைய வேலினை "வேல்" (265), 'செவ்வேல்' (61), 'எஃகு' (111), 'நெடுவேல்' (273, 46) என்று பெயர்களினாலும் நக்கீரர் குறிப்பிடுகின்றார். வேலின் வெற்றிச்சிறப்பை,

'வீரவேல் தாரைவேல் வீன்னோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேல் திருக்கைவேல் - வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்பும் கன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை'

எனத் திருமுருகாற்றுப்படை வெண்பாவும் (3) கூறுகின்றமை நோக்கற்பாலதாகும். கந்தபுராணமும், வேலின் முதன்மையைப் புலப்படுத்தும் வகையில் 'எப்படைக்கும் நாயகமான தொருதனிச்சுடர் நெடுவேல்' (1:18:38) என மொழிகின்றது. மேலும் வேல் (6:24:265), 'செவ்வேல்' (4:11:13), 'எஃகு' (1:21:10) 'சுடர்வேல்' (4:13:374), 'நெடுவேல்' (4:13:256), 'கொற்றவேல்' (3:12:49), 'வீரவேல்' (4:2:19) என்ற பெயர்கள் கந்தபுராணத்திலும் காணப்படுகின்றமை ஒப்புநோக்கற்பாலதாகும். கந்தபுராணத்தில் வேல் முருகனுடைய ஆயுதமாக மட்டுமன்றி, முருகனை வடிவமாகவே கூறப்பெற்றிருப்பது முக்கிய செய்தியாகும். 'வேற்கடவுள்'

(6:23:126), 'கடவுட் செவ்வேல்' (4:13:483) 'தெய்வச் செவ்வேல்' (4:13:482), 'உடம்பிடித் தெய்வம்' (4:13:487) என்ற கந்தபுராணக் குறிப்புகள் வேல்முருக வடிவம் என்பதை நன்கு புலப்படுத்துகின்றன. சிறிய அளவிலான வேற்கோயில்கள் காணப்பட்டனும், மூலம் தானத்தில் வேலைக் கொண்டுள்ள பெரிய அளவிலான வேற்கோயிலாக இன்று யாழ்ப்பாணம் நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயில் விளங்குவது குறிப்பிடற்பாலதாகும்.

போர்க்கடவுள்

பண்டைத் தமிழர் முருகனை ஒரு போர்த் தெய்வமாக வணங்கினர். இதனைப் 'போர்மிகு பொருந' (276) 'செருவில் ஒருவ' (263), 'பொருளிறல்மன்ன' (263), 'வில்தானைத்தலைவ' (260) ஆகிய திருமுருகாற்றுப்படை நாமங்கள் புலப்படுத்துகின்றன. கந்தபுராணமும்புத்தத்தில் வெற்றி பெற்றுத் தரும் போர்க்கடவுளாகவே கந்தனைக் குறிப்பிடுகின்றது. கந்தபுராணம் கூறும் சேனையற் தலைவன் (5:5:4), 'வீரவீரன்' (4:11:15), 'விறல்மிகு ஆறுமுகன்' (1:18:37), 'கொற்றவன்' (5:1:26) 'விற்புலவன்' (4:13:10) ஆகிய பெயர்கள் முருகன் போர்க்கடவுள் என்பதையே சுட்டிநிற்கின்றன எனலாம்.

சூரனைக் கொன்றமை

முருகன் சூரனைக் கொன்ற செயலினையே, திருமுருகாற்றுப்படை 'சூர்முதல்தடிந்த சுடரிலை நெடுவேல்' (46) எனக் கூறுகின்றது. முருகன் சூரனைத் தடிந்த செயல் 'சூரபன்மன்வதைப்படலம்' (4:13) என்ற ஒருபடலமாகவே கந்தபுராணத்தில் காணப்படுகின்றது. சூரனை 'சூர்' (2:12:43: 2:10:8) என்ற சொல்லினால் கந்தபுராணம் சுட்டுவது இங்கு ஒப்புநோக்கற்பாலதாகும்.

முருகவழிபாட்டு முறைகள்

முருகன் வேதாகம முறையிலும் அதற்குப் புறம்பான வழிகளிலும் வழிபடப்பட்டதை திருமுருகாற்றுப்படையும் கந்தபுராணமும்

குறிப்பிடுகின்றன. முருகனை வேள்வி வேட்டும், உச்சியில் தலைகுவித்தும், திருப்பாதங்களில் வீழ்ந்தும் வணங்கியதை திருமுருகாற்றுப்படை குறிப்பிடுகின்றது. சிறிய திணை அரிசியை மலரொடு கலந்து வைத்தும் ஆட்டினை அறுத்தும் கோழிக் கொடியுடன் முருகனை வரிசைப்பட நிறுத்தியும் முருகனை வழிபட்டனரென்பதை.

‘சிறுதினை மலரொடு விரைஇ, மறிஅறுத்து
வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நீறிஇ’

(திருமு. 218 - 219)

என்ற திருமுருகாற்றுப்படை வரிகளாலறியலாம். மேலும் மிகுந்த வலிமை பொருந்திய கால்களையுடைய கொழுத்த ஆட்டுக் கடாவை வெட்டி அதன் குருதியில் நுண்ணிய வெண்மையான அரிசியைக் கலந்து அவற்றைப் பிரப்பங் கூடைகளில் பலியுணவாகப் படையல் செய்து முருகனை வழிபட்ட செய்தியை திருமுருகாற்றுப்படை

‘மகவலி நிலை இயமாத்தாள் கொழுவிடைக்
குருதி யொடு விரைஇத் தூவிவள்ளரிசி
சில் பலிச் செய்து பல் பிரிப்புஇரீஇச்.’

(திருமு. 232 - 234)

எனக் குறிப்பிடுகின்றது. கந்தபுராணமும் முருகனுக்குப் பலியை இட்டு வெண்நிறம் பொருந்திய அரிசி, மஞ்சள்மா, மலர் ஆகியவைகளைத் தூவி ஆட்டை வெட்டி முருகனுக்கு நடாத்திய விழாவினைக்

‘காலை யதற்பின் கடவுட்பலி செலுத்தி
வாலரிக்கி மஞ்சள் மலர்சிந்தி மறியறுத்துக்
கோல நெடுவேற் குமரன் விழாக் கொண்டாடி’

(6:24:40)

எனக் கூறுவது ஒப்புநோக்கற்பாலதாகும்.

வேலன் வெறியாட்டு

முருக வழிபாட்டில் இடம்பெறும் ‘வேலன் வெறியாட்டினை’ இவ்விருசால்களும் குறிப்பிடுகின்றன. முருகன் வேலன் மேல்வந்து

தோன்றியாடும் வேலன் வெறியாட்டு வழிபாட்டையே திருமுருகாற்றுப்படை.

“வேலன் கைஇய விவறி அயர்களாணம்”

(திருமு. 222)

எனக் கூறுகின்றது. ‘கந்தபுராணமும், முருகனை முற்கொண்டு நிகழ்த்தப்படும் வெறியாட்டத்தை’ ‘வேலனை முற்கொண்டு வெறியாட்டு நேர்வித்தான்’ (6:24:40) எனக் கூறுவது ஒப்புநோக்கற்பாலதாகும்.

குரவைக் கூத்து

முருக வழிபாட்டில் குரவைக் கூத்து சிறப்புற்றிருந்ததை திருமுருகாற்றுப்படையும், கந்தபுராணமும் புலப்படுத்துகின்றன. குறவர்கள் தமது சுற்றத்தாருடன் மகிழ்ந்திருந்து குரவைக் கூத்தாடினர் என்பதை ‘குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை அயர்’ (196 - 197) எனத் திருமுருகாற்றுப்படை குறிப்பிடுகின்றது. கந்தபுராணமும் பெரிய கால்களையுடைய கடலை வெட்டித்தனது சுற்றத்தோடு இனிதாக விருந்தருந்தி தொண்டகப்பறை ஒலிக்க குரவைக் கூத்தாடி முருகனை நம்பியரசன் வழிபட்ட செய்தியை

‘.....தாட் கொழுவிடையைக்
கெண்டி யொருகன் கிளையோ டிவி தருந்தீக்
தொண்டகம தார்ப்பக் குரவைமுறை
தூங்குவீத்தான்’

(6:24:39)

எனக் கூறுவது ஒப்புநோக்கற்பாலதாகும்.

முருக நாமங்கள்

முருகனது தெய்வீகப் பெருமைகளை விவரிக்கும் முருக நாமங்களும் முருக சொற்றொடர்களுமாக திருமுருகாற்றுப்படை “அறுவர் பயந்த ஆறமர் செல்வ, கடவுட் புதல்வ, மலைமகள் மகனே, மாற்றோர் கூற்றே, கொற்றவை சிறுவ, பழையோன் குழவி, தானைத்தலைவ, மாலை மார்ப, நூல்அறி

புலக, செருவில் ஒருவ, பொருவிறல்மன்ன, அந்தணர் வெறுக்கை, அறிந்தோர் சொல் மலை, மங்கையர்கலை, மைந்தர் ஏனே, பெருஞ்செல்வ, குறிஞ்சிக்கிழவ, புலவர் ஏறே, அரும்பெறல்மரபிற் பெரும் பெயர் முருக, இசைபேராள, சேளய், நெடுவேள், பெரும் பெயர் இயவுள், மதவலி, போர்மிகு பொருந, குரிசில் (255 - 276) என்பவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றது. கந்தபுராணம் கூறும் கொற்றவை சிறுவ (4:4:398), தமிழ்ப் புலவ (4:12:456), தடக்கை வேலுடை அன்னல் (3:7:34), சேனையந்தலைவ (5:4:4) செல்வ (4:7:30) மலர்மாலை புனைந் தந்தை (1:14:82), அலங்கல் மார்ப் (4:13:446), நெடுவேல்முருகன் (4:3:79) முதலிய நாமங்கள் சிறப்பாக ஒப்புநோக்குதற்குரியவை. நுணுகி நோக்கும் போது கந்தபுராணம் கூறும் முருக நாமங்கள் பலவற்றிற்கு திருமுரு காற்றுப்படையில் வரும் முருக நாமங்கள் அடிப்படையாக உள்ளமை தெளிவாகின்றது.

முருகனின் மந்திரம்

திருமுருகாற்றுப்படை முருகனுடைய ஆறெழுத்து மந்திரத்தை

'ஆ றெழுத்து அடங்கிய அருமறைக்கேள்வி

நாஇயல் மருங்கின் நவிலப்பாடி'

(திருமு. 186-187)

எனக் குறிப்பிடுகின்றது. 'நம:குமாராய' என்பதே ஆறெழுத்து மந்திரம் என நச்சினார்க் கினியர் குறிப்பிடுகின்றார். (துரை அரங்கசாமி: 1972:175) 'முருக' (269) என்ற மூன்றெழுத்தைப் பெரும் பெயர் எனத் திருமுருகாற்றுப்படை கூறுவதால் 'முருக' என்பதை முருகனின் மந்திர மந்திரமாகக் கொள்ளலாம். 'முருகன்' என்ற பெயர் கந்தபுராணத்தில் இருபத்தெட்டு இடங்களில் இடம்பெற்றுள்ளமை (இராம

லிங்கம்:1988:365) ஒப்புநோக்கற்பாலதாகும். 'சரவணபவ' என்பதை முருகனுக்குரிய ஆறெழுத்து மந்திரமாகக் கொள்வதற்கும் இவ்விரு இலக்கியங்களும் துணைபுரிகின்றன.

வழிபாட்டின் பயன்

முருக வழிபாட்டினால் பெறலரும் பரிசாகிய முக்திப் பேரின்பம் கிடைக்கும் என்பதைத் திருமுருகாற்றுப்படை,

"இருள்திற முந்நீர் வளையிய உலகத்து

ஒருநீ ஆகீத் தோன்ற விழுமிய

பெறலரும் பரிசில் நல் குமதி"

(திருமு.293-295)

என மொழிதலாலறியலாம். ஆன்மாக்களின் பிறவிப் பிணியை நீக்கி முக்தி கொடுப்பவன் கந்தனே என்பதைக் கந்தபுராணமும்

"கல்லதங் குறைந்த செவ்வேற் கந்தனோர் தருவதாகி வல்லியர் கிரியை ஞான வல்லியின் கிளையாய்ச்

குழப்

பல்லயிர் கூறளைப் பூத்தப் பவநெறி காய்த்தீட்டன்பர் எல்லவர் தமக்கு முத்தீ இருங்கனி உதவும் என்றும்"

(6:24:258)

எனக் கூறுவது ஒப்புநோக்கற்பாலதாகும்.

முடிவுரை

இவ்வாறாக இவ்விரு இலக்கியங்களிலும் பொதுக் கூறுகளாகக் காணப்படும் முருக நெறி பற்றிய கருத்துக்களை ஒப்புநோக்கும் போது முருகநெறியின் தனிச்சிறப்புகளை அறிந்து கொள்ள முடிவதுடன் திருமுரு காற்றுப்படை கூறும் முருக நெறிமரபில் கந்தபுராணமும் அமைந்து விளங்கும் சிறப்பு நன்கு தெளிவாகின்றது.

நூல்கள்

01. இராமலிங்கம், ந., 1988, கந்தபுராண ஆராய்ச்சி, மதுரை, காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.
02. இளம்பூரனர் (உ.ஆ.) 1956, தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம், கழகம், சென்னை.
03. சாமிநாதையர், உ.வே., (ப.ஆ.) 1950, சிலப்பதிகார மூலமும் அரும்பதவுரையும் அடியார்க்கு நல்லாருரையும், சென்னை.
04. சாமிநாதையர், உ.வே., (ப.ஆ.) 1961, பத்துப்பாட்டு மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும் ஸ்ரீதியாகராச விலாசம், சென்னை.
05. பட்டுச்சாமி ஓதுவார். தி., (ப.ஆ.) 1952, கந்தபுராணம் (முதல் மூன்று காண்டங்கள்), திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீகாசிமடத்து வெளியீடு, திருச்சிராப்பள்ளி.
06. 1953, கந்தபுராணம் (யுத்த, தேவகாண்டங்கள்) திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீகாசிமடத்து வெளியீடு, திருச்சிராப்பள்ளி.
07. 1953, கந்தபுராணம் (தக்ஷ, காண்டம்) திருச்சிராப்பள்ளி திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீகாசிமடத்து வெளியீடு. திருப்பனந்தாள்.
08. துரை அரங்கசாமி, மொ. அ., 1972 அன்புநெறியே தமிழர் நெறி, மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை.

கட்டுரை

1. Kandaswamy, S.N., 1997, " The six sacred abodes of Lord Muruga" 6th world saiva confarence special souvenir, Tamil University, Thanjavur.

பேராசிரியர் டாக்டர் மா. வேதநாதன்,
தலைவர், இந்துநாகரிகத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம்.

மனித வாழ்க்கையின் இலட்சியம் என்ன?

மறைமுகமாகச் சொன்னாலும், வெளிப்படையாகச் சொன்னாலும், சுருக்கமாகச் சொன்னாலும், விளக்கமாகச் சொன்னாலும், நேரடியாகச் சொன்னாலும், சுற்றி வளைத்து சொன்னாலும் மனித வாழ்க்கையின் இலட்சியம் ஆத்மஞானம் பெறுவதும், உலகிற்கு நன்மை செய்வதுமே ஆகும்.

நூலோர் கூறியவற்றில் தலைசிறந்து விளங்குவது 'பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல்' - இது பொருளுக்கு மட்டுமின்றி அருளுக்கும் பொருந்தும்.

மனித விழுமியச் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துவதில் நாட்டுப்புறவியலின் வகிபாகம்

அறிமுகம்

எப்படியும் வாழலாம் என்றின்றி இப்படித்தான் வாழவேண்டும் எனக் குறிப்பிடுவதனையே விழுமியம் எனலாம். ஆகவே மனித வாழ்வை மேம்படுத்தும் பண்புகள் அனைத்தும் விழுமியங்கள் ஆகும். எல்லாப் பிறப்பினுள்ளும் மானிடப் பிறப்பொன்றே மாண்புமிக்கது. ஆறறிவும், நிறையப் பெற்றவர்கள் மானிடர்கள். இந்த ஆறாம் அறிவானது சிந்தித்து, துணிந்து செயலாற்றும் பகுத்தறிவு. நன்று - தீது, நீதி - அநீதி எனப் பகுத்தறியும் ஆற்றல் படைத்த இந்த மனிதன், மனிதனாக வாழ விழுமியங்கள் துணை நிற்கின்றன. இந்து சமயத்தின்பால் நிறைவான பல விழுமியக் கருத்துக்கள் காலம் காலமாகப் பகிரப்பட்டு வந்துள்ளன. பிற உயிர்கள் மீது அன்பு காட்டுதல், சேவை செய்தல், கற்பொழுக்கம், நாவடக்கம், மதுவிலக்குதல், நன்றியுணர்வு, உண்மை பேசுதல், நேர்மையாக நடத்தல், பிறர் நலன் பேணல், இன்னாசெய்யாமை, நல்லொழுக்கம், சட்டங்களை மதித்தல், சூழலை மாசடையாது பேணல், நடுவு நிலைமை போன்றவை மனிதனானவன் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய முக்கியமான விழுமியப் பண்புகள் எனலாம்.

ஒரு நாட்டு மக்களின் நாகரிகத்தை, பண்பாட்டை, பழக்கவழக்கங்களை, கலை கலாசாரங்களை, வரலாற்றை மற்றும் நாட்டு நடப்பை உண்மையான முறையில் படம் பிடித்துக் காட்டுவதே நாட்டுப் புறவியல் ஆகும். இது வாழையடி வாழையாக வாழ்ந்து வளர்ந்து வருகின்ற நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வையும், வாழ்வுக்கூறுகளையும் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. இது ஏட்டிலே வராத, எழுத்திலே காணமுடியாத ஆனால் உள்ளத்திலே ஊறிக்கிடக்கும் எத்தனையோ எண்ணங்களையும், நம்பிக்கைகளையும் எடுத்துக்காட்டும்.

நாட்டுப்புறவியல் வகைப்பாடு

நாட்டுப்புறவியலை இருவகையாக வகைப்படுத்தலாம்.

01. நாட்டுப்புற இலக்கியம்:

இதற்குள் பின்வரும் கூறுகளை உள்ளடக்கலாம்.

- * நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்
- * நாட்டுப்புறக் கதைகள்
- * நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல்கள்
- * பழமொழிகள், விடுகதைகள்
- * புராணக் கதைகள்

ஆகியவற்றை உள்ளடக்கலாம்.

01. நாட்டுப்புறக் கலைகள், நம்பிக்கைகள்:

இதற்குள் பின்வரும் கூறுகளை உள்ளடக்கலாம்.

- * நாட்டுப்புறக் கலைகள்
- * நாட்டுப்புறக் கைவினைப் பொருட்கள்
- * நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள்
- * நாட்டுப்புறப் பழக்கவழக்கங்கள்
- * நாட்டுப்புற ஆடல்
- * நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களும், திருவிழாக்களும்.
- * நாட்டுப்புற விளையாட்டுக்கள்
- * நாட்டுப்புற மருத்துவம்

ஆகியவற்றை உள்ளடக்கலாம்.

இவை யாவும் நாட்டுப்புறவியலை வெளிப்படுத்தும் கூறுகள் எனலாம். இந்த ஒவ்வொரு கூறுகளின் ஊடாகவும் மனித விழுமியங்கள் எவ்வகையில் விளக்கப்படுகின்றன என்பதனை நோக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மன அடக்கம்

மனிதன் பலமுள்ளவனாக இருப்பதும், பலவீனமாக இருப்பதும் பொதுவாகக் காணப்படும் நிலை. இந்த நிலைக்கு எல்லாம் மனிதன் தான் காரணம் அதிலும் மனிதனின் மனம்தான் முக்கிய காரணம் எனலாம். மனக்கட்டுப்பாடுதரும்பெரும்விளைச்சல்தான் மன அமைதி. மன அமைதி பெற்ற மனிதன் தானும் நல்லபடி வாழ்கின்றான். எடுத்த கருமங்களில் வெற்றி பெறுகின்றான். அவ்வாறே ஏனையோரையும் வாழவிடுகின்றான். எல்லோருடைய அன்பையும், ஆதரவையும், நல்லெண்ணத்தையும், நம்பிக்கையையும் பெற்றுக் கொள்கின்றான். இதனால் சமூகத்தில் உயர்ந்து நிற்கின்றான். மன அடக்கத்தின் முக்கியத்துவம் தொடர்பாக நாட்டுப்புறவியலில் கூறப்படுகின்றது. குறிப்பாக,

‘மனம் ஒரு குரங்கு’, ‘மனம் ஒரு குதிரை போன்றது’, மனம் உண்டானால் இடமுண்டு ‘அடக்கம் ஆயிரம் பொன் பெறும்’, ‘போதுமென்ற மனமே பொன்செய் மருந்து’, ‘ஆசையண்டினால் அழகையும் அண்டும்’, ‘மனக்கவலை பலக்குறைவு’, ‘நார் அறுந்தால் முடியலாம், மனம் அறுந்தால் முடியலாமா?’, ‘ஆசைக்கோர் அளவில்லை’, ‘அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்’, போன்ற பழமொழிகள் மன அடக்கத்தை எடுத்துக்காட்டுவதாக உள்ளது.

இளமையிலே அற்பசுகங்களை நாடி கட்டுக்கடங்காத காளைபோலத் தான் தோன்றித்தனமாகச் சமூகபுறமீடுகளை ஏற்படுத்த முனையும் இளைஞர் கூட்டத்தினரை

குறிப்பிடும்போது 'நாணயம் குத்தாத நாம்பன் போல' எனக் குறிப்பிடுவதைக் காணமுடிகிறது.

இது மட்டுமன்றி மனிதனானவன் தனது வாழ்க்கையிலே சகல விடயங்களிலும் கட்டுப்பாட்டுடன் இருத்தல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவனது வாழ்வு சுபீட்சம் அடையும். குறிப்பாக, வருமானத்திற்கு ஏற்றபடி செலவுகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். இதனை விளக்க,

'விரலுக்கேற்ற வீக்கம் தேவை',
'எட்டாப் பழத்திற்கு கொட்டாவி விடாதே',

போன்ற பழமொழிகள் சமகால செல்நெறியில் அருகிவருகின்ற கட்டுப்பாட்டின்மையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

கற்பு

சிற்றின்ப விடயங்களில் மனக்கட்டுப்பாடுகள் இல்லாதவர்கள் தங்களைத் தாங்களே அழித்துவிடுகின்றனர். ஆண் - பெண் உறவு என்பது புனிதமான கைங்கரியம். அத்தகைய தூய இல்லற வாழ்க்கையை நெறிப்படியும், முறைப்படியும், அளவறிந்து வாழவேண்டும். பெண்களும், ஆண்களும் கற்பொழுக்கம் பேணுவதில் கட்டுப்பாடு உடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். அற்பசுகங்களை அனுபவிப்பதில் ஆசை கொண்டவர்கள் தமது வாழ்வையே அழித்துவிடுகின்றனர். இதனையே மனுதர்ம சாஸ்திரம் "இந்த உலகத்தில் மனிதனுக்குப் பிறன் மனைவியைப் புணர்தல் போல ஆயுளைக் குறைக்கும் படியான காரியம் வேறு இல்லை." எனும் கருத்து சிந்திக்கத்தக்கது. கற்பின் முக்கியத்துவத்தை நாட்டுப்புறவியலில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் காணமுடிகின்றது. குறிப்பாக,

'கல்லானாலும் கணவன், புல்லானாலும் புருஷன்', 'கணவனே கண்கண்ட தெய்வம்', 'ரெண்டு பெண்டாட்டிக்காரன் பாடு திண்டாட்டம்', போன்றனவும், கற்புடைய குடும்பப் பெண் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், 'பெண்டிர்க்கு அழகு எதிர்

பேசாது இருத்தல்', 'தாயைப் பார்த்துப் பெண்ணைக்கொள், பாலைப்பார்த்துப் பசுவைக்கொள்', 'பொம்பிளை சிரிச்சாப் போச்சு, புகையிலை விரிச்சாப் போச்சு', 'பெண்சாதி கால்கட்டு, பிள்ளை வாய்கட்டு' எனும் பழமொழிகளும், 'கணவன், மனைவி பெயரைச் சொல்லி அழைப்பதும், மனைவி கணவன் பெயரைச்சொல்லி அழைப்பதும் ஆயுளைக் குறைக்கும். எனும் நம்பிக்கைகளும் கற்பு பற்றி எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அதே போன்று நாட்டுப்புறவியலில் கற்புக் குரிய பாடல் ஒன்று மிக அழகாக வினாவிடை வடிவில் கூறப்பட்டுள்ளது.

கேள்வி:

'மண்குடம் கொண்டு

மலையோரம் தண்ணீர்க்குப்போகும் - மாமன்களே உன் மண்குடத்தின் விலை என்ன?

பதில்:

'மண்குடம் போனால் மறுகுடம் வாங்கலாம், மாணம் போனால் - மாமன் மகளே உலகம் என்ன சொல்லும்'

போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

நாவடக்கம்:

பெரும்பாலான பிரச்சினைகள் சண்டை, சச்சரவு என்பவற்றை நாவைக்காப்பதன் மூலம் தவிர்க்கலாம். இனிய அன்பும், ஆதரவும் நிறைந்த வார்த்தைகளை பணிவுடனும், பண்புடனும் பேசுவது என்ற உறுதியை நாம் கொண்டிருந்தால் வேறு அறங்கள் தேவையில்லை. நாவடக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தினை பின்வரும் விடுகதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

'சளசளக்குமாம் சண்டைக்குப் போகுமாம் அடக்கிக் கொண்டால் அகிலம் உனக்கு அது எது? நாக்கு'

மது விலக்கு:

சமூக சீர்கேடுகளில் மிகமுக்கிய அம்சமாகக் காணப்படுவது மது அருந்துதல். இதனைக் கருத்தில் கொண்டு நாட்டுப்புறவியலில்

பல்வேறு பழமொழிகள், பாடல்கள் காணப் படுகின்றது. குறிப்பாக,

'குடி குடியைக் கெடுக்கும், 'குடி, குது, விபசாரம் குடியைக் கெடுக்கும்,' 'குடி காரன் பேச்சு விடிஞ்சால் போச்சு,' 'துறக்கத், துறக்க ஆனந்தம், துறந்த பின்பே பேரின்பம்' என்பவையும், அதே போன்று மது விலக்கை விளக்கும் பாடலும் கீழ்வருமாறு அமைகின்றது.

'குடும்பம் கெடுக்கும் கள்ளு - போதை
கொடுக்கும் அரினைத்தள்ளு
உடம்பைத் துளைக்கும் புகை - புகையே
உடம்பை ஒடுக்கும் பகை
மக்கள் மனைவி எல்லாம் - குடியால்
முக்காலம் அடையும் துன்பம்
மக்களை மிருகம் என்றே - முதியோர்
மதிப்பாரோப்பா குடியரை?'

உண்மை சொல்லல்

மனித விழுமியங்களில் உண்மை சொல்லலும் முக்கியமானது. இதனை விளக்க, 'உண்மையை உணர்ந்தவர் ஓரம் பேசார்', 'உண்மை சொல்லிக் கெட்டாருமில்லை, பொய் சொல்லி வாழ்ந்தாருமில்லை', 'பொய் சொன்னால் பொரியும் கிடையாது', போன்ற நாட்டுப்புற பழமொழிகள் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இதே போன்று சத்தியமும் எல்லா மனித விழுமியங்களிற்கும் அடிப்படை ஆதாரமானது. சத்தியம் நித்தியமானது, மாறுந்தன்மையற்றது, காலதேச, வர்த்தமானங்களையெல்லாம் கடந்து நிற்பது. எவனொருவன் சத்தியத்தை உபாசித்து வாழ்க்கையில் சுடைப் பிடிக்கிறானோ அவன் மனிதருள் மாணிக்கமாகிவிடுகிறான். சத்தியத்தை மீறினால் தெய்வ தண்டனை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை நாட்டுப்புறவியலில் காணப்படுகிறது.

'கானமயிலே உன்னை
கைவிடுவதில்லை என்று

மீனாட்சி கோயிலிலே

வேட்டிபோட்டு தாண்டித்தாரேன்'

'வேட்டிபோட்டுத்தாண்டித்தாரேன்

கற்பூரத்தைக் கைபோட்டு அணைச்சுத் தாரேன்'

என்ற பாடல் அடிகள் இதனை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

நடுவு நிலைமை:

செங்கோல் வழுவாத்தன்மையுடன் வாழ வேண்டும் என்பதனையும் நாட்டுப்புறவியலின் ஊடாக கண்டுகொள்ள முடிகின்றது. குறிப்பாக விடுகதை ஒன்றை நோக்கின்,

'உயிரில்லாத நீதிபதி ஒழுங்காக நீதி கூறுகிறான். அவன் யார்? தராசு'. நடுவுநிலைமை பேணவேண்டுமாயின் முதல் நிபந்தனை இன, மத, சாதி, பால், நட்பு, குடும்பம் எனும் சத்திகளால் ஈர்க்கப்படல் ஆகாது. எந்தவிதத்திலும் பிறருக்கு கடமைப்படுதலை தவிர்க்கவேண்டும். இதனை பின்வரும் பழமொழிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. குறிப்பாக,

'நக்குண்டார் நாவிழந்தார்', சில்லறைக்கடன் சீரழிக்கும்' என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

வாயோரை மத்த்தல்:

பெரியோரை மதிக்கும் பண்பு, உறவுகளை மதிக்கும் பண்பு நாட்டுப்புறவியலில் இடம் பெறுகின்றது. குறிப்பாக, 'பெத்த மனம் பித்து, பிள்ளை மனம் கல்லு', 'மூத்தோர் சொல் வார்த்தை அமிர்தம்', தாயிற் சிறந்ததோர் கோயிலுமில்லை, தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை', 'அன்னைக்கு உதவாதவன், யாருக்கும் உதவான்', போன்ற வரிகள் விளக்குகின்றன. மேலும் நாட்டுப்புறப்பாடல் வாயிலாக நோக்கினால்,

'கோச்சி வாழ கொப்பன் வாழ.....

ஊர் வாழ தேசம் வாழ

குருவுக்கும், சீவனுக்கும்

நல்ல பிள்ளையாக இருந்து வாழ்க.'

இப்பாடல் குழந்தை குருவின் சொற்கேட்டு நடந்தால் முன்னேற்றமடைந்து தாய், தந்தை உறவினர்கள் ஊரவர்கள், ஏனைய தேசத்தவர்கள் ஆகியோரை வாழவைக்க முடியும் என்று மருத்துவிச்சி பாடுகின்றமை நோக்கத்தக்கது.

ஒற்றுமையாக இருத்தல்:

நாட்டுப்புறவியலில் ஒற்றுமையாக இருத்தலின் முக்கியத்துவம் எடுத்துக்கூறப்படுகின்றது. குறிப்பாக,

‘ஊரோடு ஒத்து வாழ்’, ‘கூடி வாழ்ந்தால் கோடி நன்மை’, ‘குற்றம் பார்க்கின் சுற்றம் இல்லை’, ‘ஒற்றுமையே பலம்’, ‘ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு’, ‘அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு’, ‘புரிந்துகொண்டு பழகினால் பிரிவுக்கு இடமில்லை’ எனும் வரிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

தியாக உணர்வு:

சமூகத்தில் மக்களிடையே தியாக உணர்வு வளர வேண்டும் என்பதனையும் நாட்டுப்புறவியலில் காணமுடிகின்றது. குறிப்பாக,

‘பணிசெய்வார்க்கு பசியுமில்லை’, பஞ்சமூமில்லை’ ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காணலாம்’ எனும் பழமொழிகளும், விடுகதை வடிவில் ‘தன்னைத்தான் பலி கொடுப்பான் மற்றவர்க்கு ஒளி கொடுப்பான். அவன் யார்? மெழுகுவர்த்தி’. என்ற வகையில் விளக்கியுள்ளது.

நன்றி உணர்வு

நன்றி உணர்வு உடையவராக இருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை நாட்டார் பழமொழிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

‘உப்பிட்டவரை உள்ளளவும் நினை’, அன்னமிட்ட வீட்டில் கன்னமிடலாமா?’, பிறர் உயிரை உன் உயிர் போல் நேசி’, அன்பான நண்பனை ஆபத்தில் அறியலாம்’, போன்ற பழமொழிகள் வாயிலாக அறியலாம்.

தீப்பிடல்

ஒரு காரியத்தைச் செய்யும்போது அதனை சிறப்பாகவும், திட்டமிட்டும், காலவரையறைக் குள்ளும் செய்து முடிக்கவேண்டும் என்பதனையும் நாட்டுப்புறவியல் பழமொழிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. குறிப்பாக,

‘நன்றே செய், அதனை இன்றே செய்’, நாளை என்பது இல்லை என்பதற்குச் சமன்’, காற்றுள்ள போதே தூற்றிக்கொள்’, ஐயர் வரும்வரை அமாவாசை காத்திராது’, வெள்ளம் வரும் முன் அணைகட்டவேண்டும்’, போன்ற வரிகள் விளக்குகின்றன. அதுமட்டுமல்லாது எதையும் சிந்தித்து காரியமாற்ற வேண்டும் என்பதனையும் நாட்டுப்புறவியலில் கண்டு கொள்ளலாம். ‘மண்குதிரையை நம்பி ஆற்றில் இறங்காதே’, ஆழமறியாமல் காலை விடாதே’, அரசனை நம்பி புருஷனை கைவிடாதே’, ஆற்றில் போட்டாலும், அளந்து போடு’ போன்ற கருத்துக்கள் சிறந்த திட்டமிடலை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

விருந்தோம்பல்

இந்து, தமிழ் பண்பாட்டுக்கூறுகளில் முக்கிய அம்சமாக விருந்தோம்பல் காணப்படுகின்றது. உறவு நீடிக்க வேண்டுமாயின் எவ்வாறு நடக்க வேண்டும் என்பதனை நம்பிக்கைகளின் ஊடாக அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. குறிப்பாக,

‘விருந்தாளி வாழை இலையை உள்பக்கம் மடித்தால் விரும்ப வந்து சாப்பிடும் பாக்கியம் கிட்டும்’, ‘விருந்தினர் சென்றதும் வீட்டைப் பெருக்கக்கூடாது. அவ்வாறு செய்தால் அவர் களது தொடர்பு அறுந்துவிடும்’, ‘வீட்டுக்கு முதல் முதல் வரும்போது வலது கால் எடுத்து வைக்க வேண்டும்’. ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

நன் நடத்தைகள்

ஒருவர் கோபமாகவோ, ஆத்திரமாகவோ இருக்கும் பொழுது அதை மேலும் அதிகரிக்கும் காரியத்தை செய்யக்கூடாது என்பதனையும்

நாட்டுப்புறவியல் பழமொழிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

‘எரிகிற கொள்ளியில் எண்ணெய் ஊற்றாதே’, ஊர் இரண்டு பட்டால் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டம்’ எனும் வரிகளும், ஒருவன் துன்பப்படும்போது மேலும் அவனுக்குத் துன்பத்தை ஏற்படுத்தக்கூடாது என்பதனை விளக்க ‘மரத்தால் விழுந்தவனை மாடேறி மிதித்தது போல’, வெந்த புண்ணில் வேலைப் பாய்ச்சியது போல’ என்பவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

மேலும் சிறு பிள்ளைகளை வளர்க்கும் போது கட்டுப்படுத்தி வளர்க்க வேண்டும். இதனை விளக்க ‘ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா?’, ‘அடித்து வளவாத பிள்ளையும், முறித்து வளவாத முருங்கையும் ஒரு சதத்திற்கும் உதவாது’, எனும் வரிகள் பிள்ளைகளை கண்டிக்க வேண்டிய நேரத்தில் தண்டித்தும், அணைக்க வேண்டிய நேரத்தில் அணைத்தும் வளர்க்க வேண்டும் என்பதனை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

மேலும் நாட்டுப்புறவியலில் சமீப காலங்களில் அருகிவருகின்ற மனிதவிழுமிய சிந்தனைகளுக்கு ஏற்றவகையில் கூறப்பட்ட கருத்துக்களில் மேலும் சிலவற்றை நோக்க முடிகின்றது. குறிப்பாக, மனிதர்களிடம் ஒன்றை நினைத்து இன்னொன்றைப் பேசி பிறிதொன்றைச் செய்வது என்ற நிலைப்பாடு பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. இதனை விளக்க,

‘படிப்பது தேவாரம் இடிப்பது சிவன் கோயில்’

‘பசுத்தோல் போர்த்த புலி’ என்ற பழமொழிகள் இன்றைய உலகில் காணப்படுகின்ற பாசாங்கு வாழ்க்கையை மையப் படுத்திய கருத்துக்களாக அமைந்துள்ளன.

மேலும் வாழ்க்கை முறையில் ஏற்படுகின்ற அனுபவங்கள் அவனது வாழ்க்கையை சீர்செய்யும் என்பதை நாட்டுப்புறவியலில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்கள்.

‘சூடு கண்ட பூனை அடுப்பங்கரையை நாடாது’ என்ற பழமொழியும்,

எமது வாழ்வில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற பல்வேறு நற்செயல்களுக்கு இடையில் ஒரு சிறிய தீய செயற்பாடு வருமாயின் எமது வாழ்க்கையைப் பாதிக்கும் என்பதை விளக்க,

‘ஒரு குடம் பாலுக்கு ஒருதுளி விஷம்’, எனும் பழமொழியும் கூறப்படுகின்றது.

இதே போன்று, எமது வாழ்க்கைக்குத் தேவையான நல்ல நண்பர்களை சேர்த்துக் கொள்வதற்கும் நாட்டுப்புறவியலில் சிறந்த பழமொழிகள் காணப்படுகின்றன.

‘பன்றியோடு சேர்ந்த பசுக்கன்றும் மலம் தின்னும்’

‘பூவோடு சேர்ந்த நாரும் மணம் வீசும்’ போன்றவரிகள் ஊடாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

எமது வாழ்வில் சுத்தமாக இருத்தலின் முக்கியத்துவம் பற்றியும் நாட்டுப்புறவியலில் கூறப்படுவதைக் காணலாம்.

‘நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்’

‘சுத்தம் சுகம் தரும்’ எனும் வரிகள் மூலம் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

நல்ல மாணவனுக்குரிய பண்பு பற்றி நாட்டுப்புறவியலில் குறிப்பிடும் போது,

‘நல்ல மாட்டுக்கு ஒரு சூடு

நல்ல பிள்ளைக்கு ஒரு சொல்லு’ என்றவாறு குறிப்பிட்டுள்ளது.

குறித்த ஒரு நபருக்குரிய பிரச்சினையைப் பெரிதாகக் காட்சிப்படுத்துகின்ற அதேநேரம் மற்றவர்களின் பிரச்சினையைக் கவனிக்காத சுயநலம் கொண்ட செயற்பாட்டை சம காலத்தில் நோக்கமுடிகின்றது.

‘தலையிடியும் காய்ச்சலும் தனக்குத் தனக்கு வந்தால் தான் தெரியும்’

‘தனக்கு தனக்கு என்றால் சுளகு படக்கு படக்கு எனுமாம்’ போன்ற நாட்டுப்புறக்

கருத்துக்கள் எல்லோரையும் சமமாக மதிக்க வேண்டும் எனும் சிறந்த மனிதவிழுமியப் பண்பை எடுத்து விளக்குகின்றன.

மனித விழுமியங்களைக் கடைப்பிடிப்பதனால் பெறப்படும் பயன்கள் பற்றியும், விளைவுகள் பற்றியும் கூட நாட்டுப்புறவியலில் கூறத்தவறவில்லை.

‘தர்மம் தலை காக்கும்’

‘அரசன் அன்று கொல்லும், தெய்வம் நின்று கொல்லும்’

‘வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான், திணை விதைத்தவன் திணை அறுப்பான்’

போன்ற பழமொழிகளை குறிப்பிடுவதுடன், கீழ்வரும் பாடல் வரிகளும் விதி என்ற அறக் கருத்துக்களை சுட்டிநிற்கின்றது.

‘தலையிலமுத்யதை தள்ளிவைப்பார் ஆருமில்லை ஏட்டிலமுத்யதை எடுத்து அறிவார் ஆருமில்லை அன்றிறமுதும் ஆதீசீவன் அழித்திழுதப் போவதில்லை’

என்ற பாடல் வரிகள் விதியின் வலிமையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

நிறைவாக:

நாட்டுப்புறவியலில் கூறப்படுகின்ற மனிதவிழுமியக் கருத்துக்கள் பாமர மக்களின் அனுபவங்களை மனதிலே உள்வாங்கி, அவற்றின் வெளிப்பாடாக தோற்றம் பெற்று முக்காலத்திற்கும் அறிவுசார் கருத்துக்களை வழங்கிவரும் சிறப்புக்கொண்டதாக அமைகின்றது. இன்றைய நவீன, விஞ்ஞான உலகிற்கு பொருந்தக்கூடிய பல அரிய நற்கருத்துக்களை

உசாவிடவை:

- 01) இராமநாதன், ஆறு., 1997, நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுகள், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
- 02) சக்திவேல், சு., 1995, நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
- 03) சண்முகசுந்தரம், சு., 1996, நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
- 04) விசாகரூபன், கி., 2004, நாட்டார் வழக்காற்றியல் மலர் பதிப்பகம், யாழ்ப்பாணம்.

வெளிப்படுத்தியிருப்பதுடன், அவை யாவும், காலம் கடந்த பொன் மொழிகளாக இன்று காணப்படுகின்றன. நாட்டுப்புறவியலை சமூகத்திற்கு பயன்படுத்தாவிட்டால் நமது கடமைகளிலிருந்து தவறியவர்களாக கணிக்கப்படுவோம். இதனை தாமஸ் கிரின் என்ற அறிஞர்,

‘வகுப்பறையில் போதிக்கும் கல்வி வாழ்க்கையோடு தொடர்புடையது இல்லை எனவும், நாட்டுப்புறவியல் கல்வி வாழ்வோடு தொடர்புடையது’ எனவும் கூறுகின்றார்.

கடந்த காலங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் கருதி (இலக்கிய அறிவு), யுக்தி (புத்திக்கூர்மை), அருபவம் (வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட அருபவம்) எனும் முத்திறத்தாலும் சமய வாழ்வில் மனித விழுமியங்களை செம்மையாகக் கடைப்பிடித்து வந்தார்கள். எம் மூதாதையர்கள் கடைப்பிடித்த சிறந்த மனித விழுமியங்களை மழுங்கவிடாது, இன்றைய உலகமயமாக்கலின் விளைவுகளினால் மானிடவாழ்வியலின் சிதைவுகளின் மத்தியில் வாழ்ந்து வருகின்ற மக்களுக்கு குறிப்பாக மாணவர்களுக்கு ஒப்படைக்கவேண்டிய பாரிய பொறுப்பு எம் அனைவருக்கும் உள்ளது. அதற்கேற்ற வகையில் இன்றைய இயந்திரத்தன்மை கொண்ட மனித வாழ்விலே எமது நாளாந்தகடமைகளில் நாட்டுப்புறவியல் கூறுகளில் காணப்படுகின்ற மனிதவிழுமியச் சிந்தனைகளை உள்வாங்கிக்கடைப்பிடிப்பதன் ஊடாக சிறந்த ஆரோக்கியமுள்ள சமுதாயத்தை கட்டியெழுப்ப முடியும்.

கலாநிதி (கிருமதி) சுகந்தினி சீரீமுரளிதரன்
முதுநிலை விரிவுரையாளர், இந்து நாகரிகத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம்.

ஊடகம் உயிர்ப்பிக்கட்டும்

மடா னிடன் தன்புலங்களின் அழுக்கை அகற்றி பொறிகளில் தூய்மை காத்து, தன்னைப் பக்குவப்படுத்திக் கொள்வதற்கு உதவுவது சமயநெறி ஒன்றுக்கொன்று சுவை வேறுபட்டதாக உள்ள உணவுப்பொருட்கள் தனித்தனியே இருக்கும் வரை சுவைக்கத்தக்க சுவையைப் பெறுவதில்லை; உணவை நுகரவும் இயல்வதில்லை. உடலுக்கு நலமும் தருவதில்லை. இங்ஙனம் சுவை வேறுபாடுள்ள பல்வேறு பொருட்களை ஒத்திசைந்த நிலையில் கூட்டிப் பக்குவப்படுத்தும் தொழிலுக்குச் “சமைதல்” என்று பெயர். சமைத்தல் உணவைப் பக்குவப்படுத்தல். சமைதல் மகளிர் பருவநிலை எய்தல். இந்தச் சொற்களின் அடிப்படையிலே சமயம் என்ற சொல் உருவாகிறது. புறக்கருவிகளாக இருக்கிற பொறிகளையும் அக்கருவிகளாக இருக்கிற புலன்களையும் அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச்சொல் இவற்றோடுள்ள தொடர்பிலிருந்து விலக்கி அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை ஆகியவற்றோடு இயைபுபடுத்தி, உயிரை வளர்த்து உயர்த்துவதே சமயத்தின் குறிக்கோள். உயிர் வாழ்க்கை அகநிலையிலும் புறநிலையிலும் வளம்பெறச் சமய வாழ்க்கை தேவை. சமயம் சார்ந்த வாழ்க்கையே வாழ்க்கை! “பாழுக்கிறைத்தேன்பரம் பரணைப் பணியாதே” என்றும் “பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே” என்றும் அருளியுள்ளமை அறிக. ஆதலால், வாழ்வு முழுமை பெற இன்பமும் அமையச் சமயம் தேவை.

ஆன்மா தன்னை உயர்த்திக்கொள்வதற்கு துணை செய்வது வழிபாடு! வழிபாடு கடவுளை முன்னிறுத்திச் செய்யப்படுவது உண்மை ஆனால், வழிபாட்டின் பயன் கடவுளுக்கன்று வழிபாட்டின் பயன் முழுவதும் மனிதர்க்கே ஆகும். கடவுள் ஒரு பொருள் அஃதோர், ஆற்றல், வரம்பில் ஆற்றல்! கடவுள் ஓர் அறிவுப்பொருள்; வாலறிவுப்பொருள்; கடவுள் ஓர் இன்பம்; எல்லை கடந்த இன்பம். கடவுள் ஓர் அறம்; அறங்களுக்கெல்லாம் சிறந்த அறம்! கடவுள் ஒரு நீதி நிலவும் நீதிகளுக்கெல்லாம் தலையாய நீதி இவ்வாறு உயர்வு உயர்ந்துள்ள கடவுட்பொருளோடு உயிர் ஓர் உயிர்ப்புள்ள உறவைக்கொள்ளும் போது உயர்வு பெறுகிறது; உயர்கிறது. அதன் குறிக்கோளும் கைகூடுகிறது. இந்த உறவு எளிதில் கை கூடுவதன்று, கடவுளைச் சிந்திக்க வேண்டும்! கடவுள் உருவமில்லாதவர். ஆனால் எல்லையற்ற ஆற்றலும் நிகரற்ற அருளும் இருக்குமாயின் எந்தப் பொருளும் அது விரும்பும் உருவத்தைப் பெற இயலும் ஆயினும் கடவுளுக்கு உருவம் தேவையில்லை. மானிடரில் கூட வளர்ந்த சிலர், ஞானத்தாலேயே இறைவனைத் தொழுவர். அவர்களுக்கும் உருவம் தேவைப்படாது. ஆனால் சராசரி மனிதர்கள் சிந்திக்க இயலாதவர்கள். பற்றுக்கோடு ஒன்றினைச் சிந்திக்கமாட்டார்கள். இவர்கள்

எண்ணிக்கையில் மிகப் பலர் இவர்கள் சிந்திப்பதற்குப் பற்றுக்கோடாக விளங்க வேண்டும் என்றே இறைவன் அருளும் நோக்கத்துடன் திருவுருவங்களை இடமாகக் கொண்டு எழுந்தருளி அருள் வழங்குகின்றான். ஓர் உருவ வழிபாடு வளரும் சமுதாயத்திற்குத் தவிர்க்க இயலாதது தேவையும் கூட! மக்கட் சமுதாயத்தில் திருவுருவ வழிபாடு தோன்றிய பிறகுதான் திருக்கோயில் நாகரிகம் கால் கொள்கிறது. திருக்கோயில் நாகரிகம் தொடங்கிய கலை தொட்டு மனிதகுல வாழ்வில் ஒரு புதிய ஆற்றல் மிக்க சமுதாய இயக்கத்திற்கு மையமாக விளங்கியது.

இலங்கையை “சிவபூமி” என்பர். மானிட மேம்பாட்டிற்கான ஆலய வழிபாடும் இறைபக்தியும் தமிழ்நாட்டைவிட இலங்கையில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தவரிடம் அதிகமாகக் காணப்பட்டது. யாழ்ப்பாண மக்கள் விரதங்களை அனுஷ்டிக்கும் பாங்கு போற்றுதற்குரியதாகக் காணப்பட்டது. வயிற்றையும் வாயையும் கட்டி இறைவனை வழிபட்டு அவன் அருள் பெறுவதற்கு முயன்று நின்றனர். “கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்பார்கள். இங்கு தெருவுக்கு ஒரு கோயில், இல்லை இல்லை பல கோயில்கள் எழுந்தன, திருவிழாக்கள் சிறப்பாக நடைபெற்றன.

நல்லூர்க்கந்தன் ஆலயம் யாழ்ப்பாணத்தின் அடையாளமாகத்திகழ்கிறது. அந்தக்காலத்தில் 1965 காலப்பகுதியில் நல்லூர்த்திருவிழா எப்படி நடைபெற்றது என்று சிந்திக்கின்றேன். காலை மணியோசையுடன் ஆரம்பமாகி இரவு 9.00 மணிவரை திருவிழா தினமும் களைகட்டும். மக்கள் தாமாகவே பக்தி பூர்வமாகத் தம்மை அர்ப்பணம் செய்து வழிபட்டனர். ஆலயத்தின் அன்றைய தோற்றம் மனக்கண்களில் எழுகிறது. முன்வாயில் கோபுரத்திற்கு வலப்பக்கமாக ஒரு பனைமரம் இருந்தது. பழனி ஆண்டவர் கோயிலுக்கும் ஆறுமுகசாமி கோபுரத்திற்கும் இடையே போக்குவரத்துப் பாதை இருந்தது.

இன்று இந்தக் கட்டமைப்புகள் பெரிதும் மாற்றம் கண்டுவிட்டது.

இரவு 8.00 மணிக்கு சுவாமி வெளிவீதி உலா வருதல் நடைபெற்று 9.00 மணிக்குப் பள்ளியறைப் பூசை, தொடர்ந்து ஒலிபெருக்கியில் திருப்புகழ் ஒலிக்கும். அன்றைய திருவிழா நிறைவுக்கு வந்துவிடும். அடுத்த வினாடி ஆலய முன்கோபுரத்திற்கு முன்னால் உள்ள தண்ணீர்ப் பந்தலில் ஸ்ரீ ஐயாவின் கதாப்பிரசங்கம் ஆரம்பமாகும். மணி ஐயா பின்னர் துறவு பெற்று நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதினத்தின் 1ஆவது குருவாகத் திகழ்ந்தார். அவருடைய பிரசங்கத்தை இளம் வயதில் ஆர்வமுடன் கேட்டோம். மணி ஐயாவைக் காண்பதில் எங்களுக்கு (சக நண்பர்கள்) மகிழ்ச்சி, கரிய உருவம் நெற்றியில் திருநீற்றுப்பட்டை, தலை வழக்கை அதில் உருத்திராட்சம் அணிந்த தோற்றம். இதைவிடகையில் தாளக்கட்டையை அடித்துக்கொண்டு பாடுவார். இதனைப் பார்க்க கேட்க இரவு 10.00 மணிவரை அங்கிருப்போம். அந்தக்காலத்திலேயே இராமாயணம், மகாபாரதம் மற்றும் உள்ள இலக்கியங்கள் செவி வழி நுழைய அறிய வாய்ப்புக்கிட்டியது.

இப்போது நல்லூர்த் திருவிழா எப்படியிருக்கின்றது? மனதிற்கு வேதனைதரும் நிகழ்வுகள் யாழ்ப்பாண மக்களின் இன்றைய மாற்றத்திற்குக் காரணம் யாது? திருவிழா கண்காட்சியாகவும், பொருட்காட்சியாகவும், கழியாட்ட இடமாகவும் எப்படி மாறியது என சிந்தித்தால் 1985ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னரான காலப்பகுதிதான் நினைவுக்கு வரும். இந்தக் காலத்தில் பக்தர்களின் காவடி, பறவைக்காவடி, கற்பூரச்சட்டி ஏற்றுதல், பிரதட்டை செய்தல் எல்லாம் ஏனாமாக்கப்பட்டது. இதனால் இளைஞர்கள் ஆலயத்தைப் போற்றி மதிக்கத் தவறினார்கள். இவ்வாறுதான் நமது பண்பாட்டு விழுமியங்கள் சிறிதுசிறிதாக மாறியது. யார்? காவடியையும் கற்பூரச்சட்டியையும் விமர்சித்தார்களோ? அவர்களையே நல்லை முருகன் பின் நாட்களில் பறவைக்காவடி

எடுக்கவைத்தான் என்பது அனைவரும் அறிந்தது.

இன்று நமது பிரதேசங்கள் பண்பாட்டை இழந்து மேல் நாட்டு நாகரிக வாழ்வுக்கு அடிமையாகி உள்ளது. ஆலயங்களில் பண்பாட்டைக் காப்பாற்றுங்கள், பண்பாட்டு ஆடையணிந்து வாருங்கள் என்றெல்லாம் விளம்பரப் பலகை வைக்கும் அவலநிலை தோன்றியுள்ளது. இந்த நிலைமைகளிலிருந்து மீண்டு, மீண்டும் பழைய யாழ்ப்பாணத்தைக் காணவேண்டும் என விரும்புகின்றோம். சிலர் இதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டும் வருகிறார்கள். அந்தச் சிலரோடு இணைந்து செயற்படுவது அவசியமாகும். பண்பாடுகளையும் ஒழுக்கத்தையும் பேணிக்காப்பதுடன் சமுதாயச் சீர்கேடுகளைக் களைய வேண்டும். இதற்கு நமது இளைஞர்களுக்கும், சிறார்களுக்கும் அறக்கருத்துக்கள் போதிக்கப்படல் வேண்டும். இந்த வகையில் சில சமயத்தலைவர்கள் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். அறநெறிப் பாடசாலைகள், பாடசாலையில் நற்சிந்தனை வழங்குதல், யோகாசனம், தியானம் முதலியவற்றைக் கற்றுக்கொடுத்து அவற்றில் நாட்டத்தை ஏற்படுத்தல். எனப் பல வழிகளில் சிந்திக்கப்பட்டு செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

இன்றைய சூழலில் ஆன்மீகச் செயற்பாடுகளை மக்களுக்குக் கொண்டு செல்வதில் “ஊடகங்கள் (Media)” முக்கியமானவை. பத்திரிகைகளில் எழுதப்படும் நற்சிந்தனைகள் சமய இலக்கியக் கட்டுரைகளை வாசிப்பவர்கள் தொகை குறைந்து விட்டது. பொதுவாக வாசிப்புப் பழக்கம் அற்றுப்போய்க் கொண்டிருக்கிறது. எனவே எழுத்துருவாக்கத்தினால் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவது கடினமாகவே அமையும். ஒலி, ஒளிச் சாதனங்கள் மூலமாகவே முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஒலியும், ஒளியும் மக்களைச் சுலபமாகச் சென்றடைகிறது என்பது கண்கூடாகத் தெரிகிறது. இந்த ஊடகத்தை ஆன்மீக ரீதியாகப் பயன்படுத்தினால் பயன் விளையலாம் எனக் கருதுபவர்களில் அடியேனும் ஒருவன்

அனுபவ ரீதியாக இதையறிகிறேன். இந்த வகையில் எமக்குக் கிடைத்துள்ள மிகப்பெரிய சொத்தாக இருப்பது DAN TV யின் “ஓம்” அலை வரிசையாகும்.

தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகள் வர்த்தக நோக்கத்தை மிகையாகக் கொண்டவை. அந்த நோக்கத்தில் தவறும் இல்லை. அதே நேரத்தில் அலைவரிசைகள் ஒழுக்கத்திற்கு சவால் விடாமல், ஒழுக்கத்தை ஏற்படுத்துவது அதாவது சமுதாயப் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் நிகழ்ச்சிகளை ஒலிபரப்புவது அவசியமாகும். இந்த வகையில் ஓம் TV அலைவரிசையை வர்த்தகம் கடந்த நல்ல சிந்தனையுடன் செயற்படுகிறது. இந்த அலைவரிசை ஆரம்பமாகி ஆண்டு ஐந்து கடந்துவிட்டது என அறிந்து மகிழ்கிறேன். நமது பிள்ளைகளுக்கு “ஆண்டு ஐந்து” தானே இப்போது பெரும் தலையிடயாக உள்ளது. ஐந்தைத் தாண்டி விட்டார்கள் பயமில்லை.

ஓம் அலைவரிசை மூலமாக ஆன்மீக விழுமியங்களைத் தாங்கிய நிகழ்வுகள் ஒலிபரப்புச் செய்யப்படுகின்றன. நற்சிந்தனை, ஆலய தரிசனங்கள், குடமுழுக்கு விழாக்கள், நல்ல இசை, ஆலயத் திருவிழாக் காட்சிகள் அனைத்தும் சிறப்பாகவுள்ளது. தென்னிந்தியத் தொலைக்காட்சிகளுக்கு நிகராக வரவேண்டும்

என்பார்கள். அத்தோடு நமது தனித்துவம் வெளிப்பட வேண்டும் என்பது முக்கியமாகும். இன்றைய சூழ்நிலையில் “ஓம்” அலைவரிசை பங்கு முக்கியமானதாகும். அறநெறிப் பாடசாலை நிகழ்வுகள், சமய நிகழ்வுகளை நேரலை நிகழ்வாக ஒலிபரப்புகையில் மாணவர்களும், அவர்களது உற்றார் உறவினரும் உற்சாகம் பெறுகின்றனர். ஒளிபரப்பப்படும் நிகழ்ச்சிகளைத் தரம் குன்றாமல் முறையான ஒழுங்குபடுத்தல் அவசியமாகும். “ஓம்” அலைவரிசையை உள்ளூரில் மட்டுமல்ல வெளிநாட்டிலும் விரும்பிப் பார்க்கிறார்கள். நமது பிள்ளைகள் பாவாடை சட்டையுடன் வருவதைக் கண்டு வெளிநாட்டுப் பிள்ளைகள் இப்படியான உடுப்பு வேண்டும் எனக் கேட்கிறார்கள் எனவும் அறிகிறேன். உங்கள் பணி இனிவரும் காலங்களில் மேலும் சிறப்பாக அமைந்து சமய விழுமியங்களை நம் இளம் சந்ததிக்குக் கொண்டுசேர்க்க வேண்டும் என்பது என் போன்றோரின் பெரு விருப்பமாகும். இவ்வகையில் இராமர் அணைகட்டுவதற்கு உதவிய அணியாக என்றும் இருப்பேன்.

“ஓம்” என்பது நமது தாரக மந்திரம், நிறைமொழியாகும். “ஓம்” எனும் சொல் ஏற்படுத்தும் அதிர்வு நம்மைத் தூய்மைப் படுத்தும் என்பது சான்றோர் வாக்காகும்.

சொல்லின் செல்வர் இரா. செல்வவடிவேல்

ஆன்மீக சாதனையில் குரு : சிவயோக சுவாமிகளின் வாழ்வியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு நோக்கு

அறிமுகம்:

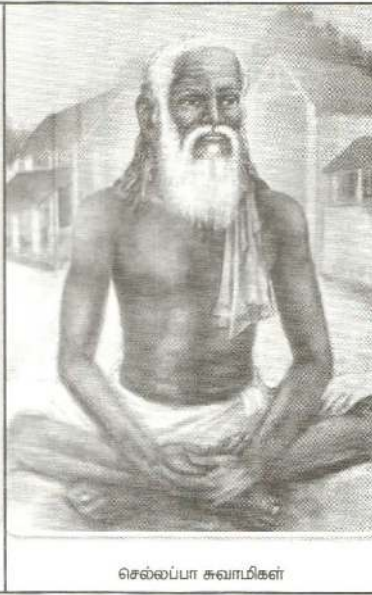

நழுத்து இந்து சமய வரலாற்றினைப் பொறுத்த வரையில் அதன் சமயப் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சிக்கும் மொழிச் செழுமைக்கும் பங்களிப்புச் செய்தவர்களுள் சித்தர்களும் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தினை வகிக்கின்றனர். ஈழத்திலும் சித்தர் மரபொன்று தோன்றி தொடருறுப்பெற்று வருவதனை அவதானிக்கலாம். ஆயினும் ஈழத்துச் சித்தர்களின் மூலம் தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஆரம்பிக்கின்றமையும், அவர்கள் 'சித்தர்' என்ற சொல்லால் சுட்டுணர்த்தப்படுவதற்கு மாறாக 'சுவாமிகள்' என அழைக்கும் மரபு காணப்படுகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். சித்தத்தை சிவனிடத்தே செலுத்தியவர்கள் சித்தர்களாவர். இவர்கள் இறைநம்பிக்கையை ஆழ விதைத்தவர்கள், வாழ்வின் நிலையாமைத் தன்மையினை மக்களுக்கு மிக எளிமையாக எடுத்துக்காட்டி புகழுடைய வாழ்வின் சிறப்பினை வெளிப்படுத்தியவர்கள், சமூக நோக்குநர்கள், சீர்திருத்த சிந்தனையாளர்கள், சித்தமருத்துவத்தின் மூலகர்த்தாக்கள், மொழி மற்றும் தத்துவச் சிந்தனைகளை செழிப்பாக்கியவர்கள் எனும் தன்மையில் பன்முகம் கொண்டவர்களாக இந்து சமயப்புலத்தில் இனங்காணப்படுகின்றனர்.

சடைவரதா சுவாமிகள்

செல்லப்பா சுவாமிகள்

அவதானிக்க அல்லது அடையாளங்காண முடிகிறது.

சைவசித்தாந்தம் ஒரு வாழ்வியல் தத்துவம். இங்கு ஆன்ம சாதனையில் குருவினது வகிபாகம் விபரிக்கப்பட்டுள்ளது. குருவருளின்றேல் திருவருளில்லை என்பதே சைவசித்தாந்தத்தின் முடிவாகும். இச்சிந்தனைகள் ஈழத்துச் சித்தர் மரபின் முன்னோடிகளில் ஒருவரான சிவயோகசுவாமிகளின் வாழ்வியலில் எவ்வாறு புலப்படுகின்றது என்பதனைக் கண்டறிவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகவுள்ளது.

ஈழத்துச் சித்தர் மரபின் முதற்குருவாகவும் முன்னோடியாகவும் கடையிற்சுவாமிகள் விளங்குகின்றனர். இவர் தமிழகத்திலிருந்து ஈழத்திற்கு வந்தவர். இவரின் வருகைக்குப் பின்புலமாக யாழ்ப்பாணம் - நல்லூர் வைரமுத்துச் செட்டியார் எனும் பெரியாருள். யாழ்ப்பாணத்திலே நீராவியடியில் அமைந்துள்ள இவரது சமாதி புனிதத்தன்மையுடன் போற்றப்பட்டு வருகின்றது. கடையிற் சுவாமிகளின் சீடர்களுள் சார்ஜன் சுவாமிகள், வயிரமுத்துச் செட்டியார், குழந்தைவேலுச்சுவாமி, நன்னையர் (மண்டைதீவு), சடைவரத சுவாமிகள், சின்னச்சுவாமி, செல்லப்பாச்சுவாமிகள் முதலியோர் முன்னிலையும் சிறப்பும் பெறுகின்றனர். இவர்களுள் நல்லூரை வாழ்விடமாகக் கொண்ட செல்லப்பாச்சுவாமிகளின் பிரதான சீடர்களாக சிவயோகசுவாமிகளும், கதிர்மலைச் சுவாமிகளும் முதன்மை பெற்றனர். தவிர, இன்னும் பலர் சித்த புருஷர்களாக சீலமிகு வாழ்க்கையினைக் கடைப்பிடித்து, சமய சாதனைகள் பலபுரிந்து, யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டுச் செழுமைக்கு பங்காற்றிச் சென்றிருக்கிறார்கள். சமகாலப் புலத்திலும் அதன் தொடருறுத் தன்மையினை

சீவயோக சுவாமிகள் (29.05.1872 - 24.03.1964)

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பின் எல்லையில் பிறந்து இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை சீவன்முத்தராகவும், சித்தபுருஷராகவும், சீர்திருத்தவாதியாகவும் வாழ்ந்து மக்கள் நலனில் கருத்துன்றிச் செயற்பட்டவராக சிவயோக சுவாமிகள் விளங்கினார். மானிட்டபுரத்திலே யோகநாதன் என்ற நாமத்துடன் பிறந்திருப்பினும் கொழும்புத்துறையைவசிப்பிடமாகக்கொண்டு அங்கேயேசமாதி அடையப்பெற்றிருப்பதனால் “கொழும்புத்துறைச் சுவாமிகள்” எனவும் இவரைச் சுட்டுவர்.

“மெய்மை யெனு மொருபிரீய நிறி நிலவச் செய்ய தமிழினஞ்செய்த திருந்திய நற்றவ நிலவப் பெய்மை வழியகல வீழி புலன்களாத வலியகலச் சைவநிறி நிலவ நிறை சாந்தமது தலையெடுப்ப”

சிவயோக சுவாமிகள் தோன்றினாரென இவரது திருவவதாரச் சிறப்பு விளக்கப்பட்டுள்ளது. கேள்வி ஞானங்களும், தமிழ் மொழிப் புலமையும் இவரது அறிவாளுமைக் கூறுகளாக உள்ளன. பிரவுன் (Brown) என்ற ஆங்கிலேய

மேற்பார்வையாளரின் கீழ் கிளிநொச்சியில் நீர்ப்பாசனப் பகுதியில் பொருட்காப்பாளராக (Store Keeper) பணிபுரிந்தார். இக்காலப் பகுதியில் சிவயோக சுவாமிகள் தனது பண்பின் உயர்வு காரணமாக திரு. பிரவுண் அவர்களால் 'கடவுள் மனிதன்' என்று அழைக்கப்பட்டார்.

யோகர்சுவாமிகள் சித்தர் மரபில் வந்த போதிலும் வேத எதிர்ப்பு, வேதியர் எதிர்ப்பு, நிறுவன எதிர்ப்பு என்பன அவரிடத்திலே காணப்படவில்லை. ஈழத்துச் சித்தர் களிதையேயுள்ள தனித்தன்மை இது வெனலாம். சித்தர் நெறியும் வேதாகம மரபும் அவரிடத்திலே ஒன்றுபட்டிருந்தன. அவர் வேதாந்த சித்தாந்தஞ் சமமென்று தெரிவிப்போம் எனத் தத்துவச் சமரசம்செய்தவர். வேதாந்த நெறியினைக் காட்டிலும் சித்தாந்தச் செல்நெறியில் நின்று செயற்பட்டவராக சிவயோக சுவாமிகளை நோக்க முடிகின்றது. சித்தாந்த சைவ நெறித் திறவுகோல் என்னும் நூல் சிவயோக சுவாமிகளின் சித்தாந்தச் செழுமை பற்றி விளக்குவதாக உள்ளது. இந்நூல் யாழ்ப்பாணம் - சரசாலையைச் சேர்ந்த ச. தியாகராசா அவர்களால் 1971ஆம் ஆண்டளவில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. சுருங்கக் கூறின் சிவயோகசுவாமிகளின் பாடல்களும், போதனைகளும் நூலாக்கம் பெற்றிருக்கின்ற நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் சைவசித்தாந்தத்தின் விளக்கமாக அமையப் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடற்குரியதாகும். வேதாந்தமென்றும் சித்தாந்தமென்றும் விவாதித்து வாழ்க்கைக் காலத்தை கழித்துவிடலாம் இறைபற்றிய சிந்தனைகளோடு காலத்தைக் கழித்தல் நன்றென்று அறிவுறுத்தும் பாங்கில் அவரது 'சமரச' வலியுறுத்தல் யுக்தி அமைந்திருக்கின்றது.

சித்தர் பரம்பரையில் முன்னிலை வகிக்கும் சிவயோக சுவாமிகள் இந்து சமயத்துறையில் குறிப்பிடத்தக்க புரட்சியை ஏற்படுத்தியவர். ஆன்மீக நெறிப்படுத்தலில் இவர்

சிந்தனைகளும் கருத்துக்களும் செல்வாக்குச் செலுத்தியிருக்கின்றன. ஆன்மீகம் என்பது ஆன்மாவுடன் தொடர்புடையது. இவரது ஆன்மீகச் சிந்தனைகளைப் பலநிலைகளில் அழுத்திப் பேசியிருக்கின்றார். நற்சிந்தனைப் பாடல்கள், சிவதொண்டன் இதழ், சிவதொண்டன் நிலையங்கள், சிவதொண்டன் அணி முதலியன சிவயோக சுவாமிகளுக்கு இன்றும் சிறப்பையளிக்கும் ஆன்மீகச் செயற்பாடுகளாக உள்ளன. இவற்றுள் சிவதொண்டன் சபையும், ஹவாய் ஆசீனமும் ஆன்மீகம் வளர்க்கும் நிறுவனங்களாக செயற்பட்டு வருகின்றன. ஒருவகையில் 'அமெரிக்காவை ஆன்மீக நோக்கில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு கடமைப்படுத்திய உபகாரியாக சிவயோக சுவாமிகள் திகழ்கின்றார்' எனில் மறுப்பதற்கில்லை.

ஞானகுருவும் சீடனும்

இந்து சமயப் பாரம்பரியத்தில் குரு - சீட உறவென்பது தொன்று தொட்டு இன்றுவரை இடையீடின்றித் தொடருறப் பெற்று வருகின்ற செயற்பாடாகவுள்ளது. சிவனே தெட்டிஷணா மூர்த்தியாகத் தோன்றி சனகாதி முனிவர்களுக்கு ஞானம் புகட்டிய நிகழ்வு சிறந்த மூர்த்தியாகத் தோன்றி சனகாதி முனிவர்களுக்கு ஞானம் புகட்டிய நிகழ்வு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். ஆன்மீக ஞான நாட்டத்தில் ஆர்வமுடைய ஆத்மாக்கள் சீரிய சற்குருவை அடைந்து தவமியற்றுதல் இயல்பாகும். உலகியல் விடயங்களில் முன்னேற்றம் காண்பதற்கு குரு அவசியமெனின், ஆன்மா தன் இறுதி இலட்சிய நிலையாகிய முத்திப் பேற்றை அடைவதற்கும், அதற்கு வழியாகிய ஞான மார்க்கங்களைப் பயில்வதற்கும் குருவின் இன்றியமையாமை எத்துணை முதன்மை பெறும்? ஆதலால், குருவில்லாச் சம்பிரதாயம் சிறப்படையாது, முழுமையடையாது, நிறைவு பெறாது என்பது பெறப்படும். 'குருவில்லாச் சம்பிரதாயம் மேலுமில்லைக் கீழுமில்லை'

என்பது பழமொழி. அவ்வுலகத்திலாயினும் சரி, இவ்வுலகத்திலாயினும் சரி எந்த உயிரும் எத்துறையிலும் உயர்நிலையடைதல் குருவின்றி கைகூடாதென்பது ஓர் ஆப்தவாக்கியமாகும்.

'குரு' என்றால் 'கனமானது', 'பெரிசு' என்று அர்த்தம். அதாவது பெருமை உடையவர், மஹிமை பொருந்தியவர் என்று அர்த்தம் என்கிறார் காஞ்சிப் பெரியவர். இன்னொரு வகையில் நோக்கின், கு - இருட்டு (அறியாமை), ரு - போக்குதல் எனப்பொருள் நுவுலும் வகையில் 'அறியாமையைப் போக்குபவர்' அல்லது 'நீக்குபவர்' குருவாகக் கொள்ளப்படுகின்றார். தன்னில் தானாக நிறைந்து ஒருவர் எங்கேயாவது தன்னந்தனியாக உட்காந்திருந்தால் கூட அவருடைய உட்பிரபாவம் தெரிந்தவர்கள் அவரைக் குருவாக வரிக்கிறார்கள். குருவுக்கும், சீடனுக்குமிடையே ஓர் இணைப்பு (Link) ஏற்படுவதன் மூலம் குருவினால் சீடனுக்கு புத்திப்பிரகாசம், புத்தி விருத்தி அறிவு தாரை முதலியன ஏற்படுகிறது என்பதனை உணரலாம். இராமகிருஷ்ணர் - விவேகானந்தர், இராமானந்தர் - கபீர்தாஷர், சட்டைமுனி - பாம்பாட்டிச் சித்தர், செல்லப்பாச் சுவாமிகள் - சிவயோக சுவாமிகள் முதலிய குருசீட உறவுகளைத் தகுந்த உதாரணமாகச் சுட்டலாம். தன்னுடைய மாணவனுக்காக குரு வேண்டிக் கொள்கின்ற உயர்ந்த வேண்டுகோளொன்று உபநிடதத்திலுள்ளது. இதனை,

“ஹர் ஓம் சஹனா வவது; சக ரிநா புனஃது,
சக வீர்யம் கரவா வகைக; தேஜஸ் வீநா
வதீத யஸ்து,
மாவித் வீஷா வஹு,
ஓம் சாந்தி, சாந்தி, சாந்தி.”

என எடுத்தாள்கிறது. 'குரு சிஷ்யர்களாகிய எங்கள் இருவரையும் சேர்த்து பிரமம் காப்பாற்றட்டும். எங்கள் இருவரையும் சேர்த்து வளர்க்கட்டும். நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்து வீரியத்துடன் உழைப்போம். எங்கள் கல்வி கூர்மையானதாகவும், ஒளிமிக்கதாகவும் விளங்கட்டும். ஒருபோதும் நாங்கள் ஒருவரை

ஒருவர் வெறுக்காமல் இருக்க வேண்டும்' என அச்சலோகம் பொருள் தருகின்றது. இச்சிந்தனைப் புலத்தில் அன்பு, குரு - சீடன் ஆகியோரின் குறியிலக்கு, கல்வியில் ஈடுபாடு, கூட்டுழைப்பு, சிறந்த அறிவு, வெறுப்பின்மை முதலிய விழுமியப் பண்புகள் வெளிப்பட்டிருக்கின்றமையை அவதானிக்க இயல்கிறது.

சைவசமய மரபில் போதககுரு, வேதக குரு, நிகிதகுரு, காமியகுரு, குசுககுரு, வாச ககுரு, காரககுரு முதலிய எண்வகைக் குருநாதர்கள் பற்றி சமய இலக்கியங்கள் கூறிநிற்கின்றன. ஆசாரியன், தேசிகன், ஐயன், பட்டர்கள் எனப்பலவாறு இவர்கள் அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்களின் எழுத்தறிவிப்பவர், தீட்சை செய்பவர், வீடுகளில் நன்மை தீமைச் சடங்குகளைச் செய்து வைப்பவர். சிவஞான நூல்களைப் போதிப்பவர் யாவரும் அடங்குவர். பரிபக்குவம் நிரம்பிய பொழுது பிறவியை ஒழிக்க ஞானாசாரியாய் வருபவரே மேலான ஞானகுருவாவார். இதனடிப்படையில் எப்படிப்பட்ட இயல்புடையோரைக் குருவாக வரிக்க வேண்டும், யாரைக் குருவாக வரிக்கக் கூடாது என்பதனைத் திருமூலர்,

“குருட்டினை நீக்கும் குருவினைக் கொள்ளார்
குருட்டினை நீக்காக்க குருவினைக் கொள்வர்
குருநம் குருநம் குருட்டாட்டம் ஆடிக்
குருநம் குருநம் குழிவிழுமாறே”

- (திருமந்திரம், 1680)

என்று தெளிவுபடுத்தியிருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

குரு சீட இணைப்பு என்பது இலகுவாகக் கிட்டுகின்ற ஒரு செயற்பாடல்ல. மெய்மையான ஒரு ஞானகுருவைப் பெறுவதற்கு கடுமையாக முயற்சி செய்ய வேண்டும். ஞானகுருவை நாடி அலைந்தவர்கள் பலரிருப்பினும் பயன்பெற்றவர்கள் சிலரேயாவர். யோகர் சுவாமிகளும் செல்லப்பா சுவாமிகளைத் தன் குருவாகப் பெறுவதற்குட்பட்ட துன்பங்

கள் பல என்பதனை அருளாளர்களுக்கு வெளிப்படுத்திய சம்பாஷணைகளிலிருந்தும், பாடல்களிலிருந்தும் அறியமுடிகின்றது. சிவயோக சுவாமிகள் தனது ஞான குருவாகிய செல்லப்பாச் சுவாமிகளை ஐயன், தேசிகன், குருநாதர், ஆசான் எனப் பலவாறு நற்சிந்தனைப் பாடல்களில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். செல்லப் பாச்சுவாமிகளின் தொடர்பிற்குப் பின் யோகர் சுவாமிகள் குருவருளின்றித் திருவருளில்லை என்ற சாஸ்திர ஞானத்தை அனுபவ ஞானமாக விளக்கியிருக்கின்றார்.

இவ்வகையில் நோக்குமிடத்து யோகர் சுவாமிகளின் வாழ்வியல் சாதனைகளுடாகவும், போதனைகளுடாகவும், குருவின் முக்கியத் துவத்தினைப் பின்வரும் வகையில் பகுத்தறிய முடிகின்றது.

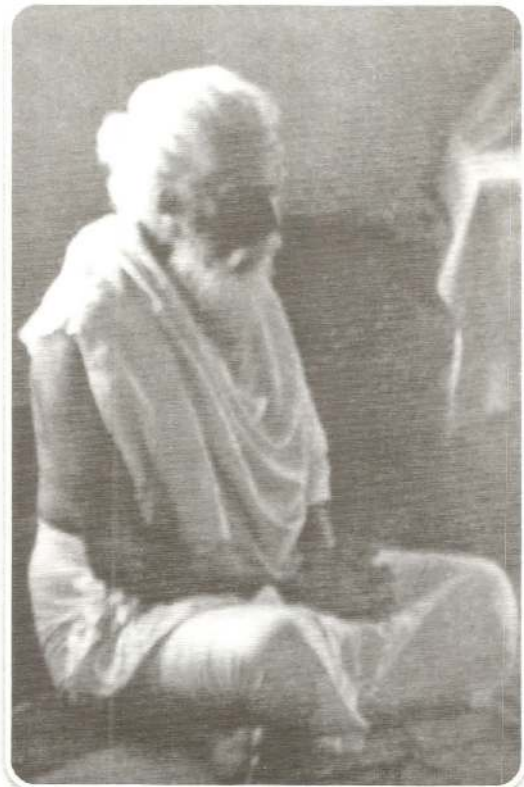
- குருவின் வழிகாட்டலின்றி சாதாரண நிலையில் எதையும் அறியவோ, அடையவோ இயலாது.
- இறையருளே குருவடிவாக வந்து ஆட்கொள்ளும்.
- குரு எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் வில்லங்கமான வினைகளை நீக்கும் சிறப்புடையது.
- ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மல வியாதிகளைக் குணப்படுத்தும் ஆற்றல் குருவருளுக்கே உண்டு.
- தன்னைத் தனக்கு (ஆன்மா) அறிவிக்கும் ஆற்றலும் தகுதியும் குருவுக்கேயுரியது.
- இலௌகீக வாழ்வியலிலும், ஆன்மீக சாதனையிலும் குருவின் வழிகாட்டல் இன்றியமையாதது.
- குருவின் அருளும் துணையுமின்றி எத்துணை கடின முயற்சி எடுத்தாலும் இறையருளைப் பெற்றுவிட முடியாது.
- குருவிடத்திலிருந்து பெற்றுக் கொண்ட உபதேசங்களை உயிர்களின் மேம்பாட்டிற்காக வழங்குதல் வேண்டும்.

- குருவின் வார்த்தைகள் பின்பற்றுவதற்குரிய அமிர்த மொழிகள். அவை ஒருவரை ஆற்றுப்படுத்தும் அடையாளங்கள். ஆதலால் அவற்றை உதாசினம் செய்து விடலாகாது கடைப்பிடித்தொழுக வேண்டும்.

என்று குரு தத்துவத்தினைத் தன்னனுபவ நிலையில் வெளிப்படுத்தியிருப்பதானது குருவின் சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டுவதாக உள்ளது. இத்தகைய சிந்தனைகளும், குரு பற்றிய புரிதல்களும் சைவசித்தாந்தத்தில் குருவருள்பற்றிய முடிவுகளை மேலும் ஆழமாக்கியுள்ளது.

நல்லூர்க் கோவிலும் - தேரடி வீத்யும்

குருந்தமர நிழலும் கோகழியும் (திருப் பெருந்துறை) மணிவாசகர் வரலாற்றில் எத்துணை முதன்மை பெறுகின்றதோ,

யோக சுவாமிகள்

அதேபோன்று நல்லூர்க் கோயிலும் தேரடி வீதியும் சிவயோக சுவாமிகளின் வரலாற்றில் முதன்மை பெற்றுத் திகழ்கின்றது. செல்லப்பாச் சுவாமிகளால் சிவயோகசுவாமிகள் நல்லூர்த் தேரடியில் ஆட்கொள்ளப்பட்டார். அன்றி லிருந்து அவர்களுக்கிடையிலான குருசீட உறவு இடையீடின்றித் தொடர்ந்து வந்திருக்கின்றது.

“அந்நாளில் ஆசான் அருந்தவம் செய்த இடம்

அதுவாதலாலே அதிசயம் மெத்த உண்டு” என்று தன்னை ஆட்கொண்ட குருவானவர் அருந்தவம் செய்த இடமாக நல்லூரைச் சிறப்பிக்கின்றார். ‘தம்முதற் குருவுமாய் தவத்தினில் உணர்த்த’ என்று சிவஞானபோதம் (8ஆம் சூத்திரம்) கூறுவது போல், பரம் பொருளாகிய இறைவனே குருவாகத் தோன்றி என்னை எனக்கு அறிவித்து, ஆன்ம சாதனைகளையும் உணர்த்தியருளினார் என்பதை ‘ஆசான் அருந்தவம் செய்த இடம் அது’ என்றும் ‘அங்கு அதிசயம் மெத்த உண்டு’ என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

நல்லூர் தேரடி வீதியில் செல்லப்பாச் சுவாமிகள் தன்னை ஆட்கொண்ட முறைமையினையும் அதன் நிமித்தம் ஏற்பட்ட பரிபூரண நிலையினையும் நற்சிந்தனைப் பாடல்களினூடாக வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார். சான்றாக,

“ஆசானைக் கண்டேன் அருந்தவர் வாழ் நல்லூரிற்
பேசாதன வெல்லாம் பேசினான் - கூசாமல் நின்றேன்
நீ யாரடா வென்றே யதட்டினான்
அன்றேயான் பெற்றே னருள்”

“இருவீனையான் மதிமயங்கி யிடர் பட்டுக்
கிடப்பேனைக்

கருணையினா லாண்டு கொள்ளக் கடவுள்
திருவுளங்கொண்டு

அருள் மேனி தாங்கி யவனியிலே வந்தானைத்
திருவாமுழ் நல்லூர் நகர்த் தேரடியிற் கண்டேனே”

“காட்டிலே காளியுடன் கூடத்தாருங் கண்ணுதலேன்
நாட்டிலே ஞான குருவாய் நயந்து வந்து

மீட்டா னவன்றன் வீரையார் மலரடியை
மாட்சியை சேர் நல்லைத்தேர் மாண்டியிற்
கண்டேனே”

எனவும்

“... தேரடியில் தேசிகனைக் கண்டு தெரிசித்தேன்
ஆரடா நீ யென்றான் அவன்”

“... தேரடாவுள் ளென்றான் சிரித்து”

“...தீரடாபற் றென்றான் சிரித்து”

“...செல்லப்ப ளென்னுஞ் சிவகுருவை நான்
கண்டேன்

நல்லதப்பா வென்றான் நயந்து”

“... எட்டாமல் நின்றான் எழிற்குருவாய் நல்லூரிற்
பட்டமளித் தாவினைக்குப் பார்”

எனவும் எடுத்தாள்வதன் மூலம் குருவின் இலக்கணத்தைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

செல்லப்பா சுவாமிகள் ஞானம் புகட்டிய நல்லூரும், தேரடி வீதியும் ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்குத் தடையாகவுள்ள வினைகளைத் தீர்க்குமிடமென்பது யோகர் சுவாமிகளின் அனுபவ நிலையாகும். வேதாந்த, சித்தாந்த சாஸ்திர நூல்கள், இறை வனைப் பற்றிய புராண வரலாற்றுக் கதைகள் இவைகளை எவ்வளவு கற்றாலும் எம்மைப் பீடித்த வினைகள் தீராதென்பதும், மேற்கூறிய இடங்களே அவற்றை நீக்குவன என்பது அவரது முடிபாகும். இக்கருத்தினை,

“வேதாந்த சித்தாந்தம் கற்றதனாலென்ன
வேடிக்கைக் கதைகள் பேசினாலென்ன
வீதியில் வந்தொருக்கால் விழுந்து கும்பிட்டால்
வில்லங்கம் எல்லாம் இல்லாமற் போமே”
“வறுமைப் பிணிக்கு மருந்தொன் றிருக்குது
வந்தபாருங்கள் நல்லூரில்....”

என்று எடுத்தாண்டிருக்கின்ற அவரது பாடல்கள் பலவும் நல்லூர்ப் பதியின் சிறப்பினையும், அவ்விடம் நோக்கிய ஆற்றுப் படுத்தலையும் புலப்படுத்துவதாக உள்ளது.

குருவின் தோற்றப்பொலிவு

செல்லப்பா சுவாமிகள் - யோகர் சுவாமிகள் ஆகியோரது ஆன்ம சாதனைகளை நோக்கினால், யோகர் சுவாமிகளின் வாழ்வியலாடகவே செல்லப்பாச் சுவாமிகள் வாழ்வியல் கோலத்தையும், அருள் நிலையினையும், ஆன்மீக நாட்டத்தையும் கண்டறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. யோகர் சுவாமிகள் தனது குருநாதரின் அகப்புறத்தோற்றங்களைப் பின்வரும் பாடல்களால் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

“உல்லாச மான நடையுடையோனே”

“சிரித்து நல்லூர்த் தெரிவீற் றிர்பவர்
வெறித்த பார்வையர் வேடம் விரும்பிலர்
கறுத்த மேனியர் கந்தைத் துணியினர்”

“கோலமொன்றும் விரும்பிலன் கும்பிடச்
சாலவன்புடன் தான்வரும் பத்தரைக்
காலினன்னக் கறுத்துடன் சீறவான்”

“புகழ்ச்சியும் இகழ்ச்சியும் ஒன்றாகக் காண்பவன்
செல்லப்பினன்றும் திருப் பெயருடையான்
சிங்காரமான நடையோடு சிரிப்பினை யுடையான்”

என்றநிலையில் குருவின் புறத்தோற்றங்களை எடுத்து விளக்கியிருப்பது காணத்தக்கது.

குருவின் இயல்புகள்

குருவினுடைய எளிமையான தோற்றப்பொலிவுகளை எடுத்துக்கூறியது போன்று, அவரின் இயல்புகளையும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். சித்தர்கள் பொதுவாக பல்வேறு இயல்புகளை உடையவர்கள். ஞாலமதில் ஞான நிட்டையுடையோர்க்கு நன்மையொடு தீமையிலை நாடுவதொன்றில்லை....” என் சிவஞானசித்தியார் சித்தர்களின் இயல்பினை எடுத்தாள்கின்றது. சித்தர்களின் தோற்றப் பொலிவுகளைக் கொண்டு அவர்களின் எளிமையான இயல்புகளை விளங்கிக் கொள்ள இயலும், செல்லப்பாச் சுவாமிகளின் புறத்தோற்றமும், செயல்களும் அவரை “விசர்ச்

செல்லப்பா” என்று அழைக்கக் காரணமாகியது. செல்லப்பாச் சுவாமிகளின் இயல்புகளைச் சிவயோக சுவாமிகள் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார்.

“பித்தினென்று பலர் பேசிய திறத்தாய்
பெற்றி பிறரால் அறியொணாத் தரத்தாய்”

“பின்னையாசான் பெருமை தன்மைப் பேசிட
வேண்டும் பேசிட வேண்டும்”

பித்தினென்ற பிறர் வசையை வீசிட வேண்டும்”

“பாதிச் சாமாத்தின் பின் பன்றி கொள்பவர்
வீதியீற் செல்லும் வீணர்கள் தங்களைப்
பேதிக்கும் படி வேண்டியே பேகுவார்”

“ஆக்கினானை அண்மையிற் சென்றிடின்
தாக்கு வானினைத் தாக்கற மில்லென
நோக்க வானினை நோக்கிப் பல சொல்லுவான்

“ஆரறிவாரென்று அடிக்கடி சொல்வான்
தேரடிப் படியில் சிங்காரமாய்க் கிடப்பான்
பேரறிவாளினைப் பிறரெரு மோவறியார்
பித்தினன் றுலகோர் பேகவர் ஏகுவார்”

என அமைந்த அவரது கருத்தியல் சிந்தனைகள் செல்லப்பாச் சுவாமிகளின் இயல்புகளை மனக்கண் முன்னிறுத்துவதாக அமையப் பெற்றுள்ளது.

குருவின் உபதேசங்கள்

குருவின் நல்லறிவுப் போதனைகளை சிவயோக சுவாமிகள் நற்சிந்தனைப் பாடல்களில் வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார். செல்லப்பாச் சுவாமிகளின் மகாவாக்கியங்கள் மந்திரங்கள் போன்று வலிமையுடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. ‘எப்பவோ முடிந்த காரியம்’, ‘ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை’, ‘நாமறியோம்’, ‘முழுவதும் உண்மை’ என்ற இம் மகாவாக்கியங்கள் உபநிடத சிந்தனைகளைத் தாங்கி நிற்கும் பெருமை உடையனவாகவும், ஆழ்ந்த தத்துவக் கருத்துக்களுக்கு இருப்பிடங்களாகவுமுள்ளன. இவை செல்லப்பா சுவாமிகளால் வெளிப்

படுத்தப்பட்டிருப்பினும், யோகர் சுவாமிகளின் வாழ்வியலூடாகவே வெளிப்பட்டுச்சிறப்புடைகின்றன. இம் மகாவாக்கியங்கள் பலவற்றையும் சிவயோக சுவாமிகளின் நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன. சான்றாக,

“ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லையென்றே யுரைத்தான்
முழுவதும் உண்மை என மொழிந்தான்
நாமறியோ மென்றும் நல்வாக்கு நல்கினான்
ஆரறிவா ரென்ன வுரைத்த வென்னாசானாம்”

எனப் பல்வேறு பாடல்களிலும் எடுத்துக் காட்டியிருப்பதனூடாக அறியலாம்.

தன்னைத் தன்னால் அறியவைத்த குருநாதன்

தாய சற்குருவின் துணையடி மறவாது அவரின் திருவடி போற்றி வாழும் தொண்டனாகவும், அத்திருவடியே தஞ்ச மென்றிருக்கும் அடியவனாகவும் விளங்கிய யோகர் சுவாமிகள், தன்னைத் தனக்குக் காட்டியவர் தன் குருநாதன் என்று குறிப்பிடுகின்றார். தன்னைத் தன்னாலறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது அவரது சிந்தனை. திருமூலரும், ‘தன்னை அறியத் தனக்கொரு கேடில்லை’ என்கின்றார். தன்னை அறியவும், அறிந்து தெளியவும் குருவின் வழிகாட்டல் இன்றியமையாதது.

இறையருளே குருவடிவாகத் தோன்றி தன்னைத்தனக்கு அறியத்தருகின்றார். அதுவே உண்மை ஞானமாகும். “இறைவன் வேறு, நான் வேறு என்பது அறியாமை. இறைவன் தான் இருக்கிறான். நான் என்பத்தில்லை என அறிவதே ஞானம். இறைவன் வேறு, குரு வேறு, தான் வேறு என்பது அறியாமை. இறைவனும் குருவும் தானும் ஒன்று என்பதை அறிவதே ஞானம். தன்னைத் தன்னாலறிந்து தானே தானாயிரு இதுவே திருவடி. இதுவே வீடு.” என்கின்றார். மேலும் அவர்,

“என்னையெனக் கறிவித்தா னெங்கன் குருநாதன்”
என்னையெனக் கென்னாலே காட்டி வைத்த இறைவா
எல்லாஞ் செய வல்லவனே என்றன மெருமானே”

எனக் குறிப்பிட்டிருப்பதனூடாக அநாதி

இயல்புடைய இறைவனே குருவடிவாக வந்து தன்னை தனக்கறிவித்து சுயவிழிப்பு நிலையை ஏற்படுத்தியவர் என்பதனை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

சிவயோக சுவாமிகளும் - சீடர்களும்

சிவயோக சுவாமிகள் செல்லப்பாச் சுவாமிகளைக் குருவாகக் கொண்டொழுகியது போன்று, யோகர் சுவாமிகளைப் பலரும் தமக்கு குருவாகக் கொண்டொழுகினர். அத்தகைய சீட பாரம்பரியம் இன்றுவரை நீட்சிகண்டு விளங்குவதனை அவதானிக்கலாம். இவ்வகையில் சிவயோக சுவாமிகளிடம் அருள்பெற்ற ஞானிகள் வரிசையில் மார்க்கண்டு சுவாமிகள், செல்லத்துரை சுவாமிகள் (இலங்கை), சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் (அமெரிக்கா), சாந்த சுவாமிகள் (இங்கிலாந்து), சந்திரபாலா சுவாமிகள் (பிரான்ஸ்), கௌரிபாலா சுவாமிகள் (ஜேர்மனி), நரிக்குட்டி சுவாமிகள் (அவுஸ்திரேலிய) முதலியோர் முதன்மையும் சிறப்பும் பெறுகின்றனர். இவர்களுக்கூடாகவும் குரு சீட பாரம்பரியம் இன்றுவரை தொடருறுப் பெற்று வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

யோகர் சுவாமிகளைப் போன்று, அவரது சீடர்களும் தம்மை அடியவராக ஏற்றுக் கொண்டு சாதனை செய்து காட்டிய தம் குருநாதரைப் பலவாறு போற்றியுள்ளனர். திருவருளே குருவடிவில் தோன்றியது பற்றி செல்லத்துரை சுவாமிகள் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “அருளுருவாம் குருவுருவைத் தரிசித்து வழிபடும் வாய்ப்பு சாலச் சிறந்தது. குருமூர்த்தியின் திருவார்த்தைகளைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிதல் அதனினும் விழுமியது. இடையறாது குருநாமஞ் செபித்தலும், அவர் உருவினைச் சிந்தித்தலும் யாவினுஞ் சிறந்தனவே. நம்மனோர் செய்த முற்றவப் பேறாய்,

அகளமாய் யாரும் அறிவீர் தப்பொருள்
சகளமாய் வந்ததிதன் றுந்தீபற
தானாகச் செய்திதன் றுந்தீபற” (திருவுந்தியார்)

என்றாங்கு, திருவருளே எமையாளக் குருவடிவில் தோன்றியது. இவ்வாறு மண்ணகத்தில் விளங்கிய எங்கள் குருநாதரது திருவார்த்தைகளைக் கேட்டலே அறிவு, அவர் திருமேனி காண்டல் அதனினும் மிக்க அறிவு, அதனினும் மிக்க அறிவு அவர் விளங்குவதை உணர்தலே என்று கூறியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதனையே திருமுலரும்,

“தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் சிசுப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குரு உருச் சிந்தித்தல் தானே”
(திருமந்திரம், 139)

என எடுத்தாண்டிருக்கின்றமை நோக்குதற் குரியது.

திருவருள் என்பதன் விளக்கம்

திருவருளே குருவடிவாக வந்து ஆட்கொள்கின்றது என்பது சைவசித்தாந்திகளின் முடிவாகும். ஆன்மாக்கள் அஞ்ஞானத்தினால் அல்லற்படும் இயல்புடையன. இதனை “அல்லற்பிறவி அறுப்பாணை” என்கின்றார் மணிவாசகர். ஆதலின் உலகியலில் அல்லற்படுகின்ற ஆன்மாக்களுக்கு சீலமிகு வழியைக் காட்டுவதற்கு இறைவனின் திருவருளே குருவடிவில் தோன்றுகின்றது என்ற கருத்து சைவசித்தாந்த மரபின் முடிபாகும். இறைவன் தானே மானிட வடிவத்தில் தோன்றியோ, அன்றேல் முத்திக்கு உரித்தாகிய நிலையிலும், பிராரித்துவவினை அனுபவித்தொழியும் வரை உலகத்திலேயே தாமரையிலையில் தண்ணீர் போல, பற்றினை நீக்கி சஞ்சாரம் செய்கின்ற ஞானிகள், தவசிரேஷ்டர்கள், சீவன் முத்தர்கள் இவர்களில் ஒருவரை அதிட்டித்து நின்றோ, குருவாக பக்குவான்மாக்களுக்கு முறைப்படி தீஷை, உபதேசம், முதலியவற்றால் அவர்களின் பாசங்களை அறவே நீக்கி, மெய்யுணர்வையளித்து, இனிப்பிறவாமையாகிய பேரின்ப வாழ்விற்கு ஏற்றவர்களாகித் தன் திருவடிக்கீழ் வைப்பான் என்றும் சிந்தனை சமய சாஸ்திரங்களில்

விதந்துரைக்கப்படுகின்றது. பக்குவான்மாவை இறைவன் எந்நிலையில் ஆட்கொண்டாலும், இறைவனுக்கு ஆளாகும் பரிபக்குவ நிலை ஒரு குருவின் சகாயமின்றி ஆன்மாக்களுக்கு வராது என்பது சிந்திக்கத்தக்கது. இக்கருத்து நிலையினை மணிவாசகர். ‘அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கி’ என்று எடுத்துக் காட்டியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருவருள் என்பது இறையருளாகும். இறையருளே உயிர்களின் மீதுள்ள கருணையினால் குருவாக எழுந்தருளிவந்து உயிர்களுக்கு உய்தியை அளிக்கின்றது. பழக்கப்பட்ட விலங்குகளைக் கொண்டு வனத்திலுள்ள விலங்குகளைக் பிடிப்பது போல, அருளானது ஞானாசாரியினைக் கொண்டு பக்குவமுள்ள ஆன்மாவை ஆட்கொள்ளும் என்பதனை,

“பார்வையின மாக்களை முன் பற்றிப் பிடித்தற்காம் போர்வையினக் காணார் புவி”

(திருவருட்பயன் - 5.5)

என்று உமாபதி சிவாச்சாரியார் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். அதாவது போர்வையாலே தன்னை முழுவதும் போர்த்திருக்கும் ஒருவனைத் தூரத்தில் நின்று பார்ப்பவர்கள் புடவைக்குவியல் என்றே நினைத்து கொள்வர். மாறாக அதனுள் இருப்பவர் மனிதரென்றும், அது போர்வையென்றும் அறியமாட்டார்கள். அது போன்றே திருவருள் ஆசாரியனுள் மறைந்து நிற்கும் போது பக்குவமில்லாதோர் அவனை (இறைவனை) மனிதனாக அன்றி திருவருளின் போர்வையென அறியமாட்டார்கள்.

உயிர்களைப் பந்தித்த மும்மலங்களுள் மூலமலமெனப்படுவது ஆணவ மலமாகும். ஆவணத்தை நீக்குமாற்றல் திருவருளுக்கேயுண்டு. ஆதலால் ஆன்மாவோடு சேர்ந்திருக்கின்ற திருவருளானது குருவாக வந்து நீக்கினாலன்றி ஆணவமாகிய நோய் (வியாதி) வேறு வழியாக முற்றுப்பெறுதலாகாது. இதனை உமாபதி சிவாச்சாரியார்,

“அகத்துறு நோய்க் குள்ளினரன்றி யதனைச் சுகத்தவரும் காண்பரோ தான்”

(திருவருட்பயன் 5.2)

என்று எடுத்தாள்கின்றார். தாயுமான சுவாமி களும்,

“ஒருமொழியே மலவிமாழிக்கும் இடங்கொடுக்கும்
அந்த
ஒரு மொழியே மலவிமாழிக்கும் ஒழுக்கமின
மொழிந்த
குருமொழியே மலையிலக்கு
மற்றைமொழியெல்லாங்
கோடின்றி வட்டாடல் கொள்வதொக்கும்
கண்டாய்”

என்று எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார். சிவயோக சுவாமிகளும் தன் குருநாதன் தன்னிடத்திலே இருந்த மும்மல அழுக்கினை நீக்கியருளி ஆட்கொண்ட உபாயத்தினை,

“ஆணவத்தை நீக்கிவிட்டான் எங்கள் குருநாதன்”
“ஆருமறியாம லந்தரங்க மாயருளைச்
சேரும் படி செய்த செல்வக்குருநாதன்”
“அருளாளிக்குள்ளே புகுந்து சென்றேன் யான்
அங்கீக

ஒரு பொல்லாப்புமில்லையென வோதினான்
கேட்டுநின்றேன்
மர்மந்தேராகு மலைத்து”

“கோல வருட் குருவாய் குவலயத்திலே போந்து
சாலப் பெரும் பகையைத் தானீக்கி யாண்டானை”

என்று எடுத்தாளப்பட்டிருக்கும் சிந்தனைகள் மூலம், குருவின் உபதேசம் மும்மல அழுக்கினை நீக்குவதோடன்றி இறையருள் நிலையைப் பெறவும் துணைபுரியும் என்பது விளக்கப்பட்டுள்ளது.

சிவபெருமான் குருவாதலும் - திருவருள் குருவடிவாக வந்து ஆட்கொள்ளும் திறமும்

சைவசமய மரபில் சிவன் குருவடிவாகத் தோன்றி சீடர்களுக்கு உபதேசம் செய்த நிகழ்வுகளை சமய வரலாறு காட்டி நிற்கின்றது. ‘குருவே சிவன்’ திருமுலரும், ‘குருமணி’ என்று மணிவாசகரும் இறைவனைச் சுட்டித்துக்

கூறியுள்ளனர். உலகியலில் பிறப்பெடுத்து துன்பப்படுகின்ற ஆன்மாக்களை ஈடேற்றம் பெறச் செய்யும் நோக்கிலேயே சிவன் குருவாகத் தோன்றுகின்றார் என்ற சிந்தனை சைவசித்தாந்த மரபில் வேரோடி நிற்கின்றது. மணிவாசகர் ‘அருபரத் தொருவன் அவனியில் வந்து குருபரனாகி அருளிய பெருமையை’ என்றும், ஓளவையார் ‘குருவாடிவாகிக் குவலயம் தன்னில் வாடாவகை தான் மகிழ்ந்தெனக்கு அருளி...’ என்றும் தமது அனுபவ நிலைகளை வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றனர். ஆக, திருவருளே குருவடிவாய் வருகின்றது என்பது பெறப்படும். சிவயோக சுவாமிகளும்,

“சிவபெருமான் தன் திருவருளால் எவருமவப்ப”
“அருவாகி நின்றவன் ஆசானாய் நல்லூரீர்
திருவருள் செய்தானென் றுந்தீபற”
“நல்லூர் தன்னழில் தோயுமருட்
குருவாகிச் சொரும் காட்டி”
என்றும் கூறியிருப்பது நோக்குதற்குரியது.

மும்மலங்கள் வலிமை கெட்ட பின்னரே ஆன்மா ஞானத்தைப் பெறுகின்றது. ஆயினும் அந்த ஞானம் தானாகக் கிடைப்பதில்லை. அந்த ஞானத்தினை விளங்கச் செய்வதற்கு ஞானாசிரியன் வேண்டும். ஆதலினால் ஆன்மா ஞானத்தைப் பெறுவதற்கு ஞானாசிரியன் இன்றியமையாதவன் ஆகின்றான். இக்கருத்தினை,

“அறியாமை யுண்ணின் றளித்தே காணும்
குறியாகி நீங்காத கோ”

(திருவருட்பயன், 5.1)

என உமாபதிசிவாச்சாரியர் எடுத்தாள்கின்றார். மேற்கூறிய சிந்தனையை மென்மேலும் வலுப்படுத்துவது போன்று, மெய்கண்ட தேவரும் தம்முதற்குருவாகிய சிவன் தவத்தினில் உணர்த்தி எம்மை ஆட்கொள்ளவல்லரென்று குறிப்பிடுகின்றார். சிவஞானபோதம் சாதனவியலில் வரும் எட்டாம் சூத்திரத்தில்,

“ஐம்புல வேடிகள் அயர்ந்தனை வளர்ந்தினத்
தம்முதற் குருவமாய்த் தவத்தினில் உணர்ந்தவிட்டு
அன்னிய மின்மையின் அரன் கழல் செலுமே”
(சிவஞானபோதம், சூத். 8)

என்று எடுத்தாண்டிருக்கின்றார். இங்கு இறைவனை அணுகுவதற்குரிய பிரதான சாதனை தவமாகும். தவத்தின் பேறாகவே சிவதரிஷனம் பெறலாம். அவ்வாறு பெற்றுக் கொள்ளப்படும் சிவதரிஷனத்திலே சிவபெருமான் சாதகன் முன்பு நேரடியாகவே தோன்றி உண்மையான சாதனை நெறிமுறைகளை வேண்டியளவு விளக்குவார். இந்நிலையில், ‘தவத்தினில் உணர்ந்த தம்முதற் குருவாய்’ சாதகன் முன்னிலையில் இறைவன் தோன்றவாரென மெய்கண்டார் குறிப்பிடுகின்றார்., இறையருளே திருவருளாக குருவுருவில் வந்து ஆட்கொள்கின்றது. என்பதற்கு சிவஞானபோதம் எட்டாம் சூத்திரம் தெள்ளிதிற தெரிவிக்கும் கருத்து சிறப்பிற்குரியதாகும்.

மேற்கூறிய சூத்திரத்திற்குக் காசிவாசி செந்தி நாதையர் தனது சிவஞானபோத வசனலங்கார தீபத்தில் பின்வரும் நான்கு சூர்ணிகளைத் தந்துள்ளார்.

- உயிர்க்கு நல்லறிவு தவத்தினாலே வரும்.
- உயிர்க்கு சற்குருவாய் வருவது அரனே.
- உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களைப் பற்றுகையினாலே தன்னையும் அறியமாட்டாது.
- உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களிலே பற்றற்றால் தன்னையும் அறியும்.

இங்கு, ஆன்மாக்கள் பஞ்சேந்திரியங்களைப் பற்றதலினால் தன்னை அறியாது, அதிலுள்ள பற்றைக் களைந்தாலே தன்னை அறியும், இதற்கு தவமாகிய சரியை, கிரியை, யோகம் முதலான சாதனைகளே சிறந்த வழியென்பதும், அந்நிலையில் இறைவன் (சிவன்) குருமுதல் வளாய்த் தோன்றி ஞானமளித்து ஈடேற்றுவான் என்பதும் சைவ சித்தாந்திகளின் முடிவாகும். யோகர் சுவாமிகளும்,

‘தன்னையறிந்து விட்டால் தானம் தவமதுவே’
‘தன்னை அறிந்தால் தவம் வேறில்லை
தன்னை அறிந்தால் தான் வேறில்லை
தன்னை அறிந்தால் சகலமுமில்லை
தன்னை அறிந்தவர் தாபதாரமே”

எனக் கூறியிருப்பது நோக்குதற்குரியது.

ஆன்மாக்களின் பக்குவத்தன்மைகளுக்கு ஏற்ப இறைவன் குருவடிவாக வந்து ஞானத்தை வழங்குகின்றான். சூரியன் வருகையினால் தாமரை மலர்கள் யாவும் மலர்ச்சி அடைவதில்லை. பக்குவமடைந்த மொட்டுகள் மட்டுமே மலர்கின்றன. அதுபோன்றே ஆன்மாக்கள் யாவும் இறைதிருவடிக்கு உட்படுவதில்லை. சாதனை வழி நின்று பக்குவான்மாக்களே இறை திருவடிக்கு உட்படுகின்றன. திருமூலர், குருவினை சூரியனுக்கும் குருவருளினை சூரியக் கதிருக்கும், மும்மல அழுக்கினை பஞ்சுக்கும், ஆன்மாவைச் சூரியகாந்தக் கல்லுக்கும் உவமையாகக் காட்டுகின்றார். இக்கருத்தினை,

“சூரிய காந்தமும் சூழ்பஞ்சும் போலவே
சூரிய காந்தம் சூழ் பஞ்சைச் கட்டிடா
சூரியன் சந்தீதியில் சுடுமாறு போல்
ஆரியன் தோன்ற மன் அற்ற மலங்களே”
(திருமந்திரம், 117)

என எடுத்தாள்கின்றார். அதாவது சூரிய காந்தக் கல்லும் பஞ்சும் ஒன்றாகப் பொதிந்து வைத்தது போல இந்த உடம்புக்குள் ஆன்மாவைச் சுற்றி மும்மல அழுக்குகள் சூழ்ந்து நிற்கின்றன. சூரிய காந்தக் கல்லை சூரியனை நோக்கி நிறுத்த வேண்டும். அவ்வாறு நிறுத்தும் தறுவாயில் பஞ்சு எரிவது போல, ஆன்மாக்களை ஞான குருவாகிய இறைவனை நோக்கி நிறுத்தும் நிலையில் ஆன்மாக்களைப் பீடித்திருக்கும் மலங்கள் நீங்கிவிடும் என்பது திருமூலரின் கருத்தாகும்.

சூரிய காந்தக் கல்லில் நெருப்புத் தோன்றினால் மட்டுமே பஞ்சு எரியும். ஆனால் சூரிய ஒளி இல்லையேல் அந்த நல்கல்லாகிய சூரிய

காந்தக் கல்லில் நெருப்புத் தோன்றமாட்டாது. அது போன்றே ஞானவடிவினான குரு இல்லாவிட்டால் ஆன்மாஞானம் தோன்றி மலநாசம் நீக்கம் பெறமாட்டாது.

“ஞானம் இவ்வினாழிய நண்ணியிடும் நற்கலனல் பானு ஒழியப் படிந்”

(திருவருட்பயன், 5.9)

என உமாபதிசீவமும்,

“சூரியகாந் தக்கவிடத்தே செய்ய சோதி கடர் தோன்றியிடத் தோன்று மாபோல் ஆரியனாம் ஆசான் வந்து அருளால் தோன்ற அடிஞானம் ஆன்மாவில் தோன்றும் தோன்றத்...”

(சிவஞான சித்தியார் சுப்பக்கம்.. 8-28)

என அருணந்திசிவமும் மேற்போந்த சிந்தனையை எடுத்தாண்டிருக்கின்றனர். ஆதலின் சூரியனைக் கண்டதும் மலர்களிலே மலர்ச்சி ஏற்படுமாற்போல், ஆசார்ய சம்பந்தம் ஒருவருக்குக் கிடைக்கும்போது அவரிடத்திலே ஞானமலர்ச்சி ஏற்படும். ஆகவே இப்புனைத்தில் போக மயக்கத்தோடு வாழ்கின்ற ஆன்மாக்களின் அகத்திலே இருக்கின்ற அஞ்ஞான இருளைப்போக்கக் கூடியவராக குரு விளங்குகின்றார் என்பது புலனாகின்றது.

நிறைவுரை

சிவயோக சுவாமிகளின் நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் வேதம், ஆகமம், உபநிடதங்கள், பன்னிரு திருமுறைகள் மற்றும் மெய்கண்ட

சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றின் சாரமாக அமைந்திருக்கின்றன. இவரது பாடல்கள் ஆன்மீக வழிகாட்டலுக்குரிய ஞானநூற் சாதனமாகும் சிவயோக சுவாமிகள் நற்சிந்தனைப் பாடல்களுடாகக் குரு வின் இலக்கணங்கள், குருதத்துவம் என்பன வற்றைப்பல்வேறு நிலைகளிலும் வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார். இறையருளே குருவடிவாக வந்து ஆன்மாக்களை ஆட்கொள்வதனால் ஆன்மாக்கள் அதனை நாடிப்பெற முயற்சிக்க வேண்டும். ஞான சற்குரு நற்திருப்பாதம் ஆனமட்டும் அகங்குழைந்துருகி வழிபடுவதனால் ஞான மலர்ச்சி கிடைக்கும் என்றும், வினைப் பகையை செல்வதற்கு மார்க்கம் குரு வேந்தன் தந்த திருவாக்கு என்றும் தனது வாழ்வியலினூடாக வழிப்படுத்தியிருக்கின்றார். சிவயோக சுவாமிகளுக்கு பரமாசாரிய வடிவில் வந்த செல்லப்பாச் சுவாமிகளின் உபதேச முறைமையானது சைவசித்தாந்த தத்துவத்திலே சுட்டப்படுகின்ற ‘அருட்திரு’ நிலையை எடுத்துக்காட்டுவதாக உள்ளது. சைவத்தின் பிரமாணநூல்களும், அதன் உயர்த்துவமாகிய சைவசித்தாந்தமும் சிவனும் குருவும் அபேதம் என்பதனை வலியுறுத்துகின்றன. ஆகவே குருவின்றேல் திருவடி சேர்ஞானம் இல்லை, குருவருளாலேயே ஆன்ம இலக்கினை அடையலாம் என்ற சைவ சித்தாந்தி களின் துணிபு யோகர் சுவாமிகளின் வாழ்வியலூடாகவும் மெய்யப்படுவதனைக் கண்டறிய முடிகின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. செல்லத்துரை சுவாமிகள் (தொகுப்பு) (2010) எங்கள் ஆசான் அருள் மொழிகள் 4ஆம் பதிப்பு சிவதொண்டன் சபை, யாழ்ப்பாணம்.
2. நடராஜன்.க.கி (1974) சிவயோக சுவாமிகள் திருச்சரிதம், ஸ்ரீ சண்முக நாத அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.
3. நற்சிந்தனை (2009) சிவதொண்டன் சபை, யாழ்ப்பாணம்.

4. அருணாசலம், கா. புலவர்மணி, (1954) சைவசமய சிந்தாமணி, மட்டக்களப்பு தமிழ் கலாமன்றம்,
5. முத்தையா. நா., (2004) ஈழத்துச் சித்தர்கள், ஏழாலை 3ஆம் பதிப்பு
6. சிவபாதசுந்தரம். சு. (உரையாசிரியர்கள்) (2001) திருவருட்பயன் விளக்க உரையாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலன சபை.
7. சித்தார்ந்த சாஸ்திரம் பதினான்கு மூலம் உரையும் மூன்றாம் பதிப்பு (1994), சைவசித்தார்ந்தப் பெருமன்றம், வெங்கடேச அலங்காரம் சாலை, மயிலாப்பூர் சென்னை - 4
8. கிருஸ்ணராஜா. சோ, (பதி) (2003), சிவஞானபோத வாசனலங்கார தீபம், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.

சீ. ரமணராஜா,
விரிவுரையாளர்,

இந்துநாகரிகத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

பூனூல் செய்யும் முறை

பூனூல் பருத்தி நூலினால்,
ஒன்பது இழை கொண்டதாக ஆக்கவேண்டும்.
கிழக்கு முகமாக இருந்து வலக்கையிலே.
நான்கு அங்குலப் பிரமாணத்திலே,
தொண்ணூற்றியாறு இழை சுற்றி,
மீண்டும் அப்படி இரண்டு தரம் சுற்றி,
அந்த மூன்று இழையையும் சேர்த்து,
மேன்முறுக்காக முறுக்கி ஒன்றாக்கி,
அதனை மூன்றாக மடித்து,
கீழ் முறுக்காக முறுக்கி ஒரு புரியாக்கி,
அப்படி முறுக்கப்பட்ட நூலை,
மூன்று பகுதிகளாய் பிரித்து,
நடுநடுவே பிரமக்கிரந்தி என்னும் முடிச்சிட்டு,
ஒரு பூனூல் ஆக்கவேண்டும்.

-
கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ்
(நன்றி : உகரம்)

தீருமுறைவையில் திருமந்திரம் புதிய வாசிப்புக்கான சில குறிப்புகள்

தமிழகத்தில் சைவத்தின் செல்நெறியில் நீங்கா இடம்பெற்ற தோத்திர நூல்களாகத் திருமுறைகள் சுட்டப்படுகின்றன. அருளாளர்களால் அருளப்பட்ட அருட்பாக்களே திருமுறைகள் எனப்படுகின்றன. பன்னிரு திருமுறைகளும் சைவசித்தாந்திகளால் பிரமாண நூல்களாக - ஆப்த வாக்கியங்களாகச் சுட்டப்படுகின்றமை அவற்றின் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. நம்பியாண்டார் நம்பியால் தேடிக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுத் தொகுக்கப்பட்டவையே திருமுறைகள் எனப் பொதுப்படக்கூறினும் அடங்கன்முறையே அவரால் தொகுக்கப்பட்டவையே என்பதைப் பொதுவில் யாவரும் ஏற்றுக்கொள்வர். (சுப்பிரமணியம் ந.வே. 2013. பன்னிருதிருமுறைகள் பண்ணிசைகள் பதிப்பகம் ப.12) ஒன்பதாம், பதினோராம் திருமுறைகள் பலரின் பாடற்தொகுதிகளில்; பன்னிரெண்டாம் திருமுறையோ பலரின் வரலாறுகளை உள்ளடக்கிய காப்பியம்; பத்தாந்திருமுறை திருமுலரால் இயற்றப்பட்ட பலநிலை சார்ந்த கருத்துக்களை உடைய நூற்றொகுதி; இறுதி ஐந்து திருமுறைகளும் எப்போ யாரால் திருமுறைகளாக இணைப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன என்பது பற்றித் தெளிவான கருத்துக்கள் இதுவரை முன்வைக்கப்படவில்லை.

முதல் ஒன்பது திருமுறைகளும் தோத்திரங்களாகவும் 10ஆம் திருமுறை சாத்திரமாகவும் 11ஆம் திருமுறை பிரபந்தமாகவும் 12ஆம் திருமுறை புராணமாகவும் எடுத்தாளப்படுகின்றன. (சுப்பையாமுதலியார். S 2002

திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு, “பதிப்புரை” காசித்திருமடம், திருப்பானந்தாள்) திருமுறைகள் கால ஒழுங்கில் தொகுக்கப்படவில்லை, (சுப்பிரமணியன். ச. வே. முனைவர், 2013. ப - 21) என்பது தெளிவு. முதலேழு திருமுறைகளும் தலப்பதிகங்கள், எட்டாந்திருமுறை அகவுணர்வு வெளிப்பாட்டுப் பாடல்கள், ஒன்பதாந்திருமுறை இசைப்பாவாகவும் பல்லாண்டாவும் அமைந்தவை, தலப்பதிகங்களாகவும் உள்ளவை; பதினொராந்திருமுறை பல்வேறு பிரபந்தவகையினதாக அமையினும் இவையும் தோத்திரப்பாடல்களே. பன்னி ரெண்டாந்திருமுறையான பெரியபுராணம் அடியவர் பெருமை உரைப்பது இப்பதினொரு திருமுறைகளும் பக்தியை முன்னிறுத்துவன. விடுதலையை அவாவிநிற்பன அன்றி அவாவி நிற்பவரைப் புகழ்வன. இவற்றின்றும் பத்தாந்திருமுறை மாறுபட்டமைகின்றது.

பத்தாந்திருமுறை தமிழ் மூவாயிரம் என்று சிறப்பிக்கப்படுகின்ற திருமந்திரமாகும். பெரிய புராணத்திற்கு முன்னெழுந்த பெருநூல். மூவாயிரம் பாடல், ஒன்பது தந்திரமென நூலாசிரியரே பகுத்தளித்த பெருமைக்குரியது. ஏனைய திருமுறைகள் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டவர்களால் அல்லது இறைவனே வேண்டி நின்றதால் அல்லது இறைவனே அடியெடுத்துக் கொடுத்துப் பாடப்பட்டவை. திருமந்திரத்திற்கு அவ்வாறான வரலாறுகள் இல்லை. ஆனால்,

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே”

(பா - 152)

என்கின்றார். வேதம் பொது எனவும் ஆகமமே சைவத்திற்குரிய சிறப்பு வாய்ந்த பிரமாணநூல் என்பதையும் தமிழில் முதன் முதற் சொல்கிறார். ஒன்பது தந்திரங்களும் முறையே காரணம், காமிகம், வீரம், சிந்தம், வாதுளம், வியாமளம், காலோத்தரம், சுப்பிரம், மகுடம் எனும் ஒன்பது ஆகமங்களின் பிழி வெனச் சொல்லப்படுகின்றன. (பா-73)

ஆயினும் ஆகமங்கள் 28 என்பதை ஏற்கின்றார். இதை.

“அஞ்சன மேனி அரிவையோர் பாகத்தன்
அஞ்சொடு இருபத்து மூன்றுள ஆகமம்”
(பா - 8)

எனும் வரிகளால் அறிய முடிகின்றது. Dr. க.வா. தகாரேயும் ஆகமங்களையே சைவம் - சைவப்பிரிவுகள் அடிப்படையாகக் கொள்கின்றன என்கிறார். (சைவதத்துவம் - பக், 126 - 128) ஏனைய திருமுறைகள் பிரதேசம் - இறைவன்-தவம்-பக்திவெளிப்பாடு-முத்தியை அவாவுதல் என்றமைய, திருமந்திரமோ சமய - தத்துவ - சித்த - மருத்துவ - யோக நிலைகளுக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றது.

திருமந்திரத்தினைத் தந்த திருமூலர் பற்றி ஆராயின் ஏனைய திருமுறை ஆசிரியர்களில் இருந்து இவர் பின்வரும் காரணிகளால் வேறுபடுகின்றார்.

1. இவர் ஒரு சித்தராக அல்லது தவசிரேஷ்டராகவே சொல்லப்படுகிறார், ஏனையோரைப் போல பக்தராக அல்ல.
2. இவர் மட்டுமே வடநாட்டு மரபுடன் இணைக்கப்படுகின்றார்.
3. கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் சித்தினூடாக பிறிதொருவரின் உடலினைப் பெறுவதும் அவ்வடிவத்திலிருந்தே இப்பாடல்களைப் பாடியமையும்.
4. ஏனைய திருமுறை ஆசிரியர்கள் தலயாத்திரையின் போதோ திருவருள் பெற்ற அல்லது பெறவிரும்பிய போதோ வருடத்துக்கு என்ற கணக்கில் இருந்த பாடல்களைப் பாட, இவரோ இடத்தில் இருந்தபடியே பாடிய பாடல்களே திருமந்திரப் பாடல்கள் எனப்படுகின்றன.
5. ஏனையோரின் ஆயுட்காலம் குறைந்தளவே காணப்பட இவரது காலம் 3000 ஆண்டுகளாகச் சுட்டப்படுகின்றது.
6. ஏனைய பாடல்கள், இறைவன் - முக்தி - பக்தி பிரதேச அழகு எனக் குறித்த

எல்லைக்குள் அமைய இவரது பாடல்கள் பரந்த அளவிலான விடயங்களைப் பாடுபொருட்களாகக் கொண்டமைந்துள்ளன.

இனி, வழிபாட்டு மரபு என்பது பக்தன் அல்லது அடியவன் ஒருவன் இறைவனை அடைவதற்காய் நிற்கும் நெறியாக, செய்யும் செயலாக எடுத்தாளப்படுகின்றது. வழிபாட்டு நெறியை,

“மாற நேயமும் மலிந்தவர் வேடமும்

ஆலாந்தானும் அரின்னத் தருமே”

(சிவஞானபோதம் - சூ - 12)

எனச் சிவஞானபோதம் எடுத்தாள்கின்றது. மேலும் சைவசித்தாந்திகள் சைவநாற்பாதங்களான சரியா, கிரியா, யோகா, ஞானாநெறிகளுக்கு முதன்மையளிக்கின்றனர். மேலும் குரு, லிங்க, சங்கம வழிபாடு, விரதம், தீட்சை எனும் வழிமுறைகளும் எடுத்தாளப்படுகின்றன. திருமந்திரமும் தனது 5ஆம் 6ஆம் தந்திரங்களில் இவற்றை எடுத்தாண்டுள்ளது. ஆறாம் தந்திரம் சைவப் பிரிவுகளையும் சைவநாற்பாதங்களையும் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது. சைவசித்தாந்தம் யோகநெறியை நாற்பாதங்களுள் ஒன்றாக

சகமார்க்கத்திற்கு உரியதாக, பதமுத்தி தருவதாக எடுத்தாள்கின்றது. அதாவது இறைவனை அடையும் மார்க்கங்களில் ஒன்றாக எடுத்துரைக்கிறது. ஆனால் சரியா, கிரியா, ஞான நிலைகளை விட திருமந்திரம் யோகத்திற்கு அதிக அழுத்தம் கொடுக்கின்றது. மூன்றாம் தந்திரம் முழுவதும் யோகம் பற்றியதாகவே அமைந்துள்ளதோடு ஏழாம் தந்திரத்தில் ஆறு ஆதாரங்கள், இடகலை, பிங்கலை நாடிகள், குருவின் வர்ணனை போன்றன எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. மூன்றாம் தந்திரத்தின் 21 பிரிவுகளும்

யோகம் சார்ந்த 333 பாடல்களாக உள்ளன. காஷ்மீர சைவமான பிரத்திய பிஞ்ஞானம் கூறுகின்ற சாக்தோபாயக் கருத்துக்களை அண்மித்த - ஒத்த கருத்துடையதாகவே இத் தந்திரம் திகழ்கின்றது. மந்திரசக்தியின் வெளிப்பாடான இவ்வுபாயம் சிற்றறிவின் வழி முயன்று கடந்தகால, எதிர்கால நிகழ்வுகளை அறிதல் உள்ளிட்டவற்றைப் பேசுகிறது. ஆயினும் உண்மையான ஆத்மஞானத்தைத் தருபவன் இவற்றை ஒதுக்கிவிட்டு யோகத்தால் முயன்று சுத்தவித்தையை நாடி புருவங்களுக்கிடையே பிந்து முதல் பிரம்மந்திரம் வரையான பகுதியிலுள்ள ஞானாகாசத்தில் திழைப்பர். இது கேசரீ யோகமாக சிதாகாசத்தில் சஞ்சரிப்பதாக எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. இந்நிலையில் மாயையாலிருவரும் அறியாமை நீங்கி “மந்திர வீரியமும் ஆனந்தம் தரும் முத்ரா வீரியமும் ஏற்படுகின்றது என்பர். இதனையே திருமந்திரமும் கேசரி யோகம் என எடுத்தாள்கின்றது. (திருமந்திரம் பா. 779 - 84) மேலும் காஷ்மீர சைவம் சார்ந்த சக்தோபாயத்தின் வழி பெறும் யோகநிலைக்கு குருவின் வழிகாட்டல் மிக அவசியம்

எனப்படுகிறது. மாலினிவிஜய தந்திரம் “மந்திர விரயத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்பவன் எனக்குச் சமமான குரு” என இறைவன் உரைப்பதாகச் சுட்டுகிறது. (திருஞானசம்பந்தன். பெ. 1978 ப. 43) திருமந்திரமும்,

“குருவின்பவனே வேதாக மங்கூறும்
பரலின்ப னாகிச் சிவயோகம் பாவித்
தொரு சிந்தை யின்றி உயர்பாச நீக்கி
வருதல் குரவன்பால் வைக்கலுமாமே”
(பா - 2057)

என்றும்,

“ஏறு நெறியே மலத்தை எரித்தனால்
ஈறில் உரையால் இருளை யறுத்தலான்
மாறில் பகபாசம் வாட்டனால் வீடுக
கூறு பரனே குருவாய் இயம்பிலே”
(பா - 2056)

ஆத்மாவை அடக்குதல் எனும் யோகத்தியில் எல்லா இந்திரிய, பிராணச் செயல்களையும் பாசமாக, யோகி சொல்கிறார் என்கிறது கீதை.

“கொள்ளினும் நல்ல குருவினைக் கொள்ளுக
உள்ள பிபாருடல் ஆவியுடன் ஈக
எள்ளத் தனையும் இடைவிடாதே நின்று
தெள்ளியறியச் சிவபதந் தான”
(பா. 1693)

என்கிறது திருமந்திரம். இதுவே பக்குவநிலை என்கிறது. பாசபத சைவர்களும் யோகத்திற்கு முதன்மையளிப்பது கவனிக்கத்தக்கது. (டாக்டர் க.வா. தகாரே - 2001 பக் - 94 - 104) மேலும் “அருட்கண்ணுவோர்க்கு எதிர் தோன்றும் அரனே, (பா. 1808) எனும் வரி காஷ்மீர சைவ அனுபாயத்தை ஒத்து நிற்கிறது. அதாவது இறையருள் கிட்டிய பின் “சிறிது முயலுதல்” என்பதைச் சுட்டுகிறது. தீவிர சக்தியபாதமே இதற்கு வழிசமைக்கிறது எனக் காஷ்மீர சைவம் கூறுகிறது. சக்தி பாதம் பக்குவத்திற்கேற்பவே கிட்டுகிறது.

“அருளிற் பிறந்திட்டு அருளில் வளர்ந்திட்டு
அருளில் அழிந்து இளைப்பாறி மறைந்திட்டு
அருளான ஆனந்தத்தார முகாட்டி
அருளால் என் நந்தி அகம் புருந்தானே”
(பா. 1800)

என்றும்

“நண்ணிய பாசத்தில் நாவின்னல் ஆணவம்
பண்ணிய மாயையிற் ஊட்டற் பரிந்தனன்
கண்ணிய சேதனன் கண்வந்த பேரருள்
அண்ணல் அடிசேர் உபாயம் தாகுமே”
(பா. 2421)

என சக்திபாதம் முக்திக்கு வழியாக உள்ள மையையும் அவனருளின் வழி ஆனந்தம் பெறுதலையும் சுட்டி நிற்கிறது. இவ்வாறாக காஷ்மீர சைவத்தின் கருத்தியல் செல்வாக்கு திருமந்திரத்தில் அதிகம் காணப்படுகின்றது.

சித்தராசுப் போற்றப்படுபவர் திருமூலர்; அவரது நூல் மந்திரம் எனப் பெயர் பெற்று இருக்கிறது. ஆதலால் திருமந்திரத்தின் கேந்திரமான பகுதி தாந்திரீகமும் - யோகமும் ஆகும் எனக் கொள்ள இடமிருக்கிறது எனச் சில ஆய்வாளர் சுட்டுகின்றனர். (தேவ. பேரின்பன் 2015 - ப. 19) மேலும் சித்தர் தத்துவக்கோட்பாடு தாந்திரீக யோக அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டது என்பதையும் சுட்டுவர். திருமந்திரத்தின் 4ஆம் தந்திரம், தாந்திரீக யோகங்கள் அழுத்தம் கொடுக்கின்ற சக்கரங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறது. மந்திர சாஸ்திரமாகத் திகழ்கின்றது. சக்கரங்கள் பற்றி ஏனைய திருமுறைகளில் சுட்டப்படாததும் இந்நூலில் அவை முக்கியத்துவம் பெறுவதும் கவனிக்கத்தக்கது. இதனூடாக இந்நூலில் தாந்திரீகமும் யோகமும் அழுத்தம் பெறுகின்றமை அவதானிக்கத்தக்கது.

ஏனைய திருமுறைகள் இறைபெருமைக்கும் பக்திக்கும் நாற்பாதங்களுக்கும் அழுத்தம் கொடுக்கின்றன. திருமந்திரமும் பக்தியைப் பேசுகின்றது. ஆனால் ஏனைய திருமுறைகள் கொடுத்த அழுத்தத்தைக் கொடுக்கவில்லை. காஷ்மீர சைவத்தை ஒத்த உபாயங்களையும் யோக, தாந்திரீக வழிபாட்டு மரபுகளையும் அதிகம் உரைத்து அவற்றுக்கே - வடநாட்டு மரபு சார்ந்து முக்கியத்துவம் கொடுப்பதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

அதேபோல ஏனைய திருமுறைகள் கோட்பாட்டியல் ரீதியாக முன்வைக்காத சைவசித்தாந்த கருத்தியல்கள் - வெறும் தொடக்கப்புள்ளிகளாகவே இருக்க, திருமந்திரம் கோட்பாடாகவே கூட்டும் அளவிற்கு கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளது. இது அவர் வடநாட்டு மரபுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பாகத் திகழ்ந்தது எனலாம். ஏனெனில் திருமுறைகள் எழுந்த காலத்திற்கு சமாந்தரமாக காஷ்மீரத்தில் துவைதபரமான சைவ சித்தாந்தம் கோட்பாடாக அஷ்டப்பிரகரண நூல்களில் முன்மொழியப்பட்டுள்ளமை கூட்டத்தக்கது. கி.பி 9 - கி. பி 12ஆம் நூற்றாண்டுக்கிடையிலேயே இந்நூல்கள் எழுந்தன. எனினும் அதற்கு முன்னமே இக்கருத்துக்கள் வலுப்பெற்றுவிட்டன என்பதை ஊகிக்க முடிகின்றது. (தமிழில் சாத்திரத்திற்கு முன்பு தோத்திரங்கள் எழுந்ததைப் போல) இதற்கு இன்னும் அணி சேர்ப்பதைப்போல ஸி. வி. நாராயண ஐயர்,

“ திருமந்திரம் என்ற நூலிலுள்ள தத்துவஞானமும் காஷ்மீர சைவ சமயமும் ஒன்றாக இருப்பதானால். அவர் வட நாட்டிலிருந்து(பெரும்பாலும் காஷ்மீரத்திலிருந்து) வந்த புலவராக இருக்கக்கூடும் அல்லது வடக்கே சென்று காஷ்மீர சைவம் பயின்ற புலவராக இருக்கக்கூடும் என்று கருதுவதே யுத்திக்குப் பொருந்தியதாகும்.

என்ற கூறி இவரின் காலம் கி.பி ஆறாம் நூற்றாண்டு என்கிறார். (Origin and early history of saivism is south India 1936 p-205) அதனை அடியொட்டி ‘தென்னாட்டில் கி.பி 6ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து சித்தாந்த சைவம் முதிர் நிலையில் ஓங்கியிருந்ததாக. Dr. கா.வா. தகாரே (சைவதத்துவம் ப -210) கூறுகிறார். சுந்தரரால் திருமுலர் கூட்டப்படுவதைப் போல சம்பந்தர், அப்பர் போன்றோரால் கூட்டப்படாதது அவரை கி.பி 6ஆம் நூற்றாண்டினர் எனச் சொல்வதில் இடர்பாட்டை ஏற்படுத்துகிறது.

அதேவேளை Dr. B.N. Pandit காஷ்மீர சைவ பாரம்பரியத்தினரான, மஹார்த்த மஞ்ஜரீ தந்த மகேசுவரானந்தர் தாமே அந்நூலுக்கு இயற்றிய பரிமலம் எனும் உரையில் தம்முடைய குரு சோழநாட்டவர் என்னும் தம்முடைய நூல் காவேரியின் நீரைப் போல இனிமையாக இருப்பதாகவும். (காவேர்யா இவ மாதூர்யம்) என்று குறிப்பிட்டதைச் சுட்டுகிறார். (சைவ தத்துவம் ப.210) அந்த சோழநாட்டு குருதிருமுலராகவும் இருக்கலாம். இது தனி ஆய்வாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

அதேவேளை திருமந்திரம் பிறிதொரு வகையில் சமண பௌத்தம் வற்புறுத்திய அறம், நிலையாமை, பஞ்சசீலக்கொள்கை, தானம், அன்பு, கல்வி என்பவற்றிற்கு முதலாம் தந்திரத்திலும் ஏனைய 2, 4, 7, 8, 9ஆம் தந்திரங்களிலும் முதன்மையளித்துள்ளமையையும் சுட்டியுரைக்கத்தக்கது. திருமந்திரம், சைவ மெய்யியல் சார்ந்ததாகவும், தனக்கேயான வடநாட்டு - தென்னாட்டு சைவப்பாரம்பரிய வழிபாட்டு மரபுகளைமுன்மொழிகின்ற அதேவேளை, காஷ்மீர சைவ, யோக, தாந்திரீக வழிபாட்டு மரபுகட்கு முதன்மையளிக்கின்ற ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது. ஏனைய திருமுறைகள் வேதாந்தங்களின் வழி இதிகாசபுராணங்களுக்கு முதன்மை கொடுத்து தென்னாட்டுப் பாரம்பரியங்களின் வழிபாடான சைவ வழிபாட்டு மரபிற்கு, குறிப்பாக பத்திக்கே முதன்மையளிக்கின்றன. ஆகவே திருமுறைவைப்பில் திருமந்திரம் இடம் பெறுதல் என்பது சற்று ஆச்சரியமானதாகவும் பொருத்தமற்ற ஒன்றாகவுமே காணப்படுகின்றது. ஆயினும் திருமுறைகள் தொகுக்கப்பட்ட காலம், சூழல், சமய தத்துவ நிலைப்பாடு, காலத்தின் தேவை என்பன திருமந்திரத்தை 10ஆம் திருமுறையாக வைப்பிடக் காரணமாயினவோ என்றே எண்ணத்தோன்றுகிறது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. சுப்பையா முதலியார், எஸ். (பதி), 2003, திருமந்திரம், திருப்பனந்தாள் ஆதினம், தமிழ்நாடு.
2. தகாரே. க.வா Dr., 2001, சைவதத்துவம், அல்லயன்ஸ் கம்பெனி, சென்னை.
3. செல்வமனோகரன். தி., 2012, சைவசித்தாந்த காஷ்மீர சைவமெய்யியல் அமைப்பு - ஓர் ஒப்பீட்டாய்வு (முதுதத்துவமாணி பட்ட ஆய்வு - வெளியிடப்படாதது)
4. திருஞானசம்பந்தன், பெ., 1978, காஷ்மீர சைவம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை.
5. சாந்தி நாவுக்கரசன் திருமதி, 2015, இசைப்பாவும் மந்திரமும், இந்த சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், இலங்கை.
6. Narayana Aiyar c.v., 1936, Origin and Early History of saivism in south India, University of Madras, Madras.

தி. செல்வமனோகரன்,
ஆசிரியர்,
யா/ உரும்பிராய் இந்துக்கல்லூரி.

ஆசாரியர்களுக்கூரிய பஞ்சமுத்திரைகள்

உத்தம ஆசாரியர்களுக்குப் பஞ்சமுத்திரைகள் உள என்று,
ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

அப்பஞ்சமுத்திரைகளாவது,

விபூதி, உருத்திராட்சமாலை,

பூணூல், உத்தரீயம், தலைப்பாகை என்பவையாம்.

- கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜ்
(நன்றி : உகரம்)

புனித சைவம்

'ஓம்' என்னும் பிரணவத்தின் பொருளாய்... இந்த உலகமெங்கும் பரந்திருக்கும் சைவ மாண்பை நாள்தோறும் நம்மண்ணில் இருந்து இந்த நானிலமும் பரப்புந்தெய்வ கைங்கர் யஞ்செய் 'ஓம் tv' பூக்கும் முதல் அச்சப் பூவில் உலக சைவ மகிமைகளின் வாசம் வீசும்! ஆம்... பிளம்பாய் அடிமுடியே அறியாச் சைவம் அதன்... புகழின் சிலதுளிகள் தேனாய் ஊறும்!

எங்குளரின் தலங்களது கதைகள் தீட்டி,
எம்கோவிற் திருவிழாக்கள் தொகுத்துக் காட்டி,
எம்தலக்கும் பாபிஷேகம் குடமுழுக்கு
எண்திசையி னாலயங்கள் சிறப்பு மீட்டி,
எங்கள்மத விழுமியங்கள் உரைத்து நாட்டி,
இரண்டற நம் வாழ்வில் சைவம் இயைதல் போற்றி,
பொங்குது 'ஓம் tv'! காலம் தனையே தாண்டி
பொலிந்து சைவம் ஓங்க... தானும் உதவும் தூண்டி!

ஆதியந்தம் அற்ற பெருஞ்சோதி சைவம்!
அன்பினையே அறம்என்னும் எங்கள் தெய்வம்!
வேதங்கள் வேராக விருட்ச மாகி
வெவ்வேறு திசைவழியே செழித்த தொன்மம்!
பாதைதனைத் தெளிவாக்கி உண்மை தேறி
பயணத்தில் அவரவரின் நிலைக்கும் மாறி
போதித்து அவர்தெளிந் துணர... வாழ்த்தும்
புனித சைவம்... அதைப்புரிந்து வாரும்... உய்வம்!

த. ஜெயசீலன்.

பிரதேச செயலர், பருத்தித்துறை.

வெகுஜன தொடர்பு சாதனங்களில் தொலைக்காட்சியின் முக்கியத்துவம்

ஹைக்கு ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்பு கிராமங்களில் மக்களுக்கு முக்கியமான செய்திகளை அறிவிப்பதற்காகப் பறைமேள ஒலி ஒலிக்கப்பட்டது. மேளச் சத்தம் கேட்டு வரும் மக்களுக்கு மேளத்தை அடிப்பவர் செய்திகளை உரத்த குரலில் வெளிப்படுத்துவார். காலப்போக்கில் பத்திரிகைகள் மக்களுக்கு நாளாந்தம் நாட்டில் நடைபெறும் செய்திகளை வெளிப்படுத்தும் ஊடகமாக வளர்ச்சி பெற்றது. நமது நாட்டிலும் உலகளாவிய ரீதியிலும் நடைபெறும் நிகழ்வுகளை வெளிப்படுத்தியதோடு கலை, இலக்கியம், சமயம், அறிவியல் சார்ந்த கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டு மக்களின் அறிவுப் பசிக்குத் தீனி போடும் சிறந்ததோர் சாதனமாகப் பத்திரிகைகள் மிளிர்ந்தன. பத்திரிகைகள் பத்திரிகா தர்மத்தைப் பேணி நடக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். மக்கள் குரலைப் பிரதிபலிப்பதோடு மக்களைச் சரியாக வழிப்படுத்துவதும் பத்திரிகைகளின் கடமையாகும். ஈழநாடு பத்திரிகையே யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் முதலாவதாக வெளிவந்த தினசரிப் பத்திரிகையாகும். இந்தப் பத்திரிகையை ஆரம்பிப்பதற்கான பூர்வாங்க சமயக் கிரியைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த பொழுது தவத்திரு யோகர் சுவாமிகள் அந்த இடத்திற்குச் சடுதியாக வருகை தந்திருந்தார். ஏசுவார்கள்! எரிப்பார்கள் எதற்கும் அஞ்சவேண்டாம்; உண்மையை எழுது! உண்மையாய் எழுது என்று கூறிவிட்டு அந்த இடத்தை விட்டு உடனே அகன்று விட்டார்.

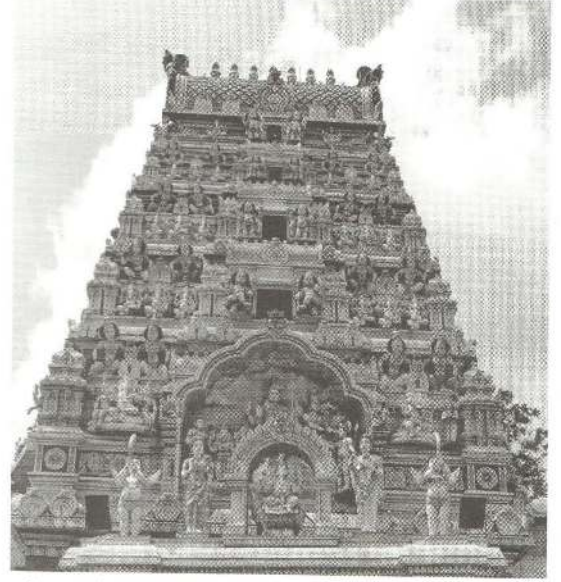

எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்களாலும், கல்வி அறிவுள்ளவர்களாலும் மட்டுமே பத்திரிகைகள், நூல்களை வாசிக்க முடியும். வாசிக்கும் பொழுது கட்புலன் மட்டுமே செயற்படுகிறது.

சிலகாலத்தின் பின் வானொலி மக்கள் மத்தியில் முக்கிய ஊடகமாக செயற்பட ஆரம்பித்தது. எவ்வாறு பத்திரிகைகளை வாசிப்பதற்கு கட்புலன் பயன்பட்டதோ அதேபோல வானொலி கேட்பதற்கு செவிப்புலன்பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆரம்பகாலத்தில் வானொலி ஆடம்பரப் பொருளாகவே கருதப்பட்டது. காலப்போக்கில் அத்தியாவசியப் பொருளாக மாற்றம்பெற்றது. கிராமங்களில் இருந்து செயற்படும் சனசமூக நிலையங்களுக்கு அரசாங்கம் பெரியதொரு வானொலிப் பெட்டியை அன்பளிப்பாக வழங்கியிருந்தது. மாலை 4 மணியிலிருந்து 6 மணிவரை சினிமாப் பாடல்கள் ஒலிக்கும். 6மணிக்கு செய்திகள் வாசிக்கப்படும். செய்திகள் கேட்க விரும்பிய கிராம மக்கள் பலரும் அங்கே ஒன்று கூடுவார்கள். சிலவருடங்களின் பின்வானொலி அத்தியாவசியப் பொருளாக மாறிவிட்டது. பெரும்பாலும் எல்லா வீடுகளிலும் வானொலிப் பெட்டி இருக்கும் நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. இலங்கை வானொலியின் தேசிய சேவை பாரத நாட்டில் செயற்படும் ஆகாசவானி என்பன சமூகத்திற்குப் பயன்படும் பல நல்ல நிகழ்வுகளை நடாத்தி மக்களைத் தம்பால் ஈர்த்தன.

தற்காலத்தில் பத்திரிகை, வானொலி என்பவற்றிலும் பார்க்கத் தொலைக்காட்சியே மக்களில் பலர் விரும்பும் ஊடகமாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. கட்புலன், செவிப்புலன் ஆகிய இரண்டும் பயன்பெறும் ஊடகமாகத் தொலைக்காட்சி காணப்படுகிறது.

தொலைக்காட்சிப் பெட்டி இல்லாத இல்லங்களே இல்லை என்னும் அளவிற்கு நிலமை மாற்றம் அடைந்துள்ளது. பாமர மக்களில் இருந்து படித்தவர்கள் வரை தொலைக்காட்சி பார்ப்பதில் ஆர்வமாக

உள்ளார்கள். மக்களின் விருப்பங்களைத் தேவைகளை நிறைவேற்றும் வகையில் தொலைக்காட்சி நிறுவனங்களை நடாத்து பவர்களும் செயற்பட்டு வருகிறார்கள்.

உலகில் பிறந்து வாழும் ஒவ்வொரு தனி மனிதனின் வாழ்வும் முழுமை பெறுவதற்கு உடற்பலம், மனோபலம், ஆத்மபலம் ஆகிய மூன்றும் அவசியமாகும். உடற்பலத்தையும், மனோபலத்தையும் சரியாக நெறிப்படுத்தவும், திசைப்படுத்தவும் ஆத்மபலமே துணை செய்கிறது. தெய்வ நம்பிக்கையும் தன் நம்பிக்கையும் கொண்டு வாழும் மனிதனை எந்த ஒரு தீய சக்தியாலும் அசைக்க முடியாது. ஆத்ம பலம் உடையவர்களாக எங்களுடைய அடுத்த சந்ததியினரை வளர்த்தெடுக்கும் பொறுப்பு ஊடகங்களுக்கும் உண்டு. தொலைக்காட்சி இதில் முக்கிய இடத்தினைப் பெறுகிறது.

உலகப் பெரும் சமயங்களில் இந்து சமயம் மிகவும் தொன்மையானது. ஒருவரால் ஒரு இடத்தில் ஒரு காலத்தில் உருவாக்கப்படாத சிறப்பினை உடையது. தொன்றுதொட்டு வரும் வாழ்க்கைநெறி என்ற கருத்தில் 'சனாதன தர்மம்' என்ற பெயர் இந்து சமயத்திற்கு வழங்கப்படுகிறது. சமயம், பண்பாடு, தத்துவம்,

கலைகள், சடங்குகள் ஆகிய அனைத்தையும் அடக்கிய ஒரு பெரு விருட்சமாகவே இந்து சமயம் மிளிக்கிறது. மனிதனைப் புனிதனாக வாழ வழிகாட்டும் எங்கள் சமயத்தில் உள்ள கருவூலங்களை எமது அடுத்த சந்ததியினர் அறிந்து கொள்வதற்குத் தொலைக்காட்சி சிறந்த ஊடகமாக உள்ளது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும், ஈழத்தில் சைவத்தமிழர்கள் வாழும் பல பிரதேசங்களிலும், புலம்பெயர் நாடுகளிலும் கடந்த ஐந்து வருடங்களாக ஓம் தொலைக்காட்சியினர் ஆன்மீகப் பணியினைச் செய்து வருகிறார்கள். இந்துப் பண்பாட்டில் ஆலயங்கள் முக்கிய இடத்தினைப் பெறுகின்றன. நமது பிரதேசத்தில் உள்ள கோயில்களில் நடைபெறும் மஹோற்சவப் பெருவிழாக்கள் பெருஞ்சாந்தி வைபவமாகிய மஹா கும்பாபிஷேக நிகழ்வுகள் ஆகிய அனைத்தையும் தரிசிக்கும் வாய்ப்பினை மக்கள் ஓம் தொலைக்காட்சியின் ஊடாகப் பெறுகிறார்கள். கோயில்களில், நல்லூர், நாவலர் மணி மண்டபத்தில் நடைபெறும் கூட்டுப் பிரார்த்தனை நிகழ்வுகள் ஒளிபரப்பப்படுகின்றன. சைவப் பெரியார்கள்பலரின் அருளுரைகளின் ஊடாக மக்கள் சமய அறிவினைப் பெறும் வாய்ப்பும் ஓம் தொலைக்காட்சியின் ஊடாக கிடைக்கிறது. இந்த அருளுரைகளினால் உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் வாழும் இந்துக்கள் பலர் பயடைந்து வருகின்றார்கள். தொடர் நாடகங்களையே தொலைக்காட்சியில் தொடர்ந்து பார்த்து வந்த பெண்கள் பலர் இன்று அருளுரைகளை விரும்பிக் கேட்கும் அளவிற்கு மாறி வருகிறார்கள்.

இந்து சமயம் ஒரு ஞானக் களஞ்சியம், பக்தி ரசம் ததும்பும் தோத்திரங்கள் தன்னை அறிய வழிகாட்டும் தத்துவ ஞான

நூல்கள் அழகுக் கலைகள், வைத்தியம், சோதிடம், வானசாஸ்திரம் ஆகிய வாழ்வியல் தேவைகளுக்குப் பயன்படும் நூல்கள் எல்லாம் எங்கள் சமயத்தில் பரந்து காணப்படுகின்றன. தகுதியானவர்களைக் கொண்டு இவற்றைப்பற்றிய விளக்கங்களையும் செயல்முறைகளையும் வெளிப்படுத்துவதில் ஓம் தொலைக்காட்சி முக்கிய பங்களிப்பினைத் தொடர்ந்து செய்தல் வேண்டும்.

ஈழமணித் திருநாட்டைத் தவயோகி திருமூலநாயனார் சிவபூமி எனக் குறிப்பிட்டார். திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், அருணகிரிநாதர் ஆகியோரால் பாடல் பெற்ற திருத்தலங்கள் ஈழ மணித்திருநாட்டிலே காணப்படுகின்றன. சிவபூமியாகிய நமது நாட்டில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு ஞானபூமியாகவே திகழ்ந்தது. பக்தர்கள், சித்தர்கள், ஞானிகள், யோகிகள் எனப் பலரும் வாழ்ந்த எங்கள் பிரதேசம் சிவப்பொலிவை இழந்ததுடன் எமது இளைய சந்ததியினர் நெறிப்பிறழ்வு நடத்தைகளுக்கு உள்ளாகி வரும் பரிதாபகரமான நிலையும் ஏற்பட்டு வருகிறது. நமது வருங்காலச் செல்வங்களாகிய சிறுவர்களினதும், இளைஞர்களினதும் உள்ளங்களில் நச்சு விதைகளை விதைக்காமல் நல்லவற்றை விதைத்து அவர்களை நெறிபிசகாத வாழ்க்கைக்கு வழிப்படுத்த வேண்டிய பாரிய பொறுப்பு ஓம் தொலைக்காட்சி சேவையினருக்கு உண்டு. பிரணவமந்திரமாகிய ஓம் என்ற பெயரினைக் கொண்டு இயங்கும் தொலைக்காட்சி நிறுவனம் பல்லாண்டு காலம் நிலைபெற்று சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்க்கும் பணியினைச் சிறப்பாகச் செய்ய எல்லாம் வல்ல பார்வதி சமேத பரமேஸ்வரப் பெருமானின் திருவருள் துணை கிடைக்க வேண்டுமென்று இதயபூர்வமாகப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சீவத்தமிழ் வித்தகர் சீவ. மகாலிங்கம்,
ஓய்வுநிலை உதவிப்பணிப்பாளர்,
இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.

யாழ்ப்பாணத்து இந்துக் கலாசாரம் அன்றும் இன்றும்

லக்கிய கலாநிதி, பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் (1899-1986) 1959 ஆம் ஆண்டு 'கந்தபுராண கலாசாரம்' என்ற நூலை எழுதினார். இவரே யாழ்ப்பாணத்துக் கலாசாரத்தைக் கந்தபுராண கலாசாரம் என்று கூறியவர். கலை, ஆசாரம் என்ற இரண்டு சொற்களும் சேர்ந்ததுதான் கலாசாரம். அர்த்தத்துடன் கூடிய பெறுமதிவாய்ந்த வாழ்க்கை ஒழுங்குதான் கலாசாரம். வாழ்வின் நோக்கமும் வாழும் நெறியும் கலந்ததுதான் கந்தபுராண கலாசாரம். “கந்தபுராணத்தை விதிப்படி மெய்யன்போடு நியாயமாகக் கேட்பவர்கள் நோய் நீக்கம், செல்வம், புத்திர பாக்கியம், சத்துரு ஜயம், இராசவசியம் முதலிய பயன்களைத் தாம் வேண்டியவாறே பெறுவார்கள்” என்று நாவலர் கூறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆத்மீகத்தையும் உலகியலையும் பிரித்துப் பார்க்கமுடியாத வகையில் எழுதப்பட்ட இக்கந்தபுராணம் அது எழுந்த காலத்திலிருந்து எமது வாழ்வை இயக்கி காலந்தோறும் எம்மை மேன்மையுறச் செய்திருக்கின்றது என்ற உண்மையை மறந்து நாம் வாழ்வதானது எமக்கே நாம் கேட்டினைத் தேடிக் கொள்வதாக அமையும்.

‘நமக்கு இந்தச் சரீரம் கிடைத்தது நாம் இறைவனை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறுதற் பொருட்டேயாம்’ என்பது நாவலர் வாக்கு. நம்மிடத்திலே இயல்பாகக் காணப்படுகின்ற ‘மதம்’ தான் நாம் உலக பந்தபாசங்களில்

சிக்கித் தவிக்க மூலகாரணமாக அமைகின்றது. எனவே நாம் விடுதலை பெற மதம் அற்றுப் போகவேண்டும். 'மத்தம் மதயானை உரி போர்த்த மணவாளன்' என்று சுந்தரர்பாடுவதும் கவனிக்கத்தக்கதாகும். கந்தபுராணத்திலே முருகப்பெருமான் சூரபன்மனாகியோரை வதம் செய்த கதை மூலம் இது அருமையாக உணர்த்தப்படுகின்றது. இந்தத் தத்துவத்தைச் சுற்றிப் பின்னப்பட்ட கலாசார அம்சங்கள் தத்துவத்துக்கு வலுச் சேர்ப்பனவாகும்.

திருவிளையாடற்புராணம், பெரியபுராணம் முதலான புராணங்கள் எமது நாட்டில் நீண்ட காலமாகப் படிக்கப்பட்டுப் பயன் சொல்லப்பட்டு வந்தாலும் அப்புராண கலாசாரம் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தைவிட கந்தபுராணகலாசாரம் ஏற்படுத்திய செல்வாக்கே அதிகமெனலாம். கிட்டத்தட்ட எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இக்கலாசாரம் தனது செல்வாக்கினைச் செலுத்தியமையினை கந்தபுராணம் தொடர்பாக இதுவரை எழுந்த பத்துக்கு மேற்பட்ட நூல்கள் சான்றாக அமைகின்றன. நாவலரவர்களால் அச்சிடப்பட்ட கந்தபுராணம், கந்தபுராண வசனம், உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப்புலவரால் எழுதப்பட்ட வள்ளியம்மை திருமணப்படல உரை, சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்களது கந்தபுராண விளக்கம் (1952), திருப்பெருவடிவம், மேலைப்புலோவி மகாவித்துவான் நா. சுதிரைவேற்பிள்ளை

அவர்களது சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம் (மூன்றாம் பதிப்பு 1960), நவாலியூர்ச் சோம சுந்தரப்புலவரவர்களது கந்தபுராணக் கதைகளும் அவை கருணர்த்தும் உண்மை நூற்கருத்தும் (1938), பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களது தட்சகாண்ட உரை, வித்துவான் ந. சுப்பையாபிள்ளை அவர்களது கந்தபுராணம் உற்பத்திக்காண்ட 100 செய்யுட்களுக்கான உரை, பெரியார் வை. நல்லையா அவர்கள் எழுதிய உரை என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

கந்தபுராணத்தைப் படிப்பது இதற்குப் பயன் சொல்லுவது அவற்றைக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதென்பது கற்றல் கற்பித்தல் மாத்திரமன்று அது வழிபாட்டு மரபுமாகும். ஆரம்பத்திலே வீடுகள், மடங்கள் என்பனவற்றிலேதான் இந்தப்புராணம் படிக்கப்பட்டதாக அறிகிறோம். எனவே அந்த இடங்கள் புனிதமாக இருந்தன. அதனைப் படிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும் சுத்தமாகவும், புனிதமாகவும் இருக்கவேண்டிய நிலையேற்பட்டது.

திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாசர் பசுக் கொலைக்கு அஞ்சி சிதம்பரஞ் சென்றதுவும் விரதமிருப்பவர்கள் வாழையிலையினைக் கூரையில் கொண்டுபோய் சொருகுவதும் கந்தபுராண கலாசாரத்தினது செல்வாக்கின் விளைவே எனலாம். பிற்காலத்திலே தினமும் மாமிசம் புசித்து வந்த ஒருவர் (ஊனைத் தின்று ஊனைப்பெருக்காதே) என்ற கந்தபுராணக் குறிப்புத்தான் தமது பிற்காலத்தில் தம்மைப் பலரும் 'சைவம்' என்று அழைக்கக் காரணமானது என்பதும் கந்தபுராண கலாசாரத்தின் ஆற்றலையே காட்டுகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தரசர் காலத்தில் செழித்திருந்த கந்தபுராண கலாசாரம் போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் காலத்திலே செல்வாக்கையிழந்து பின்னர் நாவலர் காலத்திலே புத்துயிர்ப்புப்

பெற்றது. இதன் பின்னர், நாவலர் வழியில் வந்த பலர் கந்தபுராண கலாசாரத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்தனர். அவர்களில் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் நிறைவாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இன்று பண்டிதமணியைப் போல முன் மாதிரியாகவும் இறுக்கமாகவும், துணிச்சலுடனும் கந்தபுராண கலாசார போதனையைச் செய்வதற்கு யாருமில்லை. மறைவாகத் தமக்குள்ளே தேவையற்ற விடயங்களைப் பேசித்திரிவோரே அதிகமென்று தெரிகின்றது. வீடுகளிலோ, ஆலயங்களிலோ கந்தபுராண கலாசாரத்தின் செல்வாக்கினைக் காணமுடியவில்லை.

யாழ்ப்பாணத்தான் ஒரு காலத்திலே எத்தனையோ பேருக்கு ஆத்மீகத்திலே முன்மாதிரியாக இருந்தான். 'சுவலயத்தின் விழிபோன்ற யாழ்ப்பாணத்தான் தேவி பதம் மறவாத தீர ஞானி' என்று தொடங்கிப் பாடக் கூடியளவுக்கு இருந்தான். இன்று பணத்துக்கும், பதவிக்கும், பட்டத்துக்கும் அடிமையாகி அவற்றுக்காக தவியாய்த் தவிப்போரே அதிகம். வீடுகள் வீடாக இல்லை. எத்தனை இல்லங்களிலே முற்றத்துக்குச் சாணந் தெளித்து விரத அனுட்டானங்களை ஆரம்பிக்கின்றார்கள்? வீட்டிலே நடைபெற வேண்டிய திருமணக்

கிரியைகள் கொண்டாட்டங்கள் என்பன மண்டபங்களிலே நிகழ்த்தப் பெறுகின்றன. வீட்டைப்பெருஞ் செலவில் கட்டி விட்டு வீட்டில் இருக்கின்றோமில்லை. தெருக்களிலும், பூங்காக்களிலும் இறைச்சிக் கொத்து ரொட்டிக் கடைகளிலும் குளிர்பானக்கடைகளிலும் தான் பொழுது போக்கு. கந்தபுராண கலாசாரங்களை உணர்த்த முதியோர்களை நாம் பேணவில்லை. அவர்களின் பலரை நாம் முதியோர் இல்லங்களின் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விட்டோம். செல்விருந்து ஒம்பி வருவிருந்து பார்ப்பதற்கு நேரமில்லை. மாமிசம் புசிப்போரும், மது அருந்துவோரும் அதிகரித்து விட்டனர். மதுபானம் அருந்துவதிலே யாழ்ப்பாணத்திற்குத்தானாம் முதலிடம். வாள்வெட்டு, கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு என்பன பற்றி அன்றாடம் நிறையப் பத்திரிகைகளிலே படிக்கின்றோம். மேலே சொல்லப்பட்டபடுபாதகச்செயற்பாடுகளுக்கு இக்காலச் சினிமாப்படங்களும் தொலைக்காட்சி நாடகங்களும், ஸ்மாட் போன்களும் பாரிய பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றன என்பதையும் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்கமுடியவில்லை.

எமது ஆகம மரபுக்கமைந்த பெரும்பாலான ஆலயங்களும் வியாபார நிலையங்களாக மாறிக் கொண்டிருக்கின்றன. சமய விழுமியங்களை அங்கே பெரிதும் பெறமுடியவில்லை. ஆலயத்தின் செய்யத்தகாத குற்றங்கள் பற்றிப் பலரும் கவனத்தில் எடுப்பதாகத் தெரியவில்லை.

எனவே நல்வழியைக்காட்ட 'வேதகாலத்துக்குத்திரும்புங்கள்' என்று தயானந்த சரஸ்வதி அவர்கள் கூறியது போன்று கந்தபுராண கலாசார வாழ்க்கை முறையினை அறிந்து அதன்படி வாழ்ந்தாலே எமக்கு உய்தியுண்டு. சைவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஆகக்குறைந்தது சமயதீட்சையாவது பெறவேண்டும். ஆலயத்திற்குச் செல்லும்போது உரிய முறைப்படி செய்யவேண்டும். ஆண்களும், பெண்களும்

அணியத்தகாத ஆடைகளுடன் ஆலயத்திற்குச் செல்வதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

நாங்கள் நாடோடிகள் அல்ல. நிலைத்த வாழ்க்கை வாழ்ந்த சிந்துவெளிக் கலாசாரத்திற்குச் சொந்தக்காரர்கள். எமது கலாசாரத்திற்கு நிலைக்களனாக விளங்கும் நாம் வாழும் இல்லத்தையும், கோயிலையும் அர்த்தப்படுத்துவோம். பிள்ளைகளுக்கு ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் சைவவினா விடை, பாலபாடம், மறைஞான சம்பந்தரால் இயற்றப்பெற்று நாவலர் அவர்களால்

புத்துரை செய்யப்பட்டு வெளியிடப்பெற்ற சைவசமய நெறிமுதலான உய்யநெறிகாட்டும் நூல்களை வாங்கிக் கொடுத்து வீட்டிலிருந்து படிக்கச் செய்வோம். சமயப் பெரியார்கள், ஞானிகளிடம் அவர்களை அழைத்துச் சென்று அவர்களின் ஆசிகளைப் பெறச் செய்வோம். எமது நல்வாழ்வுக்கான அடிப்படைகளைத் தந்துவிட்டுச் சென்ற முன்னோர்களைத் தியானித்து வழிபாடு செய்வோம். இவை போன்ற செயற்பாடுகளால்தான் எமது கந்தபுராண கலாசாரத்தை அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ளமுடியும்.

முருகேசு கௌரீகாந்தன்,
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

சைவப் பிரசங்கம் ஓர் அறிமுகம்

நம நாட்டில் சைவப்பிரசங்க மரபின் பிதாமகர் என்று போற்றப்படுபவர் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் ஆவார். இவரைத் தொடர்ந்து ஸ்ரீமான் அம்பலவாண நாவலர், ஸ்ரீமான் செல்லத்துரை ஓதுவார்மூர்த்திகள், ஸ்ரீமத். சங்கரசுப்பையர், ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமி நாதபரமாச்சாரிய சுவாமிகள் (மணி ஐயா) சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி போன்றோர் பிரசங்க மரபினைப் பேணி நின்றனர்.

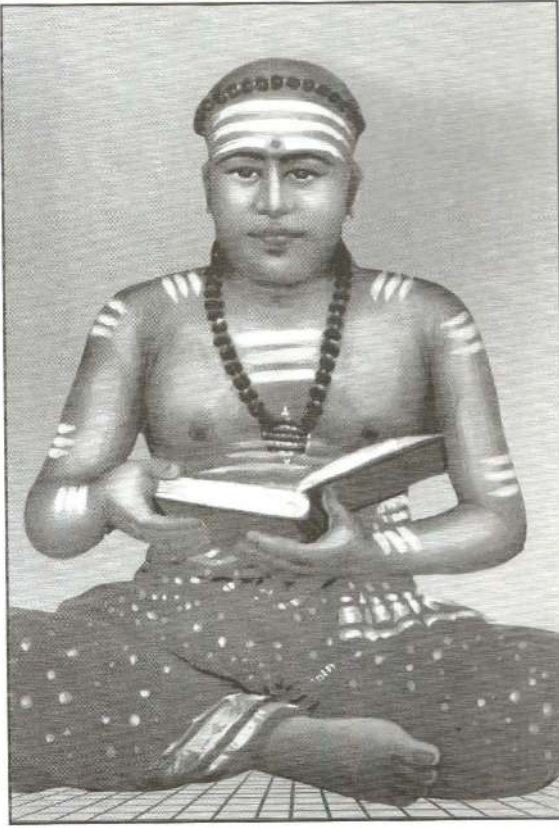

1. சைவப் பிரசங்கத்தின் விடயப்பரப்பு

சைவாலயங்களில் எதையும் பேசலாம் என்ற போக்கே இன்று பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றது. ஆலயங்களின் தர்மகர்த்தாக்களும் உபயகாரர்களும் பக்தப் பெருமக்களும் இவ்விடயத்தில் மிக்க கவனம் செலுத்த வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாகிறது.

கோயில்களின் சமயச் சூழ்நிலைக்கும் பக்திபரிமளிப்புக்களுக்கும் எவ்விதத்திலும் பங்கம் ஏற்படாத வகையில் பிரசங்கம் அமைய வேண்டும்.

மக்கள் மத்தியில் பக்தி மனநிலையையும் தொண்டுப் பழக்கத்தையும் வளர்ப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டு பிரசங்கம் அமைய வேண்டும்.

கட்டுடைப்பு நோக்கிலான கருத்துக்களும் சமயப் பண்பாட்டைச் சீரழிக்கக் கூடிய விடயங்களும் ஆய்வு செய்யப்படுமிடம் பிரசங்கமாகிவிடக்கூடாது.

இவ்வகையில் பெரியபுராணம், கந்த புராணம், திருவிளையாடற்புராணம், திருவாத வுரரடிகள் புராணம், கோயிற்புராணம் முதலிய சைவ சமய பரத்துவமான விடயங்களே பிரசங்கப் பொருளமைதி ஆதல் கட்டாயமாகும்.

பன்னிரு திருமுறைகளிலிருந்தும் பொருத்தமான மேற்கோட்பாடல்களை எடுத்துக்காட்டி, பாடி, பொருள் விளக்கம் கூறுதல் பக்திச் சூழலை வளர்க்க உதவும்.

பாடல்களைக் கொண்டு கூட்டுவதிலே கூட மரபிற்கு முரணாக எதுவும் பண்ணலாகாது. (தற்காலத்தில் பிரசங்கிமாராக உலாவிவருவோரில் பெரும்பாலோர் பல்

கலைக்கழகப் பட்டதாரிகளாதலால் ஆய்வுப் போக்கிலே எதுவும் பேசலாம் என்ற அசட்டுத் துணிவினாலே பண்ணும் அக்கிரமங்கள் பலவாகும்).

2. பிரசங்கம் யார் செய்யவேண்டும்?

தக்காராய குருவொருவரிடத்துப் பக்தி பூண்டொழுகி முறையாக ஒரு சமய நூலையாவது எழுத்தெண்ணிப்பயின்ற ஒருவரே பிரசங்கியாகும் தகுதி உடையவர் ஆவார்.

பிரசங்கம் செய்வதற்காகப் புத்தகங்களைப் புரட்டாது உண்மையாகவே சைவ விடயங்களை அறியும்வாவுடன் படித்துக்கொள்ளும் ஒருவனே சமயப்பிரசங்கம் செய்யவேண்டும். (மூலநூல்களைக் கண்ணாற் கூடக் கண்டறியாமல் வசனங்களையே வாசித்து விட்டுப் பிரசங்கம் செய்வோர் இன்று பெருகி வருகின்றனர். மூலங்களை வசனமாக்கிய இந்திய எழுத்தாளர்களில் பலர் தமது கருத்துக்களையும் சேர்த்தே எழுதியுள்ளனர். எனவே மூல நூல்களைப் படிக்காமல் பிரசங்கம் செய்யும் போது தவறுகள் நேரலாம்)

3. பிரசங்கம் செய்பவரின் கோலசீலங்கள் எவை?

நாவலர் பெருமான் பிரசங்கம் செய்யும் கோலம் பற்றி;

“பரந்தார் திரிபுண்டரப் பொலிவும்
பயனார் கெளரி சங்கமுடன்
விருந்தாங் குழந்தைத் திருவொளிர்
மேலீ ஒருகை வீரற்கட்டி
இதுவே சைவநிலை யென்றும்
எங்கள் ஏறு நாவலர்”

என்று நாவலர் பிள்ளைத் தமிழில் கூறப்பட்டுள்ள விடயம் சைவப் பிரசங்கிமார் யாவருக்கும் சாலப்பொருந்தும்.

பிரசங்கம் செய்பவர் கோயிலுக்கு வருவதைக் காணும் யாவருக்கும் “இதுவல்லலோ சைவக் கோலம்” என்று தெளிவு பிறக்கக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கோலத்தாலேயே

பிரசங்கத்திற் கூறவுள்ள சைவ மகிமையிற் பதிய வைக்க வேண்டும். எல்லோரது கோலமும் முற்றுமுழுதாகப் பார்ப்பவர்களைக் கவரும் என்று கூறவும் முடியாது.

அக்கோலம் யாவரையும் ஈர்த்திழுத்து இன்புறுத்த வேண்டுமெனின் அவரின் சீலமும் சேர வேண்டும்.

ஒழுக்கமும் மனத்தூய்மையும் சிவபக்திச் செம்மையும் அதிகரிக்க அதிகரிக்கவே வெளியே பூணும் தவக்கோலமும் பயன் கொடுக்கத் தொடங்கும். அன்றேல் அது நாடக வேடம் போல்வதாய்க் கழிவதன்றி வேறில்லை. மேலும்,

குருமார், ஓதுவார்கள் ஆகியோரைப் போன்றே பிரசங்கிமாரும் வெண்மையான வேட்டி சால்வைகளையோ, செம்மை நிற வேட்டி சால்வைகளையோ அணிதலே முறையாகும். மற்றைய நிறங்களில் ஆடையணிதல் தவிர்த்தல் வேண்டும்.

4. பிரசங்கத்திலே தவிர்க்க வேண்டியவை

சைவப்பிரசங்கம் செய்வதன் நோக்கம் கோயில் வழிபாட்டு மரபு, விக்கிர வழிபாட்டு மரபு, கிரியை வழிபாட்டு முறைகள், விழாக்களின் சிறப்பு என்பவற்றை மக்களுக்கு உணர்த்துவதும் முன்னோர் ஒழுகிய நெறியில் மக்களை நடாத்திச் செல்வதுமே ஆகும். எனவே,

சைவப்பிரசங்க நிகழ்வுகளிலே கோயில் வழிபாடு, விக்கிரக வழிபாடுகளை இகழும் பாங்கிலே எந்தக் கருத்தும் இடம்பெறக் கூடாது. (சித்தர்பாடல்களில் ஈடுபாடுடையவர் பிரசங்கம் செய்வாராயின் இக்குறை நேரலாம்). மேலும்,

சைவசமய பரமான புராணக்கதைகளையோ தத்துவவிடயங்களையோ சிதைக்கும் படியான புறச் சமய நூல்களை சில பிரசங்கிமார்கள் சைவாலயங்களிலே பிரசங்கம் செய்கின்றார்கள். இதுவும் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும்.

வடமொழி , தமிழ்மொழி என்ற காழ்ப்பு புறழ்வினை விட்டு இரண்டையும் இரு கண்களாகக் கொண்டிருந்து பிரசங்கம் செய்வதே முறை. பிரசங்கிமாரிற் பலரும் தமக்கு வடமொழி தெரியாதபடியால் தமிழிலே பற்றுமிக்கார்போல் நடித்துவருகிறார்கள். இவர்களில் எத்தனைபேர் காலத்தால் மூத்த திருமுருகாற்றுப்படை போன்ற திருமுறைகளை ஒதியுணர்ந்து பேசவல்லவரோ தெரியாது. எனவே அயலவரைக்குறை கூறாமல் பிரசங்கம் செய்வதே முறையாகும். மேலும்;

பிரசங்கிமாரிற் பலரும் இன்று தங்களை நவீனத்துவ சிந்தனையுடைய சமயப்பிரசார கர்களாகக் காட்டும் நோக்குடன் “ஆலயங்கள் யாவும் தங்கள் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியையாவது பொதுப்பணிகளுக்கு ஒதுக்க வேண்டும்” என்று கடுந்தொனிப் பிரசங்கம் செய்கின்றார்கள்.

இது மிகப் பிழையான கருத்தாகும். அவ்வாறாயின் “தர்மம், சிவதர்மம், பசுதர்மம் என்று இருவகையினது. சிவதர்மத்திற்காகவே கோயிலுண்டியலில் பக்த ஜனங்கள் காணிக் கையிடுகிறார்கள். அவ்வருமானத்தைப் பேணி சிவதருமங்களைப் புரியவே சம்பந்தப் பட்டோருக்கு அருகதையுண்டு. அதனை எடுத்து தமது விருப்பப்படி பசுதர்மம்

செய்வதற்கு யாருக்கும் அருகதையில்லை. அவ்வாறு புரிவோர் சிவத்துரோகிகளேயாவர். பசுதர்மத்திற்கென்று தனியாக உண்டியல் வைத்து, அதிலே சேரும் பணத்தைக் கொண்டு பசுதர்மத்தை வளர்க்கலாம்” என்பதே சரியான நிலைப்பாடாகும்.

எனவே வாய்க்கு வந்தபடி சைவப் பிரசங்கத்திலே சைவ அடிநாதமான விளக்கங்களை அறியாது பேசலாகாது. அவ்வாறு தவறாகப் பேசுவது நச்சுவிதையையே ஊன்றி நீர்வார்ப்பது போலாகிவிடும்.

தற்காலப் பிரசங்கிமாரிற் பலரும் பிரசங்கமென்றால் இடையிடையே சிரிப்பூட்ட வேண்டும் என்ற போக்கினைக் கொண்டுள்ளனர். “நாவலர் மரபினைப் பேணிச் சைவப்பிரசங்கம் செய்து வந்த சிவத் தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு எல்லைகடவாது பக்தி பரிமளிப்போடு சைவச் சால்புணர்ந்து பிரசங்கம் செய்யுங்கள்” என்று தாய்நாட்டு ஆதினகர்த்தாக்களே கூறிப் புகழ்ந்த சந்தர்ப்பங்களை மறக்கலாகாது.

எனவே, பிரசங்கங்களில் விரசம் கலவாது பக்திச் சூழ்நிலையை வளர்க்கும் முகமாகப் பேசி என்றுமுள்ள சைவமகிமையைப் பேணி வளர்ப்போமாக!

சைவப்புலவர் ஏ. அனுசாந்தன்,

திருவாவடுதுறை ஆதீன சைவப் பிரசாரகர்,
ஆசிரியர், யூனியன் கல்லூரி, தெல்லிப்பழை.

“ஓம் ஒலி கேட்டுணர்ந்தால் உள்ளொலி ஞானம் தோன்றும்,
ஓம் ஒலி கண்டுணர்ந்தால் ஒளியொளிர் உருவே தோன்றும்,
ஒளியொளிர் உருவந்தானே ஆடலன் ஆடலன்றோ”

- கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜ்
(நன்றி : உகரம்)

பட்டிமண்டபம் - ஒரு வாதக் களம்

அறிஞர்கள் கூடி வாதிடும் களத்தைப் பட்டிமண்டபம் எனக் குறிப்பர். பேச்சுக்கலையின் ஒரு மேம்பட்ட வடிவமாகவே அதாவது தர்க்கம் சார்ந்த பேச்சுக்கு முதன்மை வழங்குவதாகவே பட்டிமண்டபத்தை நோக்க வேண்டும்.

பட்டிமண்டபம் என்பது பண்டைத்தமிழ் வழக்கில் இருந்த சொல் ஆயினும் இன்று பட்டிமன்றம் என்ற வழக்கையே உலகோர் உபயோகிக்கின்றனர். இதற்கு ஒப்பான வடமொழிச் சொல்லாக விவாதம் என்பதைக் கொள்கின்றனர்.

பட்டிமண்டபம் பற்றிய செய்திகள் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, திருவாசகம் முதலிய பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன.

இலக்கியங்களில் பட்டிமண்டபம் பற்றிய செய்திகள்

சிலப்பதிகாரத்தில் இந்திரவிழா ஊர் எடுத்த காதையில்

“மாநீர் வேலி வச்சீர் நல்நாட்டு
கோன் இறை கொடுத்த கொற்றப் பந்தரும்
மகத நல்நாட்டு வாள்வாய் வேந்தன்
பகை புறத்துக் கொடுத்த பட்டி மண்டபமும்”

(இ.எ.காதை 99-102)

எனவரும் அடிகள் பட்டிமண்டபம் பற்றிய செய்திகளை உள்ளடக்கியுள்ளன.

மணிமேகலை விழாவறை காதையில்
 “தண்மணற் பந்தரும் தாழ் தரு பொதியிலும்
 புண்ணிய நல்லுரை அறிந்தோர் பொருந்தமீன்
 ஓட்டிய சமயத்து உறுபொருள் வாதிக்கள்
 பட்டி மண்டபத்துப் பாங்கறிந்து ஏறமீன்”

(விழாவறை காதை 58-61)

எனவரும் அடிகள் பட்டிமண்டபம் அக் காலத்தில் இருந்தமை பற்றி அறியத்தகுகின்றன.

பல்லவர் காலத்தில் எழுந்த திருவாசகம்
 கட்டறத் தெனை ஆண்டு கண்ணார நீறு
 இட்ட அன்பரோடு யாவரும் காணவே
 பட்டி மண்டபம் ஏற்றினை ஏற்றினை
 எட்டி னோடு இரண்டும் அறியேனையே.

(திருச்சதகம்: 49)

எனப் பட்டிமண்டபம் பற்றிய செய்தியை வெளிப்படுத்துகின்றது.

சோழர் காலத்தில் எழுந்த கம்பராமாயணத் திலும் பட்டிமண்டபம் பற்றிய செய்தி உள்ளது.

மாட கூடங்கள் மாளிகை ஒளிகை மகளிர்
 ஆடு அரங்குகள் அம்பலம் தேவர் ஆலயங்கள்
 பாடல் வேதிகைப் பட்டிமண்டபம் முதல் பலவும்
 நாடி ஏகினன் இராகவன் புகழ் எண்ணும் நலத்தான்
 (கம்பராமாயணம் : சுந்தரகாண்டம் 133)

மேலைத் தேசத்தில் பட்டிமண்டபம்

மேலைப்புலத்தில் பட்டிமண்டபத்திற்குச் சமதையாக விவாதம் என்ற சொல்லையே

பயன்படுத்துகின்றனர். பொதுமக்கள் முன்னிலையில் அல்லது பாராளுமன்றத்தில் அல்லது சட்டசபையில் இடம்பெறுகின்ற முறைசார் வாதத்தையே விவாதம் (Debate) என்ற சொல்லால் அழைக்கின்றனர்.

பண்டைய கிரேக்கத்தில் இடம்பெற்ற ஏதேன்ஸின் ஜனநாயகமாக்கல் Athenian democracy தொடர்பான சொற்போர்கள் பிரபலமானவை. இவை கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் இடம்பெற்றன.

உலக வரலாற்றில் கல்வி மீதான ஆர்வம் அதிகரித்த காலப்பகுதியாக 18ஆம் நூற்றாண்டையே குறிப்பிடுவர். இக்காலத்தில் மறுமலர்ச்சி தொடர்பான சிந்தனைகள் வலுப்பெற்றன. இதனால் 18ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இலண்டனில் விவாதச் சங்கங்கள் தோற்றம் பெற்றன. மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில் (Age of Enlightenment) இந்த விவாதங்கள் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக அமைந்தன.

கிறிஸ்தவ சமய மறுமலர்ச்சியை நோக்காகக் கொண்டு ஜோன் ஹென்லி என்பவர் 1726இல் லண்டனில் ஒதேற்றரி சபையை உருவாக்கினார். இது விவாதங்களுக்காகவே உருவாக்கப்பட்ட சபை ஆகும். இது மக்களிடையே விவாதத் திறனைப் பிரபலப்படுத்தியது.

சமயக் கொள்கைகளை அலகுவதற்கு விவாதத்தை ஒரு வடிவமாகப் பயன்படுத்தினர். இதற்காக தர்க்கப் பிரசங்கம் என்ற வடிவத்தைத் திருச்சபைக் கோவில்களில் கையாண்டனர். இன்றும் கிறிஸ்தவ பாதிரிமாருக்கான பயிற்சி நெறியில் விவாதம் மற்றும் பிரசங்கம் என்பன பாடத்திட்டத்திற்குட்பட்ட கற்கை நெறியாகப் போதிக்கப்படுகின்றன.

தமிழகத்தில் பட்டி மண்டபத்தின் புவியியல்

கம்பன் கழகங்களின் பிதாமகராகிய கம்பனடிப்பொடி சா.கணேசனே இன்றைய பட்டிமண்டப வடிவத்தைத் தமிழரிடையே பிரபலமாக்கியவர் ஆவார். 1939 ஆம்

ஆண்டில் காரைக்குடியில் கம்பன் கழகத்தையு
ருவாக்கிய இவர் விவாதம் என்ற பெயரில் ஒரே
வகைப்பட்ட நிகழ்வுகளைப் பார்வையிட
கம்பரசிகர்கள் விரும்பார் என்பதை உணர்ந்து
வெவ்வேறு பெயர்களில் விவாத வடிவங்களை
முன்னிறுத்தினார்.

பட்டிமண்டபம், விவாத அரங்கம்,
சுழலும் சொற்போர், வழக்காடு மன்றம்
முதலிய வடிவங்களை அவர் ஏற்படுத்தினார்.
இவ்வடிவங்கள் அகில இலங்கைக் கம்பன்
கழகச் செயற்பாடுகளால் இலங்கையில் பிரபல
மடைந்தன.

விவாதமும் பட்டிமண்டபமும் ஒன்றுதானா?

எப்படிக் கொழுக்கட்டைக்கும் மோத
கத்திற்கும் இடையில் சிற்சில வேறுபாடுகளைக்
காணமுடியுமோ அப்படி விவாதத்திற்கும்
பட்டிமண்டபத்திற்கும் இடையே வேறுபாடு
களைக் காணமுடியும். விவாதம் என்பது
வடசொல் பட்டிமண்டபம் தமிழ்ச்சொல்.

ஒரு தலைப்பின் பல்வேறு கோணங்களில்
தனி ஒருவர் மாத்திரம் வாதிப்பதை விவாதம்
எனவும் அதையே குழுவாக வாதிப்பதைப்
பட்டிமண்டபம் எனவும் கொள்கின்றனர்.
(எடுத்துக்காட்டாகக் கம்பன் கழகம் விவாதம்
மற்றும் பட்டிமண்டபங்கள்)

பாடசாலைச் செயற்பாடுகளிலும் அதனை
ஓட்டிய வெளியரங்குகளிலும் (உதாரணமாகத்
தமிழ் விவாதிக்கக் கழகம்) விவாதம் என்றால்
ஒரு தலைப்புக் குறித்து ஓட்டியும் வெட்டியும்
(ஆம் அல்லது இல்லை) எனப் பேசுவதாக
அமையவேண்டும் என்ற கொள்கையை
வைத்துள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக: இன்றைய
தமிழ்த் திரைப்படங்கள் சமூக முன்னேற்
றத்தை ஏற்படுத்துகின்றன - இல்லை என
விவாதத்திற்கான தலைப்பு அமையும்.

பட்டிமண்டபம் ஆயின் ஒரு விடயத்திற்காக
பல்வேறு காரணிகளை அசைபோட்டு அவற்
றுள் பெரிதும் விஞ்சி நிற்கின்ற காரணியைக்
கண்டறிவதாக அமையும். எடுத்துக்காட்டாக

: பெரிய புராணம் பெரிதும் வலியுறுத்துவது
ஆண்டவன் சோதனையையே? - அடியவர்
சாதனையையே?

ஆனால் இவை பற்றி எந்த வரையறைகளும்
இலக்கிய ஆதார பூர்வமாக இல்லை என்பதை
இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாதது.

பட்டிமண்டபத்திற்கான வரவேற்பு

தனியுரைகளுக்கு இருக்கின்ற செல்வாக்கைக்
காட்டிலும் பட்டிமண்டபங்கள் பெரும்
வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளன. மக்கள்
இரசனையை மேம்படுத்தும் நோக்குடன்
நகைச்சுவைப் பட்டிமன்றம், பாட்டு மன்றம்
என அவை பல பெயர்களைத் தாங்கியுள்ளன.

இன்று தமிழகத்திலும் சரி ஈழத்திலும்
சரி மேடையேற்றப்படும் பெரும்பாலான
பட்டிமண்டபங்கள் நகைச்சுவையையும்
திரைத்துறையையும் ஆதாரமாகக் கொண்டே
அமைந்துள்ளன. இரசிகர்களைக் கவர்தல்
என்ற பிரதான தளத்தில் இத்தகைய பட்டி
மண்டபங்களே ஊடகங்களால் ஆதரிக்கப்
படுகின்றன. இதனால் மலினப்பட்ட
கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் பேச்சாளர்
களும் பட்டிமண்டப உலகில் சஞ்சரிக்கின்றனர்.

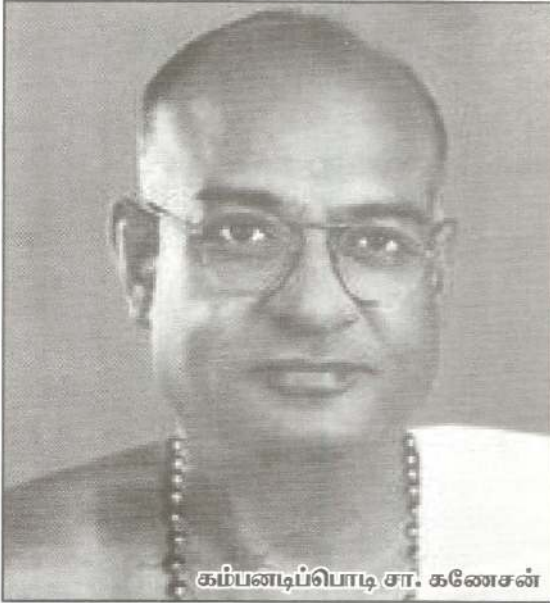
இலங்கையில் 1990களின் முற்பகுதியில்
அகில இலங்கைக் கம்பன் கழகம் முன்னெடுத்த
பட்டிமண்டபங்கள் மிகப்பிரபலமானவையாக
இருந்தன. தவிர வேறுபல அமைப்புக்களும் சம
காலத்தில் இவ்வடிவத்தை முன்னெடுத்தன.
கோவில்களில் நிகழ்ந்த பட்டிமண்டபங்கள்
பெரியபுராணத்தை, கம்பராமாயணத்தை,
மகாபாரதத்தை அடியொற்றி அமைந்தன.

இன்றும் அதன் தொடர்ச்சி அமைந்துள்ள
தாயினும் சமய விடயங்கள் சார்ந்த பட்டி
மண்டபங்களுக்கு வறுமை ஏற்பட்டுள்ளது.
இன்றைய கோவில் பட்டி மண்டபங்களில்
பெரும்பாலானவை சமய வாழ்வியலைக்
கேடுறுத்தும் அம்சங்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வை
ஏற்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன.

சமய இலக்கியங்களை வாதிக்கக்கூடிய பேச்சாளர்களுக்கு உள்ள வறுமை, இரசிகர்களுக்கு உள்ள வறுமை எனப் பல பற்றாக்குறைகள் முக்கிய விடயங்கள் சார்ந்த வாதங்களை முன்வைப்பதற்குத் தடைக்கற்களாக உள்ளன.

மரபுநிலைப் பட்டிமண்டபம்

கம்பனடிப்பொடி சா. கணேசன் ஏற்படுத்திய வடிவத்தையே இன்றும் இலங்கையில் பெரும்பாலானவர்கள் கைக்கொள்கின்றனர். இங்கு அணிக்கு மூன்று பேர் வாதிடுவர். தலைப்பு இரு தரப்புக்குரியதாக அல்லது முத்தரப்பிற்குரியதாக அமைந்திருக்கும்.

கம்பனடிப்பொடி சா. கணேசன்

எடுத்துக்காட்டு : இசைப்பாடல் மரபின் ஊடாகப் பக்தியை வளர்ப்பதில் பெரிதும் பங்களித்தவர்

திருஞானசம்பந்தரே - சுந்தரரே (இருதரப்புக்குரிய தலைப்பு)

இசைப்பாடல் மரபின் ஊடாகப் பக்தியை வளர்ப்பதில் பெரிதும் பங்களித்தவர்.

திருஞானசம்பந்தரே - திருநாவுக்கரசரே - சுந்தரரே (முத்தரப்புப்பட்டிமண்டபத்திற்குரிய தலைப்பு)

நடுவர் முகவுரையைச் சொல்லிப் பட்டிமண்டபத்தை ஆரம்பித்து வைக்க அணித்தலைவர் தலைப்புப் பற்றி விளக்கம் வழங்கித் தமது தரப்பு வாதங்களைத் தொடக்கி வைப்பார். தொடர்ந்து எதிரணித் தலைவர் தான் ஒரு வரைவிலக்கணத்தை முன்மொழிந்து எதிரணித் தலைவரது கருத்துக்களை மறுத்து தனது நியாயங்களை முன்வைப்பார்.

தொடர்ந்து அணி சார்ந்த ஏனைய பேச்சாளர்கள் இவ்வாறு வாதங்களையும் மறுவாதங்களையும் முன்வைத்தவாறு பட்டிமண்டபத்தை நகர்த்திச் செல்வர்.

நிறைவில் இரு அணித்தலைவர்களும் தொகுப்புரை ஆற்றுவர். இது தமது அணியினர் குறிப்பிட்ட கருத்துக்களுக்கான தொகுப்பாகவும் முத்தாய்ப்பாகத் தமது நியாய வலியுறுத்தலாகவும் எதிர் அணியினருக்கான மறுப்பாகவும் அமையும். முதலில் பேசிய அணித் தலைவர் இறுதியாகவே தொகுப்புரையை ஆற்றுவார். இதனால் தனக்கு எதிரான தலைவர் கருத்துக்களை மறுதலிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு அவருக்கு வழங்கப்படும். தொகுப்புரையின் போது புதிய கருத்துக்களை முன்னிறுத்துவது அழகல்ல.

ஈற்றில் நடுவர் இரண்டு அணி வாதங்களை சீர்தூக்கிப் பார்த்துத் தலைப்பில் உள்ள ஒரு நுட்பத்திற்கப் பொருந்தக்கூடிய விடயத்தை முன்னிறுத்தித் தனது தீர்ப்பை அறிவிப்பார். அணிவாதங்களை ஒரு புறம் வைத்துவிட்டு தனது நியாயங்களை முன்னிறுத்தித் தீர்ப்பொன்றை அறிவிக்கும் நடைமுறையும் நடுவர்களால் கைக்கொள்ளப்படுகின்றது.

பட்டிமண்டபத்தில் நேரக்குறுக்கம்

விவாதங்கள் நேரவரையறையற்றே இடம்பெற்றன. இதனைப் பொதுமக்கள் முன்பாக ஆற்றுகை நிகழ்வாக மேடையேற்றியபோது நேரவரையறை இடவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. 1976இல் யாழ்ப்பாணப்

பல்கலைக்கழகத்தில் இடம்பெற்ற தமிழ் விழாவின் போது “தேவன் யாழ்ப்பாணம்” அவர்களை நடுவராகக் கொண்டு இடம்பெற்ற வழக்காடு மன்றம் சூடு பிடித்தமையால் காலையைத் தாண்டி மாலை வரை இடம் பெற்றதாகக் குறிப்பிடுவர்.

தொலைக்காட்சிகளில் பட்டிமண்டபங்கள் செல்வாக்குப் பெற்ற பின்னர் ஒரு மணி நேரத்துள் அல்லது ஒன்றரை மணி நேரத்துள் நிறைவு செய்ய வேண்டிய நிகழ்வுகளாக இவை அமைந்தன. இதனால் அணிக்கு இருவர் பேசும் வழக்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதிலும் அணித்தலைவர் இறுதியாகவே பேசுவார். இங்கு தொகுப்புரை இடம்பெறுவதில்லை. இத்தகைய பட்டி மண்டப வடிவமே இன்று தமிழகத்தில் பிரபலமாகக் கைக்கொள்ளப் படுகின்றது.

பட்டிமண்டபப் போட்டிகள்

விவாதம் அல்லது பட்டிமண்டபம் பாடசாலை மட்டங்களிலும் பொதுநிலை மட்டங்களிலும் போட்டி நிகழ்ச்சியாக கைக் கொள்ளப்படுகின்றது. இதற்குப் பின்வருமாறு புள்ளியிடும் நடைமுறை உள்ளது.

யதார்த்தமான சாதகமான கருத்துக்கள் - 30 புள்ளிகள்

வாழ்வியல் மேற்கோள்கள் - 25 புள்ளிகள்

சமயோசித வாதத்திறன் 20 புள்ளிகள்

குழு ஒருமைப்பாடு - 15 புள்ளிகள்

நேரத்திற்குள் விடய அடக்கம் - 05 புள்ளிகள்

நிதானம் - 05 புள்ளிகள்

இப்புள்ளித் திட்டத்தை நடுவர்கள் தமது விருப்பிற்கமைய மாற்றம் செய்து பயன்படுத்துகின்றனர்.

கோவில்களில் பட்டிமண்டபங்கள் பொருத்தமானவையா?

திருத்தலங்களில் பட்டிமண்டபங்களை நடத்தக்கூடாது என்ற கொள்கையுடையோரும்

உள்ளனர். இங்கு இடம்பெறக்கூடிய வாதப்பிரதிவாதங்கள் பக்திசார்ந்த உணர்வைக் கேட்டுறுத்துவதாக அமையலாம் என்பதாலேயே இத்தகைய கருத்துக்கள் முன் வைக்கப்படுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டாக பக்தி உணர்வில் பெரிதும் விஞ்சி நிற்பவர் சிறுத்தொண்டரா? இயற்பகையாரா? என்ற பட்டிமண்டபத்தை நடாத்துவதாக இருந்தால் வாதப்பிரதிவாதங்கள் செய்வோர் பக்தி என்ற தளத்தில் நின்று பயணம் செய்வோராக அமையவேண்டியது கட்டாயமாகின்றது. மக்களைக் கவர்கின்றோம் என்ற போக்கில் பிள்ளைக்கறி சமைப்பதையும், மனைவியைத் தானமாகக் கொடுப்பதையும் விகடமாக்கினால் அது குளிக்கப்போய்ச் சேறு பூசுவதாக அமைந்துவிடலாம்.

கோவில்களில் பட்டிமண்டபங்களை முன்னெடுக்கக்கூடாது என ஈழத்தில் சில பண்டிதர்களும் சமயவாதிகளும் பிரசாரங்களை முன்னெடுத்தனர். பட்டிமண்டபத்தின் செல்வாக்கிற்கு முன்னால் இவ்வாதங்கள் எடுபடமுடியாமற் போய்விட்டது.

இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ சமயங்களில் தர்க்க வாதங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவமும் சமய வளர்ச்சியில் அதிக பங்களிப்பும் இருப்பதாக நம்பப்படுவதால் இந்து சமயத் தளத்திலும் பட்டிமண்டபங்கள் அவசியமானவை என எதிர்பார்க்கலாம். இங்கு வாதம், பிரதிவாதம் என்பவற்றின் ஊடாக ஒரு புனர்வாதம் ஏற்படும் சந்தர்ப்பம் இருக்கின்றது.

இருப்பினும் சமய விழிப்புணர்வை, எழுச்சியைப் பட்டிமண்டபங்கள் ஊடாக முன்னெடுப்பதற்கு அதில் பங்கேற்பவர்கள் சிறந்த தேர்ச்சியைப் பெற்றிருப்பது அவசியமானது. உண்மைக் கருத்துக்களை வாதிடுவது ஆரோக்கியமானது ஆனால் பொய்யான கருத்துக்களை முன்வைத்து விதண்டாவாதம் மேற்கொள்வது ஆபத்தானது.

ஓம் தொலைக்காட்சியில் பட்டிமண்டபம்

2014 ஆம் ஆண்டில் நல்லூர் முருகப் பெருமானது திருவிழாக் காலத்தில் இரு பத்தைந்து தினங்களும் ஓம் தொலைக்காட்சி நடராஜா பரமேஸ்வரி மண்டபத்தில் பட்டிமண்டபங்களை ஏற்பாடு செய்து அதனை நேரடியாக ஒளிபரப்பியிருந்தது. இதனைத் தொலைக்காட்சி ஊடாகப் பலர் பார்வையிட்டதாக மட்டிட முடிகின்றது. ஆயினும் மண்டபத்தில் நேரடியாகப் பங்கேற்ற பார்வையாளரின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவானதாகவே அமைந்தது. இதன் தொடர்ச்சியாக - ஒரு புதிய வடிவமாகச் சொல்லாடு களம் என்ற நிகழ்ச்சி டான் தொலைக்காட்சியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

உதவியன

- அறந்தை நாராயணன், மேடையில் பேசலாம் வாருங்கள், நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிமிட், சென்னை 2007.
- ஞானசம்பந்தன்.கு., பேசும் கலை, நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிமிட், சென்னை, 2005.
- முத்து சிவம், ஆ., மேடைக்கலை, கார்த்திகாயினி பிரசுரம், புதுக்கோட்டை ஸ்டேட், 1947.
- லலீசன். ச., தமிழில் பிரசங்க மரபு, யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் முதுமாணிக்கற்கைக்காக எழுதப்பட்ட பிரசுரிக்கப்படாத ஆய்வேடு, 2009.

செந்தமிழ்ச் சொல்லருவி ச. லலீசன்,
பிரதி முதல்வரும், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளரும்,
கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை.

நேர்முக வர்ணனை

தெய்வீக வர்ணனைகளுக்கு துணையிருக்கும் தேவி கும்பநாயகியை இதயத்தில் கொலு விருத்தி வணங்கிக்கொண்டு அம்பிகை வடிவில் கவியோகியான கோலத்தில் அருட்குருவாக விளங்கி 'மதுரகவி' என்ற நாமத்தைச் சூட்டி அருளாசிதந்து கொண்டிருக்கின்ற குரு அருட்கவி கலாநிதி கீ. விநாசித்தம்பிப்புலவர் ஐயா அவர்களைப் பணிந்து என் அன்னையையும், தந்தையை ஆசிரிசொல்ல வேண்டிக்கொண்டு வாழ வழிகாட்டும் என் தமிழை, தாயை நீளநினைந்து கொண்டு,

நேர்முக வர்ணனையை நினைத்து மகிழ்ந்து பகிர விரும்புகிறேன். 1990 களிலிருந்து வானொலி வர்ணனையாளராக இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் இணைந்து ஆலய விழாக்கள் அதாவது கும்பாபிஷேகம், மஹோற்சவங்களை நேர்முக வர்ணனை செய்யும் வாய்ப்புக்கள் என்னை நாடிவந்தது.

நேர்முக வர்ணனைகளை நிகழ்த்தி வருகின்ற இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன மூத்த அறிவிப்பாளரும், வர்ணனையாளருமாகிய நடேசசர்மா அவர்கள், திருமதி வசந்தா வைத்தியநாதன் வாசிச கலாநிதி கனகசபாபதி - நாகேஸ்வரன் அவர்களுடன் இணைந்து பல நேர்முக

வர்ணனைகளை நிகழ்ந்தும் வாய்ப்புப் பெருகிவந்தது. மூத்த வர்ணனைத்துறை சார்ந்த வர்ணனையாளர்கள் என்னை ஊக்கு வித்தார்கள். வர்ணனையாளருக்குரிய தனித்துவமான குரல்வளம் உங்களுக்கு உண்டு என்றார்கள். யாழ் in சேவை என்ற இலங்கை வானொலிப் பிரிவில் இணைந்து ஒரிபரப்பிய ஒலிநாடாக்கள் 500 வரையில் என்னிடம் இன்றும் உண்டு. எப்படி வர்ணனைத்துறைக்குள் நுழைந்தேன் எப்படி வர்ணனைகளை நிகழ்த்தி வருகின்றேன் என்பது எனக்குள்ளே இன்னும் புரியாமலிருக்கின்றது.

உலகமெங்கும் ஒளிபரப்பி கதயமெங்கும் கிடம் பிடித்த ஓம் T.V

ஆன்மீக எழுச்சியின் திறவு கோலாய் எண்ணத்திரை நாற்றாங்காலாய் விழிப்புற்ற சைவத்தமிழ் தாயகத்தின் பிரணவ நாதமாய் ஒலிக்கின்ற ஓம் T.V வர்ணனைகளால் உயர்ந்தோம். 'வர்ணனை' என்பது என்னைப் பொறுத்த வரையில் எல்லோருக்கும் எளிதில் கிடைத்து விட முடியாததொன்று. இறைவனின் கொடை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஒரு காட்சியை ரசிக்கத் தெரிந்தால் அது வர்ணனையாக மாறி விடுகிறது. ஒரு நாள், இருநாள், ஒரு மாதம், ஒரு காட்சியை வர்ணிக்கத் தொடங்கி விட்டால்

உடனே அது பூரணமாக வர்ணனையாகிவிட முடியாது.

நீண்ட முயற்சியின் பயிற்சியின் பின்புதான் வர்ணனைக்குள் பிரவேசிக்க முடிகிறது. வர்ணனை செய்வதற்கு சொல்வாலாயமாக வேண்டும். சொற்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். மொழிப்பற்று உண்டாவதற்குத் தாய் மொழிக்கற்கை மிகவும் இன்றியமையாதது. எல்லாமக்களும் தத்தம் தாய் மொழியைச் சிறப்பித்துப் பேசுதல் இயல்பெனினும், எம் மொழியும் பெறாத சிறப்பினைத் தமிழ் மொழிதான் பெற்றுள்ளது. மொழியை இறையுடன் இயைபுபடுத்திப் பேசும் வழக்கம் நம் நாட்டில்தான் உண்டு.

'கண்ணு தற்பெருங் கடவுளும் கழகவிமாடு அமர்ந்து பண்ணு றத்திரிந்து ஆய்ந்த இப் பசுந்தமிழ்''

என்று தமிழ் மொழி போற்றப்படுகின்றது. சிவபெருமானே "நான் பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்கம் ஏறி" தமிழ் ஆய்ந்த பெருமையைத் தேவாரம் எடுத்தியம்புகின்றது. பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை தமிழ் மொழிக்குப் பரம்பொருளை உவமை கூறியுள்ளார். ஓர் எல்லை யற்ற பரம்பொருள் பல உயிர்களையும் பல உலகங்களையும் படைத்து அளித்து அழித்தாலும் தான் யாதொரு மாறுபாடின்றி அன்றும் இன்றும் என்றும் இருப்பது போலவே நமது தமிழ் மொழியும் முன்னைப் பழமொழிக்கும் முன்னைப் பழமொழியாயும், பின்னைப் புது மொழிக்கும் பின்னைப் புது மொழியாயும் பொலிகின்றது.

இத்தகு தமிழ்மொழியின் பக்தி கலந்து நயம்பெருக நிகழ்ந்தது. வர்ணனை ஆலய உற்சவங்களில் இறைமூர்த்தங்கள் மனம் பொறி மெய்யினால் தரிசித்து அக்காட்சியை வர்ணிக்கப்படுகிற பொழுது எம்மையறியாமல் பல சொல் தரிசனங்கள் கிடைத்து விடுகின்றது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக தொடர்ச்சியான பயிற்சி வர்ணனைக்கு களமமைக்கிறது.

வரலாற்று பிரசித்திபெற்ற நல்லூர்க் கந்தசுவாமி ஆலயத்தில் நடைபெறும் 27 தின உற்சவங்களையும் நேர கால பிர மாணங்களுக்கேற்ப ஓம் T.Vயும் ஒத்திசைவாக இயங்குவதனால் நல்லதொரு நாளாந்த பேச்சுப்பயிற்சி தொடருகின்றது. எம்மையறியாமலே இறைசக்தியின் திருவருளாலே வர்ணனை செழிக்கிறது. இத்தகு நேர்முக வர்ணனை எவர் பூரணமாக விரும்பி இத்

துறைக்குள் தடம்பதிக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகிறாரோ அந்தக் கனவு நாள டைவில் நனவாகிவிடுகின்றது. இந்த வகை யில் சிறு பராயம் முதல் தானும் ஒரு நல்ல வர்ணனையாளராக வரவேண்டுமென்ற முயற்சியினால் தற்பொழுது பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1 ஆம் ஆண்டு பயிலுகின்ற செல்வி தயாளினி நல்ல வர்ணனையாளராக மாறியிருக்கின்றார். இடைவிடாத தொடர்முயற்சி நல்லவர் ணனையாளரை உருவாக்குகின்றது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக எமது ஓம் T.V பணிப்பாளர் குகநாதன் அவர்கள் தொடக்கிய பாரிய ஒளிபரப்புச் சேவை ஐந்தாண்டுகளில் வடபுலம் மட்டுமல்ல உலகமெங்கும் விரிந் திருக்கிறது. இறைதுணையோடு இன்னும் விரியப்போகிறது.

தேருக்கு எழுந்தருளும் அம்பாள் தெய்வீக வர்ணனையில்...

அன்னைகும்பநாயகி குதூகலத்துடன் வசந்த அரங்கத்தில் இரத்தினமயமான சிம்மாசனத்தில் எழிலார்ந்த நவசக்தி வடிவத்தில் நாயகியாக, நாராயணியாக, நான்முகியாக, சந்தனம், அகில், குங்குமப்பூ, சங்கு, கஸ்தூரி, கற்பூரம், கோரோசனம், ஐவ்வாது, அரகஜா போன்ற வாசனைத் திரவியங்கள் சுமழ மல்லிகை, ஜாதி முல்லை, சம்பங்கி இருவாட்சி, சண்பகம், மகிழம், தாமரை போன்ற மலர்களிலான வாசனை மாலைகளைத் தன் திருமேனியில் சுமந்து கொண்டு நவமணிகள் பிரகாசிக்கின்ற கிரீடத்தை அணிந்து கொண்டு,

சந்திர வட்டம், சூரிய வட்டம் என்னும் ஆபரங்கள் சேர, ஸீமந்தம் என் நேர் வகிட்டின் நெற்றியில் சிந்தாரம் அணிந்து கொண்டு கல் இழைத்த பொட்டை வைத்துக் கொண்டு, கண்ணிற்குக் கருநிறமை தீட்டிக் கொண்டு, காதுகளில் அழகிய தாடங்கம்

அணிந்தவளாய் மூக்கின் நடுவிலிருந்து உதடு வரை உல்லாசமாய் “புல்லாக்கு” எனும் அணி பொலிந்திட இரத்தின குண்டலங்களை இரு காதுகளிலும் தொங்க கழுத்திலே பிரதம பூஷணம் என்ற திருமங்கலியம் அசைத்திட தங்க அட்டிகைகளோடு பதக்கம்பொலிய, மகர பதக்கம் என்னும் கல்லிழைத்த அட்டிகை மகிமையிடல் பிரகாசிக்க நீண்டமுத்து மாலையை இருபத்தொரு முத்துக்கள் பொருந்த “ஏகாவளி” என்ற மாலை மகரத வண்ணமாகத் துலங்க நான்கு திருங்கரங்களிலும் கைக்கு இரண்டாக நாகொத்து அணிந்து கொண்டு கைகளிலே மங்கல ஒலியெழுப்பும் ஆயிரம்வளையல்களை அடுக்கிக்கொண்டு கட்டைவிரல் நீங்கலாக ஏனைய விரங்களுக்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் இரண்டிரண்டாகப் பல்வேறு மகத்துவ சிறப்புக்கள் பொலியும் கணையாளிகளை

(மோதிரங்கள்) அணிந்து கொண்டு, சலங்கை கட்டிய ஒட்டியாணம் ஒளிபரப்ப, இடுப்பில் பூட்டிய மூன்று வடங்களும் வளைந்து அசைய இருபாதங்களிலும்பாதசரங்களைப் பொருத்திக் கொண்டு அழகிய கொலுசு கொலுவிருக்க மிக சிறந்து விளங்கும் மெட்டி, சுற்று உருட்டு போன்றன உவப்பாக விளங்க ஒருகையிலே பாசமும், மறுகையிலே அங்குசமும் அடுத்த கரத்தில் செங்கரும்பும், வில்லையும் சேர்த்துக் கொண்டு மறுபுயத்தில் மலர்க்கணைகளை இணைத்துக் கொண்டு, திருவடிகளில் இரத்தின பாதுகை அமைய ஸ்ரீ சக்கர நாயகியாக விருப்ப

மான அனைத்து ஆபரணங்களுடனும், பரிவார மூர்த்திகளுடனும் நறுமணம் மிக்க தாம்பூலம் ஏற்று, இன்பம் தருகின்ற இயல்பான புன்சிரிப்பு பூத்திட மங்கள ஆரத்திகளோடு, குடை, கொடி ஆலவட்டம், சாமரை இவர்ந்துவர அழகிய மெல்லிய விசிறியினால் சேடிப்பெண்கள் வீசிவர சுகந்தபுஸ்பம் மணம்கமழ கற்பூர தீ ஜோதியை சிரங்களிலே மாதர்கள் ஏந்திவர, மங்கள இசைவாத்தியங்கள் ஒலிபரப்ப, அன்பர்கள் எல்லோரும் அரோகரா அரோகர என்ற பக்தி கோஷம் எழுப்பிட அம்பாள் தேருக்கு எழுந்தருளி வருகின்றாள்.

**தேசோதயதீபம், சமூகதீலகம், ஆன்மீகச்சுடர்
தெய்வீகஞானத்தமிழருவி, கவிமாமணி,
வர்ணனைக் கலாநதி, மகூரகவி காரை எம்.பி. அருளானந்தன்
ஆசிரியர்
(ஓம் T.V நேர்முக வர்ணனையாளர்)
பணிப்பாளர், சைவத்தமிழ் பண்பாட்டுக்கழகம்.**

உண்மை இன்பம்

உலகில் பிறந்த அனைவரும் தமது வாழ்க்கையில் இன்பம் என்பது எது, அதை, எவ்வாறு பெற்றுக் கொள்ளலாம். அவ்வின்பத்தை அடையும் இலகு வழி என்ன என்று தேடி அறிவதிலேயே தமது வாழ்வின் பெரும் பகுதியை இழந்து விடுகின்றனர். இதுவே தீராத தேடல் ஆகி வாழ்வு முழுவதும் துன்பத்திலே துவண்டு விடுகின்றன. இந்த வகையிலே இன்பத்தை இழந்து துன்பத்தில் துவழுபவர்களுக்கு உலகத்தில் தோன்றிய சமயங்கள் யாவும் பல்வேறு வழிகளைக் கூறியுள்ளன. எனினும், இந்து மதம் கூறும் வழி உன்னதமாக அமைந்து இருக்கின்றது. மனிதர்கள் இன்பம் என இவ்வுலகில் பெறும் மாயை உண்மையில் அது துன்பமே என்று கூறுகின்றது. இத் துன்பத்தையே இன்பமாகக் காட்டி க்கொண்டு விடாப்பிடியாய் மனிதர் பெரும்பாலானோர் அலைகின்றனர்.

இந்த நிலையில் எல்லாம் பெற்ற பாக்கியசாலி என்று கருதப்படுபவன் ஒருவனை நன்கு நாம் ஆராய்ந்து பார்ப்போமானால் அவனுக்கும் ஏதோ ஒரு வடிவில் கவலைகள் இருந்து கொண்டே இருக்கின்றது. பெரும் செல்வந்தரின் வாழ்க்கையில் கூட ஆசையும் அமைதியின்மையும், ஆத்திரமும், ஆயாசமும், அழிப்புகளும் ஒன்றோடு ஒன்று மோதிய வண்ணம் இருக்கும். இது அவனுக்கு ஏதோ ஒரு வகையில் நரக வேதனையைத் தந்து கொண்டதான் இருக்கின்றது.

அவ்வாறாயின் உலகில் இன்பம் என்பதொன்று முயற்கொம்புபோல இல்லவே இல்லையோ என்று வினாவுபவர்களுக்கு எமது சமய குரவர்களில் ஒருவரான திருநாவுக்கரசர் பின்வருமாறு விடை பகர்வார். 'இன்பம் உலகில் இருக்கத்தான் செய்கின்றது' துன்பக் கடலைக் கடந்து கரை ஏறி நீங்கள் அழியாத நித்திய இன்பத்தை அடைய வேண்டுமானால், சிவபெருமானை இடை விடாது சிந்தனை செய்யுங்கள். இரவும் பகலும் தொடர்ந்து துதியுங்கள். சிவன் என்பதற்கே இன்பத்தைச் செய்பவன் என்றுதான் பொருள். அவன் அடியார்களுக்கு அன்பனாகி விடுவான் அதை விட இன்பம் வேறு என்ன இருக்கின்றது. அதுவே பேரின்பம் என்கின்றார்.

“துன்ப மின்றித் துயரின்றி ரியன்றும் நீர்
இன்பம் வேண்டில் இராப்பகல் ஏத்துமீன்
என்பொன் ஈசன் இறைவனை றங்குவார்க்கு
கன்ப நாயிரும் அணைக்கா வண்ணலே”

மனிதர்கள் ஒவ்வொருவருடைய பற்று தல்களும் உலகில் பலவாறாகக் காணப்படுகின்றன. ஆனால் அவற்றை நாம் செவ்வனே ஆராய்ந்து அவற்றின் மூலம் எது என்று ஆய்ந்து பார்த்தோமானால் எல்லாம் “நான்” என்கின்ற முனைப்பிலே வந்து முடியும். ஒவ்வொருவரும் தன் உயிரை விடச் சிறந்த பொருள் வேறில்லை என்று எண்ணுகின்றான். ஒருவன் தன் மனைவி, மக்களைக் காதலிப்பதும் பொருளீட்டத்தில் புத்தியைச் செலுத்துவதால் ஏனைய உலகத்தவரை வெறுத்து துன்பம் செய்ய எண்ணுவதும் தனது நலம் கருதியே ஆகும். தனதுயிரே தனக்குப் பெரிதாய் போய் விடுகின்றது. அந்த உயிருக்கு அப்பால் யாது உளது என்று அந்த மனிதன் சிந்திப்பது இல்லை. அந்த உயிருக்கும் உயிராய் இருக்கின்ற மேலான பொருள் ஒன்று உளது. அதையே கடவுள் என்கிறோம். உடலுக்கு உயிர் இருப்பது போல் உயிருக்குள் கடவுள் இருக்கின்றார். இந்த உண்மையை எவன் அறிகின்றானோ அவனுக்கு உயிர்தான் இனிமையான பொருள் என்ற

எண்ணம் அகன்று விடும். அந்த உயிருக்காகவே பாடுபட்டுப் பதைபதைத்து உருகும் பல்விதச் செயல்களும் வெறும் பாச பந்தங்கள் எனப் பார்த்துக் கழிக்கப்படும்.

நன்றாக உணர்ந்து பார்க்குமிடத்து தானும் நிலையற்று அழியும் விதத்தில் தனக்கென ஒரு சக்தியுமின்றி அந்தக்காரத்தில் ஒரு மின்போல் குறைந்த அறிவுடையதாகவே அந்த உயிர் காணப்படுகின்றது. அந்த உயிருக்கு மேலாகவும் அதனைவிட இனிமை வாய்க்கப் பெற்றதாகவும் ஒரு பொருள் இருக்கின்றது. அது மனித உள்ளத்தே நின்று உயிர்ப்புள்ளே வந்து உயிரோடு தன்னகத்தே கலந்து நிற்கின்றது. அப்பொருள் தான் சிவபெருமான் அவனை உணர்ந்து அடையும் இன்பமே. உண்மை இன்பம் அவனே உயிரைவிட மிகவும் இனியவன் இதனைத்தன்வாயாற் தேவாரமாகப் பின்வருமாறு கூறுவார் நாவுக்கரசர்.

“என்னி லாரு ரிமனக்கீர் யாரில்லை
என்னி றும்மீர் யாரினாரு வன்னுளன்
என்னுள்ளே யுயிர்ப்பாய்ப் புரும் போர்த்து புக்கு
என்னுளே நிற்கும் இன்மைப் ஈசனே”

நாம் தேடுவது ஒன்று. ஆனால் எமக்கு கிடைப்பது நேர்மாறான மற்றொன்று. இன்பத்தைத் தேடுகின்றோம். துன்பத்தை அடைகிறோம்; இது ஏன் இவ்வாறு அமைகின்றது. எமது கொள்கையின் அடிப்படையிலே ஏதோ ஒன்று இருக்கின்றது. அது என்ன நமது ஆபாசங்கள் நம்மை மயக்கி அறிவைச் சிதைத்து எம்மை எளிதில் ஏமாற்றி விடுகின்றன. எமக்கு வேண்டாதவற்றை வேண்டியவைகள் ஆக நினைக்கின்றோம். எமக்கு தீங்கு விளைவிப்பவற்றை நல்லனவாய் நாடுகின்றோம். நமக்கு இன்பம் விளைவிப்பவன் சிவபெருமான். அவனை நினையாது பாசவலையிலே புகுந்து அழுத்துகின்றோம். உலகிலே பாசம் மிகப் பொல்லாதது. குற்றம் நிறைந்தது. அதனை அறுத்துக் களைய வேண்டும். அப்பொழுது சிவன் நம்மீது

அருள்புரிவான். ஈசனே என்று நாவால் ஓதினால் இன்பம் கடல்போல பொங்கி நம் உள்ளத்தில் ததும்பி நிற்கும். இதுவே நாவுக்கரசன் கீழ்வரும் தேவாரத்தின் ஊடாக வரும் செய்தியாகும்.

“மாசார் பாச மயக்கறு வித்தெனுள்
நேசமாகிய நீத்த மணாளனைப்
பூச நீர்க்கரு வாய்க்கரைத் தென்புத்தார்
ஈச னேயென் இன்பம் தாயிற்றே”

இவ்வாறு பாசபந்தங்கள் நீங்கித் திருவருள் பதிந்து இன்பம் பொங்கி எழுகின்றபோது இன்பம் வேறு சிவபெருமான் வேறு என்று எண்ணாதபடி சிவபெருமானே இன்பமாக வந்து காட்சியளிப்பான். உள்ளத்தில் ஈசனைக் கண்டவிடத்து ஒரே இன்பந்தான்.

“பந்த பாசம் அறுத்தினை யாட்கொண்ட
மைந்த னைம்மண வாளனை மாமலாக்
கந்த நீர்க்கரு வாய்க்கரைத் தென்புத்தார்
எந்தை யினைக் கண்டினி தாயிற்றே”

அவ்விதம் இன்பம் தருவான் ஈசனாகில் அவன் தரக்கூடிய இன்பம் எத்தன்மை வாய்த்

தது. கனியைப் போல களிப்பூட்டுமா? சர்க்கரையைப் போல சரியாகத் தித்திக்குமா? வெல்லத்திலும் இனிதாய் நல்லெழிலார் மெல்லியலார் புல்லும் நலத்தை வெல்லும் தகைத்தாமோ? படிசார்ந்தார் போற்ற முடிசார்ந்த மன்னராய் ஆளும் சக்காசச் செல்வத்தைவிடவும் இனியதாய் அச்சிவனை அடையும் இன்பம் என்று பலவாறாக நம்மை எண்ண வைக்கும் அதுவே இன்பம் என உரைக்கின்றார் அப்பர். மேலே குறித்த இன்பங்கள் யாவும் இன்று உள்ளவை போற்காட்டி நாளை இல்லாமற் கழியும். ஆனால் சிவனை அடையும். இன்பம் என்றும் நிலை பெற்று இவையனைத்திலும் மேலாகி இலங்கும் இன்பமாகும். இதோ இதற்கு நாவுக்கரசரின் பதில் இவ்வாறு அமைகின்றது.

“களியீ னுங்கட்ட பட்ட கரும்பீலும்
பனிம லர்குழற் பாவைநல் லாரினும்
தனிமு டிகவித் தாளு அருகீனும்
இனியள் தன்னடைந் தார்க் கிடை மந்தனே”

இறையின்பமே இறவாத இன்மைக்கும் மறுமைக்கும் இன்பம். இந்தத் தின்பத்தை அடையும் வழி மிகவும் எளிதாக அடையக் கூடிய வழியாய் இருந்தும் மாந்தர் ஏன் அதை தம் உள்ளத்தில் கொள்ளவில்லை? என்பதே இன்றைய வினா. இந்த உண்மை இன்பத்தை அடையும் உன்னத வழியை அடைய சமூகத்தார்கள் முயலும்போது தான் மனித சமுதாயத்துக்கே உயர்வு உண்மை உயர்வு ஏற்படும். இதை விளக்க எம்மூர் இலக்கிய கலாநிதி ஒருவர் உண்மையான இன்பம் எது என்று தெரியாமல் இந்தச் சனங்கள் எவ்வாறு கொலை, கொள்ளை, போதை என்றெல்லாம் அலைகின்றார்களே இவர்களுக்கு இவற்றினால் இவர்கள் உண்மையாகத் துன்பத்தை அடையமாட்டார்களா? எனக் கேட்டபோது திருடனுக்குத் திருடுவதிலே இன்பம், கொலைகாரனுக்கு கொலை செய்வதிலே இன்பம், கொள்ளைக்காரனுக்கு கொள்ளையடிப்பதிலே இன்பம் என அடுக்கிக்

கொண்டே சென்றார். எனவே அவர் அவருக்கு அவரவர் எதிர்பார்த்ததை அடைவதில் இன்பம் என உலகதாயம் பற்றி சிந்தித்து விடையளித்தார்.

ஆனால் உலகிலேயே துன்பம் எனும் போது அதில் அனுசரிப்பவை எவ்வாறு இன்பமாகி விடும். இந்நிலையில் இன்பம் என்பது நாவுக்கரசர் கூறுவது போல் சிவன் கழல்

தொழுதலே என்பது இந்து மதம். இதை உணர்ந்து தான் பல சமயப் பெரியோர்களும் உண்மை இன்பம் ஆக அமைவது “அரன் கழல் அடைவதே” இங்கு சிவன் கழல், ஈசன் இணையடி, இறையன்பு, மக்கள் மீது செலுத்தும் அன்பாகி அது அனைத்து உயிர்களிடத்தும் உள்ளன்பு கொண்டு செயற்படல் என இன்று விரிகின்றது. இதுவே சிவன் கழல் அடைதலை இன்றைய நிலையாக எடுத்துக்கூறலாம்.

பா. பாலகணேசன்,

விரிவுரையாளர்,

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி,

கோப்பாய்.

பிள்ளையார் நமக்கு உணர்த்துபவை

சைவசமயம் அனாதியானது, மனித வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்தது. இயற்கையுடன் இணைந்து வாழ்வது, நவீன விஞ்ஞான அறிவியல் மருத்துவசிந்தனைகளுக்கு முன்னோடியாகத்திகழ்வது, சைவசமயத்தில் ஒருவன் தான் மட்டும் வாழ வேண்டும் என எண்ணாது எல்லோரும் வாழவேண்டும் என வழிகாட்டுகிறது. இதனாலன்றோ சமய பிரசாரங்கள் இன்றி சலுகைகள் இன்றி பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக பார் போற்ற வாழ்ந்து வருகின்றது. இத்தகு சைவசமயத்தில் மிகப்பழமையான பல நூல்கள் காணப்படுகின்றது. இவை ஒவ்வொன்றும் சைவசமய தத்துவக்கருத்துக்களையும், தன்னகத்தே கொண்டு வாழ்கின்றது. இத்தகு சிறப்புடைய சைவசமயத்தில் சிவபெருமானைப் பரம் பொருளாகவும், உமையம்மையை சக்தியாகவும் கொண்டு வழிபடுவதோடு மனித வாழ்க்கைக்கேற்ற வகையில் பரிவார தெய்வங்களாக கணபதி, கந்தன், நாராயணன், வைரவர், வீரபத்திரர் என ஒரு குடும்பமாக வழிபாடு செய்யப்படுகின்றது. ஒருதாய் குடும்பத்தில் வாழுகாலத்தில் அவள் பல பாத்திரங்களாக செயற்படுகின்றாள். தாயாக, சகோதரியாக, பிள்ளையாக, மைத்துணியாக தொழிலில் பல்வேறு படிநிலைகளில் வாழ்ந்து வருவது போல உமையம்மையாரும் துர்க்கை, லக்கமி, சரஸ்வதி, காளி, மாரி, புவனேஸ்வரி, சிவகாமி, விசாலாட்சி, காமாட்சி, மீனாட்சி எனப் பல நாமங்களோடும், வடிவங்களோடும் வாழ்ந்து வருகின்றாள். இதேபோல் ஆண் தெய்வங்கள்

எல்லோருமே சிவனது ரூபங்களைக் கொண்ட மைந்தவை. விநாயகரே சிவரூபம் தான்.

விநாயகர் ஐந்து முகத்தோடு இருக்கும் காலத்தில் சிவனுடைய ஈசானம், தற்புருஷம் அகோரம், வாமதேவம், சத்திஜோகாதம் எனும் ஐந்து முகங்களோடும் பத்துக்கரங்களோடும் காணப்படுகிறார். 5 முகங்களும் யானை முகத்தின் வடிவம், உடம்பு தேவர்களுடையது, பாதங்கள் பூதங்களுடையது. சிவபெருமான் தேவர்களைக் காப்பாற்ற கஜமுகாசுரனை வதம் செய்வதற்காக பிள்ளையாரைத் தோற்று வித்தார். இதனையே காரண ஆகமமும் திருஞானசம்பந்தருடைய தேவாரமும் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

“பீடி அதன் உரு உமை கொளமிரு கரியது
வடிகொடு தனடி வழிபடும் அவர் இடர்
கடிகணபதி வர அருளினை மீகு கொடை
வடிவின் பயில்வலி வலமுறை இறையே.”

விநாயகரது வாகனம் மூஷிக வாகனம் ஆகும். சிறிய மூஷிகம் பிள்ளையாரைத் தாங்குமா? என்ற கேள்வி எழுகின்றது. மனிதர்கள் ஒரு வாகனத்தை வைத்திருந்தால் வைத்திருப்பவனுக்கு அதனால் பெருமையுள்ளது. ஆனால் பிள்ளையாரால் மூஷிகத்திற்கு பெருமை கிடைக்கின்றது. அதாவது பிள்ளையார் தம்மைத் தாங்குபவர்களுக்குப் பெருமையைக் கொடுக்கிறார்.

பிள்ளையாருக்கு பெரிய வயிறு காணப்படுகின்றது. அதாவது பிள்ளையாரின் வயிற்றில் 14 உலகங்கள் அடங்கிக் காணப்படுகிறது. இதனால் பிள்ளையாரை லம்போதரர் என அழைக்கின்றனர். அதாவது உலகத்தை உதரத்தினுள் அடக்கியவர் என்பது பொருளாகும். ஓம் எனும் பிரணவ வடிவான பிள்ளையாரின் முகம் ஓம் என்கின்ற சொல்லோடு தொடர்புடையது. ஓம் என்பதைப் பெரிதாக எழுதினால் அதில் பிள்ளையாரின் திருவுருவம் காணலாம்.

பிள்ளையார் வலது கீழ்க் கரத்தில் ஓடித்த தந்தத்தை வைத்திருக்கிறார். நாம் எம்மிடத்தில் உள்ள எதுவானாலும் அவற்றை மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவவேண்டும் என்பது அத்தத்துவமாகும். பிள்ளையார் தன்னுடைய முகத்தில் ஒரு தந்தம் இல்லாதது அழகில்லாமல் இருந்தாலும் மற்றவர்களின் தேவைக்காக நான் ஒரு தந்தத்தை ஓடித்தேன் என்பதைத் தன் பத்தருக்குக் காட்டுவதற்காகக் கையில் ஓடித்த தந்தத்தை வைத்திருக்கின்றார். நீங்களும் என்னைப்போல் பிறருக்கும் உதவி செய்கிறீர்களா எனக் கேட்பது போல் காணப்படுகின்றதல்லவா?

பிள்ளையாருடைய வலது மேற்கரம் அங்குசத்தைத் தாங்கியிருக்கிறார். பெரிய மதங்கொண்ட யானையையும் சிறிய அங்குசத்தால் அடக்கிவிடுவது போல ஆணவத்தால் மதங்கொண்ட மனிதர்களையும் இந்த அங்குசம் போன்ற எனது சக்தியால் அடக்கி விடுவேன் என்பதை நமக்குக் காட்டிநிற்கின்றார்.

பிள்ளையாரின் வாயை யாரும் காண மாட்டார்கள். ஏனெனில் பிள்ளையார் வாயை துதிக்கையினால் மறைத்துவைத்திருக்கின்றார். ஏனெனில் தன்னை நாடி வந்து வழிபடுகின்ற வர்களுக்கு ஆலயத்திற்கு வந்து விட்டால் தேவையில்லாத வார்த்தைகள் பேசாதீர்கள், பரம்பொருளின் பெரும் புகழைப் பாடிப் பணித்தலின்றி பிறவார்த்தை யாதொன்றும் பேசற்க. ஆலயத்துள் என்பதையும் எடுத்துக் கூறுகின்றார்.

பிள்ளையாரின் கண் மிகச் சிறியதாக உள்ளது. ஏனெனில், நம்பார்வைத்துல்லியமாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகவாகும். எதையும் மேலோட்டமாகப் பார்க்காமல் நுட்பமாகப் பார்த்து அதன் உள்ளார்ந்த தன்மையை அறிய வேண்டும் என்பதையும் காட்டுகின்றார்.

பிள்ளையாருக்கு பெரிய செவி காணப்படுகின்றது. யானையின் காது சுளகு போன்றது. மனிதர்களிடம் காணப்படும் புறச்செவி தோடு அணியவும், தோப்புக்கரணம் போடவும் உதவுகின்றது. ஆனால் நாய், முயல் போன்ற விலங்குகள் இப்புறச்செவியை அசைத்து மிகச் சிறியசத்தத்தையும் உள்வாங்கிக் கொள்கின்றது. இதைப்போன்று உங்களுடைய காதுகளை கூர்மையாக்கி வைத்துக் கொள்ளுங்கள். கேட்டல் இன்றியமையாதது என்கிறார். நம் காதுகளால் நல்ல விடயங்கள் பலவற்றைக் கேட்டு நம் அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்கின்றார். மேலும் பெரிய ஆலயங்களில் பூசை, அபிஷேகம் நடைபெறும் காலத்தில் சிலர் முன்னால் நின்று சந்திதானத்தை வழிபடுகின்றார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் பிள்ளையார் கூறுவது யாதெனில் யான் பெரிய காதுகொண்டுள்ளேன். பக்தா நீ ஆலயத்தில் எந்த மூலையில் நின்று வழிபட்டாலும் என் செவிகள் கூர்மையானது உன்னுடைய வேண்டு தலை நிறைவேற்றுவோம் எனக் கூறுகின்றார்.

பிள்ளையார் இடது கீழ்க்கையில் மோதகம் தாங்கியுள்ளார். ஏனெனில் தன்னை நாடி வந்து வழிபடும் பக்தர்களைப் பார்த்து நீங்கள்

மோதகம் போல் இருக்கவேண்டும் என்கிறார். அதாவது மோதகத்தை நாம் எடுத்து வாயில் கடிக்கும்போது நமக்கு முதலில் உணருவது அதன் இனிமைச் சுவையல்லவா? அதேபோல் எம்மை ஒருவர் சந்திக்கின்ற காலத்தில் மாவைப்போல் இருக்கும் எம் உடலழகைக் கண்டு ஒருவர் எம்மை திப்பிக்காது அல்லது அதற்குள் இருக்கும் தேங்காய்ப் பூ போன்ற செல்வத்தைக் கண்டு எம்மை மதிப்பீடு செய்யக்கூடாது அல்லது அதனிடையே காணப்படும் பயற்றைப் போன்ற கல்வி, பட்டங்கள், பதவிகளைக் கண்டு மதிப்பீடு செய்யக்கூடாது. இவையெல்லாவற்றினுள்ளும் ஊறிக்காணப்படும் கண்ணால் காணமுடியாத சர்க்கரையின் இனிமைச்சுவை போன்று நம்முள் காணப்படும் கண்ணால் காணமுடியாது. உள்ளத்தில் உள்ளே உள்ளபணிவும்பண்பும், இன் சொல்லும் ஒருவரிடத்தில் முதலில் வெளிப்பட வேண்டும் என்பதைப் பிள்ளையார் மோதகக் கையால் அடியார்களுக்கு உணர்த்துகின்றார். திருவள்ளுவர் கூறுவதைப்போன்று நமக்குள் அணிகலன்களில் முக்கியமானது தோடும், காப்பும், சங்கிலியும்ல்ல பணிவுடமையும், இன்சொல் பேசுதலுமேயாகும்.

எனவே நாம் எல்லோரும் பிள்ளையாரை வழிபடுகின்றோம். நம்பிக்கையோடு தும்பிக்கையானை வழிபட்டு நன்மைகளைப் பெறுவதுமட்டுமல்ல விநாயகர் திருவுருவம் நமக்கு எத்தத்துவங்களை உணர்த்துகின்றன என்பதைச் சரியாக அறிந்து கொண்டு எம் முடைய வாழ்க்கையை செம்மையாக்கி சைவ வாழ்வு வாழவேண்டும்.

இன்று எமது சைவசமயத்திற்கு வேறு அந்நியச் சமயங்கள் சவால்களாகக் காணப்படுகின்றன. சிவபெருமானை பிள்ளையாரை நாம் தமிழில் இறைவன் என்று பொதுவாக அழைத்துவந்தோம். இன்று இச்சொற்களையே கடனெடுத்து தமது கடவுளர்களுக்கு பயன்படுத்துகிறார்கள். இவற்றின் தத்துவம் என்ன அதன் அர்த்தம் என்ன என்பதைப்

புரிந்து கொள்ளவேண்டுமல்லவா. நாம் எம் சைவசமயத்தைப் பற்றி ஆழமாக அறிந்திருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அந்நிய மதத்தவர்களின் ஆசைவார்த்தைகளுக்கு தக்க பதிலடி கொடுத்து நமது சைவசமயத்தில் நாம் திடமாக வாழ்ந்து கொள்வோம்.

ஓம் தொலைக்காட்சி தனது பெயரையே உயர் அர்த்தத்துடன் பொறித்து நவீன தொழில்நுட்பத்தோடு சிவபூமியாகிய

இலங்கைத் திருநாட்டின் சைவமும் தமிழும் சிறந்து வாழும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து உலகெங்கும் சைவசமய சிந்தனை சைவபக்தி வளர நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தி வருகின்றது. பாராட்டப்பட வேண்டும். ஓம், டான் நிறுவனத்தாரின் பணி மேன்மேலும் பெருக வேண்டும். பல்லாண்டு காலம் சிறந்த பலபணிகளை ஆற்றவேண்டும் என்றும் பிரார்த்தித்து அமைகின்றேன்.

**சைவசித்தாந்த கலாநிதி, சைவசித்தாந்த பண்டிதர்,
வார்ணனைக் கலைஞர், வித்தியாசீரோமணி, சைவப்புலவர்,**

**செ. கந்தசத்தியதாசன்,
M.A, B.A (Cey), PGDE, Sec.Trd.**

சேவைக்கால ஆசிரிய ஆலோசகர், வலிகாமம் கல்வி வலயம்
சைவப்பிரசாரகர் அகில இலங்கை சைவப்புலவர் சங்கம்
சைவச்சொற்பொழிவாளர்

நாதலயம் நல்கும் நாதஸ்வரமும் தவிலும்

புராதன காலம் தொட்டு வாய்ப்பாட்டிசை, வாத்திய இசை, நடனம் ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்தே சங்கீதம் எனக் கருதப்பட்டுள்ளது. இவை ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடர்புள்ளவை ஒன்றினைப் பற்றி அறிவதற்கு மற்றையதன் அறிவு துணை செய்யும். வாத்தியங்களாகவும் தனிப்பட்ட சிறப்புடையனவாகவும் விளங்கி வந்துள்ளன. பரதரின் நாட்டிய சாஸ்திரத்திலே நரம்பு (தத) துளை (சுசிர) தோல் (அவனத்த) கன (கஞ்ச) என அவை நான்கு வகையாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. நாகஸ்வரம் (நாகசுரம் அல்லது நாகஸ்வரம் அல்லது நாகசுரம் எனவும் அழைக்கப்படும்) ஒத்து தவில் (தவில் அல்லது தவுல் எனவும் அழைக்கப்படும்) சல்லரி ஆகிய இசைக்கருவிகள் இணைந்துள்ள தொகுதி மேளம் என்று கூறப்படும். இவற்றை வாசிப்போர் அல்லது இசைப்பவர் மேளகாரர் எனப் பொதுவாக அழைக்கப்படுவர். மேலும் தவில், மேளம் அல்லது பெரிய மேளம் எனவும் கூறுவர். அதனை வாசிப்போர் மேளகாரர் எனவும் அழைக்கப்படுவர். மேற்குறிப்பிட்ட இசை வாத்தியங்களிலே நாகஸ்வரமும் ஒத்தும் சுசிர வகையினையும், இவற்றிற்கான கொட்டு வாத்தியமான தவில் அவனத்த வகையினையும், தாளத்திற்கான சல்லரி கன வகையினையும் சேர்ந்தவை. இந்த இசை வாத்தியங்கள் பழைமை வாய்ந்தவையாயினும், இவை பற்றிப் பிற்காலத்திலேதான் அறியக்கூடியதாயுள்ளது.

திராவிட மொழிகள் பெரும்பாலும் நிலவும் தென்பாரதத்திற்கான கர்நாடக இசை மரபில் இவை மிக முன்னோடியாகவும் சிறப்பான வாத்தியங்களாகவும் மிளர்கின்றன. மங்கள வாத்தியமாக இவை கோவில்களிலும் திருமணம் போன்ற மங்களகரமான வேறு பல வைபவங்களிலும், நிகழ்வுகளிலும் இவை இடம்பெற்று வந்துள்ளன. இவை இடம்பெறாத மங்களகரமான வைபவங்களே இல்லையெனலாம்.

நாகஸ்வரம் (நாகசுரம்) அல்லது நாதஸ்வரம் (நாதசுரம்) என்பவற்றுள் முன்னைய பதமே சரியானது என ஆய்வாளர்களில் ஒரு சாரார் கருதுகின்றனர். பின்னைய சொல் இந்த நூற்றாண்டின் முப்பதுகள் தொடக்கம்தான் வழக்கிலேற்றப்பட்டதென பேராசிரியர் பி. சாம்பமூர்த்தி கூறியுள்ளார். நாதஸ்வரம் என்ற சொல் கருதும் பொருள் ரீதியில் இச்சொல் இவ்வாத்தியத்திற்குப் பொருந்தாது எனப் பேராசிரியர் வே. ராகவன் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனினும் தமிழில் உள்ள பரத சாஸ்திர நூல்கள் சிலவற்றிலும் வேறு சிலவற்றிலும் சுமார் மூன்று நூற்றாண்டுகள் தொட்டாவது நாதஸ்வரம் அல்லது அதன் தமிழ் வடிவமான நாதசுரம் நிலவி வந்திருக்கலாம். எடுத்துக்காட்டுதலாக தேவ ராஜசுவாமிகள் எழுதியுள்ள கந்தஷஷ்டி கவசம், மகாபாரத சூடாமணி முதலியன தரும் சான்றுகளைக் குறிப்பிடலாம். பின்னைய நூல் பெரும்பாலும் பரத சாஸ்திர நூலாயினும் வாத்தியங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் இரு செய்யுட்களிலே நாகஸ்வரம் பற்றிய பல்வேறு விபரங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. மங்கள வாத்தியங்கள் என்றும் துளைக் கருவிகளைக் குறிப்பிடும்.

“முகவீணை நாகசுர மொழியம்பு நாதசுரந்தகுசீங்கு
குழன் முதலாய்ச் சாற்றுஞ் சுகமிகவே
தங்குமீவ்வாத்தியத்தீர் காயந்தீட்டார் நூல்வல்லோர்
மங்கள வாத்தியமெனு நாமம்” (855)

எனும் செய்யுளைக் கவனிக்கலாம். வேறு செய்யுட்களிலும் நாதசுரம் என்னும் பதம்

வந்துள்ளதுமே நாதஸ்வரம் பற்றிய பல்வேறு விபரங்களும் தொடர்ந்து 856-875 வரை விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. நாகஸ்வரம் தெய்வீகத் தன்மையுள்ளதென்றும் இதில் அழுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக

“பரப்பா நாகசுரமென்ற தாளம் பாங்கான சீவிமன்று
பகருவார்கள நோப்பா கருதீயிது சத்தியாகம்” (860)

என வருவது குறிப்பிடற்பாலது. அதாவது நாதசுரம் என்ற தாளம் (இசை) சிவமே என்று கூறுவர். இதன் சக்தி சுருதி என்பதாகும்.

முதற் குறிப்பிட்ட செய்யுளிலே இருபதங்களும் வந்துள்ளன. முதலிலே கூறப்பட்டுள்ள நாகசுர மொழி பாம்பு என்பது பாம்பாட்டியின் மகுடியைக் குறிப்பதாக உரையாசிரியர் கூறியுள்ளார். இந்நூல்குமார் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன் தொகுக்கப்பட்டதாயினும் அதற்குப்பயன்படுத்தப்பட்ட மூல நூல்களும் மரபுகளும் பெரும்பாலும் முற்பட்ட காலத்தவை.

சுசிர இசைவாத்தியங்கள் வளர்ந்தவாற்றினையும், வரலாற்றினையும் நோக்கும்போது நாகஸ்வரம் பிற்காலத்திலேதான் உருவாகியதெனத் தெரிகின்றது. புராதன அல்லது மத்தியகால இசை நூல்களிலோ, பிற நூல்களிலோ இது பற்றிய சான்றுகளில்லை என டாக்டர் வி. பிரேமலதா தனது ஆய்வில் குறிப்பிட்டுள்ளார். நாகஸ்வரம் சுமார் 800 ஆண்டுகளாக நிலவி வந்திருக்கலாம் என தனது ஆய்வில் ஆய்வாளர் திரு. ரி. எஸ் பார்த்தசாரதி கூறியுள்ளார். பேராசிரியர் பி. சாம்பமூர்த்தியும் இதே கருத்தினைக் கூறியுள்ளார். தமிழிலக்கிய மரபையொட்டிச் சில அறிஞர் கூறும் கருத்துக்கள் பின்னர் கூறப்படும். நாகஸ்வரமும், தவிலும் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டவாறு தென்பாரதத்திலுள்ள திராவிட மாநிலங்களுக்குக் குறிப்பாகத் தமிழகத்திற்குரியனவாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. மேலும் இவற்றின் தோற்றம் வளர்ச்சி ஆகியனவற்றிற்கும் கர்நாடக இசையின் தோற்றம், வளர்ச்சி ஆகியனவற்றுக்குமிடையிலே நெருங்கிய தொடர்புகள்

இருப்பதாகத் தெரிகின்றது. எனவே தென்பாரதத்திற்குரிய திராவிட மொழிகளிலும் சாஸ்திரிய மொழியான வடமொழியிலுமுள்ள இலக்கிய மூலகங்கள் சாசனங்கள் முதலியவற்றின் துணை கொண்டு நாகஸ்வரம் தவில் பற்றிச் சுருக்கமாகப் பார்த்தால் நாகஸ்வரம், நாகசின்னம், நாகசாரம் எனவும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனுடைய பழைய பெயர் புஜங்கஸ்வரமாக இருந்திருக்கலாம். பழங்காலத்திலே புல்லாங்குழல் பிரதான சுசிர வாத்தியமாக விளங்கி வந்துள்ளது. பின்னர் தென்பாரதத்திலே நாகஸ்வரமும் வடபாரதத்தில் ஷணாயும் பிரதான துணை வாத்தியங்களாக மாறத் தொடங்கின எனலாம்.

தவிலுக்கு முன் மிருதங்கம், முழுவம் போன்றவை பிரதான அவனத்த வாத்தியங்களாக விளங்கின. மிருதங்கம் போன்று பக்கவாஜ், தப்லா போன்றவை வடநாட்டிலே பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. மேலும் பேரி, முரசு, துந்துபி, உடுக்கு, பஞ்சமுக வாத்தியம், தண்ணுமை போன்றவை குறிப்பிடலாம். சைவசமயக் கிரியைகளிலே தவில்லை பேரி என்றே வடமொழியிலழைக்கப்படுகிறது. ஆக மங்களிலும் முற்பட்ட நூல்கள் சிலவற்றிலும் பேரி எனும் பதத்தைக் காணமுடிகிறது. அது தவிலாகவோ அல்லது அதை ஒத்த வாத்யமாகவோ இருக்கலாம். (தகவல்: தா. மகாதேவக் குருக்கள்)

சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பாதியில் வாழ்ந்த முத்துஸ்வாமி தீட்சிதரின் “ஸ்ரீதியாகராஜ மஹாத்வஜாரோஹன்” எனத் தொடங்கும் ஸ்ரீராகக் கீர்த்தனையிலே

“ஆகம சீக்தாந்தப்ரதிபாத்யம் நாகஸ்வரமத்த்வாத்வாத்யம்”

என வரும் பகுதி குறிப்பிடற்பாலது. திருவாரூரிலே கோயில் கொண்டிருக்கும் தியாகராஜப் பெருமானின் மஹோத்ஸவ முதலாம் திருவிழா பற்றிய மேற்குறிப்பிட்ட கீர்த்தனையிலே நாகஸ்வரம் எனும் பதமே வந்துள்ளதைப் பார்க்கலாம்.

வடமொழியிலுள்ள சங்கீத சாஸ்திர நூலான சங்கீதரத்னாகரம் (கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டு), பார்ஸ்வ தேவருடைய சங்கீத சமய சாரம், சைவக் கோவிலமைப்பு காமிகாமகம் போன்றவற்றிலும் நாகஸ்வரம் பற்றிய குறிப்புகளில்லை. ஆனால் முன்னைய இருநூல்களிலும் முகலீனா எனும் பதம் வந்துள்ளது. வடமொழியிலுள்ள பிறிதொரு நூலாகிய அஹோபலரின் சங்கீத பாரிஸாதம் என்ற நூலிலே நாகஸ்வரம் எனும் பதமே வந்துள்ளது. இந்நூல் கி.பி 1724 இலே பாரசீக மொழியிலே மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. எனவே கி.பி 18ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டது. வடமொழியிலுள்ள ஸ்கந்தபுராணம் சங்கர சம்ஹிதையிலுள்ள சிவரஹஸ்ய காண்டத்தினைச் சேர்ந்த சம்பவ காண்டத்திலே வரும் இசை வாத்தியப் பெயர்ப் பட்டியலிலே நாகஸ்வரம் எனும் பதமே வந்துள்ளது. கௌண்டிய ஸ்ரீ நிவாஸகவி எழுதியுள்ள ஸ்ரீசங்கரராஜசரிதபாண எனும் வடமொழி நாடகத்திலே பாம்பாட்டியொருவர் நாகசாரம் (நாகஸ்வரம்) வாசிக்க பாம்பு படமெடுத்து ஆடும் காட்சி வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது

“உத்யன் நாகசார சுருதி சுருதி சுகாத் உந்நம்ர போகபாணி” என்பதாகும்.

ஸ்ரீநாத என்பவர் தெலுங்கு மொழியில் எழுதியுள்ள கிரீடாபிராம (கி.பி 1400 அளவில்) எனும் நூலிலும் நாகஸ்வரம் எனும் பதம் இரு தடவைகள் வந்துள்ளது. விஜயநகரப் பேரரசரான கிருஷ்ண தேவராஜனின் ஆட்சிக் காலத்திலே (கி.பி 16ஆம் நூ. முற்பகுதி) வாழ்ந்த ஹரிபட்டர் என்பவர் தெலுங்கு மொழியில் எழுதியுள்ள நரசிம்மபுராணம் மூன்றாம் சர்க்கத்திலுள்ள நீண்ட இசைவாத்தியப் பட்டியலில் நாகசாரம் (நாகஸ்வரம்) எனும் பெயரும் வந்துள்ளது. மேலும் கிருஷ்ணதேவராஜன் எழுதியுள்ள ஆமுக்தமால்யதா எனும் தெலுங்கு மஹாகாவியத்திலே நாகஸ்வரக் கோஷ்டி பற்றிய குறிப்பு உண்டு.

விஜயநகர மன்னனான சதாசிவராயன் காலத்தைச் சேர்ந்த (கி.பி 1550ஆம் ஆண்டு) கல்வெட்டொன்றிலே திருமலை நாயுடு என்பவன் தட்பாத்ரிதாலு காவிலுள்ள நிட்டுரு கிராமத்திலே நீலகண்டனின் கோவிலின் முன்புள்ள சென்னகேசவராய எனும் தெய்வத்திற்கு வழங்கப்பட்ட நன்கொடை பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இக்கொடை 6 நடனக்காரிகளுக்கும் பாகவதம் படிப்ப வருக்கும் நாகஸ்வர வித்துவான்களுக்கும் வழங்கப்பட்டது. இவர்கள் இக்கோவிலின் சேவையில் அமர்த்தப்பட்டிருந்தனர். சதாசிவராயன் காலத்திய தேவலபுரக் கல்வெட் டொன்றிலே அங்குள்ள வசந்தமல்லிகார்ஜனை கோவிலிலே இரு நாகஸ்வரங்களும் இரு தவில் களும் வாசிப்பதற்கு ஒரு நாகஸ்வரக் கலைஞ ருக்கு வழங்கப்பட்ட நன்கொடை பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கு குறிப்பிட்ட கலைஞர் இவ்வாத்தியக் கோஷ்டியின் தலைவராயிருந் திருப்பார் எனலாம். கி.பி 1554 ஆண்டினைச் சேர்ந்ததிருப்பதிகக்கல்வெட்டொன்றிலும் இரு நாகஸ்வர வித்துவான்கள் திருவேங்களப்பனால் நன்கொடை வழங்கிநியமிக்கப்பட்டதாக அறியப்படுகின்றது.

கன்னட மொழியில் நாகஸ்வரம் எனும் பதமே வழக்கிலிருந்து வந்ததாகத் தெரிகின்றது. “நாகஸ்வரம் வாசிக்கும்போது மான் (பாம்பு போல) ஆடுமா?” எனப் பொருள்படும் முதுமொழி கன்னடத்திலுள்ளது. மைசூர் மாநிலத்திலுள்ள கி.பி 1632ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டொன்றின்படி ஒரு கோவிலின் சேவைக்கு அமர்த்தப்பட்ட நால்வரில் ஒரு தொலுகாரரும் (தவில் காரரும்), ஒரு நாகஸ்வரவித்துவானும் அடங்குவர். இவர்களின் ஊழியத்திற்காக நிலமானியம் வழங்கப்பட்டிருந்தது. மலையாள மொழியிலும் நாகஸ்வரம் எனும் பதமே வழக்கிலுள்ளதாகத் தெரிகின்றது. கல்கத் தாவிலுள்ள நாதனசாலையிலே காட்சிக்காக வைக்கப்பட்டுள்ள இந்திய இசை வாத்தியங்

களின் பெயர்ப்பட்டியலைத் தயாரித்த கலாநிதி ஏ. எம். மீர்வத் என்பவர் ஷணாயுடன் நாகஸ்வரத்தினைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். டாக்டர் வி. பிரேமலதாவும் நாகஸ்வரமே சரியான பதம் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமிழிலக்கியம் தரும் சான்றுகளை நோக்கும் போது, ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட இருநூல்களையும் விட, கி.பி 18ஆம் நூற்றாண்டளவைச் சேர்ந்த கூழ்ப்பநாயக்கன் காதல் எனும் நூலிலே நாகசுரம் எனும் பதமே வந்துள்ளது. இதற்கு முற்பட்ட கி.பி 16ஆம் நூற்றாண்டின் முடிவில் எழுதப்பட்ட இரத்தினகிரி உலாவிலுள்ள இசை வாத்தியங்களில் நாகஸ்வரமும் அதற்கான தவிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஆபிரகாம் பண்டி தர் தமது கருணாமிர்தசாகரம் எனும் நூலிலே நாகஸ்வரம் எனும் பதத்தினையே கையாண்டுள்ளார். சேர். பொன். இராம நாதனின் அகராதியிலும் நாகஸ்வரம் எனும் பதமே காணப்படுகிறது. மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க அகராதியில் நாகசின்னம் எனும் பதம் உள்ளது. தரங்கம் பாடியிலே வெளியிடப்பட்ட லூதரன் (கிறிஸ்தவம்) மிஷன் தமிழ் - ஆங்கில அகராதியில் நாக சின்னம், நாகசுரம், நாகஸ்வரம், நாகசாரம் ஆகிய பதங்கள் வந்துள்ளன. யாழ்ப்பாண அகராதி ஒன்றிலே கூடுதலாக நாகசின்னம் எனும் பதம் உள்ளது. நாகசாரம் எனும் பதமும் உண்டு. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் அகராதியிலே நாகஸ்வரம் (நாகசுரம்) எனும் பதமும் பேச்சு வழக்கில் நாதஸ்வரம் என நிலவுவதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளன. தமிழ் கலைக்களஞ்சியத்திலே நாகசுரம் என்னும் பதமே உள்ளது. பிற்காலத்திலே தமிழில் எழுதப்பட்ட பரதசாஸ்திர நூல்களான அறம் வளர்த்தானின் பரதசங்கிரகம், பரத சேனாதிபதியம் ஆகியனவற்றிலும் நாகஸ்வரம் எனும் பதமே வந்துள்ளது.

இதுவரை கூறப்பட்டுள்ள சான்றுகளைத் தொகுத்து நோக்கும்போது நாகஸ்வரம்

எனும் பதமே பொதுவாகத் தமிழ், கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம், வடமொழி முதலிய மொழிகளில் வந்துள்ளது. ஆனால் தமிழிலே நாதசுரம் (அல்லது நாதஸ்வரம்) எனும் பதமும் கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளிலாவது நிலவி வந்திருக்கலாம். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தினால் வெளியிடப்பட்டுள்ள தமிழர் இசை (1984) எனும் நூலில் அதன் ஆசிரியரான கலாநிதி ஏ. என். பெருமாள் நாதசுரம் எனும் பதத்தையே பயன்படுத்தியுள்ளார்.

தொன்மை

இவ்வாத்தியம் கி.பி 15ஆம் நூற்றாண்டுகளிலே நன்கு அறியப்பட்டிருந்தது. இதற்கு முன்னரும் சில நூற்றாண்டுகளாவது இது நிலவி வந்திருக்கலாம். கி.பி 12ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பே இது பெரும்பாலும் இன்றைய வடிவத்தினைப் பெற்றிருக்கலாம். இதற்கு முன்னோடியாகப் புல்லாங்குழல் அல்லது குறிப்பாக மகுடி போன்ற வாத்தியம் இருந்திருக்கலாம். மேலும் சில தமிழறிஞர்கள் இதன் பழமை குறித்துச் சில கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளார்கள். மேற்குறிப்பிட்ட Dr ஏ. என். பெருமாள் குழல் என்பது தனியாகத் தமிழிலக்கிய நூல்கள் சிலவற்றில் வரும்போது நாதசுரத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கலாம் எனக் கூறியுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக குமரகுருபரரின் மதுரைக் கலம்பகத்தில் 'குழலிசை வேயிசை' என வருவதில் வேயிசை மூங்கிலாலான புல்லாங்குழலையும் குழல் நாதசுரத்தையும் குறித்திருக்கலாம் என அவர் கருதுகின்றார். நாதஸ்வரத்தைக் குழல் என்று தனித்துக்கூறும் வழக்கம் இருப்பதை அவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். மேலும் நாதசுரம் முற்பட்ட காலத்தில் எழினி, வங்கியம் என அழைக்கப்பட்டதென இவர் கூறியுள்ளார். திருவாசக ஒளி நெறி எனும் நூலில் வ. சு செங்கல்வராயபிள்ளை எழினி எனும் பதம் நாதசுரத்தை குறிப்பதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனையும் சுட்டிக் காட்டி இதுவும் வங்கியமும் நாதசுரத்தைக்

குறித்திருக்கலாமென அவர் கூறியுள்ளார். மேலும் அவர் சங்ககாலவரியிலிருந்து நாதசுரம் வளர்ந்திருக்குமா என்று சிந்திக்கலாம். குழல் என்ற பொதுப் பெயராலும் அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்பர். ஆனால் இக்கருத்துக்களை நன்கு ஆராய்ந்த பின்னரே ஒரு குறிப்பிடத்தக்க முடிவுக்கு வரமுடியும்.

நாகஸ்வரம் நாகத்துடன் (பாம்புடன்) தொடர்புள்ளதென்பதும் ஏற்புடைத்தே. ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட கிரீடாபிராமனும் நூல்தரும் சான்று கன்னடப் பழமொழி முதலியன நாகத் தொடர்பினைக் காட்டுவன. இது நாகத்திற்கு மகிழ்ச்சியூட்டி அதனைக் கவர்ந்தது. எனவே ஒருவகை மகுடியின் (பாம்பாட்டி ஊதும் குழலின்) அடிப்படையில்தான் உருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம். இந்த மகுடி (மகிடி) அல்லது புஜங்கஸ்வரம் பற்றி பழைய நூல்களிலே குறிப்புக்கள் வந்துள்ளன. தமிழகத்திலுள்ள செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள திருக்கழுக்குன்றக் கோயிலில் ஒருவர் மகுடி வாசிக்கப் பாம்பு படமெடுத்து ஆடுவதைச் சித்தரிக்கும் சிற்பம் உள்ளது. நாகஸ்வரம் உருவாகியபோது அதன் ஸ்வரம் புஜங்கஸ்வரத்தினைப் போன்றிருந்தமையால் அதனை வேறுபடுத்த நாகஸ்வரம் எனும் பதம் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். நாகஸ்வரம் மருவி நாகசுரம், நாதஸ்வரம் அல்லது நாதசுரம் என அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். இப்பதங்கள் இன்று வழக்கிலிருப்பதைக் கவனிக்கலாம். மேலும் நாகருடைய (இவர்கள் திராவிடர் எனவும் கருதப்படுகின்றனர்) வாத்தியமாகையால் இது நாகஸ்வரம் எனப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம் எனவும் சிலர் கருதுகின்றனர்.

நாகஸ்வரத்திற்கான பக்கவாத்தியமான தவிலும் இது எழுந்த காலப்பகுதியிலே உருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஏனெனில் தவிலைத்துணை வாத்யமாக வைத்து எந்த ஒரு வாத்யத்தையும் பயன்படுத்தியிருக்கமுடியாது. இதனுடைய பாரிய ஒலியினாலும், சக்தி

யினாலும் இது கூடுதலாக ஒரு வெளியரங்கு வாத்தியமாகவே விளங்குகின்றது. ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட இரத்தினகிரி உலா, மகாபரத சூடாமணி முதலிய நூல்களிலே தவில் பற்றிய குறிப்புக்கள் உண்டு. இவற்றுக்கு முற்பட்ட கி.பி 15ஆம் நூற்றாண்டிலே வாழ்ந்த அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழிலே தவில் பற்றி 12 தடவைகள் வந்துள்ளது. இரத்தினகிரி உலா எழுந்த காலப்பகுதியில் (கி.பி 16ஆம் நூற்றாண்டளவில் அல்லது அதற்கு முன்) யாழ்ப்பாணத் தமிழரசில் முத்துராஜால் எழுதப்பட்ட கைலாயமாலை எனும் நூலிலே நல்லூரிலே நிறுவப்பட்ட கைலாசநாதர் ஆலயத்திலே நடைபெற்ற திருக்குடமுழுக்குப் பற்றிய விவரணம் உண்டு. இத்தகைய விபரணம் வேறொரு நூலிலும் இல்லை இங்கு நடைபெற்ற வைபவத்தின்போது இடம்பெற்ற இசைவாத்தியங்களிலே 'சல்லரி, பொற்பேரி, தவில், முரசு, தண்ணுமை முதலிய கூறப்பட்டுள்ளன. ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட தேவராஜசுவாமிகளின் நூலிலும் உருத்திர வீணை, நாதசுர மேளம், சங்கீத மேளம் முதலியன கூறப்பட்டுள்ளன. இவ்விரு நூல்களிலும் இவை மங்களம் ஏற்படுத்துவதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளன.

கல்வெட்டு

பிற்பட்ட காலக் கல்வெட்டொன்றிலே 'தவிலும் முரசும் சேமக்கலமும்' என்ற குறிப்பு வந்துள்ளது. பிறிதொரு கல்வெட்டிலே "தொலநாகசுரகாறர் (தவில், நாகசுரம் வாசிப்போர்) எம்பெருமானடியார்க்குப் பணம் 2", தொகை நாகசுரக்காரருக்குப் பணம் 2" எனத் தவில் நாகஸ்வரம் வாசிப்போர் கூட்டாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இவற்றுடன் ஏற்கனவே நாகஸ்வரம் பற்றியும், நாகஸ்வரம் தவில் பற்றியும் வந்துள்ள கல்வெட்டுச் சான்றுகளை ஒப்பிடலாம் இவை ஏறக்குறைய சமகாலத்தவை.

நாகஸ்வரத்திற்குப் போலத் தவிலுக்கு முன்னோடியாகச் சில அவனத்த வாத்தியங்கள்

இருந்திருக்கலாம். இவ்வகையில் மிருதங்கம், முழவு போன்றவை குறிப்பிடப்பாலன. Dr. ஏ. என். பெருமாள் சங்க இலக்கிய நூல்களான மலைபடுகடாம், அகநானூறு முதலியவற்றிலே வரும் இரு முழவுகளில் ஒரு முழவு தவிலாயிருந்திருக்கலாமா? என்ற வினாவினை எழுப்பியுள்ளார்.

நாகஸ்வரம், தவில்கள், சிறப்பாகக் கோவில்களிலே மலர்ச்சி பெற்றன எனலாம். மக்களை மகிழ்வித்தல் அவற்றின் பிரதான நோக்கங்களில் ஒன்றாகும். எனினும் அவை புனித கலைகளாகக் கோவில்களில் இடம்பெறும் கிரியைகளிலும் வழிபாட்டிலும் இன்றியமையாத இடம்பெற்று இறைவனின் ஆராதனைக்குரிய புனித இசைவாத்தியங்களாக இலங்குகின்றன. இதே வேளையிலே கோயிலுக்கு வெளியே இடம்பெறும் திருமணம் முதலிய உலகியல் சார்பான வைபவங்களிலும் இவை இடம்பெற்று வந்துள்ளன. சமயச் சார்புள்ள சமயச் சார்பற்ற நிகழ்வுகளில் பெரும்பாலும் இடம்பெற்றன.

தவில் நாகஸ்வரக் கலைஞர்களின் தனித்தன்மை

நாகஸ்வரக் கலைஞர் சாதாரண இசைக் கலைஞர் அல்லர். அவர்கள் அதனைக் கையாளுவதற்குக் குறிப்பிடத்தக்க திறமை பெற்றிருக்க வேண்டும். இதனுடைய பாரிய ஒலியினாலும், சக்தியினாலும் இது கூடுதலாக ஒரு வெளியரங்கு வாத்தியமாகவே விளங்குகின்றது. நாகஸ்வர இசை மிகத் தூய்மையானதாகும். இக்காலத்திலே சிலர் நாட்டார் பாடல்களையும், மெல்லிசைப் பாடல்களையும் இதில் நன்கு வாசித்தாலும், உயர்ரகக் கர்நாடக இசையே இதற்கு மிக உகந்ததாகும். கர்நாடக இசையின் பல்வேறு நுட்பங்களையும் பாணிகளையும் நன்கு புலப்படுத்தும் சிறந்த வெளிக்கள வாத்தியமாக இது இலங்குகின்றது. தக்கவாறு பயன்படுத்தினால் மனித குரல் போல வாசிக்கும் நாகஸ்வரத்திலே வாசிக்க முடியாத கர்நாடக இசை அமிசம் எதுவும் இல்லையென நாகஸ்வர

வித்துவான்கள் கூறுவர். இவை ஒன்றிணைந்த கச்சேரி வாத்தியங்களாகவும், தனிக்கச்சேரி வாத்தியங்களாகவும் விளங்குவன. இசை அரங்குகளில் மட்டுமன்றித் தற்காலத்திலே நடன அரங்குகள் சில வற்றிலும் இசை இடம்பெறுகின்றது. நாகஸ்வரத்திற்கு இன்றியமையாத கொட்டு வாத்தியமாகத் தவிலும், சுருதிக்கான ஒத்தும், தாளத்திற்கான சல்லரி முதலியன குறிப்பிடற்பாலன. இக்காலத்திலே சுருதிக்கு சுருதிப்பெட்டி, தம்புரா என்பன பாவிக்கப்படுகிறது. சுருதிக்கான ஒத்து நாகஸ்வரத்துடன் தொடர்ச்சியாக வாசிக்கப்படும். இதுவும் நாகஸ்வரம் போன்றாகிலும் அதிலும் பார்க்கச்சற்று வேறு பட்டிருக்கும். அதன் கீழ்ப் பகுதியிலே 5 அல்லது 6 துளைகள் இருக்கும். குறிப்பிட்ட ஸ்தாயினை (Pitch) ஏற்படுத்துவதற்கு ஏற்றவாறு இத்துளைகள் ஓரளவு அல்லது முற்றாக மூடப்பட்டிருக்கும்.

நாகஸ்வரம், தவில் கலைஞர் பெரும் பாலும் மரபு வழிக் கலைஞர் ஆவர். இக்கலைகள் மரபுவழிக் கலைகளாகவே

இசைவேளாளர் குடும்பங்களிலே வளர்ந்து வந்துள்ளன. பொதுவாகத் தேவதாசிகள் மத்தியிலே நிலவிவந்த, பரதக்கலை எவ்வாறு சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளைச் சேர்ந்தோரும் பரவலாகக் கற்கும் கலையாகத் தற்காலத்தில் மாறியுள்ளதோ, அதுபோல் நாகஸ்வர, தவில் கலைகளை விருப்பமுள்ள ஏனையோரும் கணிசமான அளவில் கற்றுச் சிறப்படைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வட இந்தியாவில் உள்ள ஹிந்துஸ்தானி இசைக்கலையைப் போன்று இதிலும் சில முஸ்லிம் கலைஞர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். இக்கலைகள் தொடர்ந்து குருகுல முறைப் படியே பெரும்பாலும் கற்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்தியாவில் சில இடங்களிலே நிறுவனரீதியாகவும் இவை தற்காலத்திலே கற்கப்படுகின்றன. இலங்கையிலும் இதற்காக நிறுவனரீதியாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு பின்பு அது கைவிடப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. எவ்வாறாயினும் இதனைக் கற்பதற்கு பல ஆண்டுகள் செல்லும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

கா. குகபரன்

M.Phil in Music,

விரிவுரையாளர், கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை.

ஆகமங்கள் தோன்றிய முறை

சதாசிவமூர்த்தியின் ஐந்து திருமுகங்களிலிருந்தும், ஆகமங்கள் தோன்றியதாய்ச் சொல்லப்படுகிறது. மகாசங்காரத்தின் முடிவில், (மகாசங்காரம் என்பது பிரபஞ்சம் முழுவதையும், இறைவன் ஒடுக்கி வைத்திருக்கும் காலம்.) உலகங்களை மீள்படைக்க, பரமசிவனார் திருவுளம் கொண்டார். அப்போது அவருடைய பராசக்தியானவர், சுத்தமாயையை நோக்கிய பொழுது, வேத, ஆகமங்கள், சுத்தமாயையிலிருந்து நாதவடிவாயும், பின் பிந்து வடிவாயும், பின் அட்சரவடிவாயும் தோன்றினவாம்.

- கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜ்
(நன்றி : உகரம்)

தெய்வீக சிவ வர்ணனை

பிட்டுக்கு மண்கமந்த பெருமாணை
மனையாட்டி

கட்டுக்குள் கைகட்டி நின்றானைக்
கணக்கின்றிப்

பிரம்படிகள் பெற்றாரை பேசும்திரு
வாசகத்தில்

தரம்காத்து வாழ்வாணை தமிழ்காத்து
ஆள்வாணை

இடுகாட்டில் கூத்தாடி இரவெல்லாம்
அலைவாணை

இடும்பாவனத்தில் இறையாகிக் காப்பாணை
முல்லை மலர்போல முத்தமிழைப்
பூப்பாணை

தில்லைப் பெருமன்றில் திருநடனம்
செய்வாணை

கங்கைத் தலையானைக் கருநீலம்
உண்டாணை

மங்கையவள் மீனாளின் மனத்தில்
நிலைத்தானை

பற்றெல்லாம் விட்டுப் பரதேசி ஆனானை
கற்றைச் சடையானைக் கைலாய

மலையானை

கடலைப் பொடியானைச் சுடுகாட்டில்
கிடப்பானை

கடலை நிகர்த்த கருணை மனத்தானை
காளைக் கொடியானை பார்வதி
அம்மையை

ஆளும் நாயகனை ஆடலிலே வல்லானை
ஆனைத்தோல் புலித்தோலால் அங்கம்
மறைத்தானை

வாணை அளந்தானை வண்டமிழைக்
காப்பாணை

எங்கள் சிவனை எப்படியான் வர்ணிப்பேன்.

“தேசோதயதீயம்” சமூக தலைகம், தெய்வீக ஞானத்தமிழருவி, ஆன்மீகச்சுடர்
வர்ணனைக் கலாநிதி மதுரகவி காரை. எம். பி. அருளானந்தன்.

மதம் ஒரு மருத்துவப் பெருஞ்சுடர்

எல்லா மதங்களும் மனிதனை உடல் ரீதியாகவும் ஆன்மீக ரீதியாகவும் சுகமும் பலமும் பொருந்தியவனாக ஒரு முழு மனிதனாக வாழ்வதற்கான பாதையைக் காட்டி நிற்கின்றன. உலக சுகாதார ஸ்தாபனம் மனிதனின் சுகம் என்றால் என்ன? ஆரோக்கியம் என்றால் என்ன? என்று வரைவிலக்கணப்படுத்தும் பொழுது “அது நோயற்ற நிலை மாத்திரமல்ல அதனுடன் உள சமூக ஆன்மீக நன்னிலையும் சேர்ந்திருக்கும் பொழுதே அது உண்மையான ஆரோக்கியம்” எனத் திட்டவாட்டமாக வரையறுத்திருக்கிறது.

இந்த உண்மையான நிலையை உலக சுகாதார ஸ்தாபனம் வரையறுத்துச் சொல்வதற்குப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னே மதங்கள் இதனை வலியுறுத்தி இருக்கின்றன. மனிதனை மனிதனாக வாழ்வதற்கு வழிகாட்டியிருக்கின்றன. மதத்திற்கும் மருத்துவத்திற்கும் அடிப்படைத் தத்துவங்கள் ஒன்றாகவே இருப்பதை நீங்கள் அவதானித்திருப்பீர்கள்.

அன்பு, பரிவு ஒருவனுக்கு உண்மையான சுகத்தையும் நலத்தையும் கொடுப்பது என்ற அடிப்படையிலேயே மதமும் மருத்துவமும் ஒன்று படுகிறது. இறைவன் அன்பு மாயமானவன் என்று சொல்லுவார்கள். மருத்துவம் ஒருவனுக்கு இந்தப் பிறப்பிலே அன்பும், ஆதரவும், சுகமும்,

நலமும் கொடுப்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறது. செயலுருவம் கொடுக்கிறது. ஆனால் மதங்கள் இம்மையிலும் மறுமையிலும் அவனதும் அவனது ஆன்மாவினதும் நலன் பற்றித் தெளிவாகச் சொல்லி வழிகாட்டி நிற்கின்றது. மதங்கள் எப்பொழுது தோற்றம் பெற்றன? மருத்துவ முறைகள் எப்பொழுது தோற்றம் பெற்றன? என்ற கேள்விகள் ஆராட்சிக்குரிய விடயங்களாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இவற்றை ஆராய்ந்து பார்க்கும் பொழுது பலபல சுவாரசியமான விடயங்கள் வெளிச் சத்திற்கு வருகின்றன. மதங்கள் மனிதனை மருத்துவ ரீதியில் எவ்வாறு வழிநடாத்திச் சென்றன. வழிநடாத்திக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை ஆராயும் பொழுது பல அற்புதமான தத்துவங்கள் அடிப்படை எமக்குப் புரியத் தொடங்கும்.

எல்லா மதங்களுமே மனிதனுக்கு ஆரோக்கியமான பாதையையே காட்டி நிற்கின்றன. மதக்கோட்பாடுகள் விஞ்ஞான ரீதியிலே அணுகப்படும்பொழுது அதன் உண்மையான தத்துவங்கள் கடைப்பிடிக்கப்படும்பொழுது ஒரு சமூகத்தின் சுகாதார நிலை மேம்படும்.

மனிதன் எப்பொழுது தோன்றினான்? மதங்கள் எப்பொழுது தோற்றம் பெற்றன? மருத்துவ முறைகளும் வைத்தியமும் எப்பொழுது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன? என்பது பற்றி மேலோட்டமாகப் பார்ப்போம். மனிதன் இந்தப் பூவுலகில் தோற்றம்பெற்று 50,000 ஆண்டுகள் நிறைவடைந்திருக்கின்றன. இந்து சமயத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்கள் கி.மு. 3500 வருடங்களுக்கு முன் சிந்துவெளிப் பிரதேசத்திலே தோற்றம் பெற்றிருந்ததாகப் புதைபொருள் ஆராய்ச்சிகள் சான்று பகிர்கின்றன. அக்காலப் பகுதியில் மருத்துவப் பொருள்கள், அறுவை மருத்துவம் ஆகியவை அக்கால மக்களால் அறியப்பட்டிருந்தன என்பதற்கான வரலாற்றுச் சான்றுகளும் கிடைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

கி.மு. 3500 வருடங்களுக்கு முன் அதாவது இற்றைக்கு 5500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அறியப்பட்டிருந்த மருத்துவ முறைகள் எப்பொழுது முதன்முதலாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன என்பதற்கான தெளிவான ஆதாரங்கள் இல்லை. அதேபோல வேறு மதங்களில் அடிப்படைத் தத்துவங்கள் இக்காலத்துக்கு முன்பே தோற்றம் பெற்றிருந்தனவா? என்பதற்கான ஆதாரங்களையும் பெறுவது கடினமானதாக இருக்கிறது.

சிந்துவெளிப் பிரதேசத்தில் தோற்றம் பெற்ற இந்துமதக் கருத்துக்கள் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டு அது இந்து மதமாகத் தோற்றம் பெற்றது. கி.மு 1500 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட காலப்பகுதி என்று கருதப்படுகிறது. இதனை வேதகாலம் என்று சொல்வார்கள். தற்போது நடைமுறையில் இருந்து கொண்டிருக்கும் இந்துமதக் கருத்துக்களும் கோட்பாடுகளும் எப்படி வளர்ச்சி கண்டன என்று நோக்குவோமாக இருந்தால் இவை அடிப்படையிலேயே வேதங்களையும் தொடர்ந்து வந்த உபநிடதங்களையும் குருமார்களின் அறிவுரைகளையும் அத்தி பாரமாக வைத்தே வளர்ச்சி கண்டிருக்கின்றன என்பதை அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது.

மனிதன் நாகரிகத்திலே வளர்ச்சிபெற்று வந்த இக்காலப்பகுதிகளில் நல்ல பல கோட்பாடுகளுடன் இன்னும் பல மதங்கள் தோற்றம் பெற்றன. இவ்வாறு தோற்றம் பெற்ற எல்லா மதங்களுமே மனிதனின் உடல் உள ஆன்மீக நன்னிலைக்கான பாதையைக் காட்டி நிற்கின்றன.

மதங்களுக்கும் மருத்துவத்துக்குமான நெருக்கம் எவ்வளவு இறுக்கமானது என்பதை நாம் அனைவரும் தெரிந்து வைத்திருப்பது மிகவும் அவசியமாகும். இது எமது சமுதாய மேம்பாட்டுக்கு நிச்சயம் உறுதுணையாக இருக்கும்.

பல கிறிஸ்தவ மத நிறுவனங்களும் இந்துமத நிறுவனங்களும் மருத்துவச் சேவைக்குப் பெரும் பங்காற்றி வருகின்றன. உள வளத் துணைக்கும் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் ஆற்றுப் படுத்துகைக்கும் கிறிஸ்தவ அமைப்புக்கள் ஆற்றிவரும் பங்கு அளப்பெரியது. மத அமைப்புக்கள் பொதுச்சேவைகளில் ஈடுபாடு காட்டுவது ஒரு போற்றுதற்குரிய விடயமாகும். பல மதம் சார்ந்த அமைப்புக்கள் வைத்தியசாலைகளையே வழிநடாத்தி வருகின்றன என்பது ஒரு மகிழ்ச்சியான விடயமாகும். மதத்துக்கும் மருத்துவத்துக்குமான நெருக்கம் எப்பொழுது ஏற்பட்டது? இது சம்பந்தமாகப் பண்டைய நூல்களில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஆராயும் பொழுது பல தகவல்களை நாம் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஆதிகால மருத்துவ முறைகளிலே சித்த மருத்துவமானது மிகவும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது.

இது திராவிடர்களின் மருத்துவ முறையாக வளர்ச்சி பெற்று வந்திருக்கிறது. இன்றும் தமிழர்களுக்குப் பெருமை சேர்த்து நிற்கின்ற இந்தச் சித்த மருத்துவமானது எப்படித் தோற்றம் பெற்றது? இதன் அடிப்படைக் கருத்துக்கள் எங்கிருந்து கிடைத்தன? எமது சமய சரித்திர நூல்கள் இது சம்பந்தமாக என்ன சொல்கின்றன என்பதை நோக்குவோம்.

சித்த மருத்துவத்தின் தத்துவங்கள் ஆரம்பத்தில் இந்து மதத்தின் முழு முதற் கடவுளாகிய சிவனால் சக்தியிடம் கையளிக்கப்பட்டு சக்தி அதனை நந்தியிடம் கொடுத்து நந்தி அதனை சித்தர்களிடம் சேர்ப்பித்ததாகப் பண்டைய நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இந்தத் தத்துவங்கள் ஆரம்பத்திலே 18 சித்தர்களினால் கையாளப்பட்டிருக்கின்றன.

சித்தர்களிலே முக்கியமானவராக அகத்தியர் இருந்திருக்கிறார். அகத்தியரின் தலைமையிலேதான் இந்தச் சித்த மருத்துவத்

துறைமுழுமையாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதைத்தான் எமது சரித்திர, சமய வரலாற்று நூல்கள் எடுத்துச்சொல்லி இருக்கின்றன.

சித்த மருத்துவத்துறையின் தோற்றம் பற்றிய இந்தக் கருத்துக்களை நாம் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்கின்றோமா அல்லது நம்புகின்றோமா என்பது முக்கியமல்ல. இது அவசியமும் அல்ல. ஆனால் அக்காலத்திலிருந்தே மதமும் மருத்துவமும் ஒருங்கிணைந்து செயற்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்கு இது ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றது.

சிவனின் சரிபாதியாக சக்தி இருக்கிறாள். உடலினுடைய ஒவ்வொரு இயக்கத்துக்கும் தொழிற்பாட்டிற்கும் ஏன் இந்த அண்ட சராசரங்கள் அனைத்தின் இயக்கத்துக்குமே சக்தியே மூலகாரணமாக இருக்கிறாள் என்று இந்துமதம் சொல்கிறது. அதைத்தான் விஞ்ஞானமும் சொல்கிறது. மனிதனின் அசைவுக்கும் தொழிற்பாட்டிற்கும் சூரிய மண்டலங்களிலுள்ள அனைத்துப் பொருட்களின் அசைவுக்கும் அடிப்படையாக இருப்பது சக்தி. அதாவது (energy) என்று விஞ்ஞானம் வரையறுத்துச் சொல்கிறது.

விஞ்ஞானம் சொல்வதற்குப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்த அடிப்படைத் தத்துவத்தை மதங்கள் சொல்லியிருக்கின்றன. இதேபோல பல மருத்துவக் கருத்துக்களை மதங்கள் சொல்லியிருக்கின்றன. அவை எந்த மதத்தின் கருத்துகளாக இருந்தாலும் உள்வாங்கப்பட்டு மனிதனின் சுகாதார மேம்பாட்டுக்காக அவை பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். எல்லா மத அமைப்புகளும் மனிதனின் சுகாதார மேம்பாட்டுக்குப் பங்களிப்புச் செய்ய வேண்டும்.

மருத்துவம் ஆயுசலைகள் அறுபத்தினான்கில் ஒன்றாக வகைப்படுத்தப்பட்டு இருப்பதை நாம் காணலாம். மதத்திலும் மருத்துவத்தினதும் அடிப்படை நோக்கம் மனிதனை நல்ல ஆரோக்கியமான பாதையிலே வழி நடாத்துவதே. எனவே தான் மதத் தத்து

வங்களில் பல அரிய மருத்துவக் கருத்துக்கள் பொதிந்திருக்கின்றன.

மருத்துவம் என்பது பொதுவாக இரண்டு பகுதிகளை உள்ளடக்கி இருக்கிறது. ஒன்று நோய் ஏற்படுவதைத் தடுப்பது. இதனை Preventive Medicine என்று சொல்லுவார்கள். இரண்டாவதாக ஒருவர் நோய்வாய்ப்பட்டு விட்டால் அவரை சுகப்படுத்துவது. இதனை Curative Medicine என்று சொல்வார்கள். தற்போதைய மருத்துவ உலகு நோய் ஏற்படுவதைத் தடுக்கும் முறைகளிலே அதிதீவிர கவனம் செலுத்த ஆரம்பித்திருக்கிறது. உலக சுகாதார செலவினங்களில் பெரும் பகுதி தற்பொழுது நோய்த்தடுப்பு மருத்துவத்தை நோக்கித் திசை திருப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்துமதம் இந்த நோய்த்தடுப்பு மருத்துவம் சம்பந்தமான தட்டத்தெளிவான கருத்துக்களை ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களுக்கு முன்பிருந்தே வலியுறுத்தி வந்திருக்கின்றது. நவீன மருத்துவ முறைப்படி ஒருவர் நோய்வாய்ப்படுவதை தவிர்ப்பதற்காகச் சில அறிவுறுத்தல்களை முன்வைப்பது வழக்கம். அவற்றில் சில முக்கியமான அம்சங்களை நோக்குவோம்.

1. தினமும் ஒழுங்கான உடற்பயிற்சி. இதனைக் காலையில் செய்து கொள்வது சிறந்தது.
2. மாச்சத்து அதிகமுள்ள உணவு வகைகளைக் குறைத்து புரதச்சத்து மற்றும் நார்த்தன்மையுள்ள உணவுவகைகளை அதிகம் சேர்த்துக் கொள்ளுதல். மேலதிக உணவைத் தவிர்த்தல்.
3. வீட்டுச் சுற்றாடலையும் உடலையும் சுத்தமாக வைத்திருத்தல்.
4. சுத்தமான உடைகளையும் அங்கிகளையும் அணிதல்.
5. புகைத்தல், மது அருந்துதல், தகாத பாலியல் தொடர்புகளைத் தவிர்த்தல்.

6. விற்றமின் D தொகுப்புக்காகவும் உடற் சுகாதாரத்துக்காகவும் மெல்லிய சூரிய ஒளியில் நடமாடுதல்.

7. ஒழுங்கான சுவாசப்பயிற்சி, மன அமைதிக் கான நடைமுறைகள் போன்றவற்றைப் பின்பற்றுதல்.

இந்த நடைமுறைகளைக் கடைப்பிடித்து வந்தால் நீரிழிவு, உயர் குருதி அழுக்கம், இருதய நோய்கள், கிருமித்தொற்றுக்கை, மன அழுத்தம், அதிகரித்த கொலஸ்ரோல், நிறை அதிகரிப்பு போன்ற நோய்கள் ஏற்படாமல்தடுக்க முடியும்.

தினமும் அதிகாலையில் எழுந்து, குளித்துத் தோய்த்து உலர்ந்த ஆடை தரித்து, கோயிலுக்குச் சென்று கோயிலை 3 தடவை வலம் வந்து, ஆசனங்கள், அட்டாங்க, பஞ்சாங்க நமஸ்காரங்கள் செய்துவணங்கவேண்டும் என்று இந்துமதம் சொல்கிறது. இங்கே உடற்சுத்தம், உடைச்சுத்தம், உடற்பயிற்சி என்று 3 விடயங்கள் அடங்கியிருப்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. பஞ்சமா பாதகங்களைத் தவிர்க்கும்படி இந்துமதம் வலியுறுத்திச் சொல்கிறது. இந்தப்பஞ்சமாபாதகங்களில் கள், காமம் என்பவற்றை அதாவது மது அருந்துதல், தகாத பாலியல் தொடர்புகள் என்பவற்றைத் தவிர்த்துக்கொள்ளுமாறு மதங்கள் வலியுறுத்தி இருக்கின்றன. இதனைச் சரியான முறையில் கடைப்பிடிப்போமாயின் AIDS போன்ற பல கொடிய தொற்று நோய்களிலிருந்தும் ஈரல், நரம்புகள் சம்பந்தமான நோய்களிலிருந்தும் நாம் தப்பித்துக்கொள்ள முடியும். அத்துடன் இவற்றால் ஏற்படும் எத்தனையோ அநாவசிய இறப்புக்களையும் தடுத்து நிறுத்த முடியும்.

விரத காலங்களிலே மாப்பொருளைத் தவிர்த்து பால், பழம் உண்ணும் வழக்கம் அன்றி லிருந்து கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வரும் ஒரு சிறந்த மரபாகும். பால், பழத்தில் வினைத்திறன் கூடிய புரதமும் விற்றமின்களும் நார்ப்பொருளும் அதிகளவில் இருப்பதுடன் இது ஒரு நிறை உணவாகவும் காணப்படுகின்றது. இதன்

மகத்துவம் விஞ்ஞான ரீதியாக அறியப்படும் மதங்களால் அறியப்பட்டிருக்கின்றன.

சூரிய நமஸ்காரம் எமது வழிபாட்டு முறை களில் முக்கியமான ஒன்றாகும். இது காலையில் சூரிய ஒளியிலிருந்து சூரியனை நமஸ்காரம் செய்யும் ஒரு முறையாகும். இதனையே மேலைத்தேய நாடுகளிலே “சன்பாத்” என்று செய்து வருகிறார்கள். இதன் மூலம் பல எலும்பு சம்பந்தமான நோய்களைத் தடுக்கமுடியும்.

தற்பொழுது ஆராய்ச்சிகள் மூலம் நிரூபிக்கப்பட்டு வரும் விடயங்கள் எதுவித ஆராய்ச்சிகளும் இன்றி அந்தக்கால மதக் கோட்பாடுகளில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது எப்படி? யார் இதைச் செய்தார்கள்?

எல்லா மதங்களின் போதனைகளிலும் மருத்துவம் சம்பந்தமான கருத்துக்கள் மறைந்திருப்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

விஞ்ஞான மயப்பட்டு வரும் உலகநடைமுறை களும் மனிதனின் புதிய சிந்தனை களும் வரவேற்கப்படவேண்டியவை. அதே போல மதக்கருத்துக்களும் விஞ்ஞான மயப் படுத்தப்படவேண்டும் என்ற ஒரு தேவை எழுந்திருக்கிறது. சொல்லப்படும் ஒரு கருத்தை எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லாமல் மனம் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டாது. ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கவும் முடியாது. காரணம் அப்படிப்பட்ட மனதுடன்தான் கடவுள் மனிதனைப் படைத்திருக்கின்றார்.

அதாவது எதற்கும் ஆதாரத்தையும், காரணத்தையும், விளக்கத்தையும் தேடும் மூளைதான் மனிதனுக்கு அமையப் பெற்றிருக்கிறது. இதனைத்தான் பகுத்தறிவு என்று சொல்லுவார்கள். எனவே மதக்கருத்துக்கள் மனிதனின் பகுத்தறிவால் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தால் மட்டுமே அவை மனிதனை வழிநடாத்தும். இதன் மூலம் மதங்களில் பொதிந்திருக்கும் மருத்துவப் பேரொளி மக்களைச் சென்றடையும்.

கடவுளைப் பக்தியுடன் மனமுருகி, மனம் ஒருமித்து, தியானித்து வழிபடும் முறை அன்றுதொட்டு பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. இதன்மூலம் பல தீமைகள் நீங்கும், நாம் காப்பாற்றப்படுவோம். பல நல்ல விடயங்கள் நடைபெறும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இவை உண்மைதானா என்ற கேள்வியும் பலரது மனங்களிலே எழுத்தான் செய்கிறது. ஆனால் இவை உண்மையென ஆராய்ச்சிகள் மூலம் நிரூபிக்கப்பட்டு வருகிறது. மனமுருகி, மனம் ஒருமித்து, தியானித்து வணங்குவது என்பது Meditation, Relaxation, சுவாசப்பயிற்சி என்பவற்றின் அடிப்படையில் அடக்கமாகின்றது. இவற்றை ஒழுங்காகச் செய்து வருமாறு நவீன மருத்துவ உலகு மக்களுக்குப் பரிந்துரைத்து நிற்கின்றது.

இதனைத் தினமும் செய்து வந்தால் பல நோய்களின் தீவிரத் தன்மை நீங்கும். அல்லது குறைவடையும். நாம் பல கொடிய நோய்களிலிருந்து காப்பாற்றப்படுவோம். மனத்துக்குப் புத்துணர்ச்சியும் அமைதியும் மகிழ்ச்சியும் ஏற்படும். இதன்மூலம் பல நல்ல காரியங்கள் நிறைவேறும்.

தற்பொழுது வெளியாகிக் கொண்டிருக்கும் ஆராய்ச்சிகளின் pig-offairulo Meditation, Relaxation, outragilb, 3roussolo Lusio போன்றவற்றின் மூலம் பல கொடிய நோய்கள் ஏற்படும் வீதத்தைக் குறைக்க முடியும் என்பது உறுதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கொடிய நோய்களாவன அதிகரித்த குருதி அழுக்கம், மன அழுத்தம், பாரிசவாதம், தலையிடி, மனச்சோர்வு, மாரடைப்பு போன்றவையாகும்.

தியானமுறைக்குக் கடவுளின் உருவை வைத்துத்தான் தியானிக்கவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. கோயிலில் இருந்துதான் தியானிக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயமும் இல்லை. நாம் விரும்பிய ஓர் அமைதியான இடத்தில் இருந்து நாம் விரும்பிய ஒரு பொருளை மையமாக வைத்து தியானிக்க

முடியும். காரணம் கடவுள் எங்கும் எதிலும் நிறைந்திருக்கிறார் என்று மதங்கள் கூறுகின்றன. எனவே மதவழிபாட்டு முறைகள் மனிதனை உடற்பலமும் ஆன்மீக பலமும் பொருந்தியவனாக ஆரோக்கியமானவனாக வாழ வழிசெய்கின்றன என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. மதக்கருத்துக்கள் அனைத்தும் விஞ்ஞான தத்துவங்களுக்கும் நவீன மருத்துவத்துக்கும் முரணானவை என்ற கருத்துக்கு இடமில்லை. எமது இளம் தலைமுறையினரை மதக்கோட்பாடுகளுக்கு மதிப்புக்கொடுப்பவர்களாக அதில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக வளர்த்தெடுப்பது நம் ஒவ்வொருவரினதும் தலையாய கடமை ஆகும்.

நோய் ஏற்படுவதைத் தடுக்கும் மார்க்கங்கள் மட்டுமல்ல நோய்களைக் குணமாக்கும் வழிமுறைகளையும் கூட மதங்கள் வரையறுத்துக்கூறி இருக்கின்றன. இந்தக் கருத்துக்கள் வெளிச்சத்துக்கு வர வேண்டும்.

பல்லாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பே சைவச் சித்தர்களாலும் ஞானிகளாலும் நோயைக் குணமாக்கும் சில இரசாயனப் பதார்த்தங்களும் கனியுப்புக்களும் உலோகங்களும் பயன்படுத்தப்பட்டதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. வேதகாலத்திலே தோன்றிய அதர்வன வேதத்தின் உபவேதங்களில் ஒன்றாக ஆயுர்வேத மருத்துவம் கருதப்படுகிறது. சமஸ்கிருத மொழியிலே எழுதப்பட்டுள்ள இந்த மருத்துவத்தில் பல அரிய மருத்துவக் கருத்துக்கள் காணப்படுவதுடன் நோய்களைக் குணமாக்கும் பல மார்க்கங்களும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

சித்தமருத்துவம் திராவிடர்களின் மருத்துவமாகவும் ஆயுர்வேதம் ஆரியர்களின் மருத்துவ முறையாகவும் வளர்ச்சியடைந்து வந்த பொழுதிலும் இரண்டு மருத்துவ முறைகளுக்குள்ளும் பல ஒற்றுமைகள் இருப்பதை நாம் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

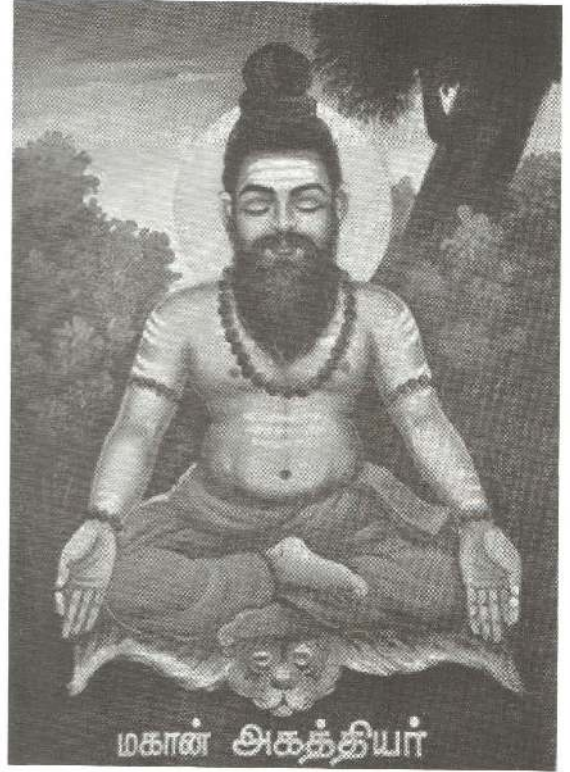

பண்டைய யுத்தங்களிலே காயமுற்றோருக்கு பல சத்திர சிகிச்சைகள் நடாத்தப்பட்டதற்கான ஆதாரங்களும் சிடைத்திருக்கின்றன. இதற்கு அவர்கள் செப்புக் கத்திகளைப் பயன்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இரும்புக் கத்திகளாக இருந்தால் அவற்றிலே ஏற்புலவி போன்ற கொடிய நோய்களை ஏற்படுத்துகின்ற கிருமிகள் வளரும் ஆபத்து அதிகமாகக் காணப்பட்டதால் தொற்று நீக்கும் வசதிகளற்ற அந்தக் காலத்திலே புத்திசாதுரியமாகப் பாதுகாப்பான செப்புக்கத்திகளைப் பாவித்திருக்கிறார்கள் அந்தச் சித்தர்கள். இந்தச் சத்திரசிகிச்சைகளை நடாத்தியவர்கள் உண்மையில் எந்த வைத்திய முறையைக் கடைப்பிடித்தார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்வதற்குப் போதுமான சான்றுகள் இல்லை.

அதர்வன வேதத்தின் உபவேதமாகிய ஆயுர்வேத மருத்துவத்தை சில நூல்கள் தமிழர்களின் மருத்துவமாகவும் சித்திரித்திருக்கின்றன. சிலப்பதிகாரத்திலே இளங்கோவடிகள் தமிழ் மருத்துவர்களை ஆயுர்வேதர் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

இன்று உலகம் முழுவதும் பிரபல்யம் அடைந்தவரும் யோகாசனப் பயிற்சி முறையைப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்துவைத்தவர்கள் சைவச்சித்தர்களே. எந்த மருத்துவம் சிறந்தது என்பது முக்கியமல்ல மனிதன் சுகப்பட வேண்டும் என்பதே முக்கியமானது. அதே போல எந்தமதம் சிறந்தது என்பது முக்கியமல்ல மனிதன் நல்வழிப் படவேண்டும் என்பதே முக்கியமானது. உடல், உள்ளம் ஆகிய இரண்டும் செம்மைப்படுவதற்கு மதம், மருத்துவம் இரண்டும் இருகண்கள் போல விளங்குகின்றன. மதக்கோட்பாடுகளும் மருத்துவ விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகளும் இரு வேறு துருவங்கள் என்ற எண்ணம் மாற்றம் பெறவேண்டும்.

மதங்கள் எவ்வாறு மனிதர்களின் பலகொடிய நோய்களை சுகப்படுத்தி வருகின்றன என்பது பற்றியும் இதற்கான விஞ்ஞான அடிப்படை

என்ன என்பது பற்றியும் இது சம்பந்தமாகத் தற்போதைய ஆய்வுகள் என்ன கூறுகின்றன என்பது பற்றியும் நாம் ஒவ்வொருவரும் அறிந்திருப்பது மிகவும் அவசியமாகும். இவை அனைத்தும் நடுநிலைமையுடன் நோக்கப்பட்டு எமது அன்றாட மருத்துவக் கவனிப்பு முறைகளுடன் ஒன்றிணைக்கப்பட வேண்டும். மதக்கருத்துக்கள் சாதாரண மனிதனால் புரியக் கூடியவையாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடியவையாகவும் இருப்பதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். மதவழிபாட்டு முறைகளால் மனிதன் உண்மையிலேயே சுகம் பெறுகிறானா? இது சம்பந்தமாக விஞ்ஞானம் என்ன சொல்கிறது? ஆராய்ச்சிகள் என்ன சொல்கின்றன? நவீன மருத்துவம் என்ன சொல்கிறது என்பதைப் பார்ப்போம்.

ஒருவனுக்குக் கடுமையான கஷ்டங்களும், மனத்தாக்கங்களும், மன அழுத்தமும் ஏற்படும் பொழுது அது சம்பந்தமாக இறைவனிடம் முறையிட்டு அடும் மரபு வேதகாலத்திலிருந்தே

அதாவது கி.மு 1500 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்தே இருந்து வருகிறது. சங்ககாலப் பகுதியிலேயே (கி.பி 7ஆம் நூற்றாண்டு) தோன்றிய திருமுறைகளில் இந்த மரபை நாம் தெளிவாக அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. கிறிஸ்தவ மதத்திலும் தமது கஷ்டங்களையும் உள்ளக்கிடக்கைகளையும் இறைவனிடம் முறையிட்டு வழிபடும் மரபு 2000 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இருந்து வருகிறது. ஒருவன் தனது மனச்சுமைகள் அனைத்தையும் இறைவனிடம் பாரப்படுத்தி, பயபக்தியுடன் மனம் விட்டு மனமுருகி வழிபடும்பொழுது பக்தர்களின் மனக்கஷ்டங்கள் நீங்கும். பல நன்மைகள் உண்டாகும். மனம் அமைதி பெறும் என்று மதங்கள் கூறுகின்றன. இது தற்பொழுது ஆராய்ச்சிகள் மூலம் உண்மை என்று நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் இந்த முறையின் ஒரு வடிவம் நவீனமருத்துவ சிகிச்சை முறையிலே உலகெங்கும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதனை (counseling) அல்லது உளவளத்துணை என்று சொல்லுவர்.

உளவளத்துணை (counseling) என்று சொல்லப்படுகின்ற இந்தச் சிகிச்சை முறையின் அடிப்படை என்னவென்று நோக்குவோம். இது ஒருவர் மன அழுத்தத்திற்கு அல்லது மனக்கஷ்டத்திற்கு உட்பட்டு இருக்கும்போது பயன்படுத்தப்படும் ஒரு சிகிச்சை முறையாகும்.

இந்தச் சிகிச்சை முறையிலேயே மனக் கஷ்டத்திற்கும் வேதனைக்கும் உட்பட்டிருப்பவர் தனது மன உணர்வுகளை ஒரு அனுபவஸ்தர் (counselor) ஒருவருடன் அப்படியே முழுமையாகப் பகிர்ந்து கொள்வார். இதன்போது அவரின் உள்ளக்கிடக்கைகள் அனைத்தும் வெளிப்பட்டுத் தெளிவாக சிந்திக்கக்கூடிய நிலையை அடைந்து மனம் தெளிவுபெறும். தனது பிரச்சினைகளுக்குத் தானாகவே தீர்வுகளைக் கண்டு தீர்மானம் எடுக்கும் நிலைக்கு அவர் வருவார். இந்த சிகிச்சை முறை உலகளாவிய ரீதியிலே மிகவும் பிரபல்யம் பெற்று விளங்குகிறது.

இங்கு counselor ஆகப் பணியாற்றும்பவர் நோயாளியின் பிரச்சினைகளின் இரகசியத் தன்மையைப் பாதுகாப்பார்.

எமது வழிபாட்டு முறையிலேயே அந்த அனுபவஸ்தர் அல்லது counselor இன் ஸ்தானத்திலேயே கடவுள் இருக்கிறார். அவர் பலரினுடைய மனச்சுமையை நீக்குவதற்கு உதவியாக இருக்கிறார். நாம் வழிபடும்பொழுது முறையிடும் எமது மனக்குறையினை இறைவன் உன்னிப்பாகக் கிரகித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கை எமக்கு இருக்கிறது. இதனால் நாம் எமது கஷ்டங்களை இறைவனிடம் பகிர்ந்த கொண்டு தெளிவுபெறுகிறோம்.

அத்துடன் இறைவனும் counselor போன்று தன்னைத் தேடிவரும் அன்பர்களின் மனக்குறைகள் சம்பந்தமான இரகசியத் தன்மையைப் பேணிக்கொள்கிறார். மதங்களிலே பல மருத்துவக் கருத்துக்கள் இருந்தும் கூட அன்றாட வாழ்வில் அதன் பயன்பாடு மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? எமது அடுத்த சந்ததியினருக்கு மத நம்பிக்கைகளும் அதிலிருக்கும் பற்றுதியும் குறைவடைந்து செல்வதற்குக் காரணம் என்ன? மதம் சம்பந்தமான நூல்களிலே பல பிழையான தகவல்களும் தற்போதைய காலத்திற்குப் பொருந்தாத பல தகவல்களும் சேர்ந்திருப்பதை இவற்றுக்கு ஒரு காரணமாகக் குறிப்பிட முடியும். சாதிகள் சம்பந்தமாகவும் மனித உரிமைகள் சம்பந்தமாகவும் விலங்கு உரிமைகள் சம்பந்தமாகவும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் சில தகவல்கள் பொது நீதிக்கு முரணாக இருப்பது போல் தோன்றுகின்றன. கடவுள் உண்மையானவர், அதிலே எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. ஆனால் அவர் சம்பந்தமான சமய நூல்களாகவும் இலக்கியங்களாகவும் பதித்து வைத்திருப்பவர்கள் மனிதர்களே. மனிதர்கள் தவறு விடுவது இயற்கை. உதாரணத்திற்கு சிறுத்தொண்டநாயனாரின் கதையை எடுத்துக் கொண்டால் அவர் தனது 5 வயது பிள்ளையை வெட்டி ஒரு துறவிக்கு கறி சமைக்கிறார்.

அந்தப் பிள்ளையைக் கொல்லும் உரிமையை அவருக்கு யார் கொடுத்தது. மனித உரிமைகள் பற்றியும் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் பற்றியும் பேசப்படும் இந்தக் காலத்தில் இந்தக் கதையை எவரது மனம் ஏற்றுக்கொள்ளும்.

மதங்களில் உள்ள காலத்துக்கு ஒவ்வாத கருத்துக்களைக் களைவது பாவச்செயலா? மதக் கருத்துக்களுடன் சிந்தனையைத் தூண்டும் புதிய கருத்துக்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதும் அதற்கு விஞ்ஞான வடிவம் கொடுப்பதும் தவறான செயலா? இவை சிந்திக்கப்பட வேண்டிய விடயங்கள். சிந்துவெளியிலே இருந்த வழிபாட்டு முறைகளுக்கும் வேத காலத்து வழிபாட்டு முறைகளுக்கும் இடையிலே பெரும் வேறுபாடுகள் காணப்படுவதை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. உபநிடத காலத்திலே சமயக்கருத்துக்கள் மீள ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சங்ககாலத்திலே மதக்கருத்துக்கள் மீளாய்வு செய்யப்பட்டுப் பல விடயங்கள் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டுத் தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே சமயக்கருத்துக்கள் மீள ஒழுங்கமைக்கப்படுவது ஒரு தவறான நடவடிக்கை என்று கருதப்படவேண்டிய அவசியமில்லை. எனவே எமது பண்டைய சமய மருத்துவ நூல்களும் அவற்றின் கோட்பாடுகளும் பெரியவர்களினால் மீளாய்வு செய்யப்படவேண்டும் என்பது ஒரு வரலாற்றுத் தேவையாகும்.

எல்லாவற்றிற்கும் முன்பு தோற்றம் பெற்ற சித்த வைத்திய முறையும் ஆயுள்வேத வைத்திய முறையும் வளர்ச்சி பெறமுடியாமல் போனதற்குக் காரணம் என்ன? நவீன மருத்துவ முறைகளுடன் கரம் கோர்த்துப் புதிய சாதனைகளைச் செய்யமுடியாமல் போனதற்குக் காரணம் என்ன?

இதற்கான காரணங்களை வரிசைப்படுத்துவோமாயின்.

1. இந்த வைத்திய முறையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற கருத்துக்களை காலத்

துக்கு ஏற்ற வகையில் புதுப்பிப்பதற்கு நாம் ஆயத்தமாக இல்லை. ஆனால் நவீன மருத்துவக் கருத்துக்கள் தினந்தோறும் புதுப்பிக்கப்படுகின்றன.

2. இந்த வைத்திய முறைகளை விருத்தி செய்வதற்கான தொடர் ஆராய்ச்சிகளைச் செய்வதற்கும் இவற்றில் இருக்கின்ற நல்ல விடயங்களை மேம்படுத்துவதற்கும் தீய விடயங்களை அகற்றுவதற்கும் புதிய விடயங்களைப் புகுத்துவதற்கும் நாம் முயற்சி செய்யவில்லை. ஆனால் நவீன மருத்துவ முறைகளிலே மருத்துவ சிகிச்சை முறைகள் ஆராய்ச்சி முடிவுகளுக்கு ஏற்றவகையில் மாற்றி அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

3. இந்த வைத்திய முறைகளில் கற்பித்தல், கருத்துப் பரிமாற்றம், விஞ்ஞான விளக்கம் என்பவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. பல அரிய சிகிச்சை முறைகள் சில சந்ததியினருடன் அழிந்து போயின. அந்தச் சிகிச்சை முறைகளின் தத்துவம் மற்றவர்களுக்குப் போதிக்கப்படவில்லை. ஆனால் நவீன மருத்துவ முறைகளில் கற்பித்தல் செயற்பாடுகள் திறம்பட வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்து முன் தோன்றிய மூத்த குடி எம் தமிழினம் என்று மட்டும் நாம் பெருமை பேசிக்கொண்டு இருப்பதால் ஆகப்போவது எதுவுமில்லை. காலத்தின் தேவைகருதி சிலவற்றை நாம் செய்தே ஆகவேண்டும். அதைவிடுத்து கண்களை மூடிக்கொண்டு எமது மருத்துவ முறைகள் தான் சிறந்தன எனக் கூறிக்கொண்டு அவற்றைப் புதுப்பிக்காமல் இருப்பது புத்திசாலித்தனம் ஆகாது.

இதுபோலவே எமது மதம்தான் உலகில் சிறந்த மதம் என்று கூறிக்கொண்டு அவற்றில் இருக்கின்ற அரிய கருத்துக்களை மெரு

கேற்றவும் காலத்துக்கு ஒவ்வாத கருத்துக்களை நீக்கவும் எமக்குத் துணிவு இல்லாமல் போனால், எமது அடுத்த சந்ததி மத நம்பிக்கை அற்றவர்களாக உருவெடுப்பதைத் தடுக்க முடியாது. அவர்களை நல்வழிப்படுத்துவது கடனமாகும்.

கடவுள் மனிதனுக்குப் பகுத்தறிவைக் கொடுத்தது. அதனைப் பத்திரமாக வைத்திருப்பதற்கு அல்ல. மதக் கருத்துக்களிலும் மருத்துவக் கருத்துக்களிலும் சொல்லப்படுகின்ற விடயங்கள் பற்றி விளக்கம் கேட்பது தெய்வகுற்றமாகாது. பகுத்தறிவைப் பாவிப்பது பாவமாகாது. பண்டைக்காலத்து மத நூல்களிலே பல நோய்நிலைகள் விவரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுக்கான சிகிச்சை முறைகள் கூடச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. திருமுலர் தனது திருமந்திரத்திலே ஓர் இளம் மனிதனுக்கு மாரடைப்பினால் ஏற்படும் திடீர் மரணத்தைத் தெளிவாக விவரித்திருக்கிறார்.

“அடைப்பணிவைத்தார் அடிசலை உண்டார்
மடக்கொடியாருடன் மந்தனம் உண்டார்
இடப்பக்கமே இறை நொந்தது என்றார்
கிடக்கப்படுத்தார் கிடந்தொளிந்தாரே”

சுகதேகியாக இயங்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு மனிதன் நெஞ்சுவலி ஏற்பட்டு இறந்து போனதைத் தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார் இந்தத் திருமுலர். இவர் உண்மையிலே ஒரு வைத்தியர். அகத்தியரின் தலைமையிலே சித்த மருத்துவத்தை வடிவமைத்த 18 சித்தர்களில் இவரும் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார்.

அந்தக் காலப்பகுதியிலே சித்தர்களினால் செய்யப்பட்ட வைத்திய முறைகள் அன்றைய வசதிகளையும் சூழ்நிலைகளையும் கருத்தில் எடுக்கும் பொழுது சிறந்தனவாக இருந்தன. ஆனால் இன்றைய காலத்தில் ஒருவருக்கு மாரடைப்பு ஏற்பட்டுவிட்டால் அன்று சொல்லப்பட்ட வைத்திய முறைகளை அப்படியே செய்வது புத்திசாதுரியமாகாது.

நவீன மருத்துவத்துறையிலே நோயை சுகப்படுத்துவதற்கான அடிப்படைத் தத்துவங்களாக என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன எனப் பார்ப்போமாயின்,

1. என்ன நோய் இருக்கிறது என்பதை அறி குறிகளிலிருந்தும் சோதனைகளிலிருந்தும் அறிந்து கொள்ளுதல்.
2. நோய் ஏற்பட்டதற்கான அடிப்படைக் காரணங்களைக் கண்டறிந்து கொள்ளுதல்.
3. இவை அனைத்தையும் கருத்தில் எடுத்து நோயாளிக்குப் பொருத்தமான சிகிச்சை முறைகளைத் தெரிவு செய்து வழங்குதல், இந்த நவீன மருத்துவத்தின் சிகிச்சை முறையின் தத்துவத்தைப் பல்லாயிரக் கணக்கான வருடங்களுக்கு முன் திருவள்ளுவர் தனது திருக்குறளில் ஆணித் தரமாக வலியுறுத்தி,

“நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்”

என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது நோயை அதன் குணம் குறிகளிலிருந்து அறிந்து

அது ஏற்பட்டதற்கான காரணத்தையும் அறிந்து எல்லாவற்றையும் தீர்ப்பதற்கான உபாயங்களையும் அறிந்து மருத்துவம் செய்தல் வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இவருக்கு அன்றே இதைச் சொல்லிக் கொடுத்தவர் யார்?

திருமூலர் தனது திருமந்திரத்தில் முழுமையாக மனிதனையே மதத்தின் அத்திபாரமாக வைத்துப்பாடியிருக்கிறார்.

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊன் உடம்பு ஆலயம் வள்ளல் பிரானார்க்கு வாய் கோபுரவாசல் தெள்ளத் தெளிந்தார்க்கு சீவன் சீவலிங்கம் கள்ளப்பூலனைந்தும் காளாமணிவிளக்கே”

ஒருவரின் உடலும் உள்ளமுந்தான் அவனது உண்மையான கோயில், அதனைச் சிறப்பாகப் பராமரிக்க வேண்டியதே ஒவ்வொருவரினதும் முதற் கடமையாகும். இதனைச் சரிவர செய்துவந்தால் நாம் பல நோய்களிலிருந்தும் துன்பங்களிலிருந்தும் காப்பாற்றப்படுவோம். ஒருவனுடைய உயிரே அவனின் கடவுள். (சீவன் சீவலிங்கம்) என்று திருமூலர் அழகாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

ஒருவர் தனது மனச்சாட்சிக்கு விரோதமான காரியங்களைச் செய்தல் கூடாது. அவ்வாறு செய்தால் அது நம்மைக்கடுமையான நோயாளி ஆக்கிவிடும் என்ற உண்மையை வள்ளுவர் மிகவும் அழகாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

“தன்நெஞ்ச றிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின் தன்நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்”

இவ்வாறாகப் பல அரிய மருத்துவக் கருத்துக்களைக் கூறும் மத நூல்களிலிருந்து அதிகூடிய பயன்களை மக்கள் பெற்றுக் கொள்வதற்கு இக்கருத்துக்கள் மேலும் மெருகேற்றப்பட வேண்டும். இந்த நூல்களில் இருக்கும் காலத்துக்கு ஒவ்வொரு கருத்துக்களின் முக்கியத்துவம் குறைக்கப்படவேண்டும். மதக் கருத்துக்கள் மக்களின் பகுத்தறிவுக்கு விளங்கக் கூடிய வடிவத்துக்கு மாற்றப்பட வேண்டும். இதன் மூலம் எமது அடுத்த சந்ததியினருக்கு மதங்களில்

இருக்கும் நம்பிக்கையை அதிகரிக்கச் செய்து அவர்களை நல்வழிப்படுத்த முடியும்.

சமயப் பெரியர்கள் பலர் மக்களினுடைய நோய்களைக் குணப்படுத்திய வரலாறுகள் பல எம் மத நூல்களிலே காணப்படுகின்றன. உதாரணமாகக் கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியிலே வாழ்ந்த திலகவதியார், அப்பர் சுவாமிகளது சூலநோயைக் குணப்படுத்தியிருக்கிறார். சூலநோய் என்றால் என்ன? இது வயிற்றிலே அதாவது இரைப்பையிலும் முன் சிறுகுடலிலும் ஏற்படும் புண் அல்லது அழற்சி நிலையாகும். இதனை ஆங்கிலத்தில் கஸ்றைற்றிஸ் (pastritis) என்று சொல்லுவார்கள். சூலநோயின் போது அப்பர் சுவாமிகளுக்கு ஏற்பட்ட அறிகுறிகள் அனைத்தும் கஸ்றைற்றிஸ் நோயின் அறிகுறிகளை ஒத்ததாகவே இருந்தன. அப்பர் சுவாமிகளுக்கு அவர் தனது மனச்சாட்சிகளுக்கு விரோதமாகச் செயற்பட்டதால் மன அழுத்தம் ஏற்பட்டு அது சூலநோயாக உருவெடுத்து. சூலநோய் வந்ததற்கான அடிப்படைக் காரணமாக மன அழுத்தத்தை திலகவதியார் உளவளத்துணை மூலமாகப் போக்குகின்றார். அத்துடன் திருநீற்றை ஒழுங்கு விதிக்கமைய அப்பர் சுவாமிகளின் வாயில் போடுகின்றார். தூய்மையான திருநீறு காரத்தன்மையானது. இது வயிற்றில் இருக்கும் அமிலத்தன்மையைக் குறைத்து வயிற்று நோவைக் குறைக்கவல்லது. இந்த வகையான மருந்துகளைத்தான் நாம் அன்ரசிட்ஸ் என்று சப்பிச் சாப்பிடும் குளிசையாகவும், பாணிமருந்துகளாகவும் பாவித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

கடுமையான நோய்வாய்ப்பட்டு ஒருவர் படுக்கையில் இருக்கும் பொழுது பண்ணிசை பாடும் மரபு அல்லது திருமுறைகள் ஒதும் மரபு அன்றுதொட்டு இருந்து வருகின்றது. கிறிஸ்துவ மதத்திலும் இந்த மரபு இருந்துவருகிறது. இந்த இனிமையான அமைதியான இசையானது மனிதனின் உடல் வலியையும் மனவலியையும் குறைக்கவல்லது. அமைதியான இசை ஒருவர்

குணப்படும் வீதத்தை அதிகரிக்கிறது எனச் சில ஆராய்ச்சிகள் சொல்கின்றன. நோயாளிகளின் பராமரிப்பிலே நவீன மருத்துவமுறைகளில் இசையின் பங்கு அதிகரித்து வருகிறது.

மதத்துக்கும் மருத்துவத்துக்கும் இருக்கின்ற நெருக்கம் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டே போகமுடியும். இதனால் மட்டும் எந்தப் பயனும் ஏற்படப் போவதில்லை. இனி நாம் என்ன செய்யப்போகின்றோம் என்பதே இன்று முக்கியமானதாகி நிற்கின்றது. சரித்திர காலத்தில் கூட சந்தித்திராத பல சோக வரலாறுகளைச் சுமந்து நொந்துபோன ஒரு நோய் வாய்ப்பட்டுப்போன சமுதாயமாக நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். இறந்தவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய இறுதிக் கிரியைகளைக் கூடச் சரியான முறையில் செய்யாமல் விட்டுவிட்டோமோ என்ற குற்ற உணர்வு இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. எமது சமூகக்கட்டமைப்புக்கள் உருக்குலைந்து போயிருக்கின்றன. எமது கலாசார விழுமி யங்கள் சிதைந்து சின்னாபின்னமானப் போயிருக்கின்றன. மனிதனை மனிதன் மதிக்கும் மனிதத்துவம் கெட்டுப் போயிருக்கின்றது.

தற்போதைய காலகட்டத்திலே அழிவின் விளிம்பில் இருக்கும் எமது கலாசாரம், மொழி, மத நம்பிக்கை என்பற்றைக் காப்பாற்றி ஓர் ஆரோக்கியமான எதிர்காலத்தை நோக்கி நகர்வதற்கு நாம் என்ன செய்யப் போகின்றோம்? துயரப்பட்டுக் கொண்டிருக்க இது நேரமல்ல.

இத்தனை துயரங்களினூடும் ஒரு மகிழ்ச்சி சிகரமான விடயம் வெள்ளிடை மலையாக வெளிச்சமாகத் தெரிகிறது. எமது பகுதிகளில் இயங்கும் மத நிறுவனங்களும் கோயில் நிர்வாக சபைகளும் 30 வருட யுத்தத்துக்குப் பின்னரும் தமது கட்டமைப்புக் குன்றாமல் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த அமைப்புகள் பல பொதுச் சேவைகளையும், சுகாதார சேவைகளையும், தமது சமயத் தொண்டுகளுக்கு மேலாகச் செய்து வருகின்றன. இந்த விடயத்தில் கிறிஸ்தவ மத நிறுவனங்களின் பங்களிப்பு

ஒப்பீட்டளவில் மிகவும் கூடுதலாகக் காணப்படுகிறது. மக்களின் மன அமைதிக்கான ஆறுதலுக்கான நிலையங்களாக மட்டும் இந்தக் கோயில்களும் மத நிறுவனங்களும் விளங்கவில்லை. மக்களை நல்வழிப்படுத்தி சுகதேகிகளாக வாழும் மார்க்கங்களையும் இவை சொல்லி நிற்கின்றன.

மதமும் மருத்துவமும் வரலாற்றுக் காலத்தில் இருந்ததிலும் பார்க்க இன்னும் பல மடங்கு நெருக்கமாச் செயற்பட வேண்டிய ஒரு வரலாற்றுத் தேவை. தற்பொழுது எழுந்திருக்கிறது. இதற்குச் செயலுருவம் கொடுக்க நாம் என்ன செய்யப்போகின்றோம் என்பதை சிந்திப்போம்.

இதற்கான சில ஆரம்பப் பொறிமுறைகளை இங்கு முன்வைக்கின்றேன்.

1. ஒவ்வொரு மத நிறுவனங்களும் கோயில் நிர்வாக சபைகளும் தமது பகுதிகளின் சுகாதார விழிப்புணர்வு நிகழ்வுகளை ஒழுங்கு செய்யலாம். இங்கே பொதுமக்களின் குருதி அழுக்கம் சோதித்தல், குருதியில் உள்ள சீனியின் அளவைச் சோதித்தல் போன்றவற்றையும் செய்ய முடியும். இதற்கான அனுசரணைகளையும் ஆலோசனைகளையும் நீரிழிவுச் சிகிச்சை நிலையம் வழங்கத் தயாராக இருக்கிறது. இங்கு இனங்காணப்படும் நோயாளர்களின் சிகிச்சைகளுக்கும் ஒழுங்கு செய்து கொடுக்கப்படும்.
2. மத நிறுவனங்கள் ஒவ்வொன்றுமே மருத்துவமனைகளின் ஒவ்வொரு விடுதியின் பராமரிப்புக்களைப் பொறுப்பெடுக்க முடியும். இதன்மூலம் மருத்துவமனைகளில் நோயாளர்களின் வசதிகளை மேம்படுத்தமுடியும். அத்துடன் விடுதிச் சுற்றாடல்களை மனதுக்கு அமைதியை ஏற்படுத்தக் கூடிய வகையில் மாற்றி அமைப்பதற்கு இது உதவியாக இருக்கும். இது தயக்கமின்றி

மக்கள் வைத்தியசாலைகளில் தங்கிச் சிகிச்சை பெறுவதை ஊக்குவிப்பதுடன் நோயாளர்கள் சுகப்படும் வீதத்தையும் அதிகரிக்கும்.

3. கலாசார சீரழிவுகளினால் எமது மக்கள் பெரும் ஆபத்துக்களைச் சந்தித்து நிற்கிறார்கள், குடிவகைகளுக்கு அடிமையாகுதல், இளம்வயதில் (Teebage) கர்ப்பம் தரித்தல், சட்ட விரோதக் கருச் சிதைவு, தற்கொலை முயற்சிகள், மன அழுத்தம், பாலியல் சம்பந்தமான நோய்களின் பரம்பல் போன்ற பெரும் பிரச்சினைகளிலிருந்து மக்களை மீட்க மத அமைப்புக்கள் பெரும் பங்காற்ற முடியும் மக்களுக்கும் மனித நேயம் பற்றியும், நற்பண்புகள் பற்றியும், எமது கலாசாரத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றியும் போதிக்க வேண்டும். சமயச் சொற்பொழிவுகளிலே கை தேர்ந்தவர்கள் பலர் எம் மத்தியிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் இந்த முயற்சிக்குக் கைகொடுப்பார்கள். சமயச் சொற்பொழிவுகளின் போது சொல்லப்படும் கருத்துக்கள் மக்களின் பகுத்தறிவால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படக்கூடிய கருத்துக்களாகவும் சரியான கருத்துக்களாகவும் இருந்தால் மட்டுமே அது மக்களைச் சென்றடையும்.

4. கோயில் நிர்வாக சபைகளின் பெரிய வர்களும் மத நிறுவனங்களின் பெரிய வர்களும் வைத்தியர்களுக்கும் வைத்திய சாலை நிர்வாகங்களுக்கும் ஓர் ஆலோசனைச் சபையாக இயங்க முடியும். பொது மக்களுக்கும் வைத்தியத் துறைக்கும் இடையே ஒரு பாலமாகச் செயற்பட்டு நோயாளர்களின் கவனிப்பை மேம்படுத்துவதற்கு உதவமுடியும்.

மேலைத்தேய நாடுகளின் வைத்தியத்துறையுடன் நாம் எமது வைத்தியத்துறையை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமாயின் நாம் ஐந்தில் ஒரு பங்கு ஆளணிகளுடனும் ஐந்தில் ஒரு பங்கு வசதிகளுடனும் தான் செயற்பட்டுக்

கொண்டிருக்கின்றோம். அத்துடன் நாம் பராமரித்துக் கொண்டிருக்கும் சமுதாயம் நொந்துபோன ஒரு நோய்வாய்ப்பட்டுப் போன சமுதாயம். இந்த நிலையில் மதநிறுவனங்களின் பேராதரவும் ஊக்கமும் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுமாயின் எமது மருத்துவக் கவனிப்பு முறை பலபடிகள் முன்னேறும் பல சிக்கல்களில் சிக்கியிருக்கும் எமது சமூகம் தலைநிமிரும். எம்முடன் இணைந்து செயற்பட விரும்பும் மத நிறுவனங்கள் எமது நீரிழிவுச் சிகிச்சை நிலையத்துடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

மனச்சோர்வும் மன அழுத்தங்களும் எம் மனதை ஆக்கிரமிக்கும் பொழுது மதநம்பிக்கை எமக்குக் கைகொடுக்கும். நம்பிக்கையினங்கள் எங்கும் தலைவிரித்தாடும் பொழுது மத நம்பிக்கை மனதில் நம்பிக்கை ஒளியை ஏற்றும்.

நாம் சோர்ந்துபோக வேண்டியவர்கள் அல்ல. முற்றாக அழிவுற்ற நல்லூர்க் கந்த சுவாமி கோயில் இன்று புதுப்பொலிவுடன் எழுந்திருக்கவில்லையா? அது போல் எமது சமுதாயமும் உடல நலத்துடனும் ஆன்மிக பலத்துடனும் மீண்டும் தலை நிமிரும், நம்பிக்கை எமது பேச்சாக மூச்சாக முழுவதுமாக இருக்குமாயின் நாம் எந்த நோய்நிலைகளையும் வெற்றிகரமாக எதிர்கொள்ளமுடியும். தற்கொலைகளுக்கும் தற்கொலை முயற்சிகளுக்கும் இனி இங்கு இடமில்லாமற் போகும். எமது மகத்துவம் விழுந்துவிடாமல் இருப்பதில் அல்ல விழும் ஒவ்வொரு தடவையும் வெற்றிகரமாக எழுந்திருப்பதிலேயே தங்கியிருக்கிறது என்று பெரியோர்கள் சொல்வார்கள்.

மதநிறுவனங்கள் பலமருத்துவத்துறையுடன் மேலும் நெருக்கமாகச் செயற்பட ஆர்வமாக இருப்பது ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான விடயமாகும். சுகாதார விழிப்புணர்வு நிகழ்வுகளை ஒழுங்கு செய்தலும் அதில் பங்கெடுத்தலும், மருத்துவமனைகளின் விடுதிகளில் பராமரிப்பைப் பொறுப்பெடுத்தல், கலாசார சீரழிகளுக்கு எதிராகத் தொடர் நிகழ்வு

களை ஏற்பாடு செய்து எமது இளைய தலைமுறையினரைப் பாதுகாத்தல் எனப் பல விடயங்களில் கோயில் நிர்வாக சபைகள் ஆர்வங்காட்டத் தொடங்கி இருப்பது ஒரு ஆரோக்கியமான மாற்றமாகும்.

எமது சுற்றாடல் அசுத்தமடைவதால் நுரையீரல் சம்பந்தமான நோய்கள், தொற்று நோய்கள், புற்றுநோய் போன்ற பல கொடிய நோய்கள் ஏற்படுகின்றன. அத்துடன் நுளம்புப் பெருக்கத்தால் பல ஆபத்தான நோய்கள் பரப்பப்படுகின்றன. எனவே கோயில் நிர்வாக சபைகள் தமது பகுதிச் சுற்றாடல் பாதுகாப்பில் கூடிய அக்கறை காட்டுதல் விரும்பத்தக்கது. வெறும் காணிகளையும் கோயிற்காணிகளையும் பூங்காவனங்கள் ஆக்குவோம். மரங்கள் நட்டு வளர்ப்போம், கோயில் பெரியவர்களின் வழிநடாத்தலில் எம் அகத்தையும் புறத்தையும் தூய்மைப்படுத்துவோம். இது மனித ஆரோக்கியத்துக்குப் பல வழிகளிலும் உதவும், மதங்களில் இருக்கும் மருத்துவக் கருத்துக்களையும் சித்தமருத்துவக் கருத்துக்களையும் விஞ்ஞான பூர்வமாக நிரூபிப்பதற்குக் கோயில் நிர்வாக சபைகளில் இருக்கும் இளம் அங்கத்தவர்கள் ஆராய்ச்சிகளைத் தொடங்க முடியும்.

இதற்கான வழிகாட்டல்களையும் நிதி உதவிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இவ்வாறான ஆராய்ச்சிகளுக்கு உதவுவதற்கான நிதியம் ஒன்றும் இருக்கிறது. இதனைச் சித்தமருத்துவப் பெரியோர் ஒருவர் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்.

பல மத நிறுவனங்கள் யோகாசனப் பயிற்சி வகுப்புக்கள், உளவளத்துணைபோன்ற சேவைகளைச் செய்து வருகின்றன. இவை இன்னும் முன்னேற்றம் காணாமாக இருந்தால் எமது சமுதாயத்தின் சுகாதார நிலை மேம்பட

உதவியாக இருக்கும். 30 வருடகால யுத்தத்தால் ஒப்பீட்டளவில் குறைந்தளவு பாதிப்புக்குள்ளானவை மத அமைப்புக்களே. அத்துடன் அமைப்பு ரீதியாகச் சுதந்திரமாக இயங்கக்கூடிய நிலையில் எண்ணிக்கையில் அதிகமாக இருக்கும் நிறுவனங்களும் மத நிறுவனங்களே.

இந்த அமைப்புக்களுக்கு ஆயகலைகள் அறுபத்துநான்கில் ஒன்றாகிய மருத்துவக் கலைக்கு அதாவது சுகப்படுத்தும் கலைக்கு உதவவேண்டிய ஒரு கட்டாயக் கடமையும் தேவையும் தற்பொழுது எழுந்திருக்கிறது. மருத்துவத்துறைக்கு அல்லது நோயாளிக்கு உதவுதல் அல்லது நோய்த் தடுப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுதல் என்பது சரியைத் தொண்டினுள் அடங்கும். இந்த சரியைத் தொண்டுமூலம் முத்தியடைந்தவர்கள் பலர் என இந்துமதம் சொல்கிறது.

5500 வருடங்களுக்கு முன் சிந்து வெளிப் பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட மதத்துக்கும் மருத்துவத்துக்குமான நெருக்கம் இன்னும் இறுக்கம் பெற்றுத் தொடரவேண்டும். ஒவ்வொரு கோயிலிலும் சுகாதார மேம்பாட்டுக்குப் பயன்படுத்துவதற்கென புதிதாக ஒரு உண்டியலை வைப்போம். அதில் சேரும் பணத்தை நோய்த் தடுப்பு முறைகளுக்கும். நோயாளர்களின் துயர்துடைப்பதற்கும் பயன்படுத்துவோம். பிறரின் துயர்துடைப்பதன் மூலம் எமது பாவங்களைக் கழுவிக்கொள்வோம்.

ஒருவனுக்கு அன்பையும் பரிவையும் உண்மையான சுகத்தையும் நலத்தையும், கொடுப்பது என்ற அடிப்படையில் மதமும், மருத்துவமும் ஒன்றுபடுகின்றன. இந்த அடிப்படை நோக்கத்தை மதங்களும், மருத்துவத்துறையும் கைகொர்த்துநின்று வெற்றி கொள்வோம்.

டாக்டர் சி. சீவன்சுதன்,

வைத்திய நிபுணர், யாழ். போதனா வைத்தியசாலை.

கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்

அறிமுகம்

“கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்பது ஒளவைக் கிழவியின் அமுதவாக்கு. அந்த வாக்கின் உள்ளார்ந்த அர்த்தம் என்பது வெறுமனே இறைநம்பிக்கை சார்ந்த ஒரு விடயமாக மட்டும் பார்க்கக் கூடியதல்ல. காரணம், ஒரு ஊரில் இருக்கும் கோவில் என்பது தனியே ஒரு வழிபாட்டுக்கான தளம் மட்டுமல்ல. அக் கோவிலை மையப்படுத்தி அது சார்ந்த ஓர் சமூக அசைவியக்கம் சுழன்றுகொண்டிருக்கின்றது. ஒரு கோயிலை மையப்புள்ளியாகக் கொண்டு அதனை சூழ்ந்து வாழும் மக்களின் வாழ்வியல், பண்பாட்டு கலாசாரத் தொடர்ச்சி, வழக்காறுகள், நம்பிக்கைகள், கூட்டுணர்வுகள், சமூக ஒற்றுமை எனப் பல விடயங்கள் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. ஒரு சமூகக் குழுமத்தின் நிலைத்திருப்புக்கும் நின்று நிலவுகைக்கும் ஆலயங்கள் என்பது அத்தியாவசியமானவை. ஒரு இனத்தின் வாழ்வியல் தொடர்ச்சியை வரலாற்று ரீதியாக அடையாளப்படுத்துவதிலும் ஆலயங்களின் பங்கு மிக முக்கியமானவை. இந்தக் காரணங்களின் அடிப்படையிலேயே அதிகம் ஆழமுணர்ந்த ஒளவை கோவில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என மொழித்திருப்பாள் என்பதில் இருகருத்தில்லை.

மனிதன் ஒரு சமூகவிலங்கு. அவனது வாழ்வு என்பது பெரும்பாலும் தங்கியிருத்தலிலேயே நிலைத்திருக்கின்றது. சகமனிதன், குடும்பம், சமூகம் என நீளும் தங்கியிருத்தல் பாடசாலை, சனசமூகநிலையம், வேலைத்தளம், ஆலயம் என உயிரற்ற கூறுகள் வரை தொடர்கின்றது. அந்தத் தங்கியிருத்தலின் ஆழ அர்த்தமே “கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” எனும் வாக்காகும். நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் நம்மால் முடியாதவற்றை அடைய பிரார்த்திக்கும் இடமாக மட்டுமன்றி நம்மால் முடிந்தவற்றை மற்றவர்களுக்காக ஆற்றும் இடமாகவும் ஆலயங்கள் இருக்கின்றன என்பது தான் உண்மை. இந்த உண்மையை உணர்தலே ஆன்மீக அறுவடையின் உச்ச விளைச்சலாகும்.

ஆலயங்களை மையப்படுத்திய சமூக எழுச்சி

ஒரு மக்கள் குழுமம் மகிழ்ச்சியோடு வாழ்தல் என்பது பல்வேறு காரணிகளின் கூட்டுச்சேர்க்கையில் தங்கியுள்ளது. தனிமனித நம்பிக்கைகள், அதன் வழியான சமூக நம்பிக்கைகள். அந் நம்பிக்கைகளின் வழி கட்டியெழுப்பப்படுகின்ற வாழ்வியல், அவ் வாழ்வியலைப் பிரதிபலிக்கும் வழக்காறுகள், பண்பாட்டு நிகழ்வுகள், கலாசார வழக்குகள் என்பவற்றின் ஒன்றிணைந்த சேர்மானமே மனித வாழ்க்கையின் முழுமை என்பது. இத்தகைய மனித வாழ்க்கையின் முழுமையைத் தரிசிக்க அனுபவிக்க உரிய ஏற்பாடுகளை ஆற்றும் தளமே ஆலயங்கள்.

ஒரு ஆலயத்தின் வருடாந்த மஹோற்சவம் வந்துவிட்டால் அவ்வூரே புனிதம் பெறுகின்றது என்பது ஆன்மீக நம்பிக்கை. அதேபோன்று அவ்வூர் மஹோற்சவ காலத்தில் ஓர் சமூகம் எழுச்சியடைகின்றது என்பது சமூகவியலின் பார்வையினூடாக யதார்த்தம். புனிதமடைதலை அளந்து பார்க்க முடியாது போனாலும் சமூக எழுச்சியடைதலை அனுபவிக்க முடிகின்றது. ஆலயத் திருவிழாவை மையப்படுத்தி ஓர் சமூக அணிதிரட்டல் மிகவும் இலகுவாக நடாத்தப்படுகின்றது. இச்

சமூக அணிதிரட்டலை சமூகத்தின் தேவை நோக்கி நகர்த்துவது இஸ்லாமியர்களைப் பொறுத்தவரையில் வெள்ளிக்கிழமைகளில் பள்ளிவாசல்களில் இடம்பெறும் சமூக அணிதிரட்டலின் போது தான் அவர்கள் தமது இனம் குறித்த அரசியல், கலாசார, பொருளாதார ரீதியான முடிவுகளை எடுக்கின்றார்கள். அம் முடிவுகளைப் பகிரப்படுத்தி தமக்கிடையே பகிரந்து கொள்கின்றார்கள். இது போன்றே கிறிஸ்தவர்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமை வழி பாடுகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றார்கள். இந்துக்களைப் பொறுத்தவரையில் வாரத்தின் குறித்த தினம் கட்டாய வழிபாட்டுக்குரிய நாளாகப் பிரகடனப்படுத்தப்படாமையால் இவ் வாராந்த சமூக அணிதிரட்டலுக்கு வாய்ப்பில்லாது போய்விடுகின்றது. தவறவிடும் இவ் வாராந்த சமூக அணிதிரட்டல்கள் வருடாந்த மஹோற்சவங்களிலும் இதர விசேட தினங்களிலும் நிரப்பப்படுகின்றது. ஆனால் இச் சமூக அணிதிரட்டல்களை எவ்வாறு ஒரு சமூகத்தின் நன்மை கருதி திருப்புவது என்பதில் எமது இந்து சமயம் அவ்வளவு தூரம் வெற்றியடையவில்லை என்பது கசப்போடு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டிய உண்மையாகும். இருந்தும் ஒரு சில ஆலயங்கள் தம்மால் இயன்றவரை தம்மை மையம் கொண்டு திரளும் சமூகத்தை உண்மை ஆன்மீகத்தை நோக்கியும் மெய்யான இறைபணி நோக்கி நகர்த்துவதையும் காணக்கூடியதாவுள்ளது.

சமூகமயமாதலின் தளங்கள் ஆலயங்கள்

இன்று உலகமயமாதல் என்ற சிந்தனை அடுப்படியிலிருந்து அந்தரங்கம் வரையான அத்தனை விடயங்களிலும் தனது மூக்கை நுழைத்து விட்டது. உலகப்பொதுமை. உலகம் ஒரு கிராமம் என்ற தளங்களில் கட்டி எழுப்பப்படும் உலகமயமாதல் சிந்தனைகள் நம்மைப்போன்ற கலாசாரத்தின் காவலில், பண்பாட்டின் நிழலில், வளர்ந்த பழமைப்பெருமையைப் பேண விரும்பும் இனக்குழுமங்களுக்கு இடைச்சலான விடயமாகவுள்ளது. இனிப்பு விஷமாகவுள்ள உலக

மயமாதலை நாம் சவைக்கத் தலைப்பட்டதன் விளைவாக எமக்கே உரித்தான, நாம் மட்டுமே பின்பற்றி வந்த சமூகமயமாதலின் கூறுகளைத் தவிர்க்க முடியாது தொலைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தைச் சந்தித்தோம். அதன் விளைவு தான் இன்றைய கலாசாரக் கட்டுக்கள் அறுத்தலும் நவீனத்துவத்தின் நுகர்வும் அதன் பின்விளைவான கலாசாரப் பிறழ்வுகளும்.

மேற்குறிப்பிட்ட நெருக்கடிமிக்க சமூகச் சூழ்நிலையிலிருந்து நம்மினத்தை மீட்கும் பொறுப்புமிக்க சமூகநிறுவனங்களாக ஆலயங்கள் தொழிற்படவேண்டியது கால நியதியாகும். சமூகமயமாதலின் களமான ஆலயங்கள் அச்சமூகமயமாதலின் விளைவாக சகோதரத்துவத்தையும் புரிந்துணர்வையும் பண்பாட்டுப் பேணுகையையும் நிலைபெறச் செய்யக் காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கும் நிறுவனங்களாகத் தம்மைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பண்பாட்டைக் கற்றுத்தரும் பள்ளிக்கூடங்கள் ஆலயங்கள்

இறை நம்பிக்கை எனும் பிரதான அச்சில் சுழல்கின்ற நமது ஆலயங்களின் இயக்கம் உட்கிடையாக பல பற்சில்லுகளைக் கொண்டமையை நாம் கடந்து சென்ற எமது காலங்களின் அனுபவங்களில் இருந்து அறியமுடியும். ஆலய வழிபாட்டு முறைகள் நமக்கு நமது இனத்தின் பழக்கவழக்கங்களைக் கற்றுத்தரும் வகுப்பறைகளாக இருந்துள்ளன. பெரியவர்களைச் சந்திக்கச் செல்லும் போது மரியாதையின் நிமித்தம் கையுறை ஏதாவது கொண்டு செல்லவேண்டும் என்பது தொடக்கம்

பெரியவர்களைக் கனம் பண்ணுவது வரை ஆலயத்தின் இறைவனுக்கு நாம் செய்யும் மரியாதைகளிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கீழைத்தேய பண்பாட்டிலுள்ள இறைவனுக்கு கையுறை கொடுத்தல் எனும் மரபு தான் இந் நாடுகளில் லஞ்சம் வழங்கலை ஊக்குவித்த காரணிகளாகவும் இருக்கின்றன என வாதிடும் தரப்பினரும் உள்ளனர். எது எப்படியாயினும் ஆலய வழிபாட்டு முறை நமக்கு பெரியோரைப் பேணல், அவர்களைக் கனம் பண்ணல், பெரியவர்களின் வார்த்தைகளுக்கு மதிப்புக் கொடுத்தல் எனும் சமூகவிதிகளைக் கற்றுத் தருகின்றது என்பது மறுப்பதற்கில்லை.

கலாசாரத்தின் காலரண்கள் ஆலயங்கள்

அத்துடன் ஒரு இனக்குழுமத்தின் பண்பாட்டியல் தொடர்ச்சியையும் கலாசாரத்தின் பிரதிபலிப்பையும் ஊக்கப்படுத்தும் ஊக்கிகள் ஆலயங்கள். ஆலயங்களை மையப்படுத்தித் தான் நமது கலை, இலக்கிய வடிவங்கள் எழுச்சி பெற்றன. முன்னர் ஓவியங்களை வரைவதானாலும் சரி, சிற்பங்களை செதுக்குவதானாலும் சரி, செய்யுள்களை இயற்றுவதானாலும் சரி, அரங்கேற்றங்களைச் செய்வதானாலும் சரி எல்லாவற்றிலும் ஆலயங்களின் பங்கு முக்கியமானதாகவிருந்தது. தவில் நாதஸ்வரக் கலைகளின் நிலைத்திருப்பும் சின்னமேளம் எனும் நாட்டியக் கலையின் தோற்றமும் பின்னான வளர்ச்சியும் சிலம்பாட்டம் கரகாட்டம், சிந்துநடைக்கூத்து போன்ற கலைகளில் இயங்கு வெளியாகவும் ஆலயங்கள் தான் திகழ்ந்திருக்கின்றன.

இன்றைக்கு இசைக்குழுக்களின் ஆதிக்கம் ஆலயங்களை நிறைத்திருப்பது போல் அன்று சின்னமேளங்களின் ஆதிக்கம் ஆலயங்களில் இருந்தது. காலமாற்றமும் நாகரிகமும் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் சின்னமேளம் என்ற கலை அழிவடைந்து போனாலும் இன்றும் அதன் தாக்கத்தைக் கொண்ட பரதக்கலை ஆலயங்களோடு தொடர்புபட்டு வளர்வது அவதானிப்புக்குரியது.

காத்தவராயன் சிந்துநடைக்கூத்து என்பது அம்மன் ஆலயங்களைக் குறிப்பாக முத்துமாரி அம்மன் ஆலயங்களைத் தளமாகக் கொண்டு வளர்ச்சிபெற்றமையும் பங்குனித் திங்கள், சிவராத்திரி போன்ற நாள்களில் மேடையேற்றப்பட்டமையும் இன்றும் தொடர்கின்றது. அதுமட்டுமன்றி சில பிரதேச வழக்காறுகளின் பிரகாரமாகக் காவடி எடுத்தல், கற்பூரச் சட்டி எடுத்தல், அங்கப்பிரதட்சணம் செய்தல் போன்ற நேர்த்திக் கடன்களைப் போல இசை நாடகங்களை ஆலய வீதிகளில் மேடையேற்றலும் வழிபாட்டுக்குரிய காணிக்கை வடிவமாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. வடமராட்சியின் சில பகுதிகளில் இன்றும் இம்மரபு தொடர்கின்றது. இவை எதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன எனில் நம் முன்னோர் ஆலயங்களை வெறுமனே ஒரு வழிபாட்டுக்குரிய இடமாகக் கருதாது தமது வாழ்வியலுக்குரிய இடமாகக் கருதினர் என்பதையே ஆகும்.

பின்நாள்களில் தொடர்சொற்பொழிவுகள், பட்டிமன்றங்கள், விவாத அரங்கங்கள் வில்லுப்பாட்டுக்கள் என இயல் தமிழுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கும் நிறுவனங்களாக ஆலயங்கள் தீவிரமாகத் தொழிற்பட்டன. நம் கிராமங்களில் வாழ்ந்தவர்களின் இலக்கியப் பரீட்சயத்துக்கு இத்தகைய நிகழ்வுகள் ஏற்படுத்திய தாக்கம் கனதியானது. இராமாயணம், மகாபாரதம், பெரியபுராணம், கந்த புராணம் போன்ற கற்றுணரவே கடினமான

இலக்கியங்களை எளிமைப்படுத்தி புரிய வைத்த வகுப்பறைகளாக ஆலயங்கள் ஆற்றிய பங்குதான் இன்று எங்கேனும் கிராமத்துக்கு ஓரிருவர் இவ்விடயங்களில் ஓரளவுக்கேனும் அறிவு கொண்டவர்களாக இருப்பதற்குக் காரணம்.

கிராமங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் தமது கலைத் தாகத்துக்கு நீர் அருந்தும் சுனைகளாகவும் நீரைச் சுரக்கும் ஊற்றுக்களாகவும் ஆலயங்கள் தான் திகழ்ந்தன. அறியாப் பருவத்தில் தெரிந்ததைச் செய்து அரங்கேறிய ஆலய விழாக்கள் அத்திவாரமிட்டு உருவாக்கிவிட்ட கலைஞர்களாலும் கல்வியாளர்களாலும் நிறைந்திருந்த மண் யாழ்ப்பாண மண். பண்பாட்டின் பூமி என்ற விழிப்புக்குரியதாக யாழ்ப்பாணம் நோக்கப்பட்டமைக்கு ஆலயங்கள் ஆற்றிய பங்கு அளப்பரியது. ஆனால் இன்று???

நிறைவுரை

ஆலயங்கள் என்பது வெறுமனே ஆன்மீகம் சார்ந்த இடங்களாக மட்டுமன்றி சமூகத்தின் அத்தனை பரிமாணங்களையும் பார்க்கும் கவனிக்கும், காதுகொடுக்கும், பண்பாட்டு விளைநிலங்களாக இருக்க வேண்டும். ஆலயங்களை மையப்பட்டு கட்டி எழுப்பப்படும் சமூக எழுச்சி தான் நிலையான நீடித்த நிலைத்திருப்புக்கான காத்திரமான தளங்களை உருவாக்கும். நமது பண்பாட்டைக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தலே பண்பாட்டுச் சிதைவைத் தடுக்கவுள்ள ஒரேயொரு வழி. இது உணர்ந்து ஒவ்வொரு ஆலயங்களும் தமது சமூகப் பொறுப்புணர்வு புரிந்த மையங்களாக மீளத்தம்மை ஆக்கிக்கொள்ளும் பொழுதில் துன்பம் இருக்காது. துயரம் தொடராது. கலாசாரம் பிறழ்வாகாது. கவலை மிகாது. நம்மை யாரும் எவ்வழியிலும் எதுவும் செய்ய முடியாது. இது உணர்வோம். வாழ்வில் உயர்வோம்.

கி. சர்வேஸ்வரா

உதவிப்பதிவாளர், மருத்துவபீடம், யாழ்ப. பல்கலைக்கழகம்.

ஐந்தாம் ஆண்டு நிறைவு விழாச் சிறப்பு மலர்

புராணபடனமும் திருவாதவூரடிகள் புராணமும்

மனிதனை மகிழ்விப்பதிலும் ஆற்றுப்படுத்துவதிலும் கலைகளின் பங்கு அளப்பரியது. அதிலும் இலக்கியக்கலையின் வகிபாகம் முக்கியமானதும், தனித்துவமானதுமாகும். இன்புறுத்தவும் அறிவுறுத்தவும் என்று தோன்றிய இலக்கியங்களை அடிப்படையில் வேதஇலக்கியம், இதிகாசபுராண இலக்கியம், காவியம் என மூன்றாக வகுத்தனர் முன்னோர். இதில் இரண்டாம் வகைப்பாட்டினுள், பழையது, பழையது என்றாலும் புதிய பொருள் தருவது, தொன்மை, ஒருவகை இலக்கியம் என்ற பல பொருள் கொண்டதாகிய புராணம் இடம்பெறுகின்றது. இதன் அமைப்பு, பொருள், இலக்கணம் பற்றி விஷ்ணுபுராணம், வாயுபுராணம், மச்சபுராணம் மற்றும் கி.பி 5ஆம் நூற்றாண்டுப் பனுவலான அமரகோசம் என்ற நிகண்டு முதலியன விரிவாகப் பேசுகின்றன.

இவற்றின் வகைப்பாடுகள் பலவாறுள.

- 1) மகாபுராணங்கள்
- 2) உபபுராணங்கள்
- 3) ஆதிபுராணங்கள்

என்றொரு வகைப்பாடுண்டு.

இதனைவிட

1) கடவுட்புராணம்

2) சான்றோர்புராணம்

3) தலபுராணம் என்று இன்னொரு வகைப் பாடும் உண்டு. இதில் பின்னையதே தமிழ்ப் புராணங்களுக்குப் பொருத்தமான வகைப்பாடு.

வடமொழிப்புராணங்களாயிலும் தமிழ்ப் புராணங்களாயினும் தோற்றுவாயின் நோக்கம் ஒன்றுதான். இந்துத் தெய்வங்களின் சிறப்புக்கள், அடியார்மாண்புகள், தத்துவ விளக்கங்கள், வழிபாட்டுமுறைகள், இதிகாசம் முதலான வரலாற்றுச் செய்திகளை வெளிப்படுத்தல் முதலானவையே முக்கிய நோக்கங்கள். இரு வகைப் புராணங்களும் இதில் செப்பரும் பணி செய்துள்ளமை வெள்ளிடை மலை!

இனித்தமிழ்ப்புராணங்களின் பரம்பல் பற்றி நோக்குமிடத்து, புராணங்களில் பொதிந்துள்ள பொக்கிசங்களைப் பொது மக்களிடத்து எடுத்து விரிக்கப் பலவாறான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டமையை வரலாற்றில் அறியமுடிகின்றது. இதற்காகத் தமிழ்நாட்டு மன்னர்கள் பல மண்டபங்களை அமைத்தனர். புராணங்களைப் போதிக்கவென அமைக்கப்பட்ட இம்மண்டபங்கள் கோயில் களை அண்மித்தே அமைக்கப்பட்டன. இவற்றுக்குப் புராணப்பேருரை மண்டபம் எனப் பெயர் வழங்கியது.

திருவாரூர், திருபுவனம், திருவொற்றியூர், தில்லை முதலிய தலங்களில் நூற்றுக்கால், ஆயிரங்கால் மண்டபங்கள் அமைக்கப் பட்டிருந்தமை காணக்கிடக்கிறது. இம் மண்டபங்களில் புராணபிரசங்கம், புராண விரிவுரை செய்து மக்களிடம் புராணத்தை விருந்தாக்கும் நன் முயற்சிகள் நடைபெற்றன. இச்செயற்பாடு “புராணபிரவசனம்” எனக் குறிக்கப்பட்டது. அவர்கட்கு செய்யும் மானியம் முதலான ஊக்குவிப்பு “புராண விரித்தி” எனப்பட்டது.

இரண்டாம் இராஜாதிராஜன் காலத்தில் திருவொற்றியூர் மகிழ் மரத்தடியில் இருந்த மண்டபத்தில் வாசிசபண்டிதர் ஆளுடைய நம்பிகள் (சுந்தரர்) ஸ்ரீபுராணத்தை விரிவுரை செய்தமை அக்கோயில் கல்வெட்டில் உண்டு. புராணத் திருமலையார் முதலான பலர் புராணவிரித்தி விரிவுரைகளில் ஈடுபட்ட மையைத் தமிழகச் செய்திகள் சான்று செய்யும். இத்தகைய பாரம்பரியத்தில் வளர்ச்சி பெற்ற துவே புராணபடனம்.

“புராணமொன்றை ஒருவர் இசையோடு பாடிக்காண்பிக்க, மற்றொருவர் இசையோடு பொருள் விரித்துக் கூறும் மரபையே புராண படனம் என்கிறோம். ஈழத்திலே இதனைப் புராணப்படிப்பு என்றுங்கூறுகின்றனர். புராணத்திற்குப் பொருள் கூறியபின் அதன் பயன்பற்றி வியாக்கியானஞ் செய்வதும் புராணபடனம் என்று சொல்லப்படும்.”¹ என்று இந்துக்கலைக் களஞ்சியம் 10ஆம் தொகுதி புராணபடனம் என்ற தொடருக்குக் குறிப்புத் தருகின்றது.

புராணத்திற்கு விரிவுரை செப்புவது, விளக்கமளிப்பது, உரை பகர்வது, பொருள் கூறுவது எல்லாமே ஒரு பொருட்குறித்த தொடர்கள். ஆனால் புராணபடனத்துடன் இசைதொடர்புபட்டு வரும்போது இசையுடன் பொருள் வெளிப்படுத்தும் பான்மையினவாக அமையும். ஈழத்தில் நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலர், கச்சிக்கணேசையர் ஆகியோர் புராண படன மரபின் ஆரம்ப கர்த்தாக்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றனர்.

புராணபடனம் நிகழ்த்தும் போது புராணத்தைப் படிப்பவர் வடக்குத்திசை நோக்கியும் பயன்சொல்பவர் கிழக்குத் திசை நோக்கியும் அமர்ந்திருப்பர். நிறைகும்பம் வைக்கப்பட்டிருக்கும். மரத்தாலான புத்தகத்தாங்கியில் நூல் வைக்கப்பட்டிருக்கும். அதனை வணங்கி, குத்துவிளக்கு ஏற்றி, தூபமிட்டு, பூசை

நமஸ்காரம் செய்து ஆரம்பிப்பர். சைவநெறியில் திருமுறைபாராயணம் தவிர புராணபடனத்தின்போது மட்டுமே திருச்சிற்றம்பலம் சொல்வதைக் காணலாம். திருச்சிற்றம்பலம் சொல்லி காப்புச்செய்யுள் படித்து மீண்டும் திருச்சிற்றம்பலம் சொல்லிப்புராண படனம் ஆரம்பமாகும்.

ஒரு செய்யுளை இசையுடன்பாடி மீண்டும் சந்தி பிரித்து சிலவிடத்துக் கொண்டு கூட்டி பொருள் நிலைக்கேற்ப நிறுத்தியும், நீட்டியும் நின்று வாசிக்கப் பயன் சொல்பவர் அதற்குப் பொருள் விளக்குவார். முக்கிய இடங்களில் விரிவான விளக்கங்கள், உதாரணங்கள், பிறநூற்குறிப்புக்களைத் தொடர்புபடுத்திப் பயன்சொல்பவர் பொருள் விளக்கம் செய்பதல் வழக்கம். படிப்பவரும் பயன்சொல்பவரும் சிவதீட்சை பெற்றவராக, சைவஆசார சீலராக, சமய அறிவு, அனுபவம், ஆன்மீக ஈடுபாடு கொண்டவராக இருக்க வேண்டும் என்பது முக்கியமானது.

புராணபடனத்தில் கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், ஏகாதசிப்புராணம், சிவராத்திரிப்புராணம், திருவாதவூரடிகள் புராணம் ஆகிய முக்கியமாக கொள்ளப்பட்டு வந்தமையை

அறியலாம். இவற்றைவிட மகாபாரதம், பெருங்கதை, கோவலன்கதை, கண்ணகி வழக்குரை, சித்திரபுத்திரனார்கதை முதலிய இலக்கிங்களும் படித்துப்பயன் கூறப்பட்டு வந்தமை அறியக்கிடக்கின்றது. சிலவிடங்களில் தலபுராணங்களும் படிக்கப்பட்டு வந்தமையும் காணலாம்.

ஈழத்துப் புராணபடன மரபில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் கந்தபுராணம், திருவாதவூரடிகள் புராணம், பெரியபுராணம் என்பனவே அறாத்தொடர்ச்சியாகப் புராணபடன மரபில் முக்கியம் பெற்ற புராணங்களாக இருக்கின்றன. யாழ்ப்பாணக் கலாசாரம் கந்தபுராணக் கலாசாரம் எனப் போற்றாமளவு கந்தபுராணமும் புராணபடனமும் முக்கியம் பெற்றன.

புராணபடனம் பொருத்தமான விசேடதினங்கள் குறித்து அமையும். கந்தபுராணபடனத்தில் பங்குனி உத்தரத்திற்கு “பார்வதி கல்யாணம்” பகுதி வரத்தக்கதாகவும், வைகாசி விசாகத்தைக் குறித்தும் நடாத்தும் வழக்கம் உண்டு. கந்தசஷ்டி காலத்தைக் குறித்து சிங்கமுகாசுரன், சூரபன்மன் வதைப்படலம் படிக்கப்படுவதுமுண்டு. பெரியபுராணபடனமரபில் ஆடிமாத சுவாதி நட்சத்திரத்தில்

(ஆடிச்சோதி) வெள்ளானைச்சருக்கம் நிறைவு பெறத்தக்கதாகப் படிக்கப்படும். இவற்றைவிட வைகாசி விசாகத்தைக் குறித்தும் புராணபடனம் இடம் பெறுவதுண்டு. சிவராத்திரி தினத்தன்று சிவராத்திரிபுராணம், சித்திரைமாத பெளர்ணமி தினத்தில் சித்திரபுத்திரனார் கதை படிக்கப்படும். மார்சுழியில் திருவெம்பாவையைக் குறித்துத் திருவாதவூரடிகள் புராணபடனம் நடாத்தப்படும்.

இவ்வண்ணமாய்ப் புராணபடன நிகழ்வுகளால் சமயஅறிவு, சமய தத்துவ அறிவு, தமிழ் இலக்கிய - இலக்கணஅறிவு, இசைஞானம் என்பன நன்கு வளர இடம் கிடைத்தது. அத்துடன் ஆன்மீக ஈடுபாடு, பக்தியுணர்வு, வித்துவம், பணிவு, ஆத்மசாந்தி உரை நூற்பதிப்புப்பணிகளும் நன்கு வளர்ந்தன.

புராணபடனவிதி என ஆறுமுகநாவலர் எழுதியுள்ள நூலில் புராணபடனத்திற்கான பல இலக்கணங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. பயன்பொருள் சொல்லும்முறை, உபயோகிக்கும் இராகங்கள் எனப்பல விடயங்கள் இதிலடங்குகின்றன. அவர் குறிப்பின்படி காம்போதி, பைரவி, ஆனந்தபைரவி, சங்கராபரணம், கேதாரகௌளை முதலிய இராகங்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. விருத்தத்திற்கு உகந்த தோடி இராகத்திலேயே காப்புச்செய்யுள் பாடப்படுவது வழக்கம். பிற்காலங்களில் மோகனம், கல்யாணி, ஹரிந்தோளம், நாட்டை, கம்பீரநாட்டை, கானடா, சண்முகப்பிரியா, சிம்மேந்திரமத்திமம் முதலிய இராகங்களும் பிரயோகிக்கப்பட்டு வரலாயின. நிறைவு மத்தியமாவதி என்பது மரபு.

புராணபடனம் ஆகமம்சார்ந்த, ஆகமம் சாராத கோயில்கள் மற்றும் மடங்கள், சமய நிறுவனங்களில் இடம் பெற்றன. ஈழத்தில், நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில், செல்வச்சந்திரி முருகன் கோயில், அராலி வடக்கு முருகன் கோயில், காரைநகர் கிழவன்காடு பங்குரு முருகன் கோயில், வட்டுக்கோட்டை அடைக்

கலம் கந்தசுவாமி கோயில், நீர்வேலி கந்தசுவாமி கோயில் முதலிய முருகன் ஆலயங்களிலும் வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோயில், புலோலி பசுபதீஸ்வரம், ஏழாலை சிவன்கோயில் முதலிய சிவன் கோயில்களிலும் தெல்லிப்பழை துர்க்கையம்மன் கோயில், ஏழாலை அம்மன் கோயில் முதலிய அம்மன் கோயில்களிலும், மல்லாகம் பழம் பிள்ளையார் கோயில், புலோலி சித்திவிநாயகர்கோயில் குப்பிளான் கற்கரைப் பிள்ளையார் கோயில், கரவெட்டி தச்சந்தோப்புப் பிள்ளையார், நீர்வேலி வாய்க் காற்றரவைப் பிள்ளையார், முள்ளியவளை ஊற்றங்கரைப் பிள்ளையார், மட்டக்களப்பு மாமாங்கம், களுதாவளைப்பிள்ளையார் மற்றும் திருப்படைக் கோயில்கள், கொழும்பு நகரின் சில கோயில்கள், சாந்தையர்மடம் பிள்ளையார் கோயில், வெயிலுகந்தை பிள்ளையார் கோயில் எனப்பல விநாயகர் தலங்களிலும் யாழ்ப்பாணம் சிவதொண்டன் நிலையம், சைவபரிபாலனசபை, நல்லை ஆதீனம் முதலிய சமயநிறுவனங்கள், மடங்களிலும் புராணபடனம் மிகச்சிறப்பாக இடம்பெற்று வந்தமை அறியலாம்.

இந்தவகையில் நாவலர் குறிப்பிட்டபடி கோயில்கள், மடங்கள், தீர்த்தக்கரைகள் எனப்பல விடத்தும் இங்கு புராணபடனம் இடம் பெற்றமை பெருஞ்சிறப்பே! ஆறுமுகநாவலர், வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலப்பிள்ளை, புண்ணைநகர் வித்துவ சிரோமணி சி. கணேசையர், வித்துவான் சுப்பையாபிள்ளை, தண்டபாணித்தேசிகர் என ஒரு குருசீட பாரம்பரியம் இந்த நெறியில் முகிழ்ந்திருந்தமை சமய அறிவின் ஒழுகலாற்றையும் ஆன்மீக வழித்தடத்தையும் நன்கு வெளிப்படுத்துவனவாயின.

இவர்களின் பின் ஏழாலை தம்பையா வாத்தியார், புராணவித்தகர் வே. தியாகராஜா, விழிசிட்டி பண்டிதர், நமசிவாயம், விழிசிட்டி ஆறுப்பிள்ளை, மிருசுவில் விநாசித்தம்பி, பொன்னாலை பொன்னம்பலவாணர், தம்பி

ஐயா, ஏழாலை சண்முகவடிவேல், ஏழாலை பண்டிதர் வ. பேரின்பநாயகம், ஏழாலை பாலசுப்பிரமணியம், வர்த்தலைவிளான், ச. விநாயகமூர்த்தி, குப்பிழான் ஏ. அனுசாந்தன் என இடையறா வழித்தொடர் நீண்டு நிலைப் பது யாழ்ப்பாணச் சைவர் செய்த தவப்பயனே!

இவ்விடத்தில் முக்கியமாக அந்தண உத்தமர்களது பேரீடுபாட்டைக் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும். நீர்வேலி பிச்சாடனக்குருக்கள் என்னும் ஆபதோதாரணக்குருக்கள் முதலான நீர்வேலி அந்தணப் பெருமக்கள் பலர், நடராஜக் குருக்கள், தெல்லிப்பழை குகசர்மா முதலிய பலரும் தேவபாசையில் உருவாகிய வேத இலக்கியங்கள் கற்று ஒதி ஆனந்தித்து, அதன் மேல் தமிழ்ப்புராண படனத்திலும் ஆர்வங்காட்டி, பங்கேற்று, வழிப்படுத்தி இருக்கின்றமை விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது.

புராணபடன மரபில் திருவாதவூரடிகள் புராணம்

தமிழ்ப்புராணங்களில் தனியடியார் புராண வரிசையில் முதன்மையானது திருவாதவூரடிகள் புராணம். பெரிய புராணத்திலிடம்பெறாத மாணிக்கவாசகரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு கடவுண்மாமுனிவர் பாடிய பனுவலே திருவாதவூரடிகள் புராணமாகும். இது 18ஆம் நூற்றாண்டில் பாடப்பட்டது. ஆனால் பேராசிரியர் மு. அருணாசலம் சில காரணங்களை முன்வைத்து தமிழ்ப்புராணங்களில் பலவற்றுக்கு முன்னாக கி.பி 15ஆம் நூற்றாண்டினதாகக் குறிப்பிடுவார்.

கட்டமைப்பைப் பொறுத்தளவில் காண்டப்பகுப்பு இல்லை. சருக்கங்களாகவே பகுதிகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. காப்புச் செய்யுள் - 01, சபாபதி, சிவகாமியம்மை, சுப்பிரமணியருக்குப் பாயிரப் பாடல்கள் 03, பொது - 04, மந்திரிச்சருக்கம் 40, திருப் பெருந்துறைச் சருக்கம் 135, குதிரையிட்ட சருக்கம் 66, மண்குமந்தசருக்கம் 95, திருவம்பலச் சருக்கம் 70, புத்தரை வாதில் வென்ற சருக்கம்

96, திருவடி பெற்ற சருக்கம் 35 என மொத்தம் 7 சருக்கங்கள் 545 பாடல்கள் கொண்டமைந்தது திருவாதவூரடிகள் புராணம்.

திருவாசகத்திற்கு ஆராய்ச்சி உரையெழுதிய கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை “கடவுள் மாமுனிவர் சிவஞானமுனிவரது முதன்மாணாக்கராகிய கச்சியப்பரின் நண்பர் தமது உடலில் கண்ட பிணி நீக்கும் வண்ணம் கச்சியப்பரால் திருவாதவூரடிகள் புராணம் பாட ஊக்குவிக்கப்பட்டார்”² என்று குறிப்பிடுகின்றார். புராணபடன அறிஞர்களும் இக்கருத்தினை முன்மொழிவர். ஆனால் பேராசிரியர் மு. அருணாசலம் இதனை மறுக்கிறார். எவ்வாறாயினும் திருவாசகம் மலநாசம் செய்யும் தேன்; அதனை அருளியவர் மணிவாசகர் தேன் தந்த தெய்வக்கவி; அவர் வரலாற்றைப்பாட எப்பினியும் நீக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இனி, புராணபடன மரபில் திருவாதவூரடிகள் புராணம் பற்றி நோக்கின், ஈழத்துப் புராணபடன மரபில் இப்புராணம் முக்கியமும் தனித்துவமும் பெறுகின்றமை காணலாம். இதற்குச் சில முக்கிய காரணங்கள் இருக்கின்றன. தட்சணாயனம் நிறைவாகும் காலம்மார்கழி. இது தேவர்களுக்கு அதிகாலை. இதில் வரும் திருவெம்பாவை 10 தினங்களுமே திருவாதவூரடிகள் புராணம் படித்துப் பயன்சொல்வது மரபு. எனவே தேவர்களின் வைகறைப் பொழுதில் புராணபடனம் நிகழ்த்தப்பெறும் சிறப்பு இப்புராணத்திற்கு மட்டுமே உண்டு. இதனைவிட, ஏனைய இதிகாசங்கள் மற்றும் சில புராணங்களில் தாமஸகுணச் செய்திகள் ஆங்காங்கே வருதலுண்டு. ஆனால் திருவாதவூரடிகள் புராணம் முழுமையும் சாத்வீக குணாம்சம் பொருந்தியது; படிப்பவர் கேட்பவர் யாவரையும் பக்தியுணர்வில் ஆழ்த்தும் பான்மையது என்பது இன்னோர் சிறப்பாகும். இதனைவிட ஏனைத் தமிழ்ப்புராணங்கள் போலன்றி இது அளவில் சிறியது; 07

சருக்கங்கள் 545 பாடல்கள் மட்டுமே. இதனால் புராணபடனத்தில் பங்கு கொண்டு புராணம் வாசிக்கவோ பயன் சொல்லவோ பழக முயற்சி செய்பவருக்கு இது பின்னையார் பாடம் போன்றது. இறுக்கமான மொழிநடை, தத்துவம், பரத்துவம், குருத்துவம், பொருள் ஆழம் மிக்கதாயினும் பயிலவரும் பண்பினர்க்கு கைப்பிடித்து நடைபயிற்றும் புராணமென்பது இன்னொரு சிறப்பு. புராணபடனம் நிகழ்த்துவோருக்கும் கேட்போருக்கும் ஆன்ம பக்குவம் தரவல்ல தலவரலாறுகள், திருவாசகப்பாடல்கள் பாடப்பட்ட வரலாறு, மணிவாசகர் என்கின்ற சாத்வீகமே வடிவான அன்புள்ளத்தின் திவ்வியச்சரித்திரம் என அருளும் பொருளும் நிறைந்த புராணம். அனேகமாக காலையில் மட்டும் படித்துப் பயன் சொல்லப்படுவதும் இப்புராணமே. இத்தகைய சிறப்புக்களை உடைய இந்தத் தமிழ்ப்புராணம் பிறந்த இடமாகிய தமிழகத்தை விட யாழ்ப்பாணத்திலேயே மிகவும் பிரபல்யம் பெற்று விளங்கி வந்தமை முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

திருவெம்பாவை 10 நாள்கள் நடாத்தப்படும் திருவாதவூரடிகள் புராணபடனத்தில் 'பவளமால் வரையில்' என ஆரம்பிக்கும் காப்புச்செய்யுள் தோடி இராகத்தில் ஆரம்பிக் கப்படும். ஆரம்பமே உவமையுடன்!

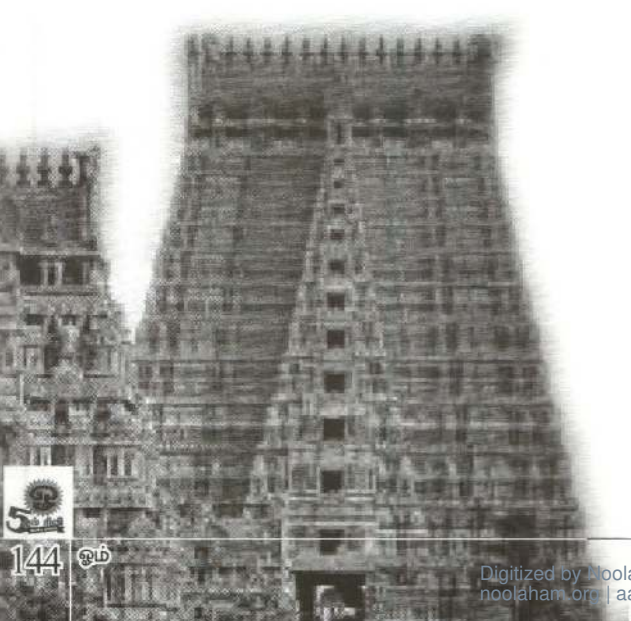
பின்னர் பாயிரம்; அவற்றுடன் முதலாம் நாள் மந்திரிச்சருக்கம் படித்துப் பயன் சொல்லப்படும். பின்னர் புலவர், அறிஞர் வசதிக்கேற்ப 45-55 பாடல்கள் ஒரு நாளுக்கு என்றவாறு புராணபடனம் நடைபெறும்.

யாழ்ப்பாணத்து திருவாதவூரடிகள் புராணபடனமரபின் படி 06 ஆம் நாள் பிட்டுக்கு மண் சுமந்த சருக்கம் படித்துப் பயன் சொல்லப்படுவது வழக்கம். சில கோயில்களின் மரபு, மற்றும் உபயகாரர் நடைமுறையின்படி 5 அல்லது 7 ஆம் நாளும் படிக்கப்படுவது வழக்கம் 9 ஆம் நாள் புத்தரை வாதில் வென்ற சருக்கம் படித்து நிறைவு செய்யப்படுவது வழக்கம். 10 ஆம் நாள் நிறைவு மற்றும் ஆருத்திரா தரிசனம் என்பதால் 35 பாடல்கள் கொண்ட திருவடி பெற்ற சருக்கத்துடன் நிறைவு செய்ய வாய்ப்பாக இந்த அமைப்பு கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

திருப்பெருந்துறைச் சருக்கத்தில் வரும் 51 ஆம் பாடலாகிய

“பருப்புடன் நாளீகேர்ப்பழச் செழுந்துருவல் சேர்த்து
சருக்கரை கலந்து பாலிற் சமைத்த நல்லமுது தன்னை
இருத்திய கனகக்கான்மேல் இலங்குபொற்
கலத்தின் மீது
விருப்பொடு படைத்து நெய்யும் மிக்க முக்கனியும்
பெய்து”³

என்ற பாடல் படித்துப் பயன்சொல்லும் போது இந்த அமுது உபசாரங்கள் நிகழ்த்திப்பூசனை பண்ணியே அப்பாற் றொடர்வது மரபு. அதிலும் மூர்த்திக்கு அமுது பண்ணுதல் போல புராணநூலுக்கு அமுது பண்ணுவாருமுள்ளர்! இதனால் புராணம் பகரும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனும் இனிது விளங்கும். பிட்டுக்கு மண் சுமந்த சருக்கம் படிக்கும்போது வந்தியம்மைக்கு வந்த சோதனை கண்டு மெய் புளகித்து, கண்கள் நீர் ததும்ப பாதியிலே அந்தநாள் நிகழ்வை விட்டு அடுத்தநாள் தொடர்ந்தவர்கள் பலபேர்! மணிவாசகரை விஞ்சுகிறாரோ என எண்ணும்

அளவிற்கு இப்புராணத்தில் கடவுள் மாமுனிவர் ஆண்டவன் சோதனையை எடுத்துக்காட்டி மனித வாழ்வைப் புனித வாழ்வாக்கும் பெருங்கைங்கர்யத்தை மேற்கொண்டிருத்தல் காணலாம்.

“தொல்லையோர் நுவர் தேடுஞ் சோதியே யாது
செய்வேன்
தில்லையோர் பரவநின்ற தெய்வமே யாது செய்வேன்
இல்லையோ கருணை நன்பால் இன்றெனக் கடிமை
கொண்டாய்
அல்லையோ தமியேன் இன்னல் அறிதியோ
அறிந்தலாயோ”⁴

என்று மணிவாசகர் சோமசுந்தரக் கடவுளை வேண்டுவதும்,

“கட்டிய செஞ்சடையாய் உன் கண்ணருள்
கொண்டெப்பொழுதும்
மீட்டினை விற்றுண்பேற்கும் பேறிடும்பை
உளதாமோ”⁵

எனினும் (25)

“... உனக்கு அடிமை செய்யுமவர்க் கெனியை எனும்
பேருடையாய் எனப்பலரும் பேகிமொழி பழுதாமே...!”⁶

என்றும் (26)

வந்தியம்மை வேண்டுவதும் கல்நெஞ்சையும நெக்கு நெக்கு உருகவைத்து நெஞ்சத்தைக் குழைய வைக்கும் தொடர்கள். புராணபடனத்தில், இவ்விடத்தில் கண்களில் கண்களில் நீர் வராதிருப்பார் இலர்!

சித்திரமேழி, இளவாலையைச் சேர்ந்த, தற்போது கொழும்பில் வசித்துவரும் சைவ சித்தாந்தமுதுகலைமாணிதிரு. செ. நவநீதகுமார் அவர்கள், அண்மையில் அமரராகிவிட்ட காரைநகரைச் சேர்ந்தவரும் மலேசியாவில் வசித்து வந்தவருமான திரு. ஐ. குலவீரசிங்கம் அவர்களது வேண்டுகலின்பேரில் கடந்த பல வருடங்களாக மலேசியா கோலாலம்பூரில்

உள்ள அருள் நெறித்திருக்கூட்டத்தில் திரு வெம்பாவை காலத்தில் திருவாதவூரடிகள் புராண படனத்தினை மிகச் சிறப்பாகச் செய்து வருகிறார்.

குலவீரசிங்கம் அவர்களின் பெருமுயற்சியால் ம.க.வேற்பிள்ளையின் உரையை 2004 இல் மீள்பதிப்புச் செய்து வெளியிடப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. தகப்பனார் வித்துவான் சைவப்புலவர் திரு. வ. செல்லையாவின் புராணபடன வழித்தடத்தில் இன்று தணைனார் நவநீதகுமார் மேற்கொண்டுவரும் இம்முயற்சி முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

நிறைவுரை

சைவத்திற்கும், தமிழிற்கும், பண்பாட்டிற்கும் இன்னும் பல மேன்மைகளுக்கும் யாழ்ப்பாணம் பெயர் பெற்றிருந்தது. இதற்குரிய முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று புராணபடனம். இது மனித உணர்வை, மனிதநேயத்தை, ஆன்மீக ஈடுபாட்டை வளர்த்தது. அதிலும் சாத்வீக காலமாகிய காலவேளையில் நிகழ்த்தப்படும் திருவாதவூரடிகள் புராண - புராணபடன விரிவுரைகளும் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. இத்தகைய பொருள் ஆழம்மிக்க செயன்முறை இன்று அருகி வருகின்றமை வெளிப்படை, உடற்குகம், உயிர்நலம், உலகோபாரம் அள்ளித் தந்து சைவஉலகை நன்னீர் பாய்ச்சி வளர்த்த புராணபடன மரபு மீண்டும் தழைத்தோங்க வேண்டும். ஊழ்வினை அகன்று சூழ்வினை துறந்து நல்வாழ்வினை வாழ்ப்புராணபடனம் யாழ்ப்பாணச் சைவ உலகிற்கு மட்டுமன்றி வையகமுந் துயர் தீர வழி செய்யவேண்டும். அதிலும் சாத்வீகமே வடிவான மணிவாசகர் வரலாறு செப்பும் திருவாதவூரடிகள் புராணம் மீளவும் செழிப்புற்று சைவர்கள் இல்லங்கள் தோறும் விருந்தாகவேண்டும்.

அடிக்குறிப்புகள்

- 1) இந்துக் கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 10, இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் ப:238.
- 2) சுப்பிரமணியபிள்ளை, கா., திருவாசகம் மூலம் உரையும் தோற்றுவாய் - ப:5
- 3) கடவுண்மாமுனிவர் அருளிச்செய்த திருவாதவூரடிகள் புராணம், உரையாசிரியர் ம.க.வேற்பிள்ளை அவர்களின் விருத்தி உரையுடன் கோலாலம்பூர், மலேசியா ப:106
- 4) மேலது ப. 275.
- 5) மேலது ப:300
- 6) மேலது ப: 301

உசாத்துணைகள்

- 1) சுப்பிரமணியபிள்ளை, கா., திருவாசகம் மூலமும் உரையும், பூம்புகார் பதிப்பகம் சென்னை.
- 2) இந்துக்கலைக்களஞ்சியம் தொகுதி - 8, 10, 11 இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், இலங்கை.
- 3) சுப்பிரமணியபிள்ளை, கா., மணிவாசகப்பெருமான் வரலாறு, சாரதா பதிப்பகம்.
- 4) கந்தசாமி, சோ.ந., பேராசிரியர், புராணங்களின் படிப்பினைகள், பக். 296-300, இந்து ஒளி, அகில இலங்கை இந்துமாமன்ற பொன்விழாச் சிறப்புமலர்.
- 5) கடவுண்மாமுனிவர் அருளிச்செய்த திருவாதவூரடிகள் புராணம், உரையாசிரியர் ம.க.வேற்பிள்ளை அவர்களின் விருத்தியுரையுடன், கோலாலம்பூர், மலேசியா.
- 6) திருவாதவூரடிகள் புராணம், மூலமும் தெளிவுரையும் உரையாசிரியர் திரு. க. குமாரசாமிப்பலவர்
- 7) திருவாதவூரடிகள் புராணம், மூலமும் உரையும், உரையாசிரியர் சி. மருதப்பிள்ளை.
- 8) திருவாதவூரடிகள் புராணம் உரைக்குறிப்புடன் பதிப்பாசிரியர் டாக்டர் நா. கனகரத்தினம், தெல்லிப்பழை.
- 9) நன்றி : நேர்காணல், பண்டிதர் திரு.வே. பேரின்பநாயகம்.

கு. பாலஷண்முகன்,
விரிவுரையாளர், ஆசிரியர் கலாசாலை, கோப்பாய்.

சைவத்தமிழர் தம் வாழ்வில் தெய்வத்தமிழ் வழிபாடு

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே”

என்பது தமிழாகமம் தந்த திருமூலரின் திருவாக்கு.

உலகின் மிகத்தொன்மையான மொழிக்கும் மதத்துக்கும் சொந்தக்காரர் களான சைவத்தமிழ் மக்கள் குழும் மொழிக்கும் மதத்துக்குமான பிணைப்பை பன்னெடுங்காலமாகப் பேணி வந்து கொண்டிருக்கின்றது. ஆதியும் அந்தமில்லா அரும்பெருஞ்சோதி மூலபரம்பொருளாகப் போற்றும் சிவவழிபாட்டின அடிவேர்களைக் கொண்டிருந்த சிந்து வெளி நாகரிகத்துக்குரியவர்கள் என நவீன அகழ்வாராய்ச்சி மற்றும் வரலாற்றாசிரியர்களால் குறிப்பிடப்படும் தமிழர்கள் தம் இறையை தாய்மொழியில் வழிபடுதல் ஒன்றும் வியப் பில்லையன்றோ!

சிந்துவெளியிலிருந்து இற்றைவரை சைவமும் தமிழும் தமது வளர்ச்சில் வழிநிலைகளிலே பல சவால்களையும் அந்நியராட்சிகளையும் கூற மக்கள் குழும்ங்களின் அதீத தலையீடுகளையும் சந்தித்தே வந்திருக்கின்றது. இருப்பினும் காலத்துக்குக்காலம் ஏற்பட்ட இவ்வாறான தாக்கங்களை அனைத்திற்கும் முகங்கொடுத்து தனித்துவத்தைப் பேணியதோடு தன்னாளுமைப் படுத்தியிருந்தது. இருப்பினும் தமிழ்ச் சைவர்களின் ஆலயங்களிலும், இல்லங்களிலும் வழிபாட்டிலும் சடங்குகளிலும் ஏற்பட்ட தாக்கம் பலநூறு ஆண்டுகள் செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகின்றது. அது தாய்மொழியின்

மகத்துவத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதற்கும் கருவறை முதல் கல்லறை வரையான வாழ்வியல் சடங்குகளை ஆத்மார்த்தமாகப் புரிந்து கொள்வதற்கும் தடைக் கல்லாக இருந்து வரும் நிலையில் தற்போது மீள ஏற்பட்டு வரும் செந்தமிழ் வழிபாட்டு எழுச்சி ஓர் ஆறுதல் அளிக்கும் உன்னத மாற்றமாகும்.

இந்நிலையில் தமிழ் வழிபாட்டுடன் சைவம் கொண்டிருக்கும் ஆழமான பிணைப்பை சற்று விரிவாகச் சிந்திப்பது பொருத்தமானது.

இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாராய்ச்சிகளும், இலக்கிய ஆதாரங்களும் சிவவழிபாட்டின் அல்லது இலிங்க வழிபாட்டினை மேற்கொண்டிருந்த ஆதி மக்கள் குழுமங்களாக தமிழர்களின் மூதாதையர்களான சிந்துவெளித் திராவிடர்களையும், ஈழத்தின் இராவணன் முதலான இயக்கர், நாகர்களையும் சுட்டி நிற்கின்றது. இதனை சேர் ஜோன் மார்ஷல் என்ற அகழ்வாராய்ச்சி நிபுணரின் ஆராய்ச்சி முடிவுகள் உறுதி செய்கின்ற அதே நேரம் தவத்திரு மறை மலையடிகள் இலக்கிய ஆராதரங்கள் தர்க்க விளக்கங்களுடன் தமிழர் தம் மதம் சைவமே என்று நிறுவிக்காட்டியுமுள்ளார். ஆதலினால் சைவத்தின் வழிபாட்டு முறைமைகள் வேற்று மொழி மக்கட் குழுமத்தினால் ஆதியில் தோற்று விக்கப்பட்டது என்ற மாயையிலிருந்து முதலில் எம்மை நாமே விடுவித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து இலக்கிய ஆதாரங்களுடனான வரலாற்றுக் காலத்திற்குள் நுழைவோமானால் தமிழர்களின் செழுமைமிக்க உயரிய பண்பாட்டை உலகிற்கு பறைசாற்றும் சங்ககால இலக்கியங்களுக்கும் தமிழ்ச்சங்கங்களுக்கும் இறைசிவனை முதல்வனாகக் கொண்டு போற்றுவதைக் காணலாம். இதனைப் பரஞ்சோதி முனிவரின் திருவிளையாடற் புராணம் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

கண்ணுதற் லெடும் கடவுளும் கழகமிமாடு அமர்ந்து பண்ணுதற் தெரிந்து ஆய்ந்த இப்பகந்தமிழ் ரணை மண்ணிமைல் பல இலக்கண வரம்பிலா மொழிபோல் எண்ணிடைப் படக் கீடந்தாய் எண்ணவும் படுமே.

இவ்வாறு மதுரையிலே சங்கம் கண்ட தமிழ் ஆலவாய் பெருமானின் திருவிளையாடல்கள் பலவற்றைக் கண்டது போன்று பின்னர் பக்தி இயக்க காலத்தில் ஏற்பட்ட சைவ மறுமலர்ச்சியின் போது உச்சங்களைத் தொட்டது. இதனால் தான் இன்றளவும் உலக மொழிகளிலே தமிழ் பக்திமொழி என அகில உலகும் மொழியியல் அறிஞர்களும் சிறப்பித்துப் பாராட்டுகின்றனர். சைவ நாற்குரவர்களும், திருமூலரும், சேக்கிழாரும் இறை சிவனை முத்தமிழ் கடவுளாகவே போற்றுகின்றனர். இறை சிவன் தமிழோடு இசைபாடும் போதே மனம் மகிழ்வதாக அப்பரும், தன்னுடைய பதிகங்கள் தோறும் நற்றமிழால் தொழுதேத்துவதாக ஞானக் குழந்தையும் சுந்தரரை சொற்றமிழால் பாடுக என இறைவன் பணித்ததாகச் சேக்கிழாரும் சிவனைத் தென்னாடாகிய தமிழ்நிலம் உடைய இறைவனாக மணி வாசகரும், தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமானே எனத் திருமூலரும் தம்முடைய வாக்குகளிலே பல நூற்றாண்டுகளிற்கு முன்பே பதிவு செய்து சென்றுள்ளனர்.

ஆதலினால் சைவப்பெருமக்களே மீண்டும் எம்முடைய தாய்த்தமிழும் அன்பு வழிச் சைவமும் ஒருமித்து இறைவனின் கருவறை முதல் எமது கல்லறை வரை நடைபெறுகின்ற வழிபாடுகளிலும் சடங்குகளிலும் இடம்பெற தொடங்கி இருக்கின்ற இத்தருணத்தில் நாம் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு கருத்து வேறுபாடுகளை மறந்து ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்கின்ற உயரிய கோட்பாட்டில் எம் தெய்வத் தமிழாம் அன்னை மொழியினால் இறைவனை அர்ச்சித்து ஆன்ம ஈடேற்றம் அடைவோமாக.

மருத்துவர் ப. நந்தகுமார்,
பொதுச்செயலாளர், சைவமகாசபை.

அனைத்துயிரும் ஆகி... யோகாசனங்களின் உணர்வு நிலைகள்

யோகம் பயில்வோம். நிறைவாழ்வு பெறுவோம்.

யோகாசனங்கள் எப்படி உருவாயின என்பது பற்றி கேள்வி ஆசனங்களைப் பயிற்சி செய்யும் பலருக்கும் தோன்றியிருக்கும். “இலக்கியத்திற்குப் பின் இலக்கணம்” என்பது போல, யோகத்தின் முதல்நூல் என்று கருதப்படும் பதஞ்சலி யோக சூத்திரங்கள் வரையறுக்கப்படுவதற்கு முன்பே யோகம் பற்றிய பல நூட்பங்கள் அறியப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றே யோக அறிஞர்கள் பலரும் கருதுகிறார்கள். இந்த நூலில் ஆசனம் பற்றி ஒரே ஒரு சூத்திரம் தான் உள்ளது. “உறுதியானதும், சுகமாயிருப்பதும் ஆன நிலை ஆசனம்”. ஏதாவது ஒரு ஆசனம் செய்யும் போது யாருக்காவது உடல் வலியால் முகம் சுளிப்பதும் போல் ஆனால் “ஸ்திரம் சுகம் ஆசனம்” என்று எங்கள் யோக ஆசிரியர் இந்தச் சூத்திரத்தைச் சொல்லி நினைவூட்டிக் கொண்டே இருப்பார்!

பதஞ்சலிக்குப் பின்னர் வந்த “ஹடயோக ப்ரதீபிகா” போன்ற நூல்களில் இன்று மிகப் பிரபலமாகி நாம் பயின்று வரும் பல ஆசனங்களின் பெயர்களும், அந்த ஆசனத்தில் உடலில் தோற்றம் (Posture) எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றி சித்திரங்களும் கிடைக்கின்றன. படங்கள் போன்ற குடியீடுகளைப் பயன்படுத்தாமல் சொற்கள் மூலமே விளங்கினாலும் ஆசனங்களுக்கான தெளிவான கையேடாக இந்த நூல் விளங்கி வந்திருக்கிறது. இது தவிர, வழிவழியாக வந்துள்ள தொடர்ச்சியான குரு சிஷ்ய மரபுகளும் இந்த

ஆசனங்களில் உள்ள கலை நுணுக்கத்தை சரியான முறையில் இன்று எடுத்து வந்துள்ளன. ஆசனங்கள் வெளி உறுப்புக்களையும், தசைகளையும் மட்டுமல்ல, உடலில் பல உள்உறுப்புகளையும் உறுதியாக்குகின்றன. பல யோகாசனங்கள் பார்ப்பதற்கு கடினமாகத் தோன்றினாலும், பயிற்சி செய்பவர்களுக்கு இவை மிக இயல்பானதாகவே தெரியும். பயிற்சி இதற்குக் காரணம் என்றாலும், யோக ஆசனங்களின் தன்மையே அப்படிப்பட்டதாயிருக்கிறது. 2-3 வயதுக்கு உட்பட்ட குழந்தைகள் வளரும் பருவத்தில் தாங்களாகவே பல ஆசனங்கள் போடுவதைப் பார்க்கலாம். உட்காருவதற்கு வந்து நிற்கத் தொடங்கும் சமயம் பல குழந்தைகளுக்கு வஜ்ராசனம் தானாக வரும். தவழ்வதற்காக அமரும் தோற்றமே ஒரு ஆசனம் தான்! ஆசனங்களின் இந்த இயற்கைத் தன்மை அவற்றுக்கு இன்னும் அழகு சேர்க்கிறது.

மனித உடலின் இயக்கம் பற்றிய ஆழ்ந்த நுண்ணறிவு பெற்றிருந்தனர். பண்டைக் கால யோகிகள், காட்டில் விலங்குகள், பறவைகள் இவற்றின் வாழ்வைக் கூர்ந்த கவனித்த அவர்கள் அவை எப்போது அமைதியடைகின்றன, ஆக்ரோஷம் கொள்கின்றன இவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து பல ஆசனங்களை உருவாக்கியிருக்கலாம் என்ற ஒரு கருத்து உள்ளது.

புகழ்பெற்ற யோக குரு ஸ்ரீஸ்ரீரவிசங்கர் அவர்களிடம் இந்தக் கேள்வி கேட்கப்பட்டபோது அவர் கூறினார் - “யோகத்தின் ஒரு உயர்ந்த நிலையில் செல்லும்போது பிரபஞ்சம் முழுவதும் நிறைந்திருக்கும் ஆன்மாவை யோகிகள் உணர்ந்தார்கள். அந்த உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடாக அவர்கள் உடல் தானாகவே பல விதமான தோற்றங்களைக் கொண்டது. இப்படித்தான் ஆசனங்கள் தோன்றின. பின்னர் அவை ஆய்வுக்கு உட்பட்டு நெறிப்படுத்தப்பட்டன. பிராணாயாம முறைகள் தோன்றினும் இப்படித்தான்.” ஸ்ரீஸ்ரீ அவர்களது உருவாக்கம் என்று கருதப்படும் புகழ்பெற்ற “சுதர்ஷன் க்ரியா” என்ற பிராணாயாம முறையும் பரிசோதனைகளாலோ, புறவயப்பட்ட முயற்சிகளாலோ தோன்றவில்லை. மாறாக, ஆழ்ந்த தியானத்தின் போது தானாகவே அது சித்தித்ததாக அவர் பலமுறை கூறியுள்ளார். உலகெங்கும் உள்ள யோக ஆசிரியர்கள் அடிப்படை யோகப் பயிற்சிகளில் புதிய புதிய பரிமாணங்களை இன்றும் ஆக்கம் செய்து வருகிறார்கள். இவற்றில் எத்தனை முயற்சிகள் அகவயப்பட்டவை என்பது கேள்விக்குரியது. இருந்தாலும் யோகம் என்பது “கணந்தோறும் புதிதாகத் தோன்றும்” ஒரு வாழும் கலை என்பதில் ஐயமில்லை.

யோகங்கள் உருவாக்கும் உடல் தோற்றத்தோடு, அவை தரும் உணர்வு நிலையையும் கருத்தில் கொண்டு பின்னர் பெயர்கள் இடப்பட்டிருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது.

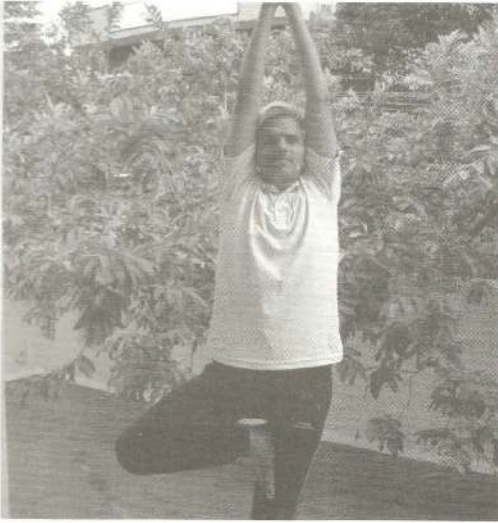
“புல்லாகிப் பூடாய்ப் பழுவாய் மரமாகி
பல் மிருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாய்பாகி
வல் அகரராகி முனிவராய்த் தேவராய்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய் கணங்களாய்
செல்லா நின்ற இத்தாவர சங்கமத்தாய்
எல்லாய் பிறப்பும் பிறந்தீளைத்தேள்
எம்பெருமான்!

என்று திருவாசகம் கூறும் அந்த அனுபவம் பரிணாம அறிவியல் கூறும் வளர்ச்சிப்

படிநிலைகளை மட்டுமல்ல, அனைத்து உயிர்களாகவும் ஆகும் ஆன்மாவின் தன்மையையும் குறிக்கிறது. எண்ணிப் பார்த்தால், இந்தப் பேரனுபவத்தின் வெளிப்பாட்டை மனித உடலின் மொழியில் பாடும் அழகிய கவிதைகள் யோகாசனங்கள்!

அசையாப் பொருள்கள் மற்றும் விலங்குகள், பறவைகள் இவற்றின் தோற்றத்தில் பல ஆசனங்கள் உள்ளன.

- பர்வதாசனம் (மலை), நாவாசனம் (படகு), விருட்சாசனம் (மரம்).
- புஜங்காசனம் (பாம்பு), சலபாசனம் (வெட்டுக்கிளி), மதஸ்யாசனம் (மீன்).
- ஊர்த்துவமுக/அதோமுகஸ்வானாசனம் (மேல்/கீழ் நோக்கும்நாய்), சிம்ஹாசனம் (சிங்கம்).

- மயூராசனம் (மயில்), குக்குடாசனம் (சேவல்), கபோடாசனம் (புறா).

கருவில் இருக்கும் சீசுவாக கர்ப்ப பிண்டாசனம். எல்லாச் செய்கையும் அடங்கிய பிணமாக சுவாசனம். முனிவர்களின் பெயரால் பரத்வாஜாசனம், மதஸ்யேந்திராசனம்.

தெய்வ சக்திகளாக வீரபத்ராசனம், நடராஜாசனம்.

இதயக் கமலத்தில் உறையும் ஆன்ம சக்தியின் உருவமாகவும், ஆயிரம் இதழ்கள் கொண்ட தாமரை என்று ராஜயோகம் கூறும் சக்தி பீடமான சக்கரத்தில் உருவகமாகவும் விளங்கும் அற்புதமான பத்மாசனம்.

இப்படி ஆசனங்களிலேயே அனைத்துயிர்களின் உணர்வுநிலைகளும் தோன்றும்படியோகிகள் இவற்றை வடிவமைத்து பெயரும் இட்டார்களோ என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது!

ஆமே அனைத்துயிர் ஆகிய அம்மையும்
தாமே சகலமும் ஈன்றஅத் தையலும்
ஆமே அவளடி போற்றி வணங்கிடிச்
போமே வினைகளும் புண்ணிய னாகமே.

திருமந்திரம் 4.13.23

அடுத்த முறை விருட்சாசனம் செய்யும் போது, சில கணங்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டு நீங்கள் மரமாகவே ஆகிவிட்டதாக உணருங்கள். அற்புதமான உணர்வு அது!

- ஜடாயு

**“ஓம்” தொலைக்காட்சியின் 5ஆம் ஆண்டு
நிறைவில் ஆனந்தம் பெருகி அன்பு மலர்ந்திட
அடியேனது
ஆசிகளும் வாழ்த்துக்களும் உரித்தாகட்டும்!**

ஓங்காரப் பெயர் கொண்ட உன்னத தொலைக்காட்சியே
ஓம் ரிவியே! நீ சீரோடு சிறப்போடும் வாழியவே!
பாங்காகக் காட்சிகளைப் பக்குவமாய்த் தொகுத்தெடுத்து
நாம் பார்த்து மகிழ்ந்திடவே ஒளிபரப்புகின்றாய்!
ரிங்காரமீடும் வண்டுபோல் நிதர்சனமாய் ஆலயங்களில்
‘ஓம்’ எனும் பிரணவமாய் ஒளிவிசி நிற்கின்றாய்!
ஆங்காரமழித்தருளிய ஆறுமுகனின் கிருபையினால்
நீங்காமல் நிலைத்தே பல்லாண்டு வாழியவே!

சீந்தனையிலினித்திடவே சிறப்பான நல்லொளி பரப்பில்
சீரோடு திகழ்ந்திடும் ஓம் தொலைக்காட்சியே வாழ்க!
உந்தனை வாழ்த்துவதில் உவகையே நாம் கொள்ளுகின்றோம்
உளர் போற்றப்பார் போற்ற நீ உன்னதமாய் வாழியவே!
கந்தனைக் கரங்குவித்தே காலமெல்லாம் நற்களிப்புடனே
காட்சிகளைத் தரமாக கண்ணுக்கு விருந்தளிக்குமுனை
வந்தனை செய்தோம் ஐந்தாண்டு நிறைவினிலே நீ
வளமோடு வாழ உளமார வாழ்த்துகின்றோம்!
- கலாயுஷணம் இராசையா ஸ்ரீதரன்

என் பார்வையில் எஸ். எஸ். குகநாதன்

உன் கருத்துடன் எனக்கு உடன்பாடில்லை. ஆனாலும் அக்கருத்தைச் சொல்ல உனக்குள்ள உரிமையை மதிக்கிறேன். தான் தொக்கா உரிமையாளர் திரு. குகநாதனின் வாழ்வியல் நோக்க வரிகள் இவை. ஊடகமே வாழ்வானவர். கருத்துருவாக்கமே கொள்கையானவர். யாழ்ப்பாணத்தில் ந. சபாரத்தினம் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் ஈழநாடு இதழில் சேர்ந்ததுடிப்புள்ள இளைஞர், கோபாலரத்தினத்துடனும் பணியாற்றியவர். ஈழநாடு இதழாகவே ஒன்றியவர். புலம்பெயர்ந்து பிரான்சு சென்றதும் ஈழநாடு அவருடன் சென்றது. ஏசுவார்கள், எரிப்பார்கள், உண்மையை எழுதுங்கள், உண்மையாகவே எழுதுங்கள் என்ற தவத்திரு யோக சுவாமிகளின் ஈழநாடு இதழுக்கான வாக்கு இவருக்கு வழிகாட்டி. பாரிசு ஈழநாடு இதழின் இந்தியத் தொடர்பாளராக இருந்தேன். புதிய தொழில் நுட்பம் வந்தால் திரு. குகநாதன் உடனே தனதாக்குவார். செலவைக் கணக்கில் கொள்ளார். கருத்தாளர் யார்? எவர்? எந்தக் கட்சி? எந்த இயக்கம்? இவை அவருக்குப் பொருட்டல்ல. மற்றவர்புகைமுட்டித் தொடாதவரை உன் விடுதலை உன்னதே என்ற வரிகள் இவரின் செயற்பாடாயின. சில ஆண்டுகள் அவரோடு பணிபுரியும் வாய்ப்பு எனக்கு. நான் எழுதியனவற்றில் ஓர் எழுத்து, ஒரு சொல், ஒரு வரி மாற்றார், நீக்கார். என் கருத்துக்கு மாற்றுக் கருத்தாளர் கொண்ட கருத்துகளை அடுத்த இதழில் வெளியிடுவார். பாரிசில் இவருக்கு நெருக்கடி. தமிழகம் வந்தார். தொக்காத தடம் தொடங்கினார். உலகெங்கும் தமிழ்

தேமதுரமானது, தேனானது. தமிழகத்திலும் நெருக்கடி. கொழும்பு வந்தார். என்றும் தளர்வறியாமனத்தினராய் (அபிராமிப்பட்டர்) இலங்கையில் தொக்காத தடம் தொடங்கியாழ்ப்பாணத்திலிருந்து

நடாத்துகிறார். ஆயிரம் மலர்கள் மலரட்டும் என்பார் மாவோ. குகநாதனுக்கும் அதுவே மந்திரத் தொடர். இவருக்கு மட்டுமன்று. இவரோடு ஈடுகொடுத்து இணைந்து இரவு பகலாக உழைத்துவரும் இவரது அருமைத் துணைவியார்திருமதி. குகநாதனுக்கும் அதுவே மந்திரத் தொடர். இலங்கைத் தமிழரின் சமயங்களுக்குத்தனித்தனித் தொக்காத தடங்கள் தொடங்கினார். ஓம் தொக்கா அவற்றுள் ஒன்று. எந்தப் பணியாயினும் அப்பணியைத் திருந்தச் செய்வார். தளராமல் தொய்யாமல், தொடக்க நாள் ஆர்வத்துடன், எந்தெந்தப் பணியை எவன் முடிக்குமென்றாய்ந்து அதனை அவன்கண் விடுவார். ஓம் தொக்காத தடமும் அவரது கருத்துருவாக்கத் தடம். ஐந்து ஆண்டுகள் இடைவிடா ஒளிபரப்பு. தமிழரின் பண்பாட்டுப் பேழையாகத் தொடர்கிறது. ஐந்து ஆண்டுகள் நிறைவற்ற இந்த நாளில் நான் இச் சாதனையையும் சாதனையாளர் குகநாதனையும் சார்ந்த பணியாளரையும் விளம்பரதாரரையும் கண்டு கேட்டு இன்புறும் உலகளாவிய சுவைஞர்களையும் நெஞ்சார, நிறை மனத்துடன் பாராட்டி வாழ்த்துகிறேன்.

மறவன்புலவு க. சச்சீதானந்தம்

மனிதப்பிறவி

பிரணவம் என்னும் இந்தத் தாரக மந்திரமே உலகம், உயிர்கள் தோன்றக் காரணமாகும் என்பதுணர்வு.

பிரமன் பிரணவத்தின் பொருளை மறந்த காலத்தில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்களே அசுரர்கள், பிரணவத்தின் பொருளை மறவாத காலத்தில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்களே தேவர்கள் அதனால் அறிவு, அறம், ஒழுக்கம் ஆகியவற்றுடன் கூடிய சுரர்களுக்கும் (தேவர்கள்), அறியாமை, மறம், ஒழுக்கமின்மை ஆகியவற்றுடன் கூடிய அசுரர்களுக்கும் (நரகர்) இடையே எப்பொழுதும் சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்பட்டன. சுரர்கள் அசுரர்களால் பல கொடுமைகளை அனுபவித்தார்கள். அக்கொடுமைகளில் இருந்து தேவர்களைக் காத்து இரட்சிக்க தேவசேனாபதியாக முருகன் அவதாரம் எடுத்தான்.

அவன் பிரமனிடம் படைப்புக்கு ஆதாரம் என்ன? எனக் கேட்டான். பிரமனும் தயங்காமல் பிரணவம் என்று கூறினான். அப்படியானால் பிரணவத்தின் பொருள் என்ன? என்று கேட்டான் முருகன், பிரணவத்தின் பொருளை மறந்திருந்த பிரமன் பொருள் கூற அறியாது நின்றான். முருகன் அவனைத் தலையில் குட்டி சிறையில் அடைத்து விட்டுத்தானே சிருஷ்டியைத் தொடங்கினான். என்று கந்தபுராணம் சொல்லுகிறது.

முருகனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள் மரணம் அற்றவர்களாக நித்திய ஜீவர்களாக, சிரஞ்சீவிகளாக வாழ்ந்தார்கள். அதனால் பூமாதேவி பாரம் தாங்கமாட்டாது இறைவனிடம் முறையிட்டாள். இறைவன் முருகனை அழைத்து பிரணவத்தின் பொருளை

அவன் மூலம் மீண்டும் உலகிற்கும் பிரமனுக்கும் அறிவிக்கச் செய்தான். அதனால் முருகனுக்கு கலியுகவரதன் என்றும் தந்தைக்கு உபதேசித்ததால் சிவகுருநாதன் என்றும் பெயர்கள் வழங்கப் படுகின்றன என்பதும் புராண வரலாறு கூறும் உண்மையாகும்.

இவ்வாறு கந்தபுராணத்தில் கூறியது போல பிரணவத்தின் புனிதத்தை உணராத, அறியாத இன்றைய மனிதன், ஒழுக்கமற்றும் அதர்ம சிந்தையுடனும், பேராசை, சுயநலம், பொறாமை முதலியவை பேயாக அவன் உள்ளத்தில் குடிகொள்ள கற்பு நெறி தவறி காமாந்தகார எண்ணத்துடன் உடல் உபாதைக்கு மட்டுமே முதலிடம் கொடுத்து விலங்குகளிலும் கேவலமாக உடலுறவில் ஈடுபட்டு அதன் விளைவால் உருவெடுத்த ஈன ஜென்மங்களே, இராக்கதர்கள் போலும் காருண்யம் அற்று, கொலை, கொள்ளை, வஞ்சகம், விபச்சாரம் முதலியவற்றுள் முழுகிடக்கின்றான்.

ஆனால் முற்கூறியபடி சைவசமயம் வகுத்த இல்லற நெறியில் நிற்பவரிடம் இறைவன் தூய பிரமமாக இந்திரியத்தில் கலந்து சற்புத்திரர்களைப் பெறுவதற்கு வழிகாணுகிறான். அல்லாத பேர்கள் தத்தமது மனோபேதத்திற்கமையப் புத்திரர்களைப் பெறுகிறார்கள்.

மனிதன் நிறைவான வாழ்வு வாழக் காரணமான பூரணத்தை அறிந்து கொள்ளத்

தெளிந்த உள்ளம் வேண்டும். ஆன்மீக உணர்வும், மனிதனுக்கு இயல்பாகவே இருக்க வேண்டிய மனிதநேயமும் வேண்டும். இவை அனைத்தும் கூடிவந்தால் அந்தப் பூரணப் பொருளை உணர்த்த ஒரு குரு அவசியம் வருவார்.

ஆகவே மனிதர்கள் மேற்கூறிய வழிமுறைகளைக் கடைப்பிடித்து, குருமூலமாய்ப் பூரணத்தை அறிந்து பயின்று பேரின்பப்

பெருவாழ்வு வாழ்வதே பிறப்பெடுத்ததன் பயன் என்று கூறுவது சைவ சமயம்.

இதைப் பரிபூரணமாக உணர்ந்த படியால் தான் அகத்திய மாமுனி உடலும் உயிரும் பூரணமும் ஒன்றான பிரணவத்தைப் போற்றினார். எனவே மனிதர்களாகிய நாம் பிரணவப் பொருளை போற்றித் துதிசெய்து வாழ்வோமாக.

உசாத்துணை நூல்

- ஓம் சிவாயநம

ஈழவர் சைவப்பலவர்

சிவரீ. கதிர்குமாரசாமி. கமுகலிங்கம் ஐயா M.A, J.P

வேரவில், பூநகரி.

அமைப்பாளர், உலக சைவ திருச்சபை - இலங்கை,

பத்ததிகள்

ஆகமங்களின் சரியா, கிரியா பாதங்களாகிய, இரண்டு பகுதிகளிலும் கூறப்படும் கருத்துக்களை, ஆதாரமாகக் கொண்டு இயற்றப்பட்டவை, பத்ததி நூல்கள் எனப்படும். இவற்றில் ஞானபாதக் கருத்துக்கள் இடம்பெறவில்லை. ஆலயங்களில் நிகழ்த்தப்பெறும், விழாக்கள், சும்பாபிஷேகம் முதலான நிகழ்ச்சிகள் பற்றியும், சிவபூசை விதி பற்றியும் அறிந்து கொள்வதற்கும், அவற்றைச் செய்வதற்குமான விதிகள் இவற்றில் கூறப்பட்டுள்ளன. பத்ததி நூல்கள் பதினெட்டாகும். பத்ததி, வழி, நெறி, மார்க்கம், அத்துவா என்பன, ஒரு பொருட்சொற்களாகும். பத்ததிகளை இயற்றியோர் பெயர்கள் பின் வருமாறு: -

1. துர்வாச சிவர்	7. வித்தியாகண்டர்	13. திரிலோசன சிவர்
2. பைங்கள சிவர்	8. ராமகண்டர்	14. அகோர சிவர்
3. உக்கிரசோதி	9. ஞான சிவர்	15. வருண சிவர்
4. ஸ்ரீகண்டர்	10. ஞான சங்கரர்	16. பிரசாத சிவர்
5. விஷ்ணுகண்டர்	11. சோமசம்பு	17. ராமநாத சிவர்
6. சுபோதர்	12. பிரம்மசம்பு	18. ஈசான சிவர்

இவைதவிர காசியம் பதியைச் சேர்ந்த, பஞ்சாக்கிரக யோகிகளால் இயற்றப்பட்ட, சைவபூசணம் என்ற நூலும், திரிலோசன சிவாச்சாரியாரால் இயற்றப்பட்ட, சித்தாந்த சாராவளி என்ற நூலும், சிவாக்கிரம யோகிகளால் இயற்றப்பட்ட, கிரியா தீபிகை என்ற நூலும், சிவாகமச்சார்பு நூல்களேயாம்.

- கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ்
(நன்றி : உகரம்)

**உலகத்தின் நாள் முழுவதும்
சைவத்தமிழ் ஒளிபரப்பும் ஒரேயொரு ஓம்
ரி.வியின் ஆண்டு ஐந்து அகவை நிறைவு
வாழ்த்து நூற்றாண்டு கண்டு வாழ்க**

தோற்றம்

01. தங்கத் தமிழர்கள் எங்கும் நிறைந்திடும் யாழ் குடாநாட்டினிலே எங்கும் உள்ளோரையும் ஒம் சொல்லி எழுப்பிடும் ஒம் ரி.வி எனும் நாமம் தாங்கியே டான் குடும்பத்தில் சைவத்தைத் தளராது வளர்ப்பதற்கு ஆயிரத்து தொளாயிரத்து இரண்டாயிரத்தும் பதினொன்று ஆவணியில் உதித்ததுவே.

பெருமை

02. இரண்டு பத்து நான்கு மணிநாள் முழுவதும் ஒளிபரப்பு கொண்ட சைவ அலைவரிசை ஒம் ரி.வியே என்று எந்த நாட்டிலுள்ளோரும் ஏற்றியே போற்றிப் பார்க்கும் எந்த விளம்பரமுமற்ற சேவையே தின் பெருமை.
03. போற்றுவோர் போற்றினாலும் தூற்றுவோர் தூற்றினாலும் ஆற்றிடும் சேவை தன்னை அலுக்காது நீ செய்து வேற்று நாட்டவரும் எங்கள் விழுமியங்களைக் காண காற்றுாடு காட்டுகின்ற காலக் கண்ணாடி நீயே.
04. ஆலயத் திருவிழாக்கள் அழகுக் குடமுழுக்கு ஞாலத்தில் உள்ளோரெல்லாம் நயந்துன்னைப் பார்க்கும் வண்ணம் காலத்தின் பதிவுகனாகக் காட்சிப்படுத்தலோடு ஆவணங்கனாக்கு கின்றாய் அதுவும் உன் தனிச்சிறப்பே.

05. பர்த்திபுரி பாபா பார்புகழ் பட்டினத்தார்
நல்லை நகர் நாவலர் நம்சித்தர்யோகர் சுவாமி
துர்க்கா துரந்தரியினதும் தரயநல்லை வரலாறும்
சொல்லிசையாய் அருளுரையில் தாங்கியுள்ளாய் தனித்துவமே.

வாழ்த்து

06. ஐந்து கரத்தானின் அரிய பிரணவத்தை
உந்தனின் நாமமாக்கி ஓம் ரி.வி என முழுங்கி
இந்த உலகமெங்கும் சைவத் தமிழ் வளர்த்து
ஐந்து வருடப் பூர்த்தி ஆக்கினாய் வாழ்க, வாழ்க!
07. பறையொடு கலை ஆடும் பக்தியால் தீ மித்தல்
மறையோதி தொழுதேந்தும் மரபையும் நீ காட்டி
வேறு எந்த அலையும் (சனலும்) செய்யா விந்தை பல செய்து
ஆறாண்டில் அடிவைத்தாய் நூற்றாண்டு கண்டு வாழ்க!
08. ஊருக்குள்ளே ஆற்றிவந்த சொல்லிசையை இந்த
உலகறிய அருளிசையாய் ஆற்ற வைத்தாய் வாழி!
பேருக்கும் புகழுக்கும் பேய் போலலையாத
யாருக்கும் சளைக்காத ஞாலத்திலே வாழி!
09. நல்லை, நயினை துர்க்கை நாம் வணங்கும் அந்த
வல்ல ஆஞ்சநேயர் வண்ணை வெங்கடேசன்
செல்வச் சந்தியானோடு சிறந்த எம் ஈழத்தின்
பல்வேறு ஆலயங்களைப் பார்த்திட வைத்தாய் வாழ்க!
10. பிரபலங்களின் பின் மட்டும் பீற்றியே நின்றபாது
அனைவரையும் அவணைத்து ஆன இடங்கொடுத்து
திறமையறிந்தவர்கு திரும்பவும் வாய்ப்பளித்து
அருமைப் பணிகள் செய்து ஆண்டாண்டு வாழ்க வாழ்க!
11. தொன்மை மிகு சைவநெறி தொய்வின்றி வளர
நன்மை தரும் வண்ணம் இந்த நானிலத்திற் குழைத்து
முன்னை முதல் ஓம் நாமம் என்றும் மண்ணினில் ஒலிக்க
அன்னையினை வேண்டுகிறேன் அன்னைதாஸன் நானே.

கவிமணி
க. ஆனந்தராசா
(அன்னைதாஸன்)

தமிழர்களின் இனிய நாதம் ஓம் ரிவி

உலகெல்லாம் வாழும் தமிழ் மக்களின் இனிய நாதமாக விளங்கும் ஓம் மற்றும் டான் ரிவி இன்று ஐந்து வருடத்தில் காலடி பதித்துள்ளது. பல்சுவைக் களஞ்சியமாக, சமய கருவறையாக, அறிவியல் ஆய்வு கூடமாக, கலைக்கோர் இருப்பிடமாக டான் மற்றும் ஓம் ரிவி யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்குவது யாவரும் அறிந்ததே. எல்லோர் உள்ளங்களிலும் அழியா இடம் பிடித்துள்ளது. தமிழர்களின் அடையாளச் சின்னமாக, தமிழரின் தனித்துவம், பாரம்பரியத்தைப் பேணும் ஒளிபரப்புப் பீடமாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாண கலாசாரம், கந்தபுராண கலாசாரம் என்பார் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை. அவ்வகையில் பார் போற்றிய வகையில் தனித்துவமான பண்பாட்டைக் கொண்டது யாழ் மண். இங்கு நடைபெறும் நிகழ்வுகளை உடனுக்குடன் நம் தேச மக்களுக்கு மட்டுமன்றி, புலம்பெயர்ந்த நம் உறவுகள் பார்க்கும் வகையில் காணொளிகளாக ஒலிபரப்புவது சிறப்பாகும். ஓம் ரி.வியின் பணி மகத்தானது. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் தொடங்கி சிறு ஆலயங்கள் வரையிலும் நடைபெறும் நிகழ்வுகளைச் செம்மைப்படுத்தி மக்கள் மத்தியில் தருவதில் ஓம் ரிவி நீங்கா இடம் பெற்றுள்ளது. உண்மையில், இதுவரையும் சமயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்ற இதுபோன்ற தொலைக்காட்சி அலைவரிசை இன்னமும் ஈழத்தில் இல்லை என்பதை யாம் மறுக்க இயலாது. இந்த வகையில் சிறப்பான பங்களிப்பை ஓம் ரிவி நிர்வாகத்தினர் செய்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இத் தொலைக்காட்சி அலைவரிசையில் நேரடி ஒலிபரப்பாளராக, வர்ணனையாளராகவும், சொல்லாடல்கள் விவாதியாகவும் பல தளங்களில் நிகழ்வுகளை மேற்கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இவற்றை நம் மக்கள் மனம் கவரும் விதத்தில் கூற முனைவதில் இன்றுவரை நேரடி ஒலிபரப்பாளராக இணைந்திருப்பதில் பெருமையடைகின்றேன். இதற்கு அனுமதி தந்த டான் மற்றும் ஓம் ரிவி தலைவர் திரு. குகதாசனையும், என் வர்ணனை குருநாதராகவிருந்து எனை வழிப்படுத்தும் வர்ணனைக் கலாநிதி மதுரகவி காரை எம்.பி. அருளானந்தன் ஐயா அவர்களையும், ஓம் ரிவி நிர்வாகத்தினரையும் யான் நினைவு கூர வேண்டும். இதில் பங்கு கொள்ளும் போது இவ் அலைவரிசையின் பல செயற்பாடுகளை நேரடியாக அறிந்து கொண்டுள்ளேன்.

இன்றுவரை வளர்ந்து ஐந்தாவது அகவை காணும் இத் தொலைக்காட்சி அலைவரிசை மக்களுக்கு முக்கியம் கொடுக்கும், அவசியமான நிகழ்வுகளை வழங்குவதாலேயே சிறப்படைகின்றது. பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் ஏனைய துறைசார் தலைவர்களின் தரமான நிகழ்ச்சிகளையும் ஒளி பரப்புவது குறித்தற்குரியது. மேலும் டான் செய்திகளுடாக உலக நடப்புக்களை மக்களுக்கு அறியப்படுத்துகின்றது. இச்சேவை என்றும் மக்களுக்கு அவசியமானதாகும். “இசையில் வசமாகா இதயம் ஏது?” என்பதற்கிணங்க மக்களின் இரசனையை உணர்ந்து பாடல்களின் தொகுப்பாக இசையருவியாக ஒளிபரப்புவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக, நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் இருபத்தைந்து நாள் உற்சவத்தை நேரடியாக உலகத்தமிழ் மக்கள் பார்க்குமாறு ஒளிபரப்புவது சிறப்பாகும். கோயிலுக்கு வரமுடியாத அடிய

வர்கள் இதனூடு முருகன் காட்சிகளைப் பார்த்து இன்புற்றனர். இச்சேவை பாராட்டுப் பாமாலைகள் சூடக்கூடியன.

பல்வேறு கலைகளுக்கும் நிகழ்வுகளுக்கும் இத் தொலைக்காட்சி அலைவரிசை முக்கியத்துவம் கொடுப்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. இதற்கு சிறந்த தலைமைத்துவமே காரணம் ஆகும். தலைவர் சிறப்புடன் இயங்கும்போது அந்தக் குழுவே வெற்றி முனைப்புடன் செயற்படும். அவ் வகையில் இதன் தலைவர் திரு. குகதாசன் அவர்கள் தன் சுவாசமாக நினைத்து இதனைச் செயற்படுத்துவதால் தான் இது வெற்றித் தளம் அடைந்து கொண்டிருக்கின்றது. இவரோடு கூடவே இயங்கும் சக பணியாளர்களின் பங்களிப்பும் இங்கு விதந்துரைக்கத்தக்கது. வெற்றியைக் களமாகவும் தளமாகவும் கொண்டு இயங்கி உலகெலாம் சிறந்த அலைவரிசையாக உருவாக வேண்டும் பல விருதுகளைத் தட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதே எனது அவா. நம் நாட்டின் சாதனை நாயகர்கள் இதன் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும். அறிவுத் தேடல் நிகழ்வுகள் ஒளிபரப்பாக்கப்பட வேண்டும்.

நாகரிகப் போர்வையைப் போர்த்தி, அறியாமை எனும் பூவைச் சூடி, மாயைக் கடலில் நீந்தும் நம் மக்களின் பண்பாடு, பாரம்பரியத்தைக் கட்டியெழுப்பும் வகையில் நம் ஓம் ரிவி என்றும் இனிய நாதமாக ஒலிக்க வேண்டும். இதன் சகோதர அலைவரிசைகளும் தரம்மிக்க நிகழ்வுகளை மக்கள் விருப்புவெறுப்பு அறிந்து ஒளிபரப்பாக வேண்டும். இன்றுபோல் என்றும் சிறப்புடன் இயங்க வேண்டும். இன்னும் பல அகவை கண்டு உலகெலாம் இனிய நாதமாய், தமிழரின் சுவாசமாய், மக்களின் சுருதியாய் ஒலிக்கவேண்டும்.

குமாரசாமி தயாளினி

இளம் வர்ணனையாளர், நேரடி ஒலிபரப்பாளர், தமிழ்த்துறை, 2ஆம் வருடம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

ஓம் தொலைக்காட்சியில் ஆன்மீகவுரையாற்றிய ஈழத்துச் சொற்பொழிவாளர்கள்.

(பெயர்கள் அகர வரிசைப்படி ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளன)

- ☛ கவிமணி க.ஆனந்தராசா (அன்னைதாஸன்)
- ☛ வரணியூர் சைவப்பலவர் .சி.கா.கமலநாதன்
- ☛ சிவானந்தவாரிதி சிவத்திரு.வ.குமாரசாமி ஐயர்
- ☛ இலக்கியத்தமிழருவி, செஞ்சொற்செம்மல் இரா.கேதீசன்
- ☛ சைவப்பலவர் கந்த சத்தியதாசன்
- ☛ சபரிமலை குருசாமிஜீ ஆன்மீக அருள்ஜோதி ஐயப்பதாச சாம்பசிவ சிவாச்சார்யார்
- ☛ பண்டிதர் சைவப்பலவர் பொன் சுகந்தன்
- ☛ பிரம்மபூர் நித்திய சுதானந்த சர்மா (இலுப்பைத்தாழ்வு ஸ்ரீ சுப்ரமணியர் ஆதீனம் சங்கானை)
- ☛ சைவ சித்தாந்த பண்டிதர் சிவபூர் குமாரசாமி சுமுகலிங்கம்
- ☛ சொல்லின் செல்வர் இரா.செல்வவடிவேல்
- ☛ சைவசித்தாந்த பண்டிதர் சிவபூர்.தியாக.சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள்
- ☛ சின்மய சிந்தனைகள் பிரம்மச்சாரி ஜாக்ரத சைதன்ய சுவாமி
- ☛ சைவப்பலவர் நித்திய தசிதரன்
- ☛ சைவப்பலவர் எஸ்.கே.என். தவராஜா
- ☛ செஞ்சொற்செல்வர் கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன்
- ☛ செஞ்சொற் சாகரம் கு.பாலஷண்முகன்
- ☛ தமிழ்ச்சொல்லருவி நவந்தன்
- ☛ சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம்
- ☛ செந்தமிழ் சொல்லருவி ச. லலீசன்
- ☛ டாக்டர் அருள்ஜோதி ஸ்கந்த சாம்பசிவ ஜெகதீஸ்வரசிவாச்சார்யார்

தொகுப்பு : த. கீர்த்தீபன்,
ஓம் தொலைக்காட்சி

ஓம் தொலைக்காட்சியின் ஒலி ஒளிபரப்பில் இடம்பிடித்த ஆலயங்கள்

01. நல்லூர் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி கோயில்
02. நயினை நாகபூஷணி அம்பாள் திருத்தலம்
03. காரைநகர் மணற்காடு அருள்மிகு ஸ்ரீ கும்பநாயகி முத்துமாரி அம்பாள்
04. ஈழத்து சிதம்பரம் (காரைநகர் சிவன் கோவில்)
05. யாழ். கோண்டாவில் சபர்ச ஐயப்பன் தேவஸ்தானம்
06. திருகோணமலை அருள்மிகு ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் திருத்தலம்
07. தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி திருத்தலம்
08. வல்வெட்டித்துறை ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்பாள் திருத்தலம்
09. இணுவில் அருள்ஞானமிகு ஞானலிங்கேச்சுரர் திருக்கோவில்
10. தொண்டைமானாறு ஸ்ரீ செல்வச்சந்நிதி முருகன் ஆலயம்
11. மானிப்பாய் மருதடி விநாயகர் ஆலயம்
12. நகுலேஸ்வரம் (கிரிமலைச் சிவன் கோவில்)
13. கொக்குவில் அருள்மிகு ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் ஆலயம்
14. காரைநகர் வாரிவளவு ஸ்ரீ கற்பக விநாயகர் ஆலயம்
15. மாவைக்கந்தன் (மாவிட்டபுரம் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி ஆலயம்)
16. திருநெல்வேலி பாற்பண்ணை அருள்மிகு ஞானவைரவர் ஆலயம்
17. வண்ணை ஸ்ரீ வெங்கடேச வரதராஜப் பெருமாள் ஆலயம்
18. கோப்பாய் தெற்கு விளையாட்டரங்க வீதி ஸ்ரீ வீரமாகாளி அம்பாள் ஆலயம்
19. அல்வாய் வேவிலந்தை ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் தேவஸ்தானம்
20. நாகர் கோவில் பூர்வீக நாகதம்பிரான் ஆலயம்
21. சிட்டிவேரம் (சுட்டிபுரம் அருள்மிகு கண்ணகை அம்பாள் ஆலயம்)
22. சாவகச்சேரி நுணாவில் அருள்மிகு கற்குழி கந்தசுவாமி ஆலயம்
23. யாழ் சாவல்கட்டு ஆனைக்கோட்டை முருகமூர்த்தி சித்திவிநாயகர் திருக்கோயில்
24. திருநெல்வேலி அருள்மிகு புவனேஸ்வரி அம்பாள் ஆலயம்
25. அராலி வடக்கு மயிலியற்புலம் கந்தசுவாமி ஆலயம்
26. சுதுமலை வடக்கு ஈஞ்சடி ஞானவைரவர் திருக்கோவில்
27. யாழ். வண்ணை கன்னாதிட்டி காளியம்பாள் தேவஸ்தானம்
28. நயினாகீவு மலையின் ஐயனார் ஆலயம்
29. மண்கும்பாள் வெள்ளைப்புற்றடி ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகர் ஆலயம்
30. வட்டுக்கோட்டை அருள்மிகு பங்குரு கந்தசுவாமி ஆலயம்
31. கந்தர்மடம் பழம் வீதி ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் ஆலயம்
32. நீர்வேலி வடக்கு அருள்மிகு காளி அம்மன் தேவஸ்தானம்
33. மல்லாகம் பெரியதம்பிரான் திருக்கோயில்

34. மட்டுவில் வடக்கு பன்றித் தலைச்சி அம்மன் ஆலயம்
 35. வடமராட்சி துன்னாலையம்பதி ஸ்ரீ சக்கராழ்வார் ஆலயம்
 36. அளவெட்டி அருள்மிகு கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் கோவில்
 37. மருதனார்மடம் அருள்மிகு வெங்கடேஸ்வரர் திருக்கோவில்
 38. யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணை நாச்சிமார் கோவில்
 39. மல்லாகம் அருள்மிகு முதலி அம்மன் திருக்கோவில்
 40. மல்லாகம் சாளம்பை முருகமூர்த்தி தேவஸ்தானம்
 41. திருக்கோணேஸ்வரம் சிவாலயம்
 42. கீரிமலை அருள்மிகு காசி விஸ்வநாதர் திருக்கோவில்
 43. புங்குடுதீவு பெருங்காடு கிராஞ்சியம்பதி ஸ்ரீ மீனாட்சி அம்மன் கோவில்
 44. மிருசுவில் ஞான தூர்க்கை அம்பாள் ஆலயம்
 45. கற்பொக்கணை அருள்மிகு பிள்ளையார் ஆலயம்
 46. புங்குடுதீவு ஸ்ரீ தூர்க்கை அம்மன் கோயில்
 47. நவாலி அருள்மிகு கதிர்காமம் முருகன் ஆலயம்
 48. தாவடி அருள்மிகு அம்பலவாணர் முருகன் கோவில்
 49. பொலிகண்டி அருள்மிகு ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்மன் ஆலயம்
 50. நுணாவில்துளம் அருள்மிகு அம்பாள் திருக்கோவில்
 51. மாவை அருள்மிகு சித்தி விநாயகர் ஆலயம்
 52. குப்பினான் அருள்மிகு கன்னிமார் திருக்கோவில்
 53. கரவெட்டி வெல்லன் அருள்மிகு விநாயகர் திருக்கோவில்
 54. பருத்தித்துறை அருள்மிகு காளி கோயில்
 55. நீர்வேலி பழங்கிணற்றடி அருள்மிகு பிள்ளையார் திருக்கோவில்
 56. மல்லாகம் அருள்மிகு ஞானவைரவர் திருக்கோவில்
 57. கரவெட்டி அருள்மிகு பிள்ளையார் திருக்கோவில்
 58. எழுது மட்டுவாள் அருள்மிகு தூர்க்கை அம்மன் ஆலயம்
 59. நீலியம்பனை அருள்மிகு தூர்க்கை அம்பாள் ஆலயம்
 60. வவுனியா அருள்மிகு காளிகோவில்
 61. யாழ்ப்பாணம் சீரடி சாயிபாபா திருக்கோவில்
 62. வரணி அருள்மிகு மதுரை மீனாட்சி அம்மன் திருக்கோவில்
 63. திருநெல்வேலி அருள்மிகு ஐயனார் திருக்கோவில்
 64. கைதடி அருள்மிகு வாலாம்பிகை அம்மன் திருக்கோவில்
 65. புத்தூர் வீரவாணி அருள்மிகு காளியம்பாள் திருக்கோவில்
 66. சித்தன்கேணி அருள்மிகு சிவன் ஆலயம்
 67. டென்மார்க் அருள்மிகு தூர்க்கையம்மன் திருக்கோவில்
- ஐந்தாண்டு காலப்பரப்பில் ஆலய, மஹோற்சவ, கும்பாபிஷேக பெருவிழாக்களை நேரலையாகவும், ஒலிப்பதிவாகவும் உலகமெங்கும் ஒளிபரப்பிய ஓம் T.V

தொகுப்பு : இ. செல்வச்சந்திரன்,

கணக்காளர், டான் தொலைக்காட்சி நிலையம்.

ஓம் தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பாகிய பஜனை நிகழ்வுகள்

01. கதிர்காம முருகன் பஜனைக் குழு - நவால்

மாரிமுத்து - பத்மநாதன்

கணபதி - துரையப்பா

கனகர் - அப்பர்

வைத்தியலிங்கம் - கமலநாதன்

இராஜரட்டினம் - சறோஜாதேவி

விக்கினராசா - நகுலேஸ்வரி

02. அறநெறிப் பாடசாலை மாணவ, மாணவிகள்

03. அன்னதாசன் பஜனைக் குழு - உரும்பிராய்

04. நாவலர் மணிமண்டபத்தில் இடம்பெற்ற பஜனைகள்

இறை உறுப்புக்களாய் ஆகம வர்ணனை

சிவனது மேல் நோக்கிய சிரசின் மகுடம் காமிக ஆகமம் என்றும், தற்புருஷ சிரசின் மகுடம் யோகஜ ஆகமம் என்றும், அகோர சிரசின் மகுடம் சிந்தய ஆகமம் என்றும், வாமதேவ சிரசின் மகுடம் காரண ஆகமம் என்றும், ஸத்யோசாத சிரசின் மகுடம் அஜித ஆகமம் என்றும், ஈசான முகம் தீப்த ஆகமம் என்றும், தற்புருஷ முகம் சூக்ஷ்ம ஆகமம் என்றும், தக்ஷிண முகம் ஸஹஸ்ர ஆகமம் என்றும், வாமதேவ முகம் அம்சமான ஆகமம் என்றும், ஸத்யோசாத முகம் சுப்ரபேத ஆகமம் என்றும், காது விஜய ஆகமம் என்றும், கழுத்து நிச்வால ஆகமம் என்றும், இருதயம் ஸ்வாயம்புவ ஆகமம் என்றும், நாபி அனல் ஆகமம் என்றும், இடுப்பு வீர ஆகமம் என்றும், ப்ருஷ்டபாகம் ரௌரவ ஆகமம் என்றும், வலது தொடை மகுட ஆகமம் என்றும், இடது தொடை விமல ஆகமம் என்றும், இடது தொடையின் நுனிப்பாகம் சந்திரக்ஞான ஆகமம் என்றும், வலது தொடையின் நுனிப்பாகம் பிம்ப ஆகமம் என்றும், வலது முழந்தால் சில்லு ப்ரோத்கீத ஆகமம் என்றும், இடது முழந்தால் சில்லு லலித ஆகமம் என்றும், வலது முழங்கால் சித்த ஆகமம் என்றும், இடது முழங்கால் சந்தான ஆகமம் என்றும், வலது முழங்காலின் நுனிப்பாகம் சார்வோர்த்த ஆகமம் என்றும், இடது முழங்காலின் நுனிப்பாகம் பாரமேஸ்வர ஆகமம் என்றும், வலதுபாத தளப்பாகம் கிரண ஆகமம் என்றும், இடதுபாத தளப்பாகம் வாதுள ஆகமம் என்றும், இறைவனது உறுப்புக்களாய் ஆகமங்களை, உத்தரகாமிக ஆகமம் வர்ணிக்கிறது.

- கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜ்
(நன்றி : உகரம்)

ஓம் தொலைக்காட்சி - தற்போது (2016) ஒளிபரப்பாகும் நிகழ்ச்சிகள்

Time	திங்கள்-வெள்ளி	சனி	ஞாயிறு
06.00 AM	சுப்ரபாதம்	சுப்ரபாதம்	சுப்ரபாதம்
06.30 AM	சுப்ரபாதம்	சுப்ரபாதம்	சுப்ரபாதம்
07.00 AM	வணக்கம் ஒம்ரிவி	வணக்கம் ஒம்ரிவி	வணக்கம் ஒம்ரிவி
07.30 AM	வணக்கம் ஒம்ரிவி	வணக்கம் ஒம்ரிவி	வணக்கம் ஒம்ரிவி
08.00 AM	வணக்கம் ஒம்ரிவி	வணக்கம் ஒம்ரிவி	வணக்கம் ஒம்ரிவி
08.30 AM	வணக்கம் ஒம்ரிவி	வணக்கம் ஒம்ரிவி	வணக்கம் ஒம்ரிவி
09.00 AM	பக்திமலர்	பகவற்கீதை	தெய்வீக பாடல்கள்
09.30 AM	பக்திமலர்	பகவற்கீதை	தெய்வீக பாடல்கள்
10.00 AM	திருவிழா-01	திருவிழா-01	திருவிழா-01
10.30 AM	திருவிழா-01	திருவிழா-01	திருவிழா-01
11.00 AM	அருளுரை	அருளுரை	அருளுரை
11.30 AM	பஜனை	பஜனை	பஜனை
12.00 NOON	இராமாயணம்	இராமாயணம்	இராமாயணம்
12.30 PM	திருவிழா-02	திருவிழா-02	திருவிழா-02
01.00 PM	திருவிழா-02	திருவிழா-02	திருவிழா-02
01.30 PM	பக்திமலர்	பக்திமலர்	பக்திமலர்
02.00 PM	பக்திமலர்	பக்திமலர்	பக்திமலர்
02.30 PM	அருளுரை	அருளுரை	அருளுரை
03.00PM	பஜனை	பஜனை	பஜனை
03.30 PM	இராமாயணம்	இராமாயணம்	இராமாயணம்
04.00 PM	திருவிழா-01	திருவிழா-01	திருவிழா-01
04.30 PM	திருவிழா-01	திருவிழா-01	திருவிழா-01
05.00 PM	திருவிழா-02	திருவிழா-02	திருவிழா-02
05.30 PM	திருவிழா-02	திருவிழா-02	திருவிழா-02
06.00 PM	வணக்கம் ஒம்ரிவி	வணக்கம் ஒம்ரிவி	வணக்கம் ஒம்ரிவி
06.30 PM	வணக்கம் ஒம்ரிவி	வணக்கம் ஒம்ரிவி	வணக்கம் ஒம்ரிவி
07.00 PM	வணக்கம் ஒம்ரிவி	வணக்கம் ஒம்ரிவி	வணக்கம் ஒம்ரிவி
07.30 PM	வணக்கம் ஒம்ரிவி	வணக்கம் ஒம்ரிவி	வணக்கம் ஒம்ரிவி
08.00 PM	திருவிழா-01	திருவிழா-01	திருவிழா-01
08.30 PM	திருவிழா-01	திருவிழா-01	திருவிழா-01
09.00 PM	அருளுரை	அருளுரை	அருளுரை
09.30 PM	இராமாயணம்	இராமாயணம்	இராமாயணம்
10.00 PM	பஜனை	பஜனை	பஜனை
10.30 PM	திருவிழா-02	திருவிழா-02	திருவிழா-02
11.00 PM	திருவிழா-02	திருவிழா-02	திருவிழா-02

07.00 AM	இன்றைய சிந்தனை
07.05 AM	மங்கள இசை
07.30 AM	ஈழத்து சித்தர்கள்
08.00 AM	இன்றைய நாள்
08.30 AM	தமிழோடு இசைபாடு

ஓம் ரிவியின் ஐந்தாவது அகவை ஆலோசனைக் குழு

01. வண. ஸ்ரீலக்ஷ்மி. சோமசுந்தரதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் - குருமுதல்வர், நல்லை ஆதீனம்
02. வண. பிரம்மசாரி ஜாக்கிரத் சைதன்யா - வதிவிட ஆச்சாரியார், சின்மயா மிஷன், யாழ்ப்பாணம்
03. வண. சிவஸ்ரீ. தா. மஹாதேவக்குருக்கள் - அதிபர், தர்மசாஸ்தா குருகுலம், இணுவில்
04. வண. சிவஸ்ரீ ப.மனோகரக் குருக்கள் - தலைவர், இந்துமத குருமார் ஒன்றியம்
05. வண. சிவஸ்ரீ. ச. வாசுதேவக்குருக்கள் - அமைப்பாளர், வீணாகானகுருபீடம்
06. வண. சிவஸ்ரீ ம. சோமசுந்தரசர்மா - குருகுலம், இணுவில்
07. சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம் - வருகை விரிவுரையாளர், யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்
08. கல்விக் காரணியன் ஈ.எஸ்.பி. நாகரத்தினம் - தொழிலதிபர், கஜமுகன் ஹாட் வயர், யாழ்ப்பாணம்
09. செஞ்சொற்செல்வர் இரா. செல்வவடிவேல் - செயலாளர், சைவபரிபாலன சபை
10. மதுரகவி காரை எம்.பி. அருளானந்தம் - பணிப்பாளர், சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம்
11. சைவப்புலவர் கு. சுமுகலிங்கம் - உலக சைவத் திருச்சபை, இலங்கை
12. பண்டிதர் பொன். சுகந்தன் - கலாசார உத்தியோகத்தர், பிரதேச செயலகம், பருத்தித்துறை
13. திரு. சி. சக்திகிரீவன் - தலைவர், இந்து சமயப் பேரவை, யாழ்ப்பாணம்
14. திரு. க. துரையப்பா - சுதிர்காமமுருகன் பஜனைக் குழு
15. திரு. எஸ்.கே. என். தவராஜா - சிரேஷ்ட உதவிப் பதிவாளர், யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்
16. திரு. ச.லலீசன் - பிரதி முதல்வர், கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை
17. திரு. கு. பாலஷண்முகன் - விரிவுரையாளர், கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை
18. திரு. இ.சர்வேஸ்வரா - உதவிப் பதிவாளர், யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்
19. திரு. க. ஆனந்தராசா (அன்னைதாசன்) - ஓய்வுநிலை அதிபர், உரும்பிராய்
20. சைவப்புலவர் நித்திய தசிதரன் - பன்னாலை, தெல்லிப்பழை
21. திரு. ந. பரந்தாமன் - விரிவுரையாளர், இசைத்துறை, யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்
22. திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி - அமைப்பாளர், அகில இலங்கைத் திருமுறை மன்றம்
23. திரு. அ.சிவானந்தன் - அகில இலங்கை சைவமகாசபை
24. சைவப்புலவர் செ. கந்த சத்தியதாசன் - சைவசமயபாட ஆசிரிய ஆலோசகர், வலிகாமம் கல்வி வலயம்
25. திரு. சு.நித்தியானந்தன் - தலைவர், இந்துப் பேரவை
26. திரு. கா. ராஜ்மோகன் - வரணி இந்து இளைஞர் மன்றம்
27. திரு. ச. உஷாந்தன் - இந்து மன்றம்
28. திரு. ச. நவநீதன் - ஆசிரியர், பரந்தன் இந்து ம.வி.
29. திரு. ந. ஐங்கரன் - நீர்ப்பாசன திணைக்கள உத்தியோகத்தர், கிளிநொச்சி
30. திரு. வி. மகாசேனன் - மாணவன், யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்
31. திரு. ஜி. சஜீவன் - மாணவன், உயர் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி
32. திரு. வே. தயாநிதி - செய்திப் பணிப்பாளர், டான் செய்திகள்
33. திரு. இ.செல்வச்சந்திரன் - கணக்காளர், டான் தொலைக்காட்சி
34. திருமதி ரேவதி நிர்மல் - நிர்வாக உத்தியோகத்தர், டான் தொலைக்காட்சி
35. திரு. த. கீர்த்தீபன் - ஓம் தொலைக்காட்சி.

உலகில் இந்துக்களுக்கான முதலாவது தமிழ்த் தொலைக்காட்சியான
ஓம் தொலைக்காட்சியின்

ஐந்தாம் ஆண்டு நிறைவு விழா அழைப்பிதழ்

இடம்

சங்கிலியன் பூங்கா, முத்திரைச் சந்தை, நல்லூர்

காலம்

07.08.2016 ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகல் 4 மணி

தலைவர்

பேராசிரியர் மா. வேதநாதன்

(தலைவர், இந்து நாகரிகத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்)

நிகழ்ச்சி நிரல்

01. மங்கல இசை : 'நாதஸ்வரச் சக்கரவர்த்தி' ஈழநல்லூர் பி.எஸ். பாலமுருகன் குழுவினர்
02. மங்கல விளக்கேற்றல்
03. இறை வணக்கம் : திரு. நவரத்தினம் பரந்தாமன்
(விரிவுரையாளர், இசைத்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்)
04. வரவேற்புரை : திரு. வே. தயாநிதி
(செய்திப் பணிப்பாளர், டான் தொலைக்காட்சி நிலையம்)
05. வாழ்த்துரைகள் :
 01. ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமசுந்தரதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் (நல்லை ஆதீன குருமுதல்வர்)
 02. "சிவாகமஞான பாஸ்கரன்" சிவஸ்ரீ தா. மஹாதேவக் குருக்கள்
(அதிபர், தர்மசாஸ்தா குருகுலம், காயத்திரி பீடம், இணுவில்)

03. வண. பிரம்மசாரி ஜாக்ரத் சைதன்யா (வதிவிட ஆச்சாரியார், சின்மயா மிஷன், யாழ்ப்பாணம்)

04. செஞ்சொற் செல்வர் கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன் (தலைவர், சிவபூமி அறக்கட்டளை)

06. தலைமையுரை :

07. தொடக்கவுரை : திரு. எஸ்.எஸ்.குமரநாதன்

(பணிப்பாளர், டான் குழுமம்)

08. ஓம் தொலைக்காட்சியின் ஐந்தாவது ஆண்டு சிறப்பு மலர் வெளியீடு

மலர் முன்வைப்புரை : செந்தமிழ் சொல்லருவி ச.லலீசன்

(பிரதி அதிபர், கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை)

09. பட்டிமண்டபம் : 'இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் மக்களின் ஆன்மீகம் சார்ந்த உணர்வுகள்'

வளர்கின்றனவா?

தேய்கின்றனவா?

திரு. கு. பாலஷண்முகன்

திரு. இ. சர்வேஸ்வரா

திரு. தெ.ஹர்சன்

திரு. ந. ஐங்கரன்

நடுவர்

விஜய் தொலைக்காட்சியின் பக்தி மலர் புகழ்

சொல்லாயிறு பி. மணிகண்டன் (தமிழ்நாடு)

10. ஐந்தாண்டு நிறைவையொட்டி நடத்தப்பட்ட பேச்சு, கட்டுரை, சமய அறிவு வினாவிடை

போட்டிகளுக்கான பரிசளிப்பு

11. தெய்வீக கானங்கள்

தமிழகத்தின் புகழ்பூத்த பாடகர் ரி.எம். செளந்தராஜனின் புதல்வர் ரி.எம்.எஸ். பால்ராஜ்

ஈழத்தின் புகழ்பூத்த பாடகர் எஸ்.ரி. சாந்தன் மற்றும் ஜே.ஆர். சுகுமாருடன்

இணைந்து வழங்கும் பக்தி இசை நிகழ்ச்சி

12. நன்றியுரை : மதுரகவி காரை. எம்.பி. அருளானந்தன்

(ஆசிரியர், கொட்டடி நமசிவாய வித்தியாலயம்)

நிகழ்ச்சித் தொகுப்பு

செல்வி தக்ஷா குணராசா

திரு. புலேந்திரன் சுலக்ஷன்

(டான் தொலைக்காட்சி அறிவிப்பாளர்கள்)

ஓம் தொலைக்காட்சி நடாத்திய சமயத் திறன் போட்டி முடிவுகள்

ஓம் தொலைக்காட்சியின் ஐந்தாம் ஆண்டு நிறைவையொட்டி 01.08.2016 அன்று யாழ்ப்பாணம் நீராவிடி இலங்கைவேந்தன் கலைக்கல்லூரி, யாழ். சைவபரிபாலன சபை, யாழ். அன்பொளி கல்வியகம் ஆகிய இடங்களில் நடாத்தப்பட்ட சமயத்திறன் போட்டிகளில் வெற்றியீட்டியவர்கள் விபரம்.

பேச்சுப்போட்டி

பிரிவு: ஆரம்பப்பிரிவு (தரம் 1 - தரம் 5)

	பெயர்	வகுப்பு	முகவர்
முதலாம் இடம்	ஜெகதீஸ்வரன் மகிழினி	3	யா/ கல்வியங்காடு இ.த.க. பாடசாலை
இரண்டாம் இடம்	சிவகுமாரன் ஸ்ருதி	3	யா/இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை
மூன்றாம் இடம்	சுகதாசன் ஸ்ரீகபாங்கள்		யா/இந்துஆரம்பப்பாடசாலை
பாராட்டுப்பரிசில்	ஸ்ரீதரன் தருணன்		
பாராட்டுப்பரிசில்	சிவகுமாரன் பவகஜன்		
பாராட்டுப்பரிசில்	பரமசிவம் புருஷோத்தமன்		
பாராட்டுப்பரிசில்	சேகர் கபூரிக்கா	3	யா/ அளவெட்டி அருணோதயக் கல்லூரி
பாராட்டுப்பரிசில்	நந்தகோபன் டனுஷானா	4	யா/ மெமோரியல் ஆங்கிலப் பாடசாலை, மா- னிப்பாய்

பிரிவு: இடைநிலைப்பிரிவு (தரம் 6, 7, 8)

	பெயர்	வகுப்பு	முகவர்
முதலாம் இடம்	மதிவதனன் லட்சிகள்	8	மங்குனியன் வளவு, அளவெட்டிமத்தி, அளவெட்டி.
இரண்டாம் இடம்	இராசா சாமந்தி	7	57/1, சங்கிலியன் வீதி, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.
மூன்றாம் இடம்	மகேஸ்வரன் தட்சாஜி- னி	8	63,பாற்பண்ணைவீதி,திருநெல்வேலி.
பாராட்டுப்பரிசில்	வி. சர்மினி	8	உடுப்பிட்டி.
பாராட்டுப்பரிசில்	சுகன் ஐங்கரன்	7	407, கே. கே.எஸ் வீதிவண்ணார்பண்ணை, யாழ்ப்பாணம்.
பாராட்டுப்பரிசில்	கிருஷ்ணரூபன் ஜீவிகா	8	வாதரவத்தை,புத்தூர்.
பாராட்டுப்பரிசில்	மதிவதனன் சுடரகன்	6	அளவெட்டி மத்தி, அளவெட்டி.
பாராட்டுப்பரிசில்	நந்தகுமார் சுவர்ணா	8	அளவெட்டி வடக்கு, அளவெட்டி.

பிரிவு: இடைநிலைப்பிரிவு (தரம் 9,10,11)

	பெயர்	வகுப்பு	முகவர்
முதலாம் இடம்	பிரகலாதன் நிசாங்கள்	11	இல. 43, ஜின்னாவீதி, மானிப்பாய் வீதி, யாழ்ப்பாணம்
இரண்டாம் இடம்	இரவிச்சந்திரன் கிருஷ்ணந்தன்	11	செட்டியகுறிச்சி, பண்டத்தரிப்பு
மூன்றாம் இடம்	சுருணாகரன் கேணுகா	10	உபதபாற் கந்தோர் ஒழுங்கை, அராவிதெற்கு, வட்டுக்கோட்டை.

ஐந்தாம் ஆண்டு நிறைவு விழாச் சிறப்பு மலர்

பாராட்டுப்பரிசில்	அரிகரன் யசிந்தினி	10	கொள்ளடைப்பு,காரைநகர்.
பாராட்டுப்பரிசில்	அருள்நேசன் திலோத்தமன்	10	அராலி வீதி, வட்டுக்கோட்டை.
பாராட்டுப்பரிசில்	மதிவதனன் மேருஜன்	11	மங்குனியன் வளவு, அளவெட்டி.மத்தி, அளவெட்டி.
பாராட்டுப்பரிசில்	கணேசலிங்கம் வாசீசன்	10	460, மானிப்பாய் வீதி, யாழ்ப்பாணம்
பாராட்டுப்பரிசில்	சந்திரராசா நிதூர்ஷன்	10	'யோகாலயம்', மனோகரா, அல்வாய் தெற்கு, அல்வாய்.

பிரிவு : அதமேற் பிரிவு: (தரம் 12, 13)

	பெயர்	வகுப்பு	முகவர்
முதலாம் இடம்	சிவராஜா விஷாகனன்	13	172/3, பிறவுண் நோட், யாழ்ப்பாணம்.
இரண்டாம் இடம்	தூயமணி சாருஜா	12	அச்சவேலி வடக்கு, அச்சவேலி.
மூன்றாம் இடம்	மகேந்திரநாதன் மோகனதாரணி	12	மூத்ததம்பிலேன், மானிப்பாய்.
பாராட்டுப்பரிசில்	மோகனராஜ் ஹரிகரன்	13	நவாலி கிழக்கு, மானிப்பாய்
பாராட்டுப்பரிசில்	மனோகரன் தெய்வசி	13	அராலி தெற்கு, வட்டுக்கோட்டை.
பாராட்டுப்பரிசில்	மோகநாதன் கிர்சிகா	12	வியாவில் ஐயனார் கோவிலடி, காரைநகர்
பாராட்டுப்பரிசில்	பஞ்சலிங்கம் அனோஜா	12	296, கச்சேரி நல்லூர் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
பாராட்டுப்பரிசில்	புவன்ராஜ் கஜனி	12	கலைவாணிமில் லேன், கொக்குவில் கிழக்கு, கொக்குவில்

பிரிவு: திறந்த போட்டி (35 வயதிற்கு உட்பட்டோர்)

	பெயர்	முகவர்
முதலாம் இடம்	சிவச சந்திர தேவன் சஜிஷ்ணவன்	இலட்சுமிபவனம், பண்டகை, உடுப்பிட்டி.
இரண்டாம் இடம்	அருள்குமரன் உமாகரன்	உடுவில் தெற்கு, பாலவோடை, மானிப்பாய்.
மூன்றாம் இடம்	இராசமனோகரன் சாமந்தி	ஸ்ரீபதி, இணுவில் தெற்கு, இணுவில்.
பாராட்டுப்பரிசில்	சகாயதாசன் டெனிக்சன்	இல.12 மண்பிட்டி நாவாந்துறை, யாழ்ப்பாணம்.
பாராட்டுப்பரிசில்	பாலசுப் பிரமணியம் ஜெயரூபன்	செக்காலைவீதி, மானிப்பாய் வடக்கு மானிப்பாய்
பாராட்டுப்பரிசில்	இந்திரன் அருள்ஜோதி	தேவாலயவீதி, கொக்குவில் கிழக்கு, கொக்குவில்
பாராட்டுப்பரிசில்	கணநாதன் சஜீவ்	அராலிவடக்கு, வட்டுக் கோட்டை

சமய அறிவுப் போட்டி

தரம் 01

	பெயர்	பாடசாலை
முதலாம் இடம்	க. வர்ஷாயினி	யாழ். இந்துஆரம்ப பாடசாலை
இரண்டாம் இடம்	தரணிகா	யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, வட்டுக்கோட்டை
மூன்றாம் இடம்	ஜெய்கிசன் அரிஷிகா	யாழ். இந்துஆரம்பபாடசாலை

தரம் 02

	பெயர்	பாடசாலை
முதலாம் இடம்	சிவதாஸ் அபிஷன்	நல்லூர் காசிப்பிள்ளைவித்தியாலயம்
இரண்டாம் இடம்	கி. நிருஷ்யன்	சத்தியசாயிபாடசாலை
இரண்டாம் இடம்	க. ரக்ஷிதன்	கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி கனிஸ்ட ம.வி.
மூன்றாம் இடம்	கமலக்கண்ணன் ஜனோஜன்	உடுவில் மகளிர் கல்லூரி

தரம் 03

	பெயர்	பாடசாலை
முதலாம் இடம்	ஜெகதீஸ்வரன் மகிழினி	யாழ். கல்வியங்காடு இந்து தமிழ் கலவன் பாடசாலை
இரண்டாம் இடம்	ஜெயரூபன் தக்ஷனன்	யாழ். கொக்குவில் இந்துஆரம்ப பாடசாலை
மூன்றாம் இடம்	ஸ்ரீஸ்கந்தராசா தவனியா	யாழ். கல்வியங்காடு இந்து தமிழ் கலவன் பாடசாலை

தரம் 04

	பெயர்	பாடசாலை
முதலாம் இடம்	பரமசிவம் புருசோத்தமன்	யாழ். நவாலி சென்பீற்றஸ் ரோ.க.த.க. பாடசாலை
இரண்டாம் இடம்	ஜெகதீஸ்வரன் ஜனனிகா	யாழ். கல்வியங்காடு இந்து தமிழ் கலவன் பாடசாலை
மூன்றாம் இடம்	வேல்நம்பி தட்ஷா	யாழ். புனித ஜோன் போஸ்கோ வித்தியாலயம்

தரம் 05

	பெயர்	பாடசாலை
முதலாம் இடம்	செ. மீனாஜா	யாழ். கல்வியங்காடு இந்து தமிழ் கலவன் பாடசாலை
இரண்டாம் இடம்	வாகதேவக் குருக்கள் சிவாத்மிகா	யாழ். பண்ணாகம் மெய்கண்டான் மகா வித்தியாலயம்
மூன்றாம் இடம்	மணிவண்ணன் கபீசனன்	யாழ். பெரியபுலம் மகாவித்தியாலயம்

தரம் 06

	பெயர்	பாடசாலை
முதலாம் இடம்	பரமசிவம் துவாரகி	யாழ். வேம்படி மகளிர் உயர்தர பாடசாலை
இரண்டாம் இடம்	மோகனராஜ் பானுஜா	யாழ். வேம்படி மகளிர் உயர்தர பாடசாலை
மூன்றாம் இடம்	பிரேமதாஸ் சாதூரியன்	யாழ். அத்தியார் இந்துக் கல்லூரி

தரம் 07

	பெயர்	பாடசாலை
முதலாம் இடம்	துஸயந்தன் லதுசன்	யாழ். இந்துக் கல்லூரி
இரண்டாம் இடம்	முருகானந்தன் மிதுஷன்	யாழ். வட்டு இந்துக் கல்லூரி
மூன்றாம் இடம்	சிறீதரன் ஹேஷினி	யாழ். வேம்படி மகளிர் உயர்தர பாடசாலை

தரம் 08

	பெயர்	பாடசாலை
முதலாம் இடம்	பத்மதீபன் மிருதுண்யன்	யாழ். இந்துக் கல்லூரி
இரண்டாம் இடம்	சோதீஸ்வரன் உமாகேளரி	உடுப்பிட்டி அம்பாள் சமேதகல்யாண-சுந்தரர் அறநெறிப் பாடசாலை
மூன்றாம் இடம்	சேகர் அபிவரணன்	யாழ். உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் கல்லூரி

தரம் 09

	பெயர்	பாடசாலை
முதலாம் இடம்	சசியானந்தம் யதுசன்	யாழ். அச்சவேலி மத்தியக் கல்லூரி
இரண்டாம் இடம்	காந்தராசா நந்தாயினி	யாழ். மானிப்பாய் மகளிர் கல்லூரி
மூன்றாம் இடம்	கேசவரூபன் மதுமில்ன்	யாழ். வாதரவத்தை விக்னேஸ்வர வித்தியாலயம்

தரம் 10

	பெயர்	பாடசாலை
முதலாம் இடம்	காந்தரூபன் ஆர்த்திகா	யாழ். உடுப்பிட்டி மத்தியக் கல்லூரி
இரண்டாம் இடம்	கணேசலிங்கம் வாகீசன்	யாழ். இந்துக் கல்லூரி
மூன்றாம் இடம்	பாலேந்திரா சிவராஜினி	காரைநகர் கிழவன்காடு கலாமன்றம்

தரம் 11

	பெயர்	பாடசாலை
முதலாம் இடம்	சந்திரபாலா பவதாரினி	யாழ். உடுவில் மகளிர் கல்லூரி
இரண்டாம் இடம்	கோகிலதாசன் விதுசன்	யாழ். வாதரவத்தை விக்னேஸ்வர வித்தியாலயம்
மூன்றாம் இடம்	இராமகிருஷ்ணன் லதாங்கி	காரைநகர் கிழவன்காடு கலாமன்றம்

க.வொ.த. உயர்தரம்

	வெயர்	பாடசாலை
முதலாம் இடம்	புவன்ராஜ் கஜனி	யாழ். வேம்படி மகளிர் உயர்தரப் பாடசாலை
இரண்டாம் இடம்	பஞ்சலிங்கம் அனோஜா	யாழ். வேம்படி மகளிர் உயர்தரப் பாடசாலை
மூன்றாம் இடம்	நவரத்தினராசா சங்கவி	யாழ். சண்டிலிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி

கட்டுரைப் போட்டி

திறந்த பிரிவு (வயதெல்லை இல்லை)

	வெயர்	முகவரி
முதலாம் இடம்	றம்மியா நந்தகுலசிங்கம்	இல 21 ஆணைக்கோட்டை வீதி, குளப்பிட்டி, யாழ்ப்பாணம்
இரண்டாம் இடம்	மாதங்கி தர்மகுலசிங்கம்	புலவனை அளவெட்டி மத்தி, அளவெட்டி
மூன்றாம் இடம்	இராசையா ஸ்ரீதரன்	260/4, ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்
பாராட்டுப் பரிசில்	ப. தர்சிகா	140, நாவலர் வீதி, யாழ்ப்பாணம்
பாராட்டுப் பரிசில்	திருச்செல்வம் தினுஸ்சிக்கா	சூராவத்தை கன்னாகம்
பாராட்டுப் பரிசில்	செந்தூரன் டதுர்ஷிகா	சற்பகப் பிள்ளையார் கோவிலடி, இருபாலை, கட்டைப்பிராய்
பாராட்டுப் பரிசில்	அ.அருள்யோகசுந்தரம்	41பி, கதிர்காமர் வீதி, அமிர்தகழி, மட்டக்களப்பு
பாராட்டுப் பரிசில்	பரதலிங்கம் சறோஜாதேவி	முதலாம் ஒழுங்கை, செம்பாட்டுப் பிள்ளையார் வீதி, நீர்வேலி

பாடசாலைப் பிரிவு

	வெயர்	பாடசாலை
முதலாம் இடம்	தங்கவடி வேல் பிருந்தன்	யாழ். தொண்டைமானாறு வீரகத்திப்பிள்ளை ம.வி.
இரண்டாம் இடம்	பரமானந்தராசா துளசிகா	யாழ். புற்றளை ம.வி.
மூன்றாம் இடம்	காந்தராசா நந்தாயினி	யாழ். மானிப்பாய் மகளிர் கல்லூரி
பாராட்டுப் பரிசில்	நாகேந்திரன் மைவிழி	யாழ். கொக்குவில் இந்து கல்லூரி
பாராட்டுப் பரிசில்	அருள்நேசன் திலோத்தமன்	யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை
பாராட்டுப் பரிசில்	சந்திரகுமார் சாஜகான்	யாழ். வாதரவத்தை விக்னேஸ்வர வித்தியால-யம்
பாராட்டுப் பரிசில்	ஜெயராசா கஜானன்	யாழ். இளவாலை புனித ஹென்றியரசர் கல்லூரி
பாராட்டுப் பரிசில்	றமேஸ் லதுஷா	நீர்வேலி செல்லக்கதிர்காமசுவாமி அறநெறிப் பாடசாலை

Vertical text on the left margin, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

24 மணி நேரமும் ஒளிபரப்பாகும் ஓம் தொலைக்காட்சியின் சகோதர அலைவரிசைகள்

லான் தமிழ்ஒளி

லான் தொண்டாட்டம்

லான் மியூசிக்

லான் ஸ்போர்ட்ஸ்

லான் செய்திகள்

ஓம் நான் இந்துத் தொலைக்காட்சி

கிறிஸ்தவ தொலைக்காட்சி

இஸ்லாமிய தொலைக்காட்சி

K4U (மூலதாரமும் திரைப்படங்கள்)

கல்வி ரிவி

சிங்கள அலைவரிசை

Harikanan, Jaffna.